

GRAMMATICA

RHETORICA

INSTITVTIO
GRÆCAE
GRAMMATICES
COMPENDIARIA,
In psum regiae scholae
Westmonasteriensis.

Scientiarum janitrix gram-
matica.

LONDINI:
Excuderunt S. Buckley, et
T. Longman, Regii in La-
tinis, Graecis, et Hebraicis
Typographi. 1790.
Cum Privilegio.

GEOMETRIA

DIALECTICA

MUSICA

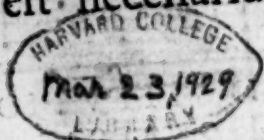
ARITHMETICA

ASTRONOMIA

Edw T 2117.90
A.

Studium grammatices omnibus
est. necessarium.

Dr. Stanley Abbot
DAMOCHARIS.

Μὴ νημέσα 3 αἰοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averferis, inest sua gratia parvis.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἰσπεριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

P

A

rator,
blicat
rimis
maxim
prae n
perleg
cile ag
inter n
forma
in luce
ni 15
scholas
cum pe
usui m
in scho
a se re
matic
naster

¹ Epi
qua vid.

PRAEFATIO.

ALTERVAM jam saeculum ad finem vergit, cum vir pietate et doctrina praestans, Edwardus Grantus, scholae regiae Westmonasteriensis moderator, Graecam grammaticam in usum scholae ejusdem publicavit. Quoniam autem praecepta illic tradita ex celeberrimis ante id tempus grammaticis, quorum nomina recenset ¹, maxima ex parte collegerat, Graecae linguae spicilegium prae modestia appellare ipsi placuit. Attamen, qui diligenter perlegerit, magno labore ac studio auctori suo constituisse facile agnoscat; cui et illud laudis tribui debet, quod primus inter nostrates eam provinciam aggressus sit ². Scripta est forma dialogi inter praeceptorem et discipulum instituti, et in lucem prodit, schedis in quarto complicatis, anno Domini 1575 ³; quo tempore auctor trigessimum aetatis suae, et scholastici regiminis tertium nondum compleverat ⁴. Secum partim mole sua, et partim pretio, communi puerorum usui minùs accommodaretur; Gulielmus Camdenus, qui in schola ista moderanda Granto successit, in compendium a se redactam edidit hoc titulo: Institutio Graecae grammaticae compendiaria, in usum regiae scholae Westmonasteriensis. De qua re V.R. Thomas Smithus S.T.D. in

¹ Epist. dedic. p. 1.
qua vid. Anet's Typographica Antiquities, pag. 316.

² Ibid. p. 2.

³ Haec unica fuit editio, de

⁴ Ep. ded. p. 2.

Vita *Camdeni a se scripta haec habet*: Mortuo viro doctissimo, *Edwardo Granto*, sacrae theologiae doctore, qui regiam scholam Westmonasteriensem diu rexerat, mense Martis MDXCIII in ejus locum suffectus est *Camdenus*; quo nemo dignior, si longae per duodeviginti annos in eadem palaestra exercitationes ex aequo jus ad succedendum non dedissent, cui illius praefectura demandaretur¹. *Et mox*: Anno 1597. Grammatica Graeca ab ipsius venerando decessore, quocum per aliquammultos annos concorditer et amantissimè vixerat, olim composita, haecenus in schola regia obtinuerat; cujus rudimenta, cum multa ex parte laborarent deficerentque, non tam reformanda, quàm de novo instituenda censens, observationibus, quas ex Graecis omne genus scriptoribus acri judicio et longo usu collegerat, sub severum examen revocatis, grammaticam novam non soli scholae, cui praeerat, sed universis per Angliam scholis deinceps inservituram edidit². *Haec ille. Sed in errore versatur vir eruditus, cum, mortuo demum Granto, in locum ejus Camdenum suffectum fuisse scribat, Anno enim 1589 E. Grantus S. T. D. Cantabrigiae creatus³, ecclesiae de Toppesfield in agro Essexiensi rectoris munus a regina Elizabetha, cui tunc erat a sacris, 22 Apr. 1598 consecutus est; vitæque tandem defunctus, 21 Octobris 1601 successorem habuit Gulielmum Smythum⁴.*

Quinetiam in tempore assignando, quo primùm grammatica Camdeni edita fuit, pariter lapsus est idem vir doctus;

¹ Viri Cl. Gulielmi Camdeni Vita, praefixa Epistolis, p. xviii.

² Ibid. p. xix. Vid. etiam p. lxxviii, et Athen. Ox. Vol. I. c. 481.

³ Fast. Cantabr. M s. ⁴ Newcourt Repertor. V. II. p. 609.

Qui plura de illo scire cupit, Athen. Ox. V, I. c. 310. consulere liceat.

P R A E F A T I O.

qui sub anno 1597, ut vidimus, eam collocaverit. Prima enim editio anno 1595 lucem aspexit, in qua Primitiva vocabula, Nomina mensium Graecorum, et Literarum nexus defuisse ostendit exemplar ejus anni, quod penes me est. Veruntamen fieri potest, ut alia quaedam editio, mihi nondum conspecta, anno 1597 prodiiisset, quae ab eo prima haberetur. Exemplar autem editionis anno sequenti excusae vir artis hujus inter alias peritissimus, mihiq; amicissimus, Petrus Newcome mecum communicavit; cui Primitiva vocabula et Nomina mensium Graecorum, quae in prima editione desiderabantur, in fine sunt annexa. Eas accessiones ex Joanne Surfino in suam grammaticam transfuit Camdenus, quod in prima editione facere non poterat; quae eodem anno, quo opus illud Surfini prodit in Gallia¹, apud nos lucem vidit. At alteram illam Camdeni editionem, anno 1598 editam, cum prima conferens, posteriorem in locis quamplurimis emendatam fuisse perspexi. Proxima editio, cujus videndi copiam nactus sum, anno 1604 in lucem venit; quae per omnia ferè, etiam in mendis typographicis, cum posteriori jam dicta ita consensit, ut ex ea fuisse impressam dubitare vix liceret. Inter reliquas editiones, quae ad manus meas devenerunt, temporis ordine proximum sibi locum vindicat, quae anno 1615 vulgata fuit. Nihil autem novi exhibuit, praeterquam ornamenta quaedam; Septem scilicet artium liberalium imagines in fronte collocatas, Insignia regia paginae adversae affixa, et Arborem doctrinae sub finem adjunctam; quae

¹ Joannis Surfini Carnutis Nogentini Grammaticae Graecae libri sex: Accessit breve Lexicon primitivarum omnium totius Graecae linguae. Audegavi 1595. quarto.

omnia ex grammatica Latina ad hanc decorandam sumpta fuisse apparebant. In eo statu, quantum investigare potui, grammatica haec permansit, donec anno tandem 1640 prodiiit editio, quae elogium illud in fronte prae se tulit: Prout oblata fuit authoritati, aucta et emendata. Nec temere haec quidem, sed verè pronuntiata esse, collatione cum prioribus editionibus facta, planè perspectum habui. Additiones autem ex novis quibusdam exemplis, partim substantivorum declinationibus, et partim dialectorum tabellis, quae priùs desiderabantur, insertis praecipuè constabant. Nihil amplius ad singulas grammaticae hujus partes constituendas tum deerat, praeter Literarum nexus, quos initio editionis anno 1653 excusae adjectos inveni; sed in alia post triennium publicata ad finem dimovebantur, ubi semper deinceps permanserunt. Ex eo tempore editiones, quamlibet numerosae, in nulla re momenti, quod sciam, inter se dissepârunt. Per saeculi igitur dimidium et ampliùs grammaticam hanc diversis temporibus paulatim excultam et auctam fuisse, priusquam formam suam integram acceperat, manifestum videtur. Mirari autem subit, Michaellem Maittaire, scriptorem alioquin non indiligentem, in Annalibus suis typographicis nusquam de illa, cujus usus in scholis nostris centum et sexaginta circiter annos nunc invaluit, mentionem fecisse.

Restat tantùm, ut de nova hac editione pauca dicamus. Prima igitur cura fuit, ut a mendis quamplurimis, quae priores editiones temporis progressu haud parum corruperant, purgaretur. Graecas etiam partium orationis earumque affectionum appellationes, quas vulgò adhibent grammatici, ut tironibus non modò inutiles, sed etiam impedi-

mento,

mento, dum primis rudimentis initiantur, eximere consultius ducebatur. In veteribus enim interpretibus et scholiastis legendis cognitio earum praecipuè requiritur; quae, ut occasio postulet, lexicorum ope levi negotio comparare licebit. Tam varia autem et multiplex est Graeca nomina et verba flectendi ratio, ut maximam in lingua hac discenda difficultatem inde exoriri res sit manifesta. Quapropter, ut illud incommodi, quantum fieri posset, levaretur; sub unaquaque Substantivorum declinatione, exempla, ubi deerant, eatenus aucta sunt, ut unà cum diversis terminationibus omnes accentuum varietates per singulos numeros et casus exhiberent. Idem quoque in Adjectivis, quae breviter nimis antehac tractabantur, pari ratione observatum est. Praeterea, ne quid deesset in Verbis explicandis, quod dissentium usui inserviret; conjugationes verbi medii, verborum contractorum, et in μ i desinentium, per modos et tempora nunc primum accesserunt. Porro, ut singulae cujusque temporis personae in verborum paradigmatis accentu suo notarentur, eadem cura, ac de nominibus paulo supra exposuimus, ubique fuit adhibita. Hinc enim pueri eadem opera, qua voces declinabiles inflectere discunt, Accentuum etiam diversam rationem facile percipient; cujus rei accurata cognitio magnam saepe in Graeca lingua adfert utilitatem. Nam, ut alia omittamus; multa vocabula iisdem literis scripta, sensu verò discrepantia, diversa ejusdem accentus sede distinguuntur: ut, $\Theta\epsilon\acute{\alpha}$ dea, $\Theta\epsilon\acute{\alpha}$ spectaculum; $\iota\chi\theta\upsilon\sigma\phi\acute{\alpha}\gamma\omicron\varsigma$ qui pisces edit, $\iota\chi\theta\upsilon\sigma\phi\alpha\gamma\omicron\varsigma$ qui a piscibus comeditur. Contra autem diversus in eadem sede accentus syllabarum quantitatem interdum indicat: sic, $\chi\rho\epsilon\iota\alpha$ usus a longam habet, $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha$

ποῖσσι multa & brevem. Quinetiam plures nonnunquam ejusdem vocis affectiones easdem literas habent, tum diverso accentu, tum diversa etiam ejusdem accentus sede, discriminis causa notantur: ut, ποῖσσι fecisse, ποῖσσι fecerit, ποῖσσι fac; omnia a ποῖω facio. Catalogus anomalorum verborum non auctior tantum, sed multo etiam emendatior invenietur. Syntaxeos praecepta eodem modo, ac in Latina grammatica, disposuimus; quo facilius utriusque linguae in vocum constructione aut congruentia, aut discrepantia, inter se conferendo appareret. Pauca autem praecepta, quae necessaria videbantur, in locis quibusdam de novo sunt adjecta. Dialectorum tabella, lineolis interpositis ubique jam distincta, longè paratius dehinc consuli poterit. Quod de Anomalis etiam in *µ*i pari ratione dicatur. Verum enimvero, ne accessioribus memoratis, et aliis quibusdam passim infertis, liber emptorum dispendio nimis excrevisset; Primitiva vocabula, quae saepius ab aliis seorsum sunt edita, prorsus omittere necessarium inveniebatur. Eademque de causa quaedam notulis explicata typis minoribus excudi, et in marginem rejici, curavimus. Caeterum Anni Attici rationem, clarius expositam, et puerorum captui magis accommodatam, Ioco suo retinere visum est. Huic denique subnexa est Abbreviationum tabella, auctior paulo quàm antehac facta; cujus tamen auxilio tyrunculi minùs jam aliquandiu indigebunt, quia in hac editione Graeca vocabula illorum gratia ex literis singularibus ubique conficiuntur.

I. W.

INSTITVTIO

I N S T I T V T I O

GRAECAE GRAMMATICÆ.

GRAECAE grammaticæ quatuor sunt partes; orthographia, etymologia, syntaxis, et prosodia.

I. DE ORTHOGRAPHIA.

LITERAE sunt viginti quatuor, quae hîc sequuntur.

Figura.	Nomen.	Potestas.
A α	ἄλφα	alpha a
B β β̄	βῆτα	beta b
Γ γ γ̄	γάμμα	gamma g
Δ δ	δέλτα	delta d
E ε	ἑ ψιλὸν	e psilon e tenue et breve
Z ζ ζ̄	ζῆτα	zeta z ^{plur}
H η	ἦτα	eta e longum
Θ θ θ̄	θῆτα	theta th
I ι	ἰῶτα	iota i
K κ	κάππα	kappa k c
Λ λ	λάμβδα	lambda l
M μ	μῦ	mu m
N ν	νῦ	nu n
Ξ ξ	ξῖ	xi x
O ο	ὀ μικρὸν	o. micron o parvum et breve ²
Π π π̄	πί	pi p
Ρ ρ ρ̄	ῥῶ	rho r
Σ Ϛ σ σ̄ ³	σίγμα	sigma f
T τ τ̄	ταῦ	tau t
Υ υ	ὕ ψιλὸν	u t psilon u
Φ φ	φῖ	phi ph
Χ χ	χῖ	chi ch
Ψ ψ	ψῖ	psi pf
Ω ω	ὦ μέγα	o mega o magnum et longum ²

¹ Sub Orthographia hîc continetur et Orthoëpia.

² Parvum et magnum figuram denotant, breve et longum quantitatem.

³ In vocum initio scribitur Ϛ, in principio et medio σ, et Ϛ in fine.

Institutio Graecae

Divisio literarum.

Ex literis septem sunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquae septemdecim sunt consonantes.

Divisio vocalium.

Vocales longae sunt α, υ : breves, ε, ο : ancipites,
α, ι, υ¹.

Mutabiles sunt α, ε, ο² : immutabiles, η, ι, υ, ω.

Praepositivae sunt α, ε, η, ο, ω : subjunctivae, ι, υ³.

DIPHTHONGI propriae sunt αι, αυ, ει, ευ, οι, ου :
impropriae, α, η, ω, ηυ, υι, ωυ⁴.

Mutabiles sunt αι, αυ, οι : immutabiles, ει, ευ, ου.

Divisio consonantium.

CONSONANTES sunt duplices, mutae et semivocales.

MUTAE dividuntur in tenues, π, κ, τ : medias, β,
γ, δ : et aspiratas φ, χ, θ.

Mutantur inter se π, β, φ : κ, γ, χ : τ, δ, θ⁵.

SEMIVOCALIS sunt duplices, ζ, ξ, ψ⁶ : liquidae,
vel immutabiles⁷ ; λ, μ, ν⁸, ρ : et σ suae potestatis li-
tera.

¹ Vocales ancipites ita vocantur, quod in aliis vocibus breves, in aliis
longae, in aliis denique sunt communes.

² Mutabiles in verborum augmentis mutantur in longas, quod de diph-
thongis pariter intelligi debet.

³ Praepositivae et subjunctivae inde nomen habent ; prout in diphthongis
aut praeposuntur, aut subsequuntur. In υ tamen u praepositiva est.

⁴ Ex impropriis tres priores sordidae vocantur, quod : subjectum vix pro-
nuntiat ; tres vero posteriores abstrusae dicuntur.

⁵ Mutatio haec in vocum inflexione et ortu praecipue locum habet.

⁶ Pro δσ, κσ, πσ.

⁷ Immutabiles dicuntur, quia in nominum inflexione, et futuris verbo-
rum, nullam mutationem subeunt.

⁸ Pro ν scribitur γ ante γ, κ, ξ, χ ; quae sonat tamen ut ν : sicut
ἄγγελῳ inscribo, ἄγγελος angelus ; πῆψα γὰρ apparui, ὄγκος tumor ;
ἐγγέτω insculpo, λύγῃ lynx ; ἐγγέτω infundo, ἐγγος bestia. Sed γα scribitur
ante ζ, μ, π, φ, θ. Item λ et interdum ε ante similem.

SYLLABAE.

Grammatices.

SYLLABAE.

Ex literis fiunt syllabae, ex syllabis vocabula, ex vocabulis oratio.

SYLLABIS accidunt tempus, accentus, spiritus, et apostrophus.

De tempore, seu *quantitate*, infra agetur in PROSODIA.

Accentus.

ACCENTVS sunt tres; acutus (´), gravis (`) et circumflexus (˘).

Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, et antepenultima: unde vocabulum dicitur acutitonum, ut, Θεός *Deus*; penacutum, ut, λόγος *sermo*; antepena-
cutum, ut, ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus in ultima et penultima: unde vocabulum dicitur circumflexum, ut, σῦκη *ficus arbor*; antecircumflexum, ut, σῦκον *ficus*.

Gravis in ultima tantum signatur: unde vocabulum dicitur, ut, prius, acutitonum, ut, Χριστός *Christus*¹.

In ultima verò si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum²; ut, ἄγγελος, λόγος, σῦκον³.

Spiritus.

SPIRITVS duo sunt; lenis (´), et asper (ʽ).

Omnis dictio a vocali vel diphthongo incipiens, spiritum tenuem vel asperum accipit in principio.

Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur: ut, ὕδωρ *aqua*, ῥέω *fluo*.

Sed si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur: ut, ῥῥῶσο *vale*.

¹ Acutus et circumflexus syllabam, quam afficiunt, semper elevant; gravis verò deprimat, ideoque nunquam apponitur nisi in ultima syllaba, ubi acuti vicem sustinet, syllabamque attollit.

² Vel *barytonum*.

³ De accentibus plura dicentur sub fine *Syntax* 2.

Institutio Graecae

Apostrophus.

APOSTROPHVS est nota rejectae vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum (').

Rejiciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, ο; diphthongia αι: ut, καὶ αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν, contra illum.

Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis praece-dens in aspiratam: ut, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν, a nobis; νύχθ' ὅλην, pro νύκτα ὅλην, noctem totam.

II. DE ETYMOLOGIA.

PARTES orationis sunt octo; articulus, nomen, pro-nomen, verbum, participium¹, adverbium², conjunctio, praepositio.

Numeri tres sunt; singularis, dualis³, pluralis.

Casus sunt quinque; nominativus, genitivus, dativus, accusativus, vocativus⁴.

Genera sunt quatuor; masculinum, foemininum, neutrum, commune.

ARTICVLVS.

ARTICVLVS est duplex: praepositivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc; subjunctivus, ὅς, ἣ, ὅ, qui, quae, quod⁵.

Singular.

Dual.

Plural.

N. G. D. A.

NA. GD.

N. G. D. A.

Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τῶ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Foem. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	ταῖ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τῶ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

¹ Participia sub diversis verborum suorum generibus tractantur.

² Sub Adverbio continetur etiam Intersectio.

³ Dualis usurpatur, cum de duobus sit sermo, ac praesertim si res sint geminae; pluralis tamen saepe usurpatur pro duali.

⁴ Carent Graeci ablativo; cujus loco dativum, et aliquando genitivum adhibent.

⁵ Accuratè loquendo unus tantum est articulus, nempe praepositivus, quo genera nominum distinguuntur; subjunctivus autem revera est pronomen relativum.

⁶ Vocativus utrique deest articulo, sed adverbio vocandi a suppletur.

Sing.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	NA.	GD.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὁς,	οὗ,	ῶ,	ὄν,	ῶ,	οἶν,	οἱ,	ῶν,	οἷς,	οὓς,
Foem.	ἡ,	ἧς,	ῆ,	ῆν,	ᾗ,	αἶν,	αἱ,	ῶν,	αἷς,	ᾗς,
Neut	ὁ,	οὗ,	ῶ,	ὄ.	ῶ,	οἶν.	ᾗ,	ῶν,	οἷς,	ᾗ.
Sic N.	ὅσπερ, ἡπερ, ὅπερ,				G. οὗπερ,		ἧσπερ, οὖπερ, etc.			
qui, quae, quod.										

N O M E N.

DECLINATIONES substantivorum sunt decem; quinque simplicium, et quinque contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parissyllabicae, hoc est, non crescentes genitivo.

Quinta est imparissyllabica, hoc est, genitivo crescens; ex qua omnes contractorum declinationes oriuntur.

Nominativus, accusativus, et vocativus duales iidem sunt; similiter genitivus et dativus.

Nominativus et vocativus plurales sunt iidem.

Genitivus pluralis definit perpetuò in *ων*.

Nominativus, accusativus, et vocativus neutrorum in singulis numeris sunt iidem; et pluraliter extra contractionem semper exeunt in *α*, nisi in quarta simplicium.

Atticè vocativus semper idem est ac nominativus, et poëticè saepe usurpatur pro nominativo.

(Obs. Dativus singularis in quatuor primis declinationibus simplicium semper habet subjectum finalibus suis, *α, η, ω*.¹)

S V B S T A N T I V A S I M P L I C I A.

Prima declinatio.

DECLINATIO prima duas habet terminationes, *α* et *η*; generis tantum masculini: ut, ὁ ταμίης quæstor, ὁ τελώνης publicanus².

¹ Quod in articulis etiam locum habet.

² Sed ὁ et ἡ ληστής, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. N. ὁ ταμί-ας, G. τοῦ ταμί-ου, D. τῷ ταμί-α, A. τὸν ταμί-αν, V. ὦ ταμί-α.

D. N. et A. τῷ ταμί-α, G. et D. τοῖν ταμί-αιν, V. ὦ ταμί-α.

P. N. οἱ ταμί-αι G. τῶν ταμι-ῶν, D. τοῖς ταμί-αις, A. τοὺς ταμί-ας, V. ὦ ταμί-αι.

Sing. N. ὁ τελών-ης, G. τῆς τελών-ου, D. τῷ τελών-ῃ, A. τὸν τελών-ην, V. ὦ τελών-ῃ.

D. N. et A. τῷ τελών-α, G. et D. τοῖν τελών-αιν, V. ὦ τελών-α.

P. N. οἱ τελών-αι, G. τῶν τελων-ῶν, D. τοῖς τελών-αις, A. τοὺς τελών-ας, V. ὦ τελών-αι.)

Quaedam in *ας* Doricè ' declinata formant genitivum singularem in *α* :) ut, ὁ Θωμάς, τῆς Θωμᾶ, *Thomas* ; ὁ βορρᾶς, τοῦ βορρᾶ, *boreas*.

Quae desinunt in *πης*, ut, σατράπης *satrapas*, in *της*, ut, κριτής *judez* et item gentilia, ut Σκύθης *Scytha* ; (et composita a μεῖ, ὦ *metior*, πωλῶ *vendo*, τρίβω *tero*) ut, γεωμέτρης *geometra*, βιβλιοπώλης *bibliopola*, παιδοδρίτης *palaestrae magister* et formant vocativum per *α* breve ; ut, ὦ σατράπα, ὦ κριτά, etc.

Sing. N. ὁ κριτ-ής, G. τῆς κριτ-οῦ, D. τῷ κριτ-ῇ, A. τὸν κριτ-ήν, V. ὦ κριτ-ά².

D. N. et A. τῷ κριτ-α, G. et D. τοῖν κριτ-αῖν, V. ὦ κριτ-α.

P. N. οἱ κριτ-αί, G. τῶν κριτ-ῶν, D. τοῖς κριτ-αῖς, A. τοὺς κριτ-ας, V. ὦ κριτ-αί.)

Secunda declinatio.

(DECLINATIO secunda duas continet terminationes, *α* et *η*, generis foeminini) ut, ἡ μῦσα *musas*, ἡ θάλασσα *mare* ; ἡ λύπη *dolor*, ἡ τιμὴ *honor*.

¹ De variis Graecae linguae *Dialectis* in fine hujus libri agitur.

² Διοπότης *dominus*, et μελίστης *cafiliarius*. retrahunt accentum in vocativo singulari : ut, ὦ Διοπότη, ὦ μελίστα,

- A. τὸν
V. ὦ
A. τοὺς
A. τὸν
V. ὦ
A. τοὺς
Sing. N. μούσ-α, G. τῆς μούσ-ης, D. τῇ μούσ-ῃ, A. τὴν μούσ-αν, V. ὦ μούσ-α.
D. N. et A. τὰ μούσ-α, G. et D. ταῖν μουσ-αῖν, V. ὦ μούσ-α.
P. N. αἱ μούσ-αι, G. τῶν μουσ-ῶν, D. ταῖς μούσ-αις, A. τὰς μούσ-ας, V. ὦ μούσ-αι.
Sing. N. ἡ θάλασσ-α, G. τῆς θαλάσσ-ης, D. τῇ θαλάσσ-ῃ, A. τὴν θαλάσσ-αν, V. ὦ θάλασσ-α.
D. N. et A. τὰ θαλάσσ-α, G. et D. τα θαλάσσ-αῖν, V. ὦ θαλάσσ-α.
P. N. αἱ θαλάσσ-αι, G. τῶν θαλασσ-ῶν, D. ταῖς θαλάσσ-αις, A. τὰς θαλάσσ-ας, V. ὦ θάλασσ-αι.
Sing. N. ἡ λύπ-η, G. τῆς λύπ-ης, D. τῇ λύπ-ῃ, A. τὴν λύπ-ην, V. ὦ λύπ-η.
D. N. et A. τὰ λύπ-α, G. et D. ταῖν λύπ-αῖν, V. ὦ λύπ-α.
P. N. αἱ λύπ-αι, G. τῶν λύπ-ῶν, D. ταῖς λύπ-αις, A. τὰς λύπ-ας, V. ὦ λύπ-αι.
Sing. N. ἡ τιμ-ή, G. τῆς τιμ-ῆς, D. τῇ τιμ-ῇ, A. τὴν τιμ-ήν, V. ὦ τιμ-ή.
D. N. et G. τὰ τὰ τιμ-ά, G. et D. ταῖν τιμ-αῖν, V. τιμ-ά.
P. N. αἱ τιμ-αί, G. τῶν τιμ-ῶν, D. ταῖς τιμ-αῖς, A. τὰς τιμ-άς, V. ὦ τιμ-αί.
FINITA in δα, θα, ρα, et α purum *, faciunt genitivum in ας, et dativum in α: ut, Λήδα Leda, Μάρθα Martha, ἡμέρα dies, φιλία amicitia.
Sing. N. ἡ φιλί-α, G. τῆς φιλί-ας, D. τῇ φιλί-ᾳ, A. τὴν φιλί-αν, V. ὦ φιλί-α.
D. N. et A. τὰ φιλί-α, G. et D. ταῖν φιλί-αῖν, V. ὦ φιλί-α.
P. N. αἱ φιλί-αι, G. τῶν φιλί-ῶν, D. ταῖς φιλί-αις, A. τὰς φιλί-ας, V. ὦ φιλί-αι.)

Obs. Quaedam nomina hujus declinationis in dativo

* Syllaba pura dicitur, quam vocalis vel diphthongus antecedit.

et accusativo singulari patiuntur metapasmum¹ : ut, ἀλλή, pro ἀλλή, robore : et plurima augentur syllaba φι vel φιν ; ut, θυρά janua, δύρηφι.

Tertia declinatio.

DECLINATIO tertia duas habet terminationes, ος et ον : ος masculini, foeminini, et communis generis ; ον neutrius : ut, ὁ λόγος sermo, ἡ δοκὸς trabs, ὁ et ἡ ἄνθρωπος homo ; et τὸ ζῶον animal.

Sing. N. ὁ λόγ-ος, G. τοῦ λόγ-ου, D. τῷ λόγ-ῳ, A. τὸν λόγ-ον, V. ὦ λόγ-ε.

D. N. et A. τὸ λόγ-ω, G. et D. τοῖν λόγ-οιν, V. ὦ λόγ-ω.

P. N. οἱ λόγ-οι, G. τῶν λόγ-ων, D. τοῖς λόγ-οις, A. τοὺς λόγ-ους, V. ὦ λόγ-οι.

Sing. N. ἡ δοκ-ὸς, G. τῆς δοκ-οῦ, D. τῇ δοκ-ῳ, A. τὴν δοκ-ὸν, V. ὦ δοκ-έ.

D. N. et A. τὰ δοκ-ὼ, G. et D. ταῖν δοκ-οῖν, V. ὦ δοκ-ώ.

P. N. αἱ δοκ-οί, G. τῶν δοκ-ῶν, D. ταῖς δοκ-οῖς, A. τὰς δοκ-οὺς, V. ὦ δοκ-οί.

Sing. N. ὁ et ἡ ἄνθρωπ-ος, G. τοῦ et τῆς ἄνθρωπ-ου, D. τῷ et τῇ ἄνθρωπ-ῳ, A. τὸν et τὴν ἄνθρωπ-ον, V. ὦ ἄνθρωπ-ε.

D. N. et A. τὸ et τὰ ἄνθρωπ-ω, G. et D. τοῖν et ταῖν ἄνθρωπ-οιν, V. ὦ ἄνθρωπ-ω.

P. N. οἱ et αἱ ἄνθρωπ-οι, G. τῶν ἄνθρωπ-ων, D. τοῖς et ταῖς ἄνθρωπ-οις, A. τοὺς et τὰς ἄνθρωπ-ους, V. ὦ ἄνθρωπ-οι.

Sing. N. τὸ ζῶ-ον, G. τοῦ ζῶ-ου, D. τῷ ζῶ-ῳ, A. τὸ ζῶ-ον, V. ὦ ζῶ-ον.

D. N. et A. τὸ ζῶ-ω, G. et D. τοῖν ζῶ-οιν, V. ὦ ζῶ-ω.

P. N. τὰ ζῶ-α, G. τῶν ζῶ-ων, D. τοῖς ζῶ-οις, A. τὰ ζῶ-α, V. ὦ ζῶ-α².

¹ De hac figura vide infra in *Figuris dictionis*.

² In recentioribus quibusdam editionibus ὁ νόος νόος mens hic adijciatur, de quo inter *Hieroclitae contractione* hujus declinationis infra agemus.

Obs. 1. Poëtice dativus singularis, et dativus pluralis nonnunquam mutantur per metaplasmum: ut, παρθένη, pro παρθένη, *virgini*; ἀστράσι, pro ἀστροῖς, *astris*; σάββασι, pro σαββάτοις, *sabbatis*.

Obs. 2. Pauca patiuntur apocopen; ut, ἔρι, pro ἔριον, *lana*: et nonnullis φι vel φιν adjungitur; ut σιράτοφι, pro στρατός, *exercitus*.

Quarta declinatio ¹.

DECLINATIO quarta duas habet terminationes, ως et ων: ως masculini et foeminini generis ², ων neutrius: ut ὁ λέως *populus*, ἡ γάλως *glos*; et τὸ ἀνώγειον *coenaculum*.

Sing. N. ὁ λε-ώς, G. τοῦ λε-ώ, D. τῷ λε-ῷ, A. τὸν λε-ὼν, V. ὦ λε-ός.

D. N. et A. τῷ λε-ῷ, G. et D. τοῖν λε-ῶν, V. ὦ λε-ός.

P. N. οἱ λε-ῶ, G. τῶν λε-ῶν, D. τοῖς λε-ῷς, A. τοὺς λε-ῷς, V. ὦ λε-ός.

Sing. N. ἡ γάλ-ως, G. τῆς γάλ-ω, D. τῇ γάλ-ῳ, A. τὴν γάλ-ων, V. ὦ γάλ-ως.

D. N. et A. τὰ γάλ-ω, G. et D. ταῖν γάλ-ων, V. ὦ γάλ-ως.

P. N. αἱ γάλ-ω, G. τῶν γάλ-ων, D. ταῖς γάλ-ῳς, A. τὰς γάλ-ως, V. ὦ γάλ-ως.

Sing. N. τὸ ἀνώγει-ων, G. τῆς ἀνώγει-ω, D. τῇ ἀνώγει-ῳ, A. τὸ ἀνώγει-ων, V. ὦ ἀνώγει-ων.

D. N. et A. τὸ ἀνώγει-ω, G. et D. τοῖν ἀνώγει-ων, V. ὦ ἀνώγει-ω.

P. N. τὰ ἀνώγει-ω, G. τῶν ἀνώγει-ων, D. τοῖς ἀνώγει-ῳς, A. τὰ ἀνώγει-ω, V. ὦ ἀνώγει-ω.

Obs. 1. Quinque nomina hujus declinationis formant accusativum in ω: ut, ὁ Ἄθως, Ἄθω, *Atha mons*; ἡ Ἑως, Ἑώ, *aurora*; ἡ Κέως, Κέω, *Ceos insula*; ἡ Κῶς, Κῶ, *Cos*.

¹ Haec declinatio est Atticorum propria. Fit autem ut plurimum ex nominibus tertiæ, mutando ultimam vocalem vel diphthongum in ω; præter ωι, quæ vertitur in diphthongum impropriad φ: et penultimam α longam ante ες purum in ε; ut ὁ ναὸς νεὸς *templum*.

² Commune genus hæcenus additum fuit, substantivum verò commune in ως vix occurrit. Citatur quidem ὁ et ἡ ἄλως *area* apud grammaticos, ex 1 Sam. xxiii, 1; sed codices illic variant.

insula;

insula; ὁ λαγὼς, λαγὼς, *lepus*: quod in omnibus antiquitus usitatum fuit.

Obs. 2. Vnicum est nomen hujus declinationis in ὡς neutrius generis: ut, τὸ χρεὼς *debitum*.

Quinta declinatio.

DECLINATIO quinta octo habet terminationes: tres vocales, α, ι, υ, generis neutrius¹; et quinque consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium: ut, τὸ σῶμα *corpus*, τὸ μέλι *mel*, τὸ δάκρυ *lacryma*; ὁ δελφὼν *delphinus*, ὁ ἀναξ *rex*, τὸ δέλεαρ *esta*, ἡ λαμπάς *lampas*, ὁ γυψ *vultur*.

Sing. N. τὸ σῶμ-α, G. τοῦ σώμ-ατος, D. τῷ σώμ-ατι, A. τὸ σῶμ-α, V. ὃ σῶμ-α.

D. N. et A. τὸ σώμ-ατε, G. et D. τοῖν σωμ-ατοιν, V. ὃ σώμ-ατε.

P. N. τὰ σώμ-ατα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμ-ασι, A. τὰ σώμ-ατα, V. ὃ σώμ-ατα.

Sing. N. τὸ μέλ-ι, G. τοῦ μέλ-ιτος, D. τῷ μέλ-ιτι, A. τὸ μέλ-ι, V. ὃ μέλ-ι.

D. N. et A. τὸ μέλ-ιτε, G. et D. τοῖν μελ-ίτοιν, V. ὃ μέλ-ιτε.

P. N. τὰ μέλ-ια, G. τῶν μελ-ίτων, D. τοῖς μέλ-ισι, A. τὰ μέλ-ια, V. ὃ μέλ-ια.

Sing. N. τὸ δάκρ-υ, G. τοῦ δάκρ-υτος, D. τῷ δάκρ-υτι, A. τὸ δάκρ-υ, V. ὃ δάκρ-υ.

D. N. et A. τὸ δάκρ-υτε, G. et D. τοῖν δακρ-ύτοιν, V. ὃ δάκρ-υτε.

P. N. τὰ δάκρ-υα, G. τῶν δακρ-ύων, D. τοῖς δάκρ-υσι, A. τὰ δάκρ-υα, V. ὃ δάκρ-υα.

Sing. N. ὁ δελφ-ίν, G. τοῦ δελφ-ίντος, D. τῷ δελφ-ίτι, A. τὸν δελφ-ίνα, V. ὃ δελφ-ίν.

D. N. et A. τὸ δελφ-ίτε, G. et D. τοῖν δελφ-ίτοιν, V. ὦ δελφ-ίτε.

¹ Novem terminationes huic declinationi communiter assignantur, foemininis in ω desinentibus etiam adjectis, quae ad quartam contractorum proprie spectare videntur.

P. N. οἱ δελφ-ῖνες, G. των δελφ-ίνων, D. τοῖς δελφ-ῖσι,
A. τοὺς δελφ-ῖνας, V. ὦ δελφ-ῖνες.)

Sing. N. ὁ ἄν-αξ, G. τοῦ ἄν-ακτος, D. τῷ ἄν-ακτι, A. τὸν
ἄν-ακτα, V. ὦ ἄν-αξ.

D. N. et A. τῶ ἄν-ακτι, G. et D. τοῖν ἄν-ακτοιν, V. ὦ
ἄν-ακτε.

P. N. οἱ ἄν-ακτες, G. τῶν ἄν-ακτων, D. τοῖς ἄναξ-ι, A. τοὺς
ἄν-ακτας, V. ὦ ἄν-ακτες.

Sing. N. τὸ δέλε-αρ, G. τοῦ δελé-αιος, D. τῷ δελé-αί, A. τὸ
δέλε-αρ, V. ὦ δέλε-αρ.

D. N. et A. τῶ δελé-αί, G. et D. τοῖν δέλε-αίοιν, V. ὦ
δελé-ατε.

P. N. τὰ δελé-ατα, G. τῶν δέλε-άτων, D. τοῖς δελé-ασι,
A. τὰ δελé-ατα, V. ὦ δελé-ατα.

Sing. N. ἡ λαμπ-άς, G. τῆς λαμπ-άδος, D. τῇ λαμπ-άδι,
A. τὴν λαμπ-άδα, V. ὦ λαμπ-άδες.

D. N. et A. τὰ λαμπ-άδε, G. et D. ταῖν λαμπ-άδοιν,
V. ὦ λαμπ-άδε.

P. N. αἱ λαμπ-άδες, G. τῶν λαμπ-άδων, D. ταῖς λαμπ-
άσι, A. τὰς λαμπ-άδας, V. ὦ λαμπ-άδες.

Sing. N. ὁ γύ-ψ, G. τοῦ γυ-πὸς, D. τῷ γυ-πὶ, A. τὸν γύ-πα,
V. ὦ γύ-ψ.

D. N. et A. τῷ γύ-πε, G. et D. τοῖν γυ-ποῖν, V. ὦ γύπε.

P. N. οἱ γύ-πες, G. τῶν γυ-πῶν, D. τοῖς γυψ-ὶ, A. τοὺς
γύ-πας, V. ὦ γύ-πες.)

QVAEDAM in ηρ-eros per syncopen ε amittunt : ut,
ἡ θυγάτηρ filia, ἡ Δημήτηρ Ceres.

Sing. N. ἡ θυγάτ-ηρ, G. τῆς θυγατ-έρος θυγατρός, D. τῇ
θυγατ-έρι θυγατρί, A. τὴν θυγατ-έρα θυγατέρα, V. ὦ
θυγατ-ερ.

D. N. et A. τὰ θυγατ-έρε θυγατρε, G. et D. ταῖν θυγατ-
έροιν θυγατροῖν, V. ὦ θυγατ-έρε θυγατρε.

P. N. αἱ θυγατ-έρες θυγατρες, G. τῶν θυγατ-έρων θυγατρῶν,
D. ταῖς θυγατράσι, A. τὰς θυγατ-έρας θυγατέρας, V. ὦ
θυγατ-έρες θυγατρες.)

(Sic ὁ πατήρ *pater*, ἡ μήτηρ *mater*, ἡ γαστήρ *venter*; sed in genitivo et dativo tantum singulari.

Sed ὁ ἀνὴρ *vir* pro ε̄ eliso δ̄ accipit per singulos numeros.

Sing. N. ὁ ἀν-ήρ, G. τοῦ ἀν-έρος ἀν-δρὺς, D. τῷ ἀν-ερί ἀν-δρὶ, A. τὸν ἀν-έρα ἀν-δρα, V. ὃ ἀν-ερ.

D. N. et A. τῷ ἀν-ερε ἀν-δρε, G. et D. τοῖν ἀν-έροιν ἀν-δροῖν, V. ὃ ἀν-ερε ἀν-δρε.

P. N. οἱ ἀν-έρες ἀν-δρες, G. τῶν ἀν-έρων ἀν-δρι., D. τοῖς ἀν-δράσι, A. τοὺς ἀν-έρας ἀν-δρας, V. ὃ ἀν-έρες ἀνδρες.

Huc etiam refer ὁ et ἡ κύων, κυνός, *canis*.)

ACCUSATIVVS singularis plerumque definit in α.

Finita autem in ις, υς, αυς, et ους, purè declinata, formant accusativum mutando ς in ν: ut, ἡ οἷς, οῖν, οὐίς; ὁ βότρυς, βότρυν, *racemus*; ἡ γραῦς, γραῦν, *anus*; ὁ et ἡ βούς, βοῦν, *bos*.

Gravitiona in ις et υς, non purè declinata, utramque retinent terminationem, α et ν: ut, ἡ ἔρις, ἐρίδα et ἔριν, *lis*; ἡ κόρυς, κόρυθα et κόρυν, *galea*. Sed ἡ χάρις, χάριν, *gratia*; Χάρις, *dea Charis*. Sic ἡ κλεῖς, κλεῖδα et κλεῖν, *clavis*: et composita a ποῦς *pes*; ut, ὁ Ὀιδίπους, Ὀιδίποδα et Ὀιδίπουν, *Oedipus*.

VOCATIVVS singularis plerumq; similis est nominativo.

Gravitiona autem, quae declinantur per ἀνὴς vel ἐνὴς, formant vocativum singularem abjiciendo τος: ut, ὁ Ἀίας, ὦ Ἀῖαν, *Ajax*; ὁ λέων, ὦ λέον, *leo*.

Gravitiona in ων ονος, ηρ ερος, ωρ ορος, abjiciunt ος: ut, ὁ δαίμων, ὦ δαῖμον, *daemon*; ἡ μήτηρ, ὦ μήτερ, *mater*; ὁ ῥήτωρ, ὦ ῥήτορ, *rhetor*. Similiter ὁ Ποσειδών ἄνος, *Nepheleus*; et ὁ σωτήρ ἥρος, *servator*; penultima vocali in brevem suam conversa, et accentu retracto: ut, ὦ Πόσειδον, σῶτερ.

Gravitiona in ις et υς abjiciunt ς: ut, ὁ Πάρις, ὦ Πάρι, *Paris*; ὁ βότρυς, ὦ βότρυ, *racemus*. Item monosyllaba in υς: ut, ἡ δρυς, ὦ δρῦ, *quercus*. Sic ὁ et ἡ παῖς, ὦ παῖ, *puer vel puella*. Finita

Finita in ους amittunt ς: ut, ὁ et ἡ βοῦς, ὦ βοῦ, *bos*. Sed ὦ ποῦς, ὁ *pes*; ὦ ὀδοῦς, ὁ *dens*.

Quae in εις definitia flectuntur per ενος, formant vocativum in ει et εν: ut, ὁ πλακῶεις, ὦ πλακῶει et πλακῶεν, *placenta*.

DATIVVS pluralis definit in σι, ξι, vel ψι.

Fit autem a dativo singulari addendo σ ante ι, si in: purum vel ρι definit; ut, τῷ δάκρυϊ, δάκρυσι; τῷ ῥήτορι, ῥήτορσι¹: vel mutando δ, θ, ν, τ in σ; ut, τῇ λαμπάδι, λαμπάσι; τῇ κόρυδι, κόρυσι; τῷ δελφίνι, δελφίσι; τῷ σώματι, σώμασι. Cum penultima verò dativi singularis fit longa positione, in dativo plurali producitur addendo: post ε, et υ post ο: ut, τῷ πλακῶένι, πλακῶεσι; λέοντι, λέουσι.

Si nominativus singularis definit in ξ, ψ, vel ς post diphthongum, dativus pluralis inde formatur, i adjecto: ut, ὁ ἀναξ, ἀναξι; ὁ γυψ, γυψι; ἡ κλεις, κλεισί. Sed ὁ κλεις κλεινός, *recten*, habet κλεισι; τὸ οὖς ὠτός, *auris*, ὠσί; et πούς ποδός, *ποσί*.

Obs. 1. Poëtae in quibusdam nominibus formant dativum pluralem a singulari, mutando ι in εσι vel ετσι: ut, ὁ ἥρως, ἥρωι, ἥρώεσι vel ἥρώεσσι, *heros*; ὁ ἡγεμῶν, ἡγεμόνι, ἡγεμόνεσσι, *dux*.

(*Obs. 2.* Dativis pluralibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur;) ut, λέουσιν ἐκείνοις, *leonibus illis*².

Obs. 3. Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν: ut, στήθος *pectus*, στήθεσφι et στήθεσφιν.

Obs. 4. Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casibus singularibus: ut, in nom. τὸ σκέπα, pro σκέ-

¹ Definentibus in ηρ σρος, syncopen passiv, εἰ fit εάσι: ut, πάλῃρ παλῃ, παλῃράσι. Sed γαστήρ γαστῃ, γαστῃῃσι, *venter*.

² Et apud poëtas ante consonam: ut, ἐκιδεσσιν *lascivus*, *pejoribus virginitis*.

παρμα, tegmen; gen. τῆ Αἴαν, pro Αἴαντος, *Ajasis*; dat. τῇ δαί, pro δαίδι, *pugnae*; accus. τὸν ἰδρῶ, pro ἰδρῶτα, *sudorem*; voc. ὦ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν, *Laodama*.

UT variae sunt terminationes nominativi in hac quinta declinatione simplicium; ita variae etiam vocales et consonantes ante ος genitivi, quae hīc subjiciuntur.

α	αἰλος	}	τὸ γάλ-α lac.
	αἶλος		τὸ γράμ-μ-α litera.
ι	ἴλος	}	τὸ μέλ-ι mel.
υ	αἶλος		τὸ γόν-υ genu.
	υῖος	}	τὸ νάπ-υ sinapi.
αν	ανός		ὁ παι-άν paeān.
ην	ενός	}	ὁ ποιμ-ήν pastor.
	ηνός		ὁ Ἑλλ-ην Graecus.
	νός	}	ὁ et ἡ ἄρ-ήν agnus.
ιν	ινός		ἡ ἀκτ-ιν radius.
υν	υνός	}	ὁ μόσσ-υν turris.
ων	νός		ὁ et ἡ κύ-ων canis.
	ονός	}	ἡ χελιδ-ὼν hirundo.
	ονίος		ὁ δράκ-ων draco.
	ωνός	}	ὁ κλ-ὼν ramus.
	ωνίος		ὁ Ξενοφ-ὼν Xenophon.
ξ	γός	}	ὁ et ἡ αἰ-ξ caper, capra.
αξ	αγός		ἡ λάτ-αξ strepitus.
	ακος	}	ὁ θώρ-αξ thorax.
	αἰλος		ὁ αἰν-αξ rex.
ξ	εκός	}	ἡ κρ-εξ crex avis.
ηξ	εκός		ὁ ἀλώπ-ηξ vulpes.
	ηγός	}	ὁ βουπλ-ηξ stimulus.
	ηκος		ὁ σφ-ηξ vespa.
	ηχος	}	ὁ et ἡ β-ηξ tuffis.
ιξ	ιγός		ὁ τέτλ-ιξ cicada.
	ικός	}	ἡ φρ-ιξ maris fremitus.
	ιχος		ἡ σί-ιξ ordo.
	εγός	}	ἡ φλ-ὀξ flamma.

dat.
fu-inta
s et

	οκος	}	ο et η πρ-οξ dama.
υξ	υγος		η πτερ-υξ ala.
	υκος	}	ο et η αμπ-υξ caliendrum.
	υκλος		η ν-υξ nox.
	υχος	}	ο ον-υξ unguis.
ωξ	ωγος		ο ρ-ωξ rupes.
	ωκος	}	η πρ-ωξ roris gutta.
γξ	γγος		η φορμι-γξ cithara.
	γκος	}	ο et η λυ-γξ lynx.
λξ	λκος		η ω-λξ sulcus.
ρξ	ρκος	}	η σα-ρξ caro.
αρ	αρος		ο ψ-αρ sturnus.
	αρλος	}	η δαμ-αρ uxor.
	αιος		το ηπ-αρ jecur.
ειρ	ειρος	}	ο φθ-ειρ pediculus.
ηρ	ερος		ο αιθ-ηρ aether.
	ηρος	}	ο σαι-ηρ servator.
ορ	ορος		το ητ-ορ cor.
υρ	υρος	}	ο et η μαρ-υρ testis.
ωρ	αιος		το υδ-ωρ aqua.
	ορος	}	ο Ήλ-ωρ Hector.
	ωρος		ο φ-ωρ fur.
ας	αδος	}	η μον-ας unitas.
	ανλος		ο γιγ-ας gigas.
	αος	}	ο λ-ας lapis.
αις	αιδος		ο et η π-αις puer, puella.
	αιλος	}	η δ-αις convivium.
αν-	αος		η γρ-αυς anus.
εις	ειδος	}	η κλ-εις clavis.
	ενος		ο κλ-εις pecten.
	ειλος	}	ο Σιμό-εις Simois fluvius.
ης	ειλος		ο Κλήμ-ης Clemens.
	ηδος	}	ο γεν-ης bipennis.
	ηνλος		ο βουλ-ης senator.
	ητος	}	η εσθ-ης vestis.

is	ιδος	}	ἡ ἀσπ-ις clypeus.
	ιδος		ὁ et ἡ ὄρν-ις avis.
	ινος		ἡ ἰς fibra.
	ιος		ἡ ὄ-ις ovis.
	ιστος		ἡ θέμ-ις jus.
	ιλος		ἡ χάρ-ις gratia.
ους	οδος		ὁ π-οῦς pes.
	οντος		ὁ ὀδ-οῦς dens.
	οος		ὁ χρ-αῦς cutis.
	ουντος		ὁ πλακ-οῦς placenta.
	ωντος	}	ὁ τυρ-οῦς caseolus.
	ωτος		τὸ οὔς auris.
υς	υδος		ἡ χλαμ-ὺς chlamys.
	υδος		ἡ κώμ-υς fasciculus.
	υνος		ὁ Φορκ-υς Phorcys.
	υος		ὁ μ-ὺς mus.
ως	ωδος		ἡ φ-ὤς macula ab igne inusta.
	ωος		ὁ ἥρ-ως heros.
	ωτος		ὁ γέλ-ως risus.
λς	λος		ἡ ἄ-λς mare.
υς	υδος	}	ἡ ἔλμι-νς tineæ.
ρς	ρνος		ὁ et ἡ ἄ-ρς agnus.
αψ	αδος		ἡ φ-αψ avis nomen.
	απος		ἡ λαίλ-αψ turbo.
εψ	εδος		ἡ φλ-εψ vena.
ηψ	ηπος		ἡ κώλ-ηψ talus.
ιψ	ιδος		ὁ Λ-ιψ Africus.
	ιπος		ὁ κν-ιψ culex.
	ιφος		ἡ κατήλ-ιψ tabulatum.
οψ	οπος		ἡ ὀψ vox.
υψ	υπος	}	ὁ γ-ὺψ vultur.
	υφος		ὁ Κίν-υψ Cinyps fluvius.
ωψ	οπος		ὁ χέδρ-ωψ legumen.
	ωπος		ὁ θ-ὠψ assentator.

SVBSTANTIVA CONTRACTA.

QUINQUE declinationes sunt substantivorum contractorum, quae a quinta simplicium oriuntur, ut supra dictum fuit¹.

Contracta appellantur, quia in casibus nonnullis duae syllabae contrahuntur in unam: vel synaeresi, quae fit, cum duae vocales in unam ita coeunt, ut ambae servantur; ut, *τείχει* *τείχει*: vel crasi, cum utraque vocalis vel altera mutetur; ut, *τείχεα* *τείχη*, *τείχος* *τείχους*.

Prima declinatio.

(DECLINATIO prima tres continet terminationes: in *ης* masculini et foeminini generis; ut, *ὁ Δημοσθένης* *Demosthenes*², *ἡ τριῆς* *triremis*: in *ες* et *ος* neutrius; ut, *τὸ ἵππομανές* *hippomanes*, *τὸ τεῖχος* *murus*.

Sing. N. *ὁ Δημοσθέν-ης*, G. *τοῦ Δημοσθέν-εος οὗς*, D. *τῷ Δημοσθέν-εϊ* *ει*, A. *τὸν Δημοσθέν-εα η*, V. *ὦ Δημοσθέν-ες*.

D. N. et A. *τὼ Δημοσθέν-εε η*, G. et D. *τοῖν Δημοσθέν-έοιν οῖν*, V. *ὦ Δημοσθέν-εε η*.

P. N. *οἱ Δημοσθέν-εες εἰς*, G. *τῶν Δημοσθέν-έων ὧν*, D. *τοῖς Δημοσθέν-εσι*, A. *τούς Δημοσθέν-εας εἰς*, V. *ὦ Δημοσθέν-εες εἰς*.

Sing. N. *ἡ τριῆ-ης*, G. *τῆς τριῆ-εος οὗς*, D. *τῇ τριῆ-εϊ* *ει*, A. *τὴν τριῆ-εα η*, V. *ὦ τριῆ-ες*.

D. N. et A. *τὰ τριῆ-εε η*, G. et D. *ταῖν τριῆ-έοιν οῖν*, V. *ὦ τριῆ-εε η*.

P. N. *αἱ τριῆ-εις εἰς*, G. *τῶν τριῆ-έων ὧν*, D. *ταῖς τριῆ-εσι*, A. *τάς τριῆ-εας εἰς*, V. *ὦ τριῆ-εες εἰς*.

Sing. N. *τὸ ἵππομαν-ές*, G. *τοῦ ἵππομαν-έος οὗς*, D. *τῷ ἵππομαν-εϊ* *εἰ*, A. *τὸ ἵππομαν-ές*, V. *ὦ ἵππομαν-ές*.

¹ Vide pag. 5.

² Appellativum masculini generis in *ης* *ος* vix legitur. Quod et de substant. foem. forsan dici potest: *τριῆς* etiam revera adjectivum est, intellecto *τρεῖς* *navis*; sicut *μονῆς* *uniremis*, *διῆς* *biremis*.

D. N. et A. τὸ ἵππομαν-έε ἦ, G. et D. τοῖν ἵππομαν-έειν, οῖν, V. ὃ ἵππομαν-έε ἦ.

P. N. τὰ ἵππομαν-έα ἦ, G. τῶν ἵππομαν-έων ὦν, D. τοῖς ἵππομα-έσι, A. τὰ ἵππομαν-έα ἦ, V. ὃ ἵππομαν-έα ἦ.

Sing. N. τὸ τεῖχ-ος, G. τοῦ τεῖχ-εος οὖς, D. τῷ τεῖχ-εῖ εἰ, A. τὸ τεῖχ-ος, V. ὃ τεῖχ-ος.

D. N. et A. τὸ τεῖχ-εε ἦ, G. et D. τοῖν τεῖχ-έειν οῖν, V. ὃ τεῖχ-εε ἦ.

P. N. τὰ τεῖχ-εα ἦ, G. τῷ τεῖχ-έων ὦν, D. τοῖς τεῖχ-εσι, A. τὰ τεῖχ-εα ἦ, V. ὃ τεῖχ-εα ἦ.

Nomina propria in ης, a κλέος gloria composita, contrahuntur in nominativo singulari, et dupliciter in reliquis casibus: ut, ὁ Ἡρακλέης ἦς Hercules, ὁ Περικλέης ἦς Pericles.

Sing. N. ὁ Ἡ αὐλ-έης ἦς, G. τοῦ ἑεος έους, έος οὖς, D. τῷ έεῖ εἰ, εἰ εἰ, A. τὸν έεα έη, έα ἦ, V. ὃ έες εἰς, ες.)

Pl. Nomina propria in casibus quibusdam parasyllabice inflectuntur: ut, ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστεφάνην, Aristophanes; ὁ Σωκράτης, τὸν Σωκρατῆν, et in voc. ὃ Σωκρατῆν pro Σώκρατες, Socrates.

Secunda declinatio.

DECLINATIO secunda duas habet terminationes: 1. masculini, foeminini, et communis generis; ut, ὁ ὄφις serpens, ἡ τέρψις delectatio, ὁ ἐτὶ ἡ κάρις cimex: et 2. neutrius; ut, τὸ σινηπι sinapi.

Sing. N. ὁ ὄφ-ις, G. τοῦ ὄφ-ιος, D. τῷ ὄφ-ι ὄφ-ι, A. τὸν ὄφ-ιν, V. ὃ ὄφ-ι.

D. N. et A. τὸ ὄφ-ις, G. et D. τοῖν ὄφ-ίοιν, V. ὃ ὄφ-ις.

P. N. οἱ ὄφ-ιες ις, G. τῶν ὄφ-ίων, D. τοῖς ὄφ-ιοι, A. τοὺς ὄφ-ιας ις, V. ὃ ὄφ-ιες ις.

Sing. N. ἡ τέρψ-ις, G. τῆς τέρψ-ιος, D. τῇ τέρψ-ι, A. τὴν τέρψ-ιν, V. ὃ τέρψ-ις.

D. N. et A. τὰ τέρψ-ις, G. et D. τῶν τέρψ-ίοιν, V. ὃ τέρψ-ις.

P. N. αἱ τέρψ-ιες ις, G. τῶν τέρψ-ίων, D. ταῖς τέρψ-ισι,
A. τὰς τέρψ-ιας ις, V. ᾧ τέρψ-ιες ις.

Sing. N. ὁ et ἡ κόρ-ις, G. τοῦ et τῆς κόρ-ιος, D. τῇ et τῇ
κόρ-ιι ι, A. τὸν et τὴν κόρ-ιν, V. ᾧ κόρ-ι.

D. N. et A. τὼ et τὰ κόρ-ιε, G. et D. τοῖν et ταῖν κόρ-
ίον, V. ᾧ κόρ-ιε.

P. N. οἱ et αἱ κόρ-ιες ις, G. τῶν κόρ-ίων, D. ταῖς et ταῖς
κόρ-ισι, A. τοὺς et τὰς κόρ-ιας ις, V. ᾧ κόρ-ιες ις.

Sing. N. τὸ σινήπ-ι, G. τοῦ σινήπ-ιος, D. τῇ σινήπ-ιι ι,
A. τὸ σινήπ-ι, V. ᾧ σινήπ-ι.

D. N. et A. τὼ σινήπ-ιε, G. et D. τοῖν σινήπ-ίον, V. ᾧ
σινήπ-ιε.

P. N. τὰ σινήπ-ια ι, G. τῶν σινήπ-ίων, D. τοῖς σινήπ-ισι,
A. τὰ σινήπ-ια ι, V. ᾧ σινήπ-ια ι. /

Obs. Genitivi Attici sunt usitatiores ; ut, ὄφεως, ὄφρων,
ὄφρων : et casus contracti per ει ; ut, ὄφει, ὄφεις, pro ὄφι,
ὄφεις. Priores etiam accentum habent in antepenultima,
licet ultima sit longa.

Tertia declinatio.

DECLINATIO tertia tres habet terminationes : εὺς et
υς generis masculini ; ut, ὁ βασιλεὺς rex, ὁ πρέσβυς lega-
tus : et υ neutrius ; ut, τὸ ἄστυ urbs.

Sing. N. ὁ βασιλ-εὺς, G. τοῦ βασιλ-έος, D. τῷ βασιλ-εῖ ει,
A. τὸν βασιλ-έα η, V. ᾧ βασιλ-εὺ.

D. N. et A. τὼ βασιλ-έε, G. et D. τοῖν βασιλ-έον, V. ᾧ
βασιλ-έε.

P. N. οἱ βασιλ-έες εις, G. τῶν βασιλ-έων, D. ταῖς βασιλ-
εῦσι, A. τοὺς βασιλ-έας εις, V. ᾧ βασιλ-έες εις.

Sing. N. ὁ πρέσβ-υς, G. τοῦ πρέσβ-εος, D. τῷ πρέσβ-εῖ ει,
A. τὸν πρέσβ-υν, V. ᾧ πρέσβ-υ.

D. N. et A. τὼ πρέσβ-εε, G. et D. τοῖν πρέσβ-έον, V.
ᾧ πρέσβ-εε.

P. N. οἱ πρέσβ-εες εις, G. τῶν πρέσβ-έων, D. ταῖς πρέσβ-
εσί, A. τοὺς πρέσβ-έας εις, V. ᾧ πρέσβ-εες εις. /

Sing. N. τὸ ἄσι-υ, G. τοῦ ἄσι-εος, D. τῷ ἄσι-εϊ ει, A. τὸ ἄσι-υ, V. ὦ ἄσι-υ.

D. N. et A. τὼ ἄσι-εε, G. et D. τοῖν ἄσι-έοιν, V. ὦ ἄσι-εε.

P. N. τὰ ἄσι-εα η, G. τῶν ἄσι-έων, D. τοῖς ἄσι-εσι, A. τὰ ἄσι-εα η, V. ὦ ἄσι-εα η.

Genitivus masculinorum in εὺς exit saepissime in έως : qui in εὺς purum finitis contrahitur in οὔς ; ut, ὁ χοεὺς τοῦ χοέω; χοοῦς, et in accusativo τὸν χοέα χοᾶ, *congius*.

Obs. In duali contrahunt nonnulli εε in η ; quod improbant doctiores, ut notat *Vossius*.

Quarta declinatio.

DECLINATIO quarta duas habet terminationes, ω et ως generis foeminini : ut, ἡ λεχὼ *puerpera*, ἡ αἰδὼς *verecundia*.

Sing. N. ἡ λεχ-ὼ, G. τῆς λεχ-όος οὔς, D. τῇ λεχ-οί οἱ, A. τὴν λεχ-όα ὼ, V. ὦ λεχ-οί.

D. N. et A. τὰ λεχ-ὼ, G. et D. ταῖν λεχ-οῖν, V. ὦ λεχ-ὼ.

P. N. αἱ λεχ-οί, G. τῶν λεχ-ῶν, D. ταῖς λεχ-οῖς, A. τὰς λεχ-ούς, V. ὦ λεχ-οί.

Sing. N. ἡ αἰδ-ως, G. τῆς αἰδ-όος οὔς, D. τῇ αἰδ-οί οἱ, A. τὴν αἰδ-όα ὼ, V. ὦ αἰδ-οί.

In ως definentia duo sunt, ἡ αἰδὼς *verecundia*, et ἡ ἠὼς *aurora* ; sed in duali et plurali numero vix leguntur.

Numerus singularis tantum contrahitur, qualis verò et pluralis sequuntur formam tertiae declinationis simplicium.

Quinta declinatio.

DECLINATIO quinta duas habet terminationes, ας purum et ρας, generis neutrius : ut, τὸ κρέας *caro*, τὸ κέρας *cornu*.

Sing. N. τὸ κρέ-ας, G. τοῦ κρέ-ατος αος ωι, D. τῷ κρέ-ατι αῖ ω, A. τὸ κρέ-ας, V. ὦ κρέ-ας.

D.

D. N. et A. τὸ κρέ-ατε αε α, G. et D. τοῖν κρε-άλοιν άοιν
ων, V. ὦ κρέ-άτε αε α.

P. N. τὰ κρέ-άλα αα α, G. τῶν κρε-άλων άων ων, D. τοῖς
κρέ-ασι, A. τὰ κρέ-άλα αα α, V. ὦ κρε-άλα αα α.

Sing. N. τὸ κερ-ας, G. τοῦ κέρ-αλος αος ως, D. τῷ κέρ-αλι
αῖ α, A. τὸ κερ-ας, V. ὦ κέρ-ας.

D. N. et A. τὸ κερ-άτε αε α, G. et D. τοῖν κερ-άλοιν άοιν
ων, V. ὦ κέρ-άτε αε α.

P. N. τὰ κέρ-άλα αα α, G. τῶν κερ-άλων άων ων, D. τοῖς
κέρ-ασι, A. τὰ κέρ-άλα αα α, V. ὦ κέρ-άλα αα α.

Contractio fit prius tollendo τ: ut, κρέας, κρέαλος κρέ-
αος κρέως.

In dat. autem singulari posterior contractio fit mutando
αι in α, et in gen. et dat. duali αοιν in ων, improprias
diphthongos.

HETEROCLITA.

HETEROCLITA sive anomala sunt, quae a communi
declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita contractione.

HETEROCLITA contractione vocantur, quae ad for-
mam alicujus declinationis simplicium inflexa, vel in
omnibus, vel nonnullis tantum casibus contrahuntur.

IN omnibus casibus contrahuntur, ὁ Ἑρμείας ἡς, *Mer-*
curius; ἡ μνάα ᾧ, *mina*; ὁ νόος οὗς, *mens*; ὁ πλακοίς οὗς
placenta.

Sing. N. ὁ Ἑρμ-έας ἡς, G. έου ου, D. έα ἡ, A. έαν ἡν,
V. έα ἡ.

Sic ὁ Ἀπελλ-έης ἡς, G. έου ου, *Apelles*.

Sing. N. ἡ μν-άα ᾧ, G. άας ᾧς, D. άα ᾧ, A. ααν ᾧν, V.
άα ᾧ.

D. N. et A. άα ᾧ, G. et D. άαιν αῖν, V. άα ᾧ.

P. N. άαι-αῖ, G. αῶν ων, D. άαις αῖς, A. άας ᾧς, V.
άαι αῖ.)

Sic ἡ γαλ-έη ἡ, G. έης ἡς, *felis*.

Sing. N. ὁ ν-όος οὗς, G. οὐοῦ οὔ, D. οὐω, A. οὐον οὖν, V. ὅε οὔ.

D. N. et A. οὐω, G. et D. οὐον οῖν, V. οὐω.

P. N. οἱ οἱ, G. οὐων οῖν, D. οῖς οῖς, A. οῖους οὔς, V. οἱ οἱ.

Sic ὁ ἀδελφεῖδ-έος οὗς, G. εἰου οὔ, *sororis filius* : τὸ ὁπ-έον οὔν, G. εἰου οὔ, *os ossis*.

Huc adde sanctum nomen, ὁ Ἰησ-οὺς οὔ οὔ οὔν οὔ, *Iesus*.

Sing. N. ὁ πλax-όεις οὗς, G. ὀένλος οὐνλος, D. ὀένλι οὐνλι A. ὀένλια οὐνλια, V. ὀέι et ὀέν.

D. N. et A. ὀένλε οὐνλε, G. et D. ὀένλιον οὐνλοιν, V. ὀένλε οὐνλε.

P. N. ὀένλες οὐνλες, G. ὀένλιον οὐνλιον, D. ὀέισι οὔσι, A. ὀένλιας οὐνλιας, V. ὀένλες οὐνλες.

Sic ὁ ἰμεν-έων ὦν, G. εἰωος, ὦνος, *venter* : ἡ δ-αῖς ᾄς, G. αἶδος ἀδός, *fax* : τὸ κρ-άας ᾄς, G. ἀαλος αἶδος, *caput*.

SEQUENTIA in nominativo, accusativo, et vocativo plurali contrahuntur.

Sing. N. ὁ ῥότρ-υς, G. υος, *racemus* : Plur. N. A. V. υες, υας υες, υς.

Sing. N. ἡ ν-αῦς, G. αὸς, *navis* : Plur. N. A. V. αῖς ᾄς, αῖς, αῦς.

Sing. N. ὁ et ἡ ῥ-οὺς, G. οὸς, *bos* : Plur. N. A. V. ὀες ὀας, ὀες, οὺς.

Sing. N. ἡ ἔρ-ις, G. ἰδος, *lis* : Plur. N. A. V. ἰδες ἰδας ἰδες, εἰς.

Sing. N. ἡ κἀλπ-ις, G. ἰδος, *urna* : Plur. N. A. V. ἰδες ἰδας ἰδες, εἰς.

Sing. N. ὁ et ἡ ὄρν-ις, G. ἰδος, *avis* : Plur. N. A. V. ἰδες ἰδας ἰδες, εἰς.

Sing. N. ἡ κλει-ς, G. δός, *clavis* : Plur. N. A. V. δες δας, δες, κλεις.

Variantia genere.

IN singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius : ὁ δεσμός *vinculum*, ὁ δίφρος *currus*, ὁ ἐρεμὸς *remus*, τὸ ζυγὸς *jugum*, ὁ κύκλος *circulus*, τὸ λύχνος *lucerna*, ὁ μοχλὸς *vectis*,

υεστis, νῶτος *dorsum*, σταθμός *statio*, τράχηλος *collum* : Plur.
τὰ δεσμά, et sic reliqua¹.

In singulari numero generis foeminini, in plurali neutrius est; ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα, *via*.

His addi potest, ὁ et ἡ τάραρος, τὰ τάραρα, *tartarus*.

Quatuor singulari numero generis sunt foeminini; duali verò, in nom. accus. et vocat. masculini: ἡ γυνή, τὼ γυναῖκες, *mulier*; ἡ ὁδός, τὼ ὁδοί, *via*, cum compositis; ἡ πόλις, τὼ πόλεις, *civitas*; ἡ χεῖρ, τὼ χεῖρες, *manus*².

Variantia casibus.

QUATUOR sequentia, ὁ Ζεὺς *Jupiter*, ἡ ναὺς *navis*, ἡ γυνή *mulier*, et ἡ χεῖρ *manus*, ad hunc modum flectuntur.

Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. τοῦ Ζηνὸς vel Διὸς, D. τῷ Ζηνὶ vel Δίῳ, A. τὸν Ζηνᾶ vel Δία, V. ὦ Ζεῦ.

Sing. N. ἡ ναὺς, G. τῆς νεώς, D. νῆϊ, A. τὴν ναῦν.

P. N. αἱ νῆες, G. τῶν νεῶν, D. ταῖς ναυσὶ, A. τὰς ναῦς³.

Sing. N. ἡ γυνή, G. τῆς γυναίκος, D. τῇ γυναίκι, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι.

D. N. et A. τὼ γυναῖκες⁴, G. et D. ταῖν γυναικῶν, V. ὦ γυναῖκε.

P. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ, A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες.

Sing. N. ἡ χεῖρ, G. τῆς χειρός, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χεῖρ.

D. N. et A. τὼ χεῖρες, G. et D. ταῖν χειρῶν, V. ὦ χεῖρε.

P. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσὶ, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες⁵.

¹ A neutris in *en* inusitatis. *Vossius*.

² Sed verisimilius est Atticè articulum τὸ pro τὰ hic usurpari; sicut legimus etiam, τὸ φύσις *nature*, τὰ ἡμέρα *dies*, τὸ τέχνη *arts*. *Idem*.

³ In soluta oratione sic declinatur.

⁴ Et mox τὼ χεῖρες, pro τὰ, ut paulò supra observatum fuit.

⁵ Vox χεῖρ cæteris hic adjuncta est, quòd poëtae e pro *ei* ponunt in omnibus casibus imparisyllabicis: ut, τῆς χεῖρος, et sic in reliquis.

Deficientia casibus.

ΑΡΤΟΤΑ sunt nomina literarum : ut, τὸ ἄλφα, βῆτα. Peregrina : ut, ὁ Ἀδὰμ *Adamus*.

Quae apocopen patiuntur : ut, τὸ δῶ pro δῶμα *domus*. τὸ κάρα, vel κάρη, pro κάρηνον *caput*.

ΜΟΝΟΡΤΟΤΑ : ut, Nom. ἡ δὼς *donum*. Voc. ὦ τᾶν, ὁ *amice* vel *amici*, ab ἑτης.

ΔΙΠΤΟΤΑ : ut, ὁ λάας, τὸν λάαν *lapis* ; ὁ λῖς, τὸν λῖν, *leo*.

ΤΡΙΠΤΟΤΑ : ut, Nom. acc. voc. τὸ βρέτα; *statua*, δέμας *corpus*, δέπας *oculum*, ἡδὸς *voluptas*, ἦτορ *cor*, νῶκαρ *torpor*, ὄναρ *somnium*, ὄφελος *utilitas*, σέβας *veneratio*, σέλας *lumen* : Nom. acc. ὁ et ἡ μάγλυς, μάγλυν, dat. pl. μάγλυσι, *testis*. (Sic adj. ἀλλήλ-ων, ὡν ὡν, ἀλλήλ-εις αἰς οἰς, ἀλλήλ-ους αἰς α, *mutuo, / invicem, inter se* : de duobus vel pluribus dicitur.

Deficientia numero.

DUALI et plurali carent, ἡ ἁλς *mare*, ἡ γῆ *terra*, ὁ ἀήρ *aër*, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἔλαιον *oleum* ; et nomina propria, quae uni tantum tribuuntur.

Singulari et duali carent τὰ κλέρεα *exequiae* : et nomina quaedam urbium ; ut, αἱ Ἀθῆναι *Athinae* , αἱ Θῆβαι *Thebae*, τὰ Μίσαρα *Megara* : item festa deorum ; ut, τὰ Διονύσια *Bacchanalia*, τὰ Κρόνια *Saturnalia* : cum aliis quibusdam.

Redundantia casibus.

IN nominativo redundant : ὁ Ζεὺς, qui decem habet rectos, Βδεὺς, Δεὺς, Δίς, Δὴν, Δᾶν, Ζῆς, Ζὴν, Ζᾶς, Ζᾶν, *Jupiter* ; ὁ Μωσῆς, Μωϋσῆς, Μωσεὺς, Μωϋσεὺς *Moses* ; et ὁ υἱός, υἱεύς, υἱὸς *filius*.

Masculina multa in ηρ et ωρ ; ut, ὁ κλήτηρ, κλήτωρ *vicator* : in ηρ et ης ; ut, ὁ πλαστήρ, πλαστής *factor*.

† Non prius carent, sed raro admodum inveniuntur.

• Sed ἡ Ἀθήνη, Hom. Od. η. 30.

Foeminina multa in α et η; ut, ἡ ἄχνα, ἄχνη *gluma*: in η et ις; ut, ἡ ἀγκάλη, ἀγκάλις *ulna*: in η et ος; ut, ἡ ἀσβόλη, ἀσβολος *fuligo*: in ις et ια; ut, ἡ σπάνις, σπανία *raritas*. Item ἡ ἀηδὼν et ἀηδὼ *luscinia*.

Neutra multa in ος et ον; ut, τὸ δένδρος, δένδρον *arbor*: in ον et ιον; ut, τὸ ἄεθλον, ἄεθλιον, *praemium certaminis*. Item τὸ ὕδωρ, ὕδωρ *aqua*.

Masculina et foeminina multa in ος et ια; ut, ὁ στρατὸς, ἡ στραλία *exercitus*: in ος et ις; ut, ὁ βαθμὸς, ἡ βαθμὶς *gradus*: in μὸς et μῆ; ut, ὁ ἀνχμὸς, ἡ ἀνχμὴ *siccitas*. Item ὁ αὐτμην, ἡ αὐτμὴ *halitus*.

Masculina, foeminina, et communia quaedam in ις et ιν; ut, ὁ δελφίς, ἡ δελφίς *in delphin*; ἡ ἀκτίς, ἡ ἀκτίς *in radius*; ὁ et ἡ θίς, ἡ θίς *in agger, litus*.

Masculina et neutra multa in ος et ον; ut ὁ θύμος, τὸ θύμον, *thym-us, um*: in μος et μα; ut, ὁ ἀσπασμὸς, τὸ ἀσπατμα *salutatio*: in ος; ut, ὁ σκότος, τὸ σκότος *tenebrae*. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *cista*.

Foeminina et neutra multa in α et ον; ut, ἡ ἡνία, τὸ ἡνίον *habena*: in μα et μη; ut, τὸ χάρμα, ἡ χάρμη *gaudium*. Item ἡ αἰδώς, τὸ αἰδὼς *pudor*.

Masculina, foeminina, et neutra quaedam in ος, η, ον; ut, σίμβλος, η, ον *akveare*. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμὰς τὸ χειμα *hyems*.

In genitivo: ὁ Ἄρης, οὗ εὖς ἦλος, *Mars*: ὁ Δάρης οὗ εὖς ἦλος, *Dares*: ὁ Μίνως, ὡς ω, *Minos*: ὁ γέλως, ὡς ω, *risus*: τὸ γόνυ, γόνυος per metathesin γουνὸς, γοναλὸς per epenthesein γούναλος, *genu*: τὸ δόρυ, δόρυος per metathesein δουρὸς, δούραλος per epenthesein δούραλος; dat. δουρὶ poëtice δορι, *hasta*: ἡ θέμις, ἰδος ἰστος, *jus*: ὁ λάας, λάαος per crasin λάος; λάας, λάου vel λάα; et λάας, λαὸς, *lapis* ἢ ὁ μύκης, οὗ ἦλος, *fungus*: et alia.

DERIVATIVA.

DERIVATIVA.

DERIVATIVA sunt, quae ab aliis ortum ducunt.

Patronymica.

PATRONYMICA a patre, vel ab alia familiae persona, derivantur.

Masculina fiunt a genitivo singulari primitivorum, mutando terminationem in *ιδης* : ut, *Πριάμ-ος ου*, *Πριάμ-ιδης Priami filius* ; *Αιακ-ος ου*, *Αιακίδης Aeaci nepos*, scil. *Achilles* ; *Νέστωρ Νέστωρ-ος*, *Νεστωρίδης Nestoris filius*.

αδης ; ut, *Ἰππόλ-ης ου*, *Ἰππολάδης Hippotae filius*.

ιάδης ; ut, *Λαέρτ-ης ου*, *Λαερτιάδης Laertae filius*.

Foeminina fiunt, vel a masculinis, elisa *δη*, et desinunt in *ας* ; ut, *Ἡλιά-δης*, *Ἡλιάς Solis filia*.

ις ; ut, *Νεστωρί-δης*, *Νεστωρίς Nestoris filia*.

Vel a primitivis, mutando terminationem in *νης* ; ut, *Βρίσ-ης*, *Βρισνής Brisae filia* ; *Κάδμ-ος*, *Καδμνής Cadmi filia*.

ινη ; ut, *Ἀδραστ-ος*, *Ἀδραστίνη Adraasti filia* ; *Νερ-εύς*, *Νερειν Nerei filia*.

ωνη ; ut, *Ἀκρίσι-ος*, *Ακρισιώνη Acrisii filia* ; *Ἥλι-ων*, *Ἡελίωνη Eetionis filia*.

Obs. Iones patronymica in *ιδης* formant per *ίων* ; ut, *Κρον-ιδης*, *Κρονίων Saturni filius*.

Gentilitia.

GENTILITIA a gente vel urbe ducuntur.

Masculina desinunt in *της* ; ut, *Ἠπειρώτης Epirota*, ab *Ἠπειρος Epirus regio* ; *Σπαρτιάτης Spartiata*, a *Σπάρτη Sparta urbs*.

εύς ; ut, *Ἀλεξανδρεὺς Alexandrinus*, ab *Ἀλεξάνδρεια Alexandria urbs*.

* Derivativa haec denominativa etiam dicuntur, ut a verbalibus distinguantur. Nec species autem, nec terminationes, omnium derivatorum hic exhibentur ; plura adfert *Vossius*,

αῖος ; ut, Ἀθηναῖος *Atheniensis*, ab Ἀθῆναι *Athenae*.

ιος ; ut, Βαβυλώνιος *Babylonius*, a Βαβυλὼν *Babylon*.

Foeminina in σσα ; ut, Κρησσα *Cressa*, a Κρήτη *Creta* insula.

Diminutiva.

DIMINUTIVA varias habent terminationes.

Masculina desinunt in αξ ; ut, ὁ λίθαξ *lapillus*, a λίθος *lapis*.

ίνης ; ut, ὁ ἐλαφίνης *hinnulus*, ab ἐλαφος *cervus*.

σκος ; ut, ὁ νεανίσκος *adolescentulus*, a νεανίας *adolescens*.

Foeminina in ις ; ut, ἡ κρήνις *fonticulus*, a κρήνη *fons*.

ίσκη ; ut, ἡ παιδίσκη *puellula*, a παῖς *puer vel puella*.

Neutra in ιον ; ut, τὸ γνῶμιδιον *sententiola*, a γνώμη *sententia* ; τὸ γύναιον *muliercula*, a γυνή *mulier*.

Amplificativa.

AMPLIFICATIVA terminatione etiam variant.

Masculina desinunt in ίας ; ut, ὁ πωγωνίας *magnim habens barbam*, a πώγων *barba*.

ος ; ut, ὁ ἀρνεῖος *agnus adultus*, ab ἄρς *agnus*.

Foeminina in ις ; ut, ἡ δαῖτις *fax magna*, a δαῖς *fax*.

Neutra in ιον ; ut, τὸ χερμάδιον *lapis magnus*, a χερμὰς *lapis*.

Possessiva¹.

POSSESSIVA tam a propriis quàm appellativis ducuntur, et desinunt in

ειος ; ut, Ἀχιλλεῖος *Achilleus*, ab Ἀχιλλεύς *Achilles*.

εος ; ut, Ἑκτορεὺς *Hectoræus*, ab Ἑκτώρ *Ἑκτορος Hector*.

ιος ; ut, οὐράνιος *caelestis*, ab οὐρανός *caelum*.

κος ; ut, μουσικός *musicus*, a μουσα *mus*.

τος ; ut, ἀνθρώπινος *humanus*, ab ἀνθρωπος *homo*.

ρος ; ut, ἀνθηρὸς *floridus*, ab ἄνθος *flor*.

ώδης ; ut, λιθώδης *lapidosus*, a λίθος *lapis*.

¹ Possessiva haec adjectiva sunt, sed a substantivis deducta.

ADJECTIVA.

ADJECTIVA analogiam et anomaliam substantivorum sequuntur ¹.

ADJECTIVA trium terminationum desinunt in

ος, η, ον,	} ad formam	{	tertia et secunda simplicium.
ας, α, αν,			quinta et secunda simplicium.
εις, εσσα, εν,			quinta et secunda simplicium.
ων, ουσα, ον,			quinta et secunda simplicium.
υς, εια, υ,			tertia contractorum, et secunda simplicium.

Sing. N. καλ-ός ἡ ὄν, G. οὗ ἧς οὗ, D. ᾧ ᾗ ᾧ, A. ὃν ἣν ὄν,
V. ἐ ἡ ὄν :

D. N. et A. ὡ ἅ ὡ, G. et D. οἷν αἷν οἷν, V. ὡ ἅ ὡ :

P. N. οἰ αἰ ἅ, G. ὦν ὦν ὦν, D. οἷς αἷς οἷς, A. οὖς ἅς α,
V. οἰ αἰ ἅ : pulcher.

Sing. N. π-ᾱς ᾱσα πᾶν, G. ἀνδρς, ἀσης ἀνδρς, D. ἀνδρῖ ἀση
ἀνδρῖ, A. ἀνδρα ᾱσαν ᾱν, V. ᾱς ᾱσα ᾱν :

D. N. et A. ἀνδρῖ ἀσα ἀνδρῖ, G. et D. ἀνδρῖν ἀσαιν ἀνδρῖν,
V. ἀνδρῖ ἀσα ἀνδρῖ :

P. N. ἀνδρς ᾱσαι ἀνδρα, G. ἀνδρῶν ἀσῶν ἀνδρῶν, D. ᾱσι ᾱσαι
ᾱσι, A. ἀνδρας ἀσας ἀνδρα, V. ἀνδρς ᾱσαι ἀνδρα : omnis.

Sing. N. χαρί-εις πσσα εν, G. ενδρς ἐσσης ενδρς, D. ενδρῖ ἐσση
ενδρῖ, A. ενδρα εσσαν εν, V. ει et εν, εσσα εν :

D. N. et A. ενδρῖ ἐσσα ενδρῖ, G. et D. ενδρῖν ἐσσαι ενδρῖν,
V. ενδρῖ ἐσσα ενδρῖ :

P. N. ενδρς εσσαι ενδρα, G. ενδρῶν εσῶν ενδρῶν, D. εισι ἐσσαις
εισι, A. ενδρας ἐσσας ενδρα, V. ενδρς εσσαι ενδρα : gratiosus.

Sing. N. εκ-ὦν οὔσα ὄν, G. ὄνδρς ούσης ὄνδρς, D. ὄνδρῖ ούση
ὄνδρῖ, A. ὄνδρα οὔσαν ὄν, V. ὦν οὔσα ὄν :

D. N. et A. ὄνδρῖ οὔσα ὄνδρῖ, G. et D. ὄνδρῖν οὔσαι ενδρῖν,
V. ὄνδρῖ οὔσα ὄνδρῖ :/

¹ Analogiam sequuntur decem substantivorum declinationum, ut exempla hic adducta ostendent; anomaliam verò heteroclitorum, quae supra sunt allata.

P. N. ὅντες οὖσαι ὄντα, G. ὄντων ουσῶν ὄντων, D. οὔσι οὖ-
σαις οὔσι, A. ὄντας ούσας ὄντα, V. ὄντες οὖσαι ὄντα : vo-
luntarius.

Sing. N. ὁξ-ὺς εἶα ὕ, G. ἑος εἰας ἑος, D. εἴ εἴ, εἶα, εἴ εἴ, A.
ὕν εἶαν ὕ, V. ὕ εἶα ὕ :

D. N. et A. ἑε εἶα ἑε, G. et D. εἰν εἶαιν εἰν, V. ἑε εἶα ἑε :

P. N. ἑες εἴς, εἴαι ἑα, G. ἑων εἰῶν ἑων, D. ἑσι εἰαῖς ἑσι, A. ἑας
εἴς, εἰας ἑα, V. ἑες εἴς, εἴαι ἑα : acutus.

Quae definunt in ος purum et ρος faciunt foemininum
per α : / ut, ἅγιος ἁγία ἅγιον, *sanctus* ; ἀνθηρὸς ἀνθηρὰ ἀνθη-
ρὸν *floridus*. (Numeralia autem in ος retinent η ;) ut, ὄλ-
θοος ὅη ον, *olthuvus* ; ἀπλόος ὅη ὄον, *simplex* : (et materialia in
εος ;) ut, χρύσεος ἦη εον, *aurēus*.

Quatuor in ος neutrum habent in ο ; ἄλλος *alius*, τοιοῦ-
τος *talis*, τελικοῦτος et τοσοῦτος *tantus* : / ut, ἄλλ-ος η ο.

Nonnulla etiam in ας variè inflectuntur : ut, μέλας αἶνα
αν, *niger* ; τάχας αἶνα αν, *miser* : sed μέγας ἄλη α, *magnus*.

Sing. N. μέλ-ας αἶνα αν, G. αἶνος αἴνης ανος, D. ἀνι αἴνη
ανι, A. ἀνα αἴνην αν, V. αν αἶνα αν.

D. N. et A. ἀνε αἶνα ἀνε, G. et D. ἀνοῖν αἶναιν ἀνοῖν, V.
ἀνε αἶνα ἀνε.

P. N. ἀνές αἶναι ἀνα, G. ἀνῶν αἰνῶν ἀνῶν, D. ἀσι αἶναις
ἀσι, A. ἀνας αἶνας ἀνα, V. ἀνές αἶναι ἀνα.

Sing. N. μέγ-ας ἄλη α, G. ἄλου ἄλης ἄλου, D. ἄλω ἄλη
ἄλω, A. ἀν ἄλην α, V. α² ἄλη α.

D. N. et A. ἄλω ἄλα ἄλω, G. et D. ἄλοιν ἄλαιν ἀλοιν,
V. ἄλυ ἄλα ἄλω.

P. N. ἄλοι ἄλαι ἄλα, G. ἄλων ἄλων ἄλων, D. ἄλοις ἄλαις
ἄλοις, A. ἄλους ἄλας ἄλά, V. ἄλοι ἄλαι ἄλα.

Item πολὺς λη ὕ, *multus*, ad hunc modum declinatur.

Sing. N. πολ-ὺς πολλ-ῆ πολλ-ὕ, G. πολλ-οῦ πολλ-ῆς πολλ-
οῦ, D. πολλ-ῶ πολλ-ῇ πολλ-ῶ, A. πολ-υν πολλ-ῆν
πολ-ὕ, V. πολ-ὕ πολλ-ῆ πολ-ὕ.

D. N. et A. πολλ-ὼ πολλ-ᾶ πολλ-ὼ, G. et D. πολλ-οῖν
πολλ-αῖν πολλ-οῖν, V. πολλ-ὼ πολλ-ᾶ πολλ-ὼ.

² Ab inusitate μεῖστος ; unde genit. plur. foem. μεῖστων cum penacuto,
προ μεῖστων. Vid. infra De accentibus. ² Ita Suid., sed non probat. P.

(P. N. πολλοὶ πολλαὶ πολλὰ, G. πολλῶν πολλῶν πολλῶν, D. πολλοῖς πολλαῖς πολλοῖς, A. πολλῶς πολλὰς πολλὰ, V. πολλοὶ πολλαὶ πολλαί.)

Poetae sic inflectunt : Sing. N. ὁ πολὺς, G. πολέος, D. πολέϊ, A. πολὺν, V. πολὺ. Plur. N. πολέες εἶς, G. πολέων, D. πολέσι, A. πολέας εἷς, V. πολέες εἷς.

ADJECTIVA trium articulorum et duarum terminationum definunt in

ος	} et faciunt neutrum per	ον	} tertiae simplicium.
ως		ων	
ας		αν	} quartae simplicium.
ην		εν	
ις		ι	} quintae simplicium.
ους		ουν	
υς		υ	
ον		ον	
ωρ	} et faciunt neutrum per	ορ	} primae contractorum.
ης		ες	

Sing. N. ἐνδοξ-ος ον, G. ον, D. ω, A. ον, V. ε ον :

D. N. et A. ω, G. et D. οιν, V. ω :

P. N. οι α, G. ων, D. οίς, A. ους α, V. οι α : *celebris*.

Sing. N. εὐσε-ως ων, G. ω, D. ω, A. ων, V. ως ων :

D. N. et A. ω, G. et D. ων, V. ω :

P. N. ω, G. ων, D. ως, A. ως ω, V. ω : *fertilis*.

Sing. N. αἰν-ας αν, G. ανλος, D. ανλι, A. ανλα αν, V. αν :

D. N. et A. ανλε, G. et D. ανλων, V. ανλε :

P. N. αντες ανλα, G. ανλων, D. ασι, A. αντας ανλα, V. αντες ανλα : *perpetuo fluens*.

Sing. N. ἀρρ-ην εν, G. ενος, D. ενι, A. ενα εν, V. εν :

D. N. et A. ενε, G. et D. ενοιν, V. ενε :

P. N. ενες ενα, G. ενων, D. εσι, A. ενας ενα, V. ενες ενα : *masculus*.

Nonnunquam quintae : ut, N. ὁ et ἡ πολυκέρας, et τὸ πολυκέρον, G. τοῦ et τῆς et τὸ πολυκέρας, multa habens cornu.

Sing.

Sing. N. εὐχαρί-ις ι, G. ἰλος, D. ἰλι, A. ἰλα et ιν, ι, V. ι :
D. N. et A. ἰτε, G. et D. ἰλοιν, V. ἰτε :

P. N. ἰτες ἰλα, G. ἰλων, D. ἰσι, A. ἰλας ἰλα, V. ἰτες ἰλα :
gratiosus ¹.

Sing. N. διπ-ους ουν, G. οδος, D. οδι, A. οδα et ουν, ουν,
V. ους et ου, ουν :

D. N. et A. οδε, G. et D. οδοιν, V. οδε :

P. N. οδες οδα, G. οδων, D. σσι, A. οδας οδα, V. οδες
οδα : *bipes*.

Sing. N. ἄδακρ-υς υ, G. υος, D. υι, A. υν υ, V. υ :

D. N. et A. υε, G. et D. υοιν, V. υε :

P. N. υες υς, υα, G. υων, D. υσι, A. υας υς, υα, V. υες
υς, υα : *sine lacrymis*.

Sing. N. ἐνδαίμ-ων ον, G. ονος, D. ονι, A. ονα ον, V. ον :

D. N. et A. ονε, G. et D. ονοιν, V. ονε :

P. N. ονες ονα, G. ονων, D. σσι, A. ονας ονα, V. ονες ονα :
felix.

Sing. N. μεγαλήτ-ωρ ορ, G. ορες, D. ορι, A. ορα ορ, V. ορ :

D. N. et A. ορε, G. et D. οροιν, V. ορε :

P. N. ορες ορα, G. ορων, D. ορσι, A. ορας ορα, V. ορες
ορα : *magnanimus*.

Sing. N. ἀληθ-ῆς ἐς, G. ἐος οῦς, D. εἰ εἰ, A. ἐα ἦ, ἐς,
V. ἐς :

D. N. et A. ἐε ἦ, G. et D. ἐοιν οῖν, V. ἐε ἦ :

P. N. ἐες εἰς, ἐα ἦ, G. ἐων, D. ἐσι, A. ἐας εἰς, ἐα ἦ, V.
ἐες εἰς, ἐα ἦ : *verus*.

Obs. 1. Pleraque composita et derivativa in ος duarum
sunt terminationum, et omnia sic Atticè inflectuntur.

Obs. 2. Nonnulla autem ex iis duarum terminatio-
num foeminiuum habent interdum a masculino diver-
sum : ut, ἀθάνατος ἀτή immortalis ; αἰώνιος αἰα aeternus ;
τέρην εἰνα tener ; θήλυς εἰα foemineus, et alia.

¹ T'is quidam, indefinitum, inflectitur infra.

QVAEDAM adjectiva sunt trium generum sub una terminatione : ut, ὁ ἢ τὸ μάχαρ *felix*, ὁ ἢ τὸ ἀρπαξ *rapax*¹.

Numeralia.

NUMERALIA quaedam sunt cardinalia, quaedam ordinalia.

CARDINALIA εἰς unus, δύο vel δύο *duo*, τρεῖς *tres*, τέσσαρες *quatuor*, sic inflectuntur.

/ Sing. N. εἰς μία ἔν, G. ἐνὸς μιᾶς ἐνός, D. ἐνὶ μιᾷ ἐνὶ, A. ^{ἐνα μίαν ἔν.}

Duali et plurali caret. /

Sic composita οὐδεὶς μὴδεὶς, *nemo, nullus*.

Sing. N. οὐδ-εἰς οὐδε-μία οὐδ-έν, G. οὐδ-ενὸς οὐδε-μιᾶς οὐδ-ενός, D. οὐδ-ἐνὶ οὐδε-μιᾷ οὐδ-ἐνὶ, A. οὐδ-ένα οὐδε-μίαν οὐδ-έν.

Similiter μὴδεὶς².

/ Δύο singulari caret. Dual. N. et A. δύο, G. δύοιν *foem. δύνειν*, D. δυοῖν *poëtice*³. /

/ Hic adjiciatur ἅμφω *ambo*, quod per omnia genera sic inflectitur : N. et A. ἅμφω, G. et D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς et τέσσαρες singulari et duali carent.

Plur. N. οἱ αἱ τρεῖς, τὰ τρία, G. τῶν τριῶν, D. τοῖς ταῖς τοῖς τρισὶ, A. τοὺς τὰς τρεῖς, τὰ τρία.

Plur. N. οἱ αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τοῖς τοῖς τέσσασι, A. τοὺς τὰς τέσσαρας, τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur: ut, πέντε *quinque*, ἑξ *sex*, ἑπτὰ *septem*, ὀκτὼ *octo*, ἐννέα *novem*, δέκα *decem*, ἑνδεκά *undecim*, δώδεκα *duodecim*, δεκατρεῖς *tredecim*, δεκατέσσαρες *quatuordecim*, δεκαπέντε *quindecim*, δε-

¹ Multi grammatici adjectiva hujusmodi non agnoscunt, quod de neutro genere dicitur in dubium vocantes. Itaque pro τὸ μάχαρ, τὸ εὐδαίμων; et pro τὸ ἀρπαξ, τὸ ἀρπαλίκον, potius dicendum esse censuit *Vossius*, et antecum *Antesignanus*.

² Leguntur autem οὐδένες οὐδένες, μὴδένες μὴδένες μὴδίσι. *Busbinius*.

³ Sed de omnium generum et casuum esse observatur.

καὶ ἑξ sedecim, δεκαεπὶς septendecim, δεκαοκτὼ octodecim, δεκαεννέα novendecim; εἰκοσι viginti, εἰκοσιεῖς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, εἰκοσιτρεῖς viginti tres, εἰκοσιτέσσαρες viginti quatuor, εἰκοσιπέντε viginti quinque, et reliqua; τριάκοντα triginta, τριακοναεῖς triginta unus, τριακοναδύο triginta duo, τριακονατρεῖς triginta tres, et reliqua; τεσσαράκοντα quadraginta, πενήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἑννεήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum.

Quae numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt: ut, οἱ διακόσιοι αἱ διακόσιαι τὰ διακόσια, ducenti ducentae ducenta, τριακόσιοι trecenti, τεσσαρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι septingenti, ὀκτακόσιοι octingenti, ἑννεακόσιοι nongenti; χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι ter mille, τέτρακισχίλιοι quater mille, πεντακισχίλιοι quinquies mille, ἑξακισχίλιοι sexies mille, ἑπτακισχίλιοι septies mille, ὀκτακισχίλιοι octies mille, ἑννεακισχίλιοι nonies mille; μύριοι decies mille, δισμύριοι vicies mille, τρισμύριοι tricies mille, et reliqua; δεκακισμύριοι centies mille, εικοσακισμύριοι ducenties mille, τριακοντακισμύριοι trecenties mille, et reliqua; ἑκατονακισμύριοι decies centies mille, et sic deinceps.

ORDINALIA sunt, quae interrogationi πόσος, quotus? aptè respondent: ut, πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος sextus, ἑβδομος septimus, ὀγδὸς octavus, ἑννὰς nonus; δέκατος decimus, ἑνδεκάτος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος decimus quartus, et reliqua; εἰκοστὸς vicesimus, εἰκοστὸς πρῶτος vicesimus primus, εἰκοστὸς δεύτερος vicesimus secundus, et reliqua; τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πενήκκοστὸς, ἑξήκκοστὸς, ἑβδομηκκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἑννεηκοστὸς; ἑκατοστὸς centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, et reliqua; χιλιοστὸς milliesimus, δισχιλιοστὸς bis millesimus, et reliqua; μυριοστὸς decies millesimus, δισμυριοστὸς vicies millesimus, δε-

κακισμυριοστός centies millesimus, εκατονακισμυριοστός millies millesimus, et sic deinceps.

Praeterea sunt nomina dialia, quae dierum spatium significant: ut, τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, et ita in reliquis.

Numerorum notae.

GRAECI numeros his literis exprimunt.

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ
1	2	3	4	5	6	7	8	9
<hr/>								
ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ
10	20	30	40	50	60	70	80	90
<hr/>								
ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω	θ
100	200	300	400	500	600	700	800	900.

Hisce numeris apex superimponitur. Sin millenarius et ultra exprimi debeat, lineola subscribitur: ut, α mille, β bis mille, γ ter mille; ι decem millia, κ viginti millia; ρ centum millia, θ nongenta millia vel nongenties mille.

Quae haec sequuntur, integris potius vocibus, quam notis, exhibent codices.

Sin autem hi numeri componuntur, ια undecim notant, κς viginti duo, κγ triginta tres, ρδ centum et quatuor, αε quinque et mille: ετος α ψ ν γ annus 1753.

Est et altera numeros exprimendi ratio per sex literas majusculas.

Sic Ι² valet unus, Π πέντε quinque, Δ δέκα decem, Η εκατον³ centum, Χ χίλιοι mille, Μ μύρια decem millia.

¹ Literis interseruntur tria signa, his nominibus appellata; βὰς β, κάπτα κ, σάντι θ.

² Ab ια, ut aiunt, pro μια, Voss.

³ Quod veteres Iones scribebant Ηκατόν, praefixo Η, ad spiritum asperum denotandum.

Meti

Medii numeri majusculis geminatis, ut res postulat, designantur: ut, Π duo, $\Delta\Pi\Pi$ octodecim, $\text{HHH}\Delta\Delta\Pi\Pi\Pi$ trecenti viginti novem.

Ex his autem Π caeteris numeris, praeterquam I , circumscriptus numerum inclusum quinquies sumendum indicat. Sic $\text{[}\Delta\text{]}$ valet quinquies decem, hoc est, quinquaginta; [H] quingenti; [X] quinque millia; [M] quinque myriades, sive quinquaginta millia: ut, $\text{[}\Delta\text{]}\Pi\Pi$ quinquaginta sex, et similiter in aliis.

TERTIA numerandi ratio per ordinem literarum, quem habent in alphabeto, nonnunquam usurpatur; quo pacto Homerici libri distinguuntur.

Adjectivorum comparatio.

POSITIVVS gradus undecim habet terminationes: $\alpha\rho$, $\alpha\varsigma$, $\epsilon\iota\varsigma$, $\eta\nu$, $\eta\varsigma$, $\iota\varsigma$, ξ , $\omicron\varsigma$, $\alpha\upsilon\varsigma$, $\upsilon\varsigma$, $\omega\nu$.

QUAE in $\omicron\varsigma$ desinunt, si penultima longa sit, formant comparativum mutando ς in $\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, et superlativum in $\tau\alpha\iota\omicron\varsigma$: ut, $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\varsigma$ venerabilis, $\phi\alpha\upsilon\lambda\omicron\varsigma$ improbus, $\pi\rho\acute{\alpha}\omicron\varsigma$ mitis. Sic

(Masc. δ $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\varsigma$, $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\tau\alpha\iota\omicron\varsigma$.)

Foem. η $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\eta$, $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\tau\epsilon\rho\alpha$, $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\tau\alpha\iota\eta$.

Neut. $\tau\omicron$ $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\nu$, $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\tau\epsilon\rho\omicron\nu$, $\sigma\epsilon\mu\acute{\nu}\omicron\tau\alpha\iota\omicron\nu$.

At si brevis sit penultima, mutant \omicron in ω : ut, $\phi\rho\acute{\omicron}\nu\mu\omicron\varsigma$, $\phi\rho\omicron\nu\mu\acute{\iota}\omicron\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\phi\rho\omicron\nu\mu\acute{\iota}\omicron\tau\alpha\iota\omicron\varsigma$; prudens, prudentior, prudentissimus¹.

(Sin anceps sit, vel retinent \omicron , vel mutant in ω : ut, $\iota\kappa\alpha\upsilon\omicron\varsigma$ idoneus, $\iota\mu\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\iota\delta\iota\alpha\iota\omicron\varsigma$; vel $\alpha\iota\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\omega\iota\alpha\iota\omicron\varsigma$.)

RELICVA adjectiva hifce rationibus comparantur. ζ

Quae desinunt in $\alpha\rho$, $\iota\varsigma$, $\omicron\upsilon\varsigma$, et $\epsilon\iota\varsigma$ eliso ι , a masculino singulari, assumendo $\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$ et $\tau\alpha\iota\omicron\varsigma$: ut,

$\mu\acute{\alpha}\kappa\alpha\rho$, $\mu\acute{\alpha}\kappa\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\mu\acute{\alpha}\kappa\acute{\alpha}\tau\iota\alpha\iota\omicron\varsigma$, felix.

¹ Prioris editiones $\kappa\epsilon\rho\acute{\epsilon}\varsigma$ vacuus, et $\sigma\tau\epsilon\nu\acute{\epsilon}\varsigma$ angustus, hic excipiunt. Repertum tamen $\kappa\epsilon\rho\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, et $\sigma\tau\epsilon\nu\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, ostendit Fossius.

Γαστρίς, γαστρίσις, γαστρίσιος, *gustus*.

Ἀπλούς, ἀπλούσιος, ἀπλούσιος, *simplex*.

Χαρίεις, χαρίεσις, χαρίεσιος, *gratiosus*.

In ας, ης, et υς, a neutro singulari : ut,

Μέλας αν, μελάνσιος, μελάνσιος, *niger*.

Ἐυσεβής ες, ευσεβέσις, ευσεβέσιος, *pious*.

Ἐυρύς υ, ευρύσις, ευρύσιος, *latus*.

Sed υς saepe mutatur in ίων et ίσιος : ut, ευρύς, ευρίων, είσιος.

In ην et ων desinentia, a masculino plurali : ut,

Τέρην ενες, τερενέσις, τερενέσιος, *tener*.

Σώφρων ονες, σωφρονέσις, σωφρονέσιος, *modestus*.

In ξ autem vertunt ες pluralem in ίσιος et ίσιος : ut, βλαξ άκες, βλακίσις, βλακίσιος, *stupidus*.

Comparatio anomala.

PLURIMA in ος desinentia ab analogia decedunt : ut,

Ἀγαθός ἀμείνων *melior*,

bonus,

ἀρείων,

κρείσσων κρείττων κάρρων,

Ἐσθλός

λῶϊων λῶων,

βελτίων βέλτερος,

φέρτερος,

Καλός

καλλιων,

Κακός

κακώτερος κακίων *pejor*,

malus,

χρείων χερείων,

Μικρός

μικρότερος μείων *minor*,

parvus,

ελάσσων,

ήσσων,

ἀγαθώτατος *optimus*

ἀρίσιος.

κράτιστος.

λῳίστος λῳήσιος.

βέλτιστος βέλτατος.

φέρτατος φέριστος φέρτιστος.

καλλιστος.

κάκιστος *pejissimus*.

χείριστος.

μικροτάτος μείσιος *minimus*

ελάχιστος.

ήκιστος.

Ἀισχρός

αἰσχίων *turpior*, αἰσχιστος *turpissimus*.

Ἐχθρός

ἐχθίων *inimicior*, ἐχθιστος *inimicissimus*

Ῥάδιος

ῥάων *facilior*, ῥᾶσιος *facillimus*.

Φίλος

amicus, φίλτερος *amicior*, { φίλτατος *amicissimus*,

{ φίλσιος *poëticae*.

NONNULLA

NONNULLA etiam aliis terminationibus finita ab analogia defleunt: ut,

Μέγας magnus, μέζων μείζων μάσσων major, μέϊστος maximus. Πολύς multus, πλείων πλέων plus, πλείστος plurimus.

Et alia non pauca¹.

Attici formant multa per ἴστερος et ἰσθαίος, et nonnulla per ἑστέρος et ἑσθαίος, a politivis in ος: ut, ἄλσος, λαλίστερος, λαλίσθαίος, λοquaα.

COMPARATIVA quaedam irregularia in ων sic inflectuntur.

Sing. N. ὁ ἡ πλείων, τὸ πλείον, G. τοῦ τῆς τοῦ πλείονος,

D. τῷ τῇ τῷ πλείονι, A. τὸν τὴν πλείονα πλεία, πλείω, τὸ πλείον, V. ᾧ πλείον.

D. N. et A. τὸ τὰ τὸ πλείονε, G. et D. τοῖν ταῖν τοῖν πλείονοιν, V. ᾧ πλείονε.

P. N. οἱ αἱ πλείονες πλείες πλείους, τὰ πλείονα πλεία πλείω, G. τῶν πλείονων, D. τοῖς ταῖς τοῖς πλείοσι, A. τοὺς τὰς πλείονας πλείας πλείους, τὰ πλείονα πλεία πλείω, V. ᾧ πλείονες πλείες πλείους, πλείονα πλεία πλείω.

COMPARATIO etiam fit ab aliis orationis partibus.

A substantivis: ut, κέρδος *lucrum*, κερδίων *lucrosior*, κερδαίος *lucrosissimus*; φῶρ *fur*, φωρδῆρος *furacior*, φωρδαίος *furacissimus*; et alia.

A pronomine: ut, αὐτὸς *ipse*, αὐτότατος *ipsissimus*².

A verbis: ut, φέρω *fero*, φέρτερος *præstantior*, φέρτατος *præstantissimus*; δέω *relinquo*, δεύτερος *posterior*, δεύτατος *postremus*.

A participio: ut, ἐρρωμένος *corroboratus*, ἐρρωμένεστερος *robustior*, ἐρρωμένεσθαίος *robustissimus*.

Ab adverbis: ut, ἄνω *supra*, ἀνώτερος *superior*, ἀνολαίος *supremus*; ἐγγύς *prope*, ἐγγύτερος *ἐγγίων* *propior*, ἐγγύτατος *ἐγγιστος* *proximus*; κάτω *infra*, κατώτερος *inferior*, κα-

¹ Plures comparationis anomalie videri possunt apud *Bushium*.

² Sed a comicis hoc fictum, ut *ipsissimus* apud Latinos, *Voss*.

ὑτάλος infimus; μάλα valde, μᾶλλον magis, μάλιστα maxime; πέρα ultra, περαιτέρος ulterior, περαιτάτος ultimus; πόρρω longè, πορρώτερος remotior, πορρώτατος remotissimus.

A praepositionibus: ut, πρὸ ante, πρότερος prior, πρότατος πρότατος πρώτος primus; ὑπὲρ super, ὑπερείς superior, ὑπερίτατος ὑπάτος supremus.

PRONOMEN.

PRONOMINA primitiva sunt; ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt; ἐμὸς meus, σὸς tuus, ἐὸς suus, νῶϊτερος noster duorum, σφωίτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt; οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum, αὐτὸς ipse. Item ὅς ἢ ὅ, qui quae quod.

Composita sunt; ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἐαυτοῦ sui ipsius.

Indefinitum, δεῖνα quidam.

PRIMITIVA sic inflectuntur.

Sing. N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ, D. ἐμοί, A. ἐμέ: per aphaeresin μου, μοί, μέ.

D. N. et A. νῶϊ νῶ, G. et D. νῶϊν νῶν.

P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

Sing. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοί, A. σέ.

D. N. et A. σφῶϊ σφῶ, G. et D. σφῶϊν σφῶν.

P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

Sing. N. caret, G. οὗ, D. οἱ A. εἰ.

D. N. et A. σφωὲ σφε, G. et D. σφῶϊν σφίν.

P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

POSSESSIVA per tria genera, more adjectivorum, inflectuntur. /

ἐμὸς,	ἐμή,	ἐμόν.	σφωίτερος, σφωίτέρα, σφωίτερον. ἡμέτερος, ἡμέτερα, ἡμέτερον. ὑμέτερος, ὑμέτερα, ὑμέτερον. σφέτερος, σφέτερα, σφέτερον.
σὸς,	σῆ,	σόν.	
ἐὸς,	ἐῆ,	έόν.	
νῶϊτερος,	νῶϊτέρα,	νῶϊτερον.	

* Vocativo caret; sed pro σὺ in singulari Graeci dicunt σὺ οὗτος, bonus tu vel ó bone. Voss.

ITEM

Item demonstrativa, relativa, et composita, nisi quod finale omittunt in neutro singulari.

Sing. N. et V. οὗτος, αὕτη, τούτο, G. τούτου, ταύτης, τούτου, D. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, A. τούτον, ταύτην, τούτο.

D. N. A. et V. τούτω, ταύτα, τούτω, G. et D. ταύτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

P. N. et V. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, G. τούτων, ταύτων, τούτων, D. τούτοις, ταύταις, ταύταις, A. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic et ἐκεῖνος, item αὐτός et ὅς relativa.

Composita autem carent nominativis; ἐμαυτοῦ et σεαυτοῦ numeris etiam duali et plurali, ἐαυτοῦ duali tantum.

Sing. G. ἐμαυτοῦ ἡς τοῦ, D. ἐμαυτῷ ἡ ἡ, A. ἐμαυτὸν ἡν τό.

Sing. G. σεαυτοῦ ἡς τοῦ, D. σεαυτῷ ἡ ἡ, A. σεαυτὸν ἡν τό.

Sing. G. ἐαυτοῦ vel αὐτοῦ ἡς τοῦ, D. ἐαυτῷ vel αὐτῷ ἡ ἡ, A. ἐαυτὸν vel αὐτὸν ἡν τό.

Plur. G. ἐαυτῶν vel αὐτῶν, D. ἐαυτοῖς vel αὐτοῖς ταῖς τοῖς, A. ἐαυτούς vel αὐτούς τὰς τὰ. / Pro quo legitur σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶ αὐλοῦς.

INDEFINITIVM δεῖνα² quidam, ad hunc modum variatur.

/ Sing. N. ὃ ἡ τὸ δεῖνα, G. τοῦ τῆς τοῦ δεινατος δεινος δεῖνα, D. τῷ τῇ τῷ δεινατι δειν δεῖνα, A. τὸν τὴν τὸ δεῖνα. Caret duali et plurali. /

Adjiciunt hic nonnulli nomen τὶς aliquis, quidam³.

/ Sing. N. ὃ ἡ τ-ις, τὸ τ-ι, G. τοῦ τῆς τοῦ τ-ινος, D. τῷ τῇ τῷ τ-ινι, A. τὸν τὴν τ-ινι, τὸ τ-ι.

D. N. et A. τὸ τὰ τῷ τ-ινι, G. et D. τοῖν ταῖν τοῖν τ-ινοῖν.

P. N. οἱ αἱ τ-ινες, τὰ τ-ινι, G. τῶν τ-ινῶν, D. τοῖς ταῖς τοῖς τ-ισί, A. τοὺς τὰς τ-ινὰς, τὰ τ-ινὰ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅ, τι⁴; G. οὗ τινος, ἡς τινος, οὗ τινος.

D. ὃ τινι, ἡ τινι, ὃ τινι; A. ὅτινα, ἥτινα, ὅ, τι, etc. quicumque.

¹ Sed carent vocativo.

² Ab inusitato δειν.

³ Τίς, quis² interrogativum, acuit penultimam per omnes casus.

⁴ Commate interjecto, ut distinguatur a conjunctione ὅτι quid. Accentus etiam ratione gen. et dat. per omnes numeros disjunctim scribuntur.

V E R B V M.

VERBORVM tres sunt voces ; activa, passiva, et media utriusque particeps.

CONIVGATIONES sunt tredecim, sex gravitonorum ¹, tres contractorum, et quatuor verborum in μι.

Conjugationes dignoscuntur per literas characteristicas, vel figurativas, quae et indices appellantur.

CHARACTERISTICA est triplex ; praesentis, futuri primi, et perfecti ; quae in gravitonis activis, unde caetera formantur, ultimam vocalem antecedit : sed in πλ, κλ, μυ, prior litera est characteristica.

Characteristicae in conjugatione

	Praes.	Fut.	Perf.
Prima	$\left\{ \begin{array}{l} \pi \text{ τέρ-πω} \\ \varsigma \text{ λει-σω} \\ \phi \text{ γρά-φω} \\ \pi\lambda \text{ τυ-πίω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \psi \text{ τέρ-ψω} \\ \psi \text{ λει-ψω} \\ \psi \text{ γρά-ψω} \\ \psi \text{ τυ-ψω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \phi \text{ τέτερ-φα delecto.} \\ \phi \text{ λέλει-φα sacrifico.} \\ \phi \text{ γέγρα-φα scribo.} \\ \phi \text{ τέτυ-φα verbero.} \end{array} \right\}$
Secunda	$\left\{ \begin{array}{l} \kappa \text{ πλέ-κω} \\ \gamma \text{ λέ-γω} \\ \chi \text{ ἑρέ-χω} \\ \kappa\lambda \text{ τί-κλω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \xi \text{ πλέ-ξω} \\ \xi \text{ λέ-ξω} \\ \xi \text{ ἑρέ-ξω} \\ \xi \text{ τε-ξω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \chi \text{ πέπλε-χα plico.} \\ \chi \text{ λέλε-χα dico.} \\ \chi \text{ ἑἑρε-χα riga.} \\ \chi \text{ τέτε-χα pario.} \end{array} \right\}$
Tertia	$\left\{ \begin{array}{l} \tau \text{ ἀνύ-τω} \\ \delta \text{ ἄ-δω} \\ \theta \text{ πεί-θω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \sigma \text{ ἀνύ-σω} \\ \sigma \text{ ἄ-σω} \\ \sigma \text{ πεί-σω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \kappa \text{ ἥνυ-κα perficio.} \\ \kappa \text{ ἦ-κα capio.} \\ \kappa \text{ πέπει-κα suadeo.} \end{array} \right\}$
Quarta	$\left\{ \begin{array}{l} \sigma\sigma \text{ πλα-σσω} \\ \tau\lambda \text{ ὀρύ-τιω}^2 \\ \xi \text{ φρά-ξω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \sigma \text{ πλά-σω} \\ \epsilon\tau \text{ ὀρύ-ξω} \\ \xi \text{ φρά-σω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \kappa \text{ πέπλα-κα finga.} \\ \epsilon\tau \text{ ὠρυ-χα fodio.} \\ \chi \text{ πέφρα-κα dico.} \end{array} \right\}$
Quinta	$\left\{ \begin{array}{l} \lambda \text{ ψάλ-λω} \\ \mu \text{ νέ-μω} \\ \nu \text{ φαί-νω} \\ \rho \text{ σπεί-ρω} \\ \mu\nu \text{ τέ-μνω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\omega} \text{ ψαλ-ῶ} \\ \tilde{\omega} \text{ νεμ-ῶ} \\ \tilde{\omega} \text{ φαν-ῶ} \\ \tilde{\omega} \text{ σπερ-ῶ} \\ \tilde{\omega} \text{ τεμ-ῶ} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \kappa \text{ ἔψαλ-κα psallo.} \\ \kappa \text{ νενέμη-κα distribuo.} \\ \kappa \text{ πέφαγ-κα ostendo.} \\ \kappa \text{ ἔσπαρ-κα sero.} \\ \kappa \text{ τετέμηκα scindo.} \end{array} \right\}$
Sexta	$\left\{ \begin{array}{l} \omega \text{ purum} \\ \tau\iota \text{ -ω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \sigma \text{ τί-σω} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \kappa \text{ τέτικα honoro.} \end{array} \right\}$

¹ Vel barytonorum. De ratione nominis vide supra, p 3, not. 2.

Attici pro gemino σσ usurpant geminum τλ ; ut, πλάττω πλάττω, ὀρύττω ὀρύττω : de quibus plura infra dicentur.

TEMPORA sunt octo in voce activa et media; praesens, praeteritum imperfectum, perfectum, plusquam perfectum, indefinitum primum et secundum, futurum primum et secundum. In passiva additur paulo post futurum.

Tempora praecipua sunt praesens, futurum primum, et perfectum; sed in voce passiva praesens, perfectum, et indefinitum secundum.

Tempora cognata sunt:

Praesens, imperfectum, indefinitum secundum, futurum secundum, et perfectum medium.

Futurum primum, et indefinitum primum.

Perfectum et plusquam perfectum; quibus in passiva voce congruunt paulo post futurum, indefinitum primum, et futurum primum.

MODI sunt quinque; indicativus, imperativus, optativus, subjunctivus, et infinitivus.

CUM prima persona pluralis exit in $\mu\epsilon\nu$, prima dualis deest ¹.

Cum tertia pluralis exit in $\sigma\iota$ vel $\tau\alpha\iota$, tertia dualis eadem est cum secunda ².

Obs. 1. Tertiis personis verborum in ι vel ϵ desinentibus, additur, si vocalis vel diphthongus sequatur; et apud poetas ante consonam.

Obs. 2. Persona secunda et tertia singularis in subjunctivo verbi activi, et secunda singularis temporum in $\mu\epsilon\alpha\iota$, habent ι subscriptum finalibus α , η , ω . Eaedem vocales ante $\mu\epsilon\nu$ sub se habent ι in perfecto optativi vocis passivae, retinentque per omnes personas et numeros. In quacunque demum persona cujuscunque temporis aut modi eliditur ι per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur.

¹ Hoc est in omnibus temporibus activae vocis, indefinitis passivis, perfecto et plusquam perfecto medio.

² Hoc est in praesenti, futuris, et perfecto indicativi, et in singulis temporibus subjunctivi, per omnes voces.

*Paradigma verbi gravitoni
in voce activa.*

Modus indicativus¹.

Tempus praesens.

S. τύπῃ-ω, τύπῃ-εις, τύπῃ-ει;	} verbero.
D. τύπῃ-έλον, τύπῃ-έλον;	
P. τύπῃ-ομεν, τύπῃ-ετε, τύπῃ-ουσι.	

Unde imperfectum.

S. ἔτυπῃ-ον ἔτυπῃ-ες, ἔτυπῃ-ε;	} verberabam.
D. ἐτύπῃ-έλον, ἐτύπῃ-έλην;	
P. ἐτύπῃ-ομεν, ἐτύπῃ-ετε, ἐτυπῃ-ον.	

Futurum primum.

S. τύψ-ω, τύψ-εις, τύψ-ει;	} verberabo.
D. τύψ-έλον, τύψ-έλον;	
P. τύψ-ομεν, τύψ-ετε, τύψ-ουσι.	

Unde indefinitum primum².

S. ἔτυψ-α, ἔτυψ-ας, ἔτυψ-ε;	} verberavi.
D. ἐτύψ-άλον, ἐτυψ-άλην;	
P. ἐτύψ-αμεν, ἐτύψ-ατε, ἔτυψ-αν.	

Perfectum.

S. τέλυφ-α, τέλυφ-ας, τέλυφ-ε;	} verberavi.
D. τέλυφ-άλον, τέλυφ-άλον;	
P. τέλυφ-αμεν, τέλυφ-ατε, τέλυφ-ασι.	

¹ A modo indicativo reliqui omnes deducuntur.

² Indefinita, quae et Graeca appellatione *aoristi* vocantur, sunt tempora incertae significationis. Nunc enim pro perfecto, nunc pro plusquam perfecto, interdum pro imperfecto ponuntur. Imo futuri etiam significationem quandoque habent, praesertim in modo imperativo et subjunctivo.

Unde plusquam perfectum.

- S. ἐτέλυφ-ειν, ἐτέλυφ-εις, ἐτέλυφ-ει ;
 D. ἐτέλυφ-ειλον, ἐτέλυφ-ειλην ;
 P. ἐτέλυφ-ειμεν, ἐτέλυφ-ειτε, ἐτέλυφ-εισαν. } verberaveram.

Indefinitum secundum.

- S. ἔτυψ-ον, ἔτυψ-ες, ἔτυψ-ε ;
 D. ἐτύψ-ειλον, ἐτύψ-ειλην ;
 P. ἐτύψ-ομεν, ἐτύψ-ετε, ἔτυψ-ον. } verberavi.

Unde futurum secundum.

- S. τυψ-ῶ, τυψ-είς, τυψ-εῖ ;
 D. τυψ-εῖτον, τυψ-εῖτον ;
 P. τυψ-οῦμεν, τυψ-εῖτε, τυψ-ούσι. } verberabo.

Modus imperativus.

Praesens et imperfectum.

- S. τύψι-ε, τυψίετω ;
 D. τύψι-ειλον, τυψίελων ;
 P. τύψι-ειτε, τυψίεωσαν. } verbera.

Indefinitum primum.

- S. τύψ-ον, τυψ-άτω ;
 D. τύψ-αιλον, τυψ-άων ;
 P. τύψ-άτε, τυψ-άωσαν. } verberato tu¹.

Perfectum et plusquam perfectum.

- S. τέλυφ-ε, τέλυφ-έλω ;
 D. τέλυφ-ειλον, τέλυφ-έλων ;
 P. τέλυφ-ειτε, τέτυφ-έλωσαν. } verberaveris tu².

Indefinitum secundum.

- S. τύψ-ε, τυψ-έλω ;
 D. τύψ-ειλον, τυψ-έλων ;
 P. τύψ-ειτε, τυψ-έλωσαν. } verberato tu¹.

¹ Fac verberaveris, Nouv. Meth.² Sic Voss. addit tamen : Fac verberaveris, sive, Hoc age, ut postmodo verberasse dicaris. Similiter Vrsin. et Verwey.

Modus Optativus.

Ἐἶδε utinam ¹.

Praesens et imperfectum.

S.	τύπ-οιμι, τύπ-οις, τύπ-οι;	} verberem vel verberarem ² .
D.	τύπ-οῖλον, τυπ-οῖλην;	
P.	τύπ-οιμεν, τύπ-οιτε, τύπ-οιεν.	

Futurum primum.

S.	τύψ-οιμι, τύψ-οις, τύψ-οι;	} verberem ³ .
D.	τύψ-οῖλον, τψ-οῖλην;	
P.	τύψ-οιμεν, τύψ-οιτε, τύψ-οιεν.	

Indefinitum primum.

S.	τύψ-αιμι, τύψ-αις, τύψ-αι;	} verberaverim ⁴ .
D.	τύψ-αῖλον, τυψ-αῖλην;	
P.	τύψ-αιμεν, τύψ-αῖτε, τύψ-αιεν.	

Indefinitum Aeolicum ⁵.

S.	τύψ-εἰα, τύψ-εἰας, τύψ-εἰε;	} verberaverim.
D.	τυψ-εἰάλον, τυψ-εἰάλην;	
P.	τυψ-εἰαμεν, τυψ-εἰατε, τύψ-εἰαν.	

Perfectum et plusquam perfectum.

S.	τέλυφ-οιμι, τέλυφ-οις, τέλυφ-οι;	} verberaviffem ⁶ .
D.	τέλυφ-οῖλον, τέλυφ-οῖλην;	
P.	τέλυφ-οιμεν, τέλυφ-οιτε, τέλυφ-οιεν.	

Indefinitum secundum.

S.	τύπ-οιμι, τύπ-οις, τύπ-οι;	} verberaverim ⁷ .
D.	τύπ-οῖλον, τυπ-οῖλην;	
P.	τύπ-οιμεν, τύπ-οιτε, τύπ-οιεν.	

¹ Vt Latini optativis praeponunt *utinam*, sic Graeci suum εἶδε; ut, εἶδε τύπ-οιμι, *utinam verberem*: modus tamen hic plerumque viam habet potentialem.

² Solum *verberarem*, Gretser. et Voss.

³ Vel *verberaturus sim*, Vrsin.

⁴ Addit *verberem* vel *verberaviffem* Vrsin.

⁵ Vñtatissimum esse hoc tempus apud omnes scriptores, maximè in secunda et tertia singulari, et tertia plurali, notat Gretserus.

⁶ *Verberaverim* seu *verberaviffem*, Vrsin.

⁷ Addit *verberem* vel *verberaviffem* Id.

Futurum

Futurum secundum.

- S. τυπ-οῖμι, τυπ-οῖς, τυπ-οῖ ;
 D. τυπ-οῖτον, τυπ-οῖτην ;
 P. τυπ-οῖμεν, τυπ-οῖτε, τυπ-οῖεν. } *verberavero* ¹.

Modus subjunctivus.

Ἐὰν *si* ².

Praesens et Imperfectum.

- S. τύπ-ω, τύπ-ης, τύπ-η ;
 D. τύπ-ηλον, τύπ-ηλον ;
 P. τύπ-ωμεν, τύπ-ητε, τύπ-ωσι. } *verberem vel verberarem.*

Indefinitum primum.

- S. τύψ-ω, τύψ-ης, τύψ-η ;
 D. τύψ-ηλον, τύψ-ηλον ;
 P. τύψ-ωμεν, τύψ-ητε, τύψ-ωσι. } *verberavero* ³.

Perfectum et plusquam perfectum.

- S. τέλϕ-ω, τέλϕ-ης, τέλϕ-η ;
 D. τέλϕ-ηλον, τέλϕ-ηλον ;
 P. τέλϕ-ωμεν, τέλϕ-ητε, τέλϕ-ωσι. } *verberaverim vel verberavisseni.*

Indefinitum secundum.

- S. τύπ-ω, τύπ-ης, τύπ-η ;
 D. τύπ-ηλον, τύπ-ηλον ;
 P. τύπ-ωμεν, τύπ-ητε, τύπ-ωσι ; } *verberavero* ³.

Modus infinitivus.

Praesens et imperfectum, τύπ-ειν *verberare*.Futurum primum, τύψ-ειν *verberaturum esse*.Indefinitum primum, τύψ-αι *verberavisse* ⁴.Perfectum et plusquam perfectum, τέλϕ-έναι *verberâsse*.Indefinitum secundum, τυπ-εῖν *verberavisse* ⁴.Futurum secundum, τυπ-εῖν *verberaturum esse*.¹ *Verberem*, Vett. oditt. *verberem vel verberaturas sim*, Vrsin.² Inflectioni subjunctivorum adhibent multi conjunctionem *ἐὰν*; ut, *ἐὰν τύπῃω, si verberem*. At sine causa id factum, ut *εἰδε* in optativo, censet Vrsinus.³ Vrsinus addit *verberem, verberaverim, et verberavisseni*.⁴ Vel *verberare*, Id.

PARTICIPIA.

Praesens et imperfectum.

- M. ὁ τύπ-ων, τοῦ τύπ-οντος ;
 F. ἡ τύπ-ουσα, τῆς τυπ-ούσης ;
 N. τὸ τύπ-ον, τοῦ τύπ-οντος. } verberans.

Futurum primum.

- M. ὁ τύψ-ων, τοῦ τύψ-οντος ;
 F. ἡ τύψ-ουσα, τῆς τυψ-ούσης ;
 N. τὸ τύψ-ον, τοῦ τύψ-οντος. } verberaturus.

Indefinitum primum.

- M. ὁ τύψ-ας, τοῦ τύψ-αντος ;
 F. ἡ τύψ-ασα, τῆς τυψ-άσης ;
 N. τὸ τύψ-αν, τοῦ τύψ-αντος. } qui verberavit.

Perfectum et plusquam perfectum.

- M. ὁ τέλυφ-ως, τοῦ τέλυφ-ότος ;
 F. ἡ τέλυφ-υιη, τῆς τέλυφ-υίας ;
 N. τὸ τέλυφ-ος, τοῦ τέλυφ-ότος. } qui verberavit².

Indefinitum secundum.

- M. ὁ τυπ-ὼν, τοῦ τυπ-όντος ;
 F. ἡ τυπ-οῦσα, τῆς τυπ-ούσης ;
 N. τὸ τυπ-ὼν, τοῦ τυπ-όντος. } qui verberavit.

Futurum secundum.

- M. ὁ τυπ-ῶν, τοῦ τυπ-ούντος ;
 F. ἡ τυπ-οῦσα, τῆς τυπ-ούσης ;
 N. τὸ τυπ-οῦν, τοῦ τυπ-ούντος. } verberaturus.

¹ Participium praeteritum et futurum secundum peculiarem inflectionis rationem sibi vindicant, caetera adiectivorum trium terminationum formam sequuntur.

² Vcl. verberaverat, Vrsin.

Conjugationes verborum gravitonorum activae vocis per omnes modos et tempora.

Prima conjugatio.					
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.
Praef.	τύπῃ-ω,	τύπῃ-ε,	τύπῃ-οιμι,	τύπῃ-ω,	τύπῃ-ειν.
Imperf.	ἔτυπῃ-ον,		τύπῃ-οιμι,		
Fut. 1.	τύπῃ-ω,	τύπῃ-ον,	τύπῃ-αιμι,	τύπῃ-ω,	τύπῃ-ειν.
Indef. 1.	ἔτυπῃ-α,				
Perf.	τέτυπῃ-α,	τέτυπῃ-ε,	τέτυπῃ-οιμι,	τέτυπῃ-ω,	τέτυπῃ-έναι.
Plusq.	ἔτετυπῃ-ειν,				
Indef. 2.	ἔτυπῃ-ον,	τύπῃ-ε,	τύπῃ-οιμι,	τύπῃ-ω,	τύπῃ-έναι.
Fut. 2.	τύπῃ-ω,		τύπῃ-οιμι,		τύπῃ-έναι.

Secunda conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.
Praef.	λέγῃ-ω,	λέγῃ-ε,	λέγῃ-οιμι,	λέγῃ-ω,	λέγῃ-ειν.
Imperf.	ἔλεγῃ-ον,		λέγῃ-οιμι,		
Fut. 1.	λέγῃ-ω,	λέγῃ-ον,	λέγῃ-αιμι,	λέγῃ-ω,	λέγῃ-ειν.
Indef. 1.	ἔλεγῃ-α,				
Perf.	λέλεγῃ-α,	λέλεγῃ-ε,	λέλεγῃ-οιμι,	λέλεγῃ-ω,	λέλεγῃ-έναι.
Plusq.	ἔλελεγῃ-ειν,				
Indef. 2.	ἔλεγῃ-ον,	λέγῃ-ε,	λέγῃ-οιμι,	λέγῃ-ω,	λέγῃ-έναι.
Fut. 2.	λέγῃ-ω,		λέγῃ-οιμι,		λέγῃ-έναι.

Indefinitum Aorolicum τύπῃα hic omittitur, et in reliquis conjugationibus.

Tertia

Tertia conjugatio, coniugatio

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	ᾠείθ-ω,	ᾠείθ-ε,	ᾠείθ-οιμῃ,	ᾠείθ-ω,	ᾠείθ-ειν,	ᾠείθ-ων.
Imperf.	ᾠείθ-ον,					
Fut. 1.	ᾠείσ-ω,	ᾠείσ-ον,	ᾠείσ-οιμῃ,	ᾠείσ-ω,	ᾠείσ-ειν,	ᾠείσ-ων.
Indef. 1.	ᾠείσ-α,		ᾠείσ-οιμῃ,	ᾠείσ-ω,	ᾠείσ-αι,	ᾠείσ-ας.
Perf.	ᾠέπαικ-α,	ᾠέπαικ-ε,	ᾠέπαικ-οιμῃ,	ᾠέπαικ-ω,	ᾠέπαικ-ειναι,	ᾠέπαικ-ων.
Plusq.	ᾠέπαικ-ειν,				ᾠεί-ειν,	ᾠεί-ων.
Indef. 2.	ᾠείθ-ον,	ᾠείθ-ε,	ᾠείθ-οιμῃ,	ᾠείθ-ω,	ᾠείθ-ειν,	ᾠείθ-ων.
Fut. 2.	ᾠείθ-ω,		ᾠείθ-οιμῃ,			

Quarta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	ῥάζ-ω,	ῥάζ-ε,	ῥάζ-οιμι,	ῥάζ-ω,	ῥάζ-ειν,	ῥάζ-ων.
Imper.	ῥάζ-ον,		ῥάσ-οιμι,		ῥάσ-ειν,	ῥάσ-ων.
Fut. 1.	ῥάσ-ω,	ῥάσ-ον,	ῥάσ-αιμι,	ῥάσ-ω,	ῥάσ-αι,	ῥάσ-ας.
Indef. 1.	ῥάσ-α,		ῥάσ-οιμι,		ῥάσ-αι,	ῥάσ-ας.
Perf.	ῥάσ-α,	ῥάσ-ον,	ῥάσ-οιμι,	ῥάσ-ω,	ῥάσ-αι,	ῥάσ-ας.
Plusq.	ῥάσ-α,	ῥάσ-ον,	ῥάσ-οιμι,	ῥάσ-ω,	ῥάσ-αι,	ῥάσ-ας.
Indef. 2.	ῥάσ-α,	ῥάσ-ον,	ῥάσ-οιμι,	ῥάσ-ω,	ῥάσ-αι,	ῥάσ-ας.
Fut. 2.	ῥάσ-ω,	ῥάσ-ον,	ῥάσ-οιμι,	ῥάσ-ω,	ῥάσ-αι,	ῥάσ-ας.

Quinta conjugatio.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
----------	----------	--------	-----------	--------	-----------

Quinta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	ἰστέειρ-ω,	ἰστέειρ-ε,	ἰστέειρ-οιμι,	ἰστέειρ-ω,	ἰστέειρ-ειν,	ἰστέειρ-ων.
Imperf.	ἰστέειρ-ον,					
Fut. 1.	ἰστέειρ-ω,	ἰστέειρ-ον,	ἰστέειρ-οίμι,	ἰστέειρ-ω,	ἰστέειρ-ειν,	ἰστέειρ-ων.
Indef. 1.	ἰστέειρ-α,					
Perf.	ἰστέειρ-α,					
Plusq.	ἰστέειρ-ειν,	ἰστέειρ-ε,	ἰστέειρ-οίμι,	ἰστέειρ-ω,	ἰστέειρ-ειναι,	ἰστέειρ-ας.
Indef. 2.	ἰστέειρ-ον,					
Fut. 2.	ἰστέειρ-ω,	ἰστέειρ-ε,	ἰστέειρ-οίμι,	ἰστέειρ-ω,	ἰστέειρ-ειν,	ἰστέειρ-ων.
			ἰστέειρ-οίμι,		ἰστέειρ-ειν,	ἰστέειρ-ων.

Sexta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	ἰσκού-ω,	ἰσκού-ε,	ἰσκού-οιμι,	ἰσκού-ω,	ἰσκού-ειν,	ἰσκού-ων.
Imperf.	ἰσκού-ον,					
Fut. 1.	ἰσκούσ-ω,	ἰσκούσ-ον,	ἰσκούσ-οίμι,	ἰσκούσ-ω,	ἰσκούσ-ειν,	ἰσκούσ-ων.
Indef. 1.	ἰσκούσ-α,					
Perf.	ἰσκούσ-α,					
Plusq.	ἰσκούσ-ειν,	ἰσκούσ-ε,	ἰσκούσ-οίμι,	ἰσκούσ-ω,	ἰσκούσ-ειναι,	ἰσκούσ-ας.
Indef. 2.	ἰσκούσ-ον,					
Fut. 2.	ἰσκούσ-ω,	ἰσκούσ-ε,	ἰσκούσ-οίμι,	ἰσκούσ-ω,	ἰσκούσ-ειν,	ἰσκούσ-ων.
			ἰσκούσ-οίμι,		ἰσκούσ-ειν,	ἰσκούσ-ων.

Temporum

Praesens.

/ PRAESENS est thema et fundamentum verbi : ut, τυπῶ. /

Imperfectum.

/ IMPERFECTVM formatur a prima persona singulari praesentis, mutando ω in ον, et praeponendo augmentum : ut, τυπῶν, ἐτυπῶν. /

Augmentum.

/ AUGMENTVM est duplex, syllabicum et temporale.

/ SYLLABICVM augmentum est ε, cum verbum incipiat a consonante : tunc enim ε praefigitur imperfecto, plusquam perfecto, indefinito primo, et indefinito secundo modi indicativi ; sed non in reliquis modis. /

/ Attici mutant ε syllabicum augmentum in temporale η : ut, ἔμελλον, ἤμελλον *futurus eram*. /

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici praefigunt ε : ut, ὁράω *video*, εώραον. /

Poetae praeponunt ε indefinitis, sive a vocali sive a diphthongo incipientibus : ut, εἶπα, pro εἴπα *dixi*. /

/ Si verbum incipiat a ρ, geminatur ρ post ε : ut, εἴρω *acio*, ἔρριπτον. /

/ TEMPORALE augmentum est, cum verbum incipiat a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo. /

/ Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο : α et ε mutantur in η ; ut, ἀκούω *audio*, ἤκουον ; ἔρεϊδω *firmiter*, ἤρεϊδον : et ο mutantur in ω ; ut, ὀρύττω *fodio*, ὤρυττον. /

/ Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι : αι mutantur in η ; ut, αἶρω *tollo*, ἤρον : αυ in ηυ ; ut, αὐξάνω *augeo*, ἠύξανον : οι in ω ; ut, οἰκίζω *aedifico*, ὤκισον. /

/ Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum. /

Immutabiles vocales sunt η, ι, υ, ω : / ut, ἡχέω sono, ἤχεν; ἱέεω occipor, ἴεον; ὠρίζω injuria affitio, ὤριζον; ὠδω impello, ὠδον.

Immutabiles diphthongi sunt ει, ευ, ου : / ut, εικάζω affinilo, εἰκάζον; εὐδυνάω dirigo, εὐδυνον; οὐτάζω vulnero, οὐταζον.

Attice tamen εὐ mutatur in ηυ : / ut, εὐχομαι opto, ηὐχόμεν.

Obs. 1. Quatuor sunt verba incipientia ab α, quae augmentum non admittunt : ut, αῶω spiro, αῶν; αἰώω audio, αἰών; ἀνδέσσω insuetus sum, ἀνδεσσόν; ἀνδίζομαι taedium afficio, ἀνδιζόμεν.

Obs. 2. Quaedam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt : post ε : ut, ἔχω habeo, εἶχον; ἔλω capio, εἶλον; sic ἔλκω, ἐλκύνω, ἐλκίζω traho; ἔρπω, ἐρπύζω serpo; ἐσθίῃω sto, ἐπομαι sequor, ἐρέω dico, ἐσθιάω convivio excipio, ἔζω sedeo, ἐάω sino, ἔω induo, ἐρύω traho; ἔδω, ἐδίξω assuesfacio; ἐργάζομαι operor; ἔπω dico, εἶπον, quod servat augmentum in omnibus modis. Sed ἐορτάζω festum celebroy, facit ἐόρταζον et ἐώρταζον.

Obs. 3. Quaedam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum : ut, οἰακίζω guberno, οἰνίζω vinum redoleo, οἰωνίζομαι auguroy, οἶδομαι solus ago, οἰμάω impetu ruo; et quaedam alia. Sed οἶνοχεω vinum infundo, et οἰμώζω pereo, recipiunt vel omittunt augmentum.

Augmentum compositorum.

VERBA composita augmentum habent in medio, si incipiant a praepositione, vel adverbiiis δυσ et ευ ante mutabilem : / ut, ἐναλλάσσω immuto, ἐνέλλασσον; προσβάλλω adjicio, προσέβαλλον : δυσαρεστέω displiceo, δυσηγήστεον; ευεργετέω benefacio, ευηργέτεον.

Pauca tamen, quae a praepositione incipiunt, hic excipi debent : / ut, ἀμφισβητέω ambigo, ἡμφισβητέον; sic ἀμφιέννυμι

ἔννυμι induo, ἀνοίγω aperio, ἀντιβολέω occurro, ἀντιδικέω, adversor, ἀφεύω accendo, ἀφηνιάζω detrecto, ἀφίημι dimitto, ἐμμέλω curo, ἐνέπω dico; καθεύδω dormio, καδέζομαι, et καδῆμαι sedeo, καθίζω sedere facio.

| RELIQUA augmentum habent in initio: ut, φιλοσοφῶ philosophor, ἐφιλοσοφέω; παιδαρχέω parco, ἐπιδάρχεον; ὁμολογῶ confiteor, ὁμολόγησεν; παλιλλογῶ repeto, ἐπαλιλλόγεω; ἀφρονέω desipio, ἡφρόνεον; δυστυχέω infelix sum, ἐδυστύχεον.

| QVAEDAM autem et in principio, et in medio, augmentur: ut, ἰνοχλέω turbo, ἠνώχλεον; ἀναρθόω corrigo, ἠνώρθοον.

| PRAEPOSITIONES in compositis, si vocalibus praefigantur, finalem suam amittunt vocalem: ut, ἐπέχω, inhibeo. Retinent autem περί et πρό; ut, περιέχω contineo, προάγω praeceo: et aliquando ἀμφί; ut, ἀμφερίσσω et ἀμφιερίσσω circumvolvo. Πρό tamen saepe contrahitur: ut, προέχω προῦχω praeceao.

Praepositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata: ut, καθάπτομαι attingo, ἀ κατὰ et ἄπτομαι.

Iones nonnunquam abjiciunt augmentum ex imperfecto, plusquam perfecto, et utroque indefinito: ut, τύπλον pro ἔτυπτον, τύψα pro ἔτυψα, τέλφειν pro ἐτέλφειν, τύπον pro ἔτυπον.

Futurum primum.

| FUTVRVM primum formatur a prima persona singulari praesentis, mutando ultimam syllabam in conjugatione

Prima	} in	ψω,
Secunda		ξω,
Tertia		σω,
Quarta		σω et ξω,
Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexa,
Sexta		σω:

ut in tabula jam allata expositum fuit ¹.

¹ Vid. pag. 40.

Ex desinentibus autem in $\sigma\omega$ et $\tau\omega$ alia formant futurum in $\sigma\omega$, alia in $\xi\omega$, et alia in utroque ; quae usus docebit.

Desinentium in $\xi\omega$ multa efferunt futurum per $\xi\omega$; ut, $\deltaαίξω$ *divido*, $ἐναρίζω$ *interficio*, $κράξω$ *clamo*, $μασλίζω$ *flagello*, $οἰμῶξω$ *ploro*, $ρέξω$ *facio*, $σλαξω$ *stillo*, $σφάξω$ *occido* : pauca per $\gamma\xi\omega$; ut, $κλάξω$ *frango*, $πλάξω$ *seduco* : et quaedam per $\xi\omega$ et $\sigma\omega$; ut, $ἀρπάξω$ *rapio*, $βάξω$ *loquor*, $βασλάξω$ *porto*, $δερίξω$ *meto*, $παίξω$ *ludo*. $Σαλπίζω$ autem, *tuba cano*, facit $\sigma\omega$ et $\gamma\xi\omega$ ¹.

PENULTIMA futuri primi semper sere² longa est, nisi in quinta conjugatione, ubi semper corripitur : vel elidendo secundam consonantem ; ut, $τέμνω$ *scindo*, $τεμῶ$: vel secundam vocalem diphthongi ; ut, $φαίνω$ *ostendo*, $φανῶ$: vel corripiendo ancipitem ; ut, $κρίνω$ *judico*, $κρινῶ$.

Disyllaba in $έω$ formant futurum in $εύσω$: ut, $πλέω$ *navigo*, $πλεύσω$; $ρέω$ *fluo*, $ρεύσω$: praeter $δέω$ *ligo*, $δήσω$.

Quaedam futura spiritum thematis non servant ; ut, $τρέψω$, a $τρέφω$ *nutrio* ; $τρέξω$, a $τρέχω$ *curro* ; $ἔξω$, ab $ἔχω$ *habeo*³ ; $θύψω$, a $τύφω$ *fumum excito*⁴.

Obs. 1. In polysyllabis quartae conjugationis Attici tollunt ζ , et circumflectunt ω : ut, $νομίζω$ *arbitror*, $νομιῶ$; $βαδίζομαι$ *gradior*, $βαδιοῦμαι$.

Obs. 2. Dores mutant in quarta conjugatione $\xi\omega$ in $\sigma\omega$: ut, $κωμάσσω$ pro $κωμάξω$, *lascivio* : et futura in $\sigma\phi$ in $\xi\omega$; ut, $βαδίζω$ *eo*, $βαδίσω$, $βαδίζω$.

Obs. 3. Aeoles efferunt futurum in $\rho\omega$ per $\sigma\omega$: ut, $ὄρω$ *excito*, $ὄρῶ$, $ὄρσω$.

¹ De his videatur *Busbius*, qui multa alia collegit.

² Prior editiones vocem *sere* omittunt ; multa tamen verba in $\alpha\xi\omega$ et $\iota\xi\omega$ desinentia penultimam futuri primi correptam habere ostendit *C. Arkius*, ad *Iliad.* 1. v. 140.

³ Ob differentiam adverbii $\xi\xi\omega$ *extra*.

⁴ In his spiritus thematis a posteriori ad priorem syllabam retrahitur.

Obs. 4. Poëtae in futuro sextae conjugationis saepe abjiciunt σ : ut, $\delta\eta\omega$ *inveniam*, pro $\delta\eta\sigma\omega$, a $\delta\epsilon\omega$; $\kappa\lambda\epsilon\iota\omega$ *claudam*, pro $\kappa\lambda\epsilon\iota\sigma\omega$; et $\kappa\acute{\epsilon}\omega$ seu $\kappa\epsilon\acute{\iota}\omega$, *cubabo*, pro $\kappa\acute{\epsilon}\sigma\omega$, a $\kappa\acute{\epsilon}\omega$.

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primum formatur a prima persona singulari futuri primi, mutando ω in α , et praeposendo augmentum : ut, $\tau\acute{\upsilon}\psi\omega$, $\epsilon\tau\upsilon\psi\alpha$.

Penultima indefiniti primi semper fere longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η ; ut, $\psi\alpha\lambda\tilde{\omega}$, $\epsilon\psi\eta\lambda\alpha$: ϵ in $\epsilon\iota$: ut $\sigma\pi\epsilon\rho\tilde{\omega}$, $\epsilon\sigma\pi\epsilon\iota\alpha$.

Quinque sunt indefinita prima, quae futuri primi characteristicam non assumunt : ut, $\epsilon\theta\eta\kappa\alpha$ *posui*, $\epsilon\delta\omega\kappa\alpha$ *dedi*, $\eta\kappa\alpha$ *misi*, $\epsilon\acute{\iota}\pi\alpha$ *dixi*, $\eta\eta\epsilon\lambda\kappa\alpha$ *tuli*.

Ex quibusdam indefinitis primis σ excluditur : ut, pro $\epsilon\chi\epsilon\upsilon\sigma\alpha$, $\epsilon\chi\epsilon\upsilon\alpha$, $\epsilon\chi\epsilon\alpha$, a $\chi\acute{\epsilon}\omega$ *fundo*; $\epsilon\kappa\alpha\upsilon\sigma\alpha$, $\epsilon\kappa\eta\alpha$, a $\kappa\acute{\alpha}\iota\omega$ *uro*; $\epsilon\sigma\epsilon\upsilon\sigma\alpha$, $\epsilon\sigma\epsilon\upsilon\alpha$, a $\sigma\acute{\epsilon}\omega$ *moveo*; $\eta\lambda\epsilon\upsilon\alpha$, ab $\alpha\lambda\epsilon\acute{\upsilon}\omega$ *vito*; et $\eta\kappa\epsilon\iota\alpha$, ab $\alpha\mu\epsilon\omega$ *jano*.

Perfectum.

PERFECTVM formatur a prima persona singulari futuri primi, mutando in conjugatione

Prima $\psi\omega$ in $\phi\alpha$,

Secunda $\xi\omega$ in $\chi\alpha$,

Tertia $\sigma\omega$ in $\kappa\alpha$,

Quarta $\sigma\omega$ in $\kappa\alpha$,

et $\xi\omega$ in $\chi\alpha$,

Quinta $\tilde{\omega}$ in $\kappa\alpha$,

sed $\mu\tilde{\omega}$ in $\mu\eta\kappa\alpha$,

Sexta $\sigma\omega$ in $\kappa\alpha$.

Et praefigitur prima consonans thematis cum ϵ , si verbum incipiat a simplici consonante : ut, $\tau\upsilon\psi\omega$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$: vel a muta cum liquida : ut, $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\omega$, $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\rho\alpha\phi\alpha$. In aliis ϵ tantum praeponebatur : ut, $\zeta\acute{\alpha}\omega$ *vino*, $\epsilon\zeta\eta\chi\alpha$; $\epsilon\kappa\acute{\alpha}\tau\epsilon\lambda\omega$ *sedio*, $\epsilon\sigma\kappa\alpha\phi\alpha$.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem : ut, $\delta\acute{\upsilon}\omega$ *sacrifico*, $\tau\acute{\epsilon}\delta\upsilon\kappa\alpha$. Si incipiat a ρ , geminatur ρ , et ϵ praefigitur : ut, $\rho\acute{\iota}\pi\tilde{\alpha}\omega$ *praecipito*, $\epsilon\rho\rho\acute{\iota}\phi\alpha$.

¹ Sed $\gamma\epsilon\eta\sigma\epsilon\rho\acute{\epsilon}\omega$ *vigilo*, et $\gamma\upsilon\upsilon\sigma\acute{\iota}\zeta\omega$ *notum facio*, ϵ solum praefigunt; $\epsilon\gamma\gamma\epsilon\sigma\epsilon\rho\acute{\epsilon}\eta\kappa\alpha$ enim et $\epsilon\gamma\gamma\omega\acute{\iota}\epsilon\eta\kappa\alpha$ tantum sunt in usu.

Si verbum incipiat a vocali vel diphthongo mutabili, idem erit initium perfecti et imperfecti : ut, ἤκουον, ἤκουκα, ab ἀκούω audio.

Disyllaba quintae conjugationis mutant ε futuri in α : ut, στέλλω mitto, στέλω, ἐστέλλα¹.

Disyllaba in εῖνω, ἰνω, ὕνω, abijciunt ν futuri in perfecto : ut, κτείνω interficio, κτενῶ, ἐκτελλα ; κρινώ judico, κρινῶ, κέκρικα ; θύνω ruo, θυνῶ, τέθυκα. Caetera mutant ν in γ : ut, φαίνω ostendo, πέφασκα ; μολύνω contamino, μεμόλυκα².

Verba incipientia a κί vel μν repetunt primam literam thematis : ut, κιάομαι possideo, κέκχημαι ; μνάομαι commemoro, μέμνημαι : praeter κτείνω occido, ἐκτελλα.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus praeposunt duas priores literas thematis ; et tertia syllaba corripitur, si perfectum tres syllabas excesserit : ut, ἀλήθω πτολό, ἤληκα, ἀλήλεκα³.

Si verbum incipiat a λ, vel μ, Attici praefigunt ει : ut, εἵληφα, ab inusitato λήβω capio ; μείρομαι sortior, εἵμαρμαι, unde εἵμαρμένη fors, fatum.

In disyllabis primae et secundae conjugationis Attici convertunt ε penultimam praesentis in ο : ut, σιγέφω verito, ἐστέροφα ; κλέπω furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum.

PLVSQVAM PERFECTVM formatur a prima persona singulari perfecti, mutando α in ειν ; et praeposendo augmentum ε, si perfectum incipiat a consonante : ut, τέτυφα, ἐτέτύφειν⁴.

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona

¹ Retinetur autem ε futuri in μῶ : ut, νιμῶ, νενέμηκα.

² Vid. supra, pag. 2. not. 8.

³ Sed ἐρεῖδω, ἤρεια, ἐρήρεια.

⁴ In reliquis verò idem est principium perfecti et plusquam perfecti.

singulari praesentis, mutando ω in ν , prapponendo augmentum, et servando characteristicam praesentis: ut, $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\omega$ $\epsilon\gamma\rho\alpha\phi\omicron\nu$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\omega$ $\epsilon\tau\upsilon\tau\omicron\nu$.

Penultima hujus indefiniti plerumque brevis est; unde, si penultima praesentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur: ut, $\kappa\acute{\alpha}\mu\omega$ $\lambda\alpha\beta\omicron$, $\epsilon\kappa\alpha\mu\omicron\nu$.

Vocales et diphthongi praesentis in penultima indefiniti secundi ita mutantur:

ϵ	} in α	}	$\delta\epsilon\omega$ $\epsilon\chi\sigma\omicron$, $\epsilon\delta\alpha\phi\omicron\nu$.
η			$\lambda\acute{\eta}\delta\omega$ $\lambda\alpha\tau\epsilon\alpha$, $\epsilon\lambda\alpha\delta\omicron\nu$.
ω			$\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega$ $\kappa\omicron\mu\epsilon\delta\omicron$, $\epsilon\tau\rho\alpha\gamma\omicron\nu$.
$\alpha\iota$	} ut	}	$\kappa\alpha\iota\omega$ $\upsilon\omicron$, $\epsilon\kappa\alpha\omicron\nu$.
$\alpha\upsilon$			$\pi\alpha\upsilon\omega$ $\sigma\epsilon\delta\omicron$, $\epsilon\pi\alpha\omicron\nu$.
$\epsilon\upsilon$ in υ			$\phi\epsilon\upsilon\omega$ $\phi\upsilon\gamma\iota\omicron$, $\epsilon\phi\upsilon\gamma\omicron\nu$.
$\omicron\upsilon$ in \omicron			$\alpha\iota\kappa\omicron\upsilon\omega$ $\alpha\upsilon\delta\iota\omicron$, $\eta\kappa\omicron\nu$.
$\epsilon\iota$ in ι	}	}	$\lambda\epsilon\iota\pi\omega$ $\lambda\iota\gamma\mu\omicron$, $\epsilon\lambda\iota\pi\omicron\nu$.

Sed $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu$, a $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$ $\delta\iota\kappa\omicron$; $\epsilon\beta\lambda\epsilon\pi\omicron\nu$ a $\beta\acute{\lambda}\epsilon\pi\omega$ $\upsilon\delta\epsilon\omicron$; $\epsilon\phi\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu$, a $\phi\acute{\lambda}\epsilon\gamma\omega$ $\upsilon\omicron$, ϵ retinent.

Porro in disyllabis quintae conjugationis $\epsilon\iota$ mutatur in α ; ut, $\sigma\omega\pi\acute{\epsilon}\rho\omega$ $\sigma\epsilon\omicron$, $\epsilon\sigma\pi\alpha\phi\omicron\nu$: in trisyllabis vero in ϵ ; ut, $\delta\psi\acute{\iota}\lambda\omega$ $\delta\epsilon\beta\epsilon\omicron$ $\omega\phi\epsilon\lambda\omicron\nu$.

In quarta conjugatione, si futurum primum exit in $\sigma\omega$, indefinitum secundum definit in $\delta\omicron\nu$; si in $\xi\omega$, in $\gamma\omicron\nu$: ut, $\phi\rho\acute{\alpha}\xi\omega$ $\delta\iota\kappa\omicron$, $\phi\rho\acute{\alpha}\xi\omega$, $\epsilon\phi\rho\alpha\delta\omicron\nu$; $\tau\acute{\alpha}\tau\iota\omega$ $\omicron\delta\iota\kappa\omicron$, $\tau\acute{\alpha}\xi\omega$, $\epsilon\tau\alpha\delta\omicron\nu$.

Septem indefinita secunda irregulariter formantur: ut,

$\beta\lambda\acute{\alpha}\pi\omega$ $\nu\omicron\kappa\epsilon\omicron$, $\epsilon\beta\lambda\alpha\beta\omicron\nu$.	$\delta\alpha\tau\iota\omega$ $\sigma\epsilon\phi\epsilon\lambda\iota\omicron$, $\epsilon\tau\alpha\phi\omicron\nu$.
$\kappa\alpha\lambda\acute{\upsilon}\pi\omega$ $\tau\epsilon\gamma\omicron$, $\epsilon\kappa\acute{\alpha}\lambda\upsilon\delta\omicron\nu$.	$\rho\acute{\alpha}\pi\iota\omega$ $\sigma\upsilon\omicron$, $\epsilon\rho\rho\alpha\phi\omicron\nu$.
$\kappa\rho\acute{\upsilon}\pi\omega$ $\alpha\beta\sigma\kappa\omicron\delta\omicron$, $\epsilon\kappa\rho\upsilon\delta\omicron\nu$.	$\sigma\kappa\acute{\alpha}\pi\omega$ $\sigma\omicron\delta\iota\omicron$, $\epsilon\sigma\kappa\alpha\phi\omicron\nu$.
$\zeta\acute{\alpha}\pi\omega$ $\tau\iota\gamma\omicron$, $\epsilon\zeta\alpha\phi\omicron\nu$.	

Item verba quaedam disyllaba penultimam habent longam: ut, $\acute{\alpha}\delta\omega$ $\kappa\alpha\pi\omicron$, $\eta\delta\omicron\nu$; $\epsilon\lambda\kappa\omega$ $\tau\rho\alpha\beta\omicron$, $\epsilon\lambda\kappa\omicron\nu$. Et pauca trisyllaba: ut, $\epsilon\nu\acute{\epsilon}\gamma\gamma\omega$ $\sigma\epsilon\omicron$, $\eta\nu\epsilon\gamma\gamma\omicron\nu$; $\pi\acute{\epsilon}\rho\theta\omega$ $\psi\alpha\sigma\tau\omicron$, $\epsilon\pi\alpha\phi\omicron\nu$.

Obs. Iones nonnunquam in hoc tempore geminatione uti solent; ut, pro $\epsilon\kappa\alpha\mu\omicron\nu$, $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\alpha\mu\omicron\nu$ $\lambda\alpha\beta\omicron\tau\upsilon$.

† Augmenti ratione hoc evenit,

VEREA

VERBA sextae conjugationis carent plerumque indefinito secundo, futuro secundo, et perfecto medio¹.

Futurum secundum.

FUTURVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi, mutando *ον* in *ω* circumflexum, et abjiciendo augmentum : ut, *ἔτυπον, τυπῶ*.

In quinta conjugatione idem saepe est utrumque futurum : ut, *ψάλλω ψαλῶ*, et *ἔψαλον ψαλῶ*.

RELIQVI modi cum suis temporibus formantur ab indicativo per omnes voces, tempora similia a similibus. /

VERBUM auxiliare *εἰμί, sum*, sic inflectitur.

Modus Indicativus.

Singul.	Dual.	Plural.
Pr. εἰμί, εἰς vel εἶ, ἐστί ;	ἐσδόν, ἐσδόν ;	ἔσμεν, ἐστέ, εἰσί.
Im. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν ;	ἦλον, ἦλην ;	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Pl. p. ἦ-μην, σο, το ;	μεθον, σθον, σθην ;	μεθα, σθε, ἦο ² .
F. i. ἔσ-ομαι, ἦ, εἶαι ;	όμεθον, εσθον, ἐσθον ;	όμεθα, εσθε, οἶναι.

Imperativus.

Pr. ἴσθι vel ἔσθι ³ , ἔστω ;	ἔστων, ἔστων ;	ἔσθε, ἔστωσαν.
---	----------------	----------------

Optativus.

Pr. εἴην, εἴης, εἴη ;	εἴηλον, εἴηλην ;	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
F. i. ἐσοί-μην, ο, το ;	μεθον, σθον, σθην ;	μεθα, σθε, ἦο.

Subjunctivus.

Praef. ᾧ, ᾗς, ᾗ ;	ᾗτον, ᾗτον ;	ᾗμεν, ᾗτε, ᾧσι.
-------------------	--------------	-----------------

Infinitivus.

Praef. εἶναι. Fut. i. ἔσεσθαι.

¹ Itaque verbum ἀκούω, ut integrum hujus conjugationis exemplum, supra positum fuit.

² Imperfectum medium esse ab εἶμαι, pro ἔοικαι, vult Vrsinus.

³ Vel ἴσο.

Participium,

Participium.

Praef. N. ὦν, οὔσα, ὄν; G. ὄντος, οὔσης, ὄντος.

Fut. I. N. ἔσομεν-ος, η, ου; G. ἔσομέν-ου, ης, ου.

Conjugatio per tempora et modos.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Praef. εἰμι, }	ἴσθι, ἔσθι,	εἴην,	ὦ,	εἶναι,	ὦν.
Imp. ἦν, }					
Pl. p. ἦμην.					
Fut. I. ἔσομαι,		ἔσοίμην,		ἔσεσθαι,	ἔσόμενος.

Paradigma verbi gravitoni in voce passiva.

Modus indicativus.

Praesens.

S. τύπῃ-ομαι, τύπῃ-η, τύπῃ-εἶαι;	} verberor.
D. τυπῇ-όμεθον, τυπῇ-εσθον, τυπῇ-εσθον;	
P. τυπῇ-όμεθα, τυπῇ-εσθε, τυπῇ-ονῖαι.	

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπῇ-όμην, ἐτύπῃ-ον, ἐτύπῃ-εἰο;	} verberabar.
D. ἐτυπῇ-όμεθον, ἐτύπῃ-εσθον, ἐτυπῇ-εσθην;	
P. ἐτυπῇ-όμεθα, ἐτύπῃ-εσθε, ἐτύπῃ-ονῖο.	

Perfectum.

S. τέτυ-μμαι, τέτυ-ψαι, τέτυ-πῖαι;	} verberatus sum.
D. τέλῃ-μμεθον, τέτυ-φθον, τέτυ-φθον;	
P. τέλῃ-μμεθα, τέτυ-φθε, τέτυ-μμένοι εἰσί.	

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτέλῃ-μμην, ἐτέτυ-ψο, ἐτέτυ-πῖο;	} verberatus eram.
D. ἐτέλῃ-μμεθον, ἐτέτυ-φθον, ἐτέλῃ-φθην;	
P. ἐτέλῃ-μμεθα, ἐτέτυ-φθε, ἐτέτυ-μμένοι ἦσαν.	

Et paulò post futurum.

S. τέλῃψ-ομαι, τέλῃψ-η, τέλῃψ-εἶαι;	} mox verberabor ¹ .
D. τέλῃψ-όμεθον, τέλῃψ-εσθον, τέλῃψ-εσθον;	
P. τέλῃψ-όμεθα, τέλῃψ-εσθε, τέλῃψ-ονῖαι.	

¹ Mox verberatus ero, Vrsin. Pòtè jam verberatus sum, Voss.

Et infinitivum primum.

- S. ἐτύφθ-ην, ἐτύφθ-ης, ἐτύφθ-η ;
 D. ἐτύφθ-ήιον, ἐτύφθ-ήτιν ;
 P. ἐτύφθ-ήμεν, ἐτύφθ-ητε, ἐτύφθ-ησαν. } *verberatus fui.*

Unde futurum primum.

- S. τυφθήσ-ομαι, τυφθήσ-η, τυφθήσ-εῖαι ;
 D. τυφθήσ-όμεθον, τυφθήσ-εσθον, εσθον ;
 P. τυφθήσ-όμεθα, τυφθήσ-εσθε, οἴλαι. } *verberabor.*

Indefinitivum secundum.

- S. ἐτύπ-ην, ἐτύπ-ης, ἐτύπ-η ;
 D. ἐτύπ-ήιον, ἐτύπ-ήτιν ;
 P. ἐτύπ-ήμεν, ἐτύπ-ητε, ἐτύπ-ησαν. } *verberatus fui.*

Unde futurum secundum.

- S. τυπήσ-ομαι, τυπήσ-η, τυπήσ-εῖαι ;
 D. τυπήσ-όμεθον, τυπήσ-εσθον, εσθον ;
 P. τυπήσ-όμεθα, τυπήσ-εσθε, τυπήσ-οἴλαι. } *verberabor.*

*Modus imperativus.**Praesens et imperfectum.*

- S. τύπῃ-ου, τυπῃ-έσθω ;
 D. τύπῃ-εσθον, τυπῃ-έσθων ;
 P. τύπῃ-εσθε, τυπῃ-έσθωσαν. } *verberare.*

Perfectum et plusquam perfectum.

- S. τέτυ-ψο, τετύ-φθω ;
 D. τέτυ-φθον, τετύ-φθων ;
 P. τέτυφθε, τετύ-φθωσαν. } *verberatus esto.*

Indefinitivum primum.

- S. τύφθ-ητι, τυφθ-ήτω ;
 D. τύφθ-ήιον, τυφθ-ήτων ;
 P. τύφθ-ητε, τυφθ-ήτωσαν. } *verberator tu.*

Indefinitivum secundum.

- S. τύπ-ητι, τυπ-ήτω ;
 D. τύπ-ήιον, τυπ-ήτων ;
 P. τύπ-ητε, τυπ-ήτωσαν. } *verberator tu.*

Modus

Modus optativus.

*Εἰδε *utinam.*

Praesens et imperfectum.

- S. τυπλ-οῖμην, τύπλ-οιο, τύπλ-οῖλο; } *verberer vel*
 D. τυπλ-οιμέθον, τύπλ-οισθον, τυπλ-οίσθην; } *verberarer.*
 P. τυπλ-οίμεθα, τυπλ-οισθε, τύπλ-οιντο.

Perfectum et plusquam perfectum.

- S. τέλυ-μμένος, εἶην, εἶης, εἶη; } *verberatus sum*
 D. τέλυ-μμένω, εἶηλον, εἶηλην; } *vel essem*¹.
 P. τέλυ-μμένοι εἶημην εἶηλε, εἶησαν.

Paulò post futurum.

- S. τέλυψ-οῖμην, τέλυψ-οιο, τέλυψ-οῖλο; } *mox verberer*².
 D. τέλυψ-οιμέθον, τέλυψ-οισθον, τέλυψ-οίσθην;
 P. τέλυψ-οίμεθα, τέλυψ-οισθε, τέλυψ-οιντο.

Indefinitum primum.

- S. τυφθ-εῖην, τυφθ-εῖης, τυφθ-εῖη; } *verberatus sim*
 D. τυφθ-εῖηλον, τυφθ-εῖηλην; } *vel fuerim.*
 P. τυφθ-εῖημεν, τυφθ-εῖηλε, τυφθ-εῖησαν.

Futurum primum.

- S. τυφθησ-οῖμην, τυφθησ-οιο, τυφθησ-οῖλο; } *verberer*³.
 D. τυφθησ-οιμέθον, τυφθησ-οισθον, οίσθην;
 P. τυφθησ-οίμεθα, τυφθησ-οισθε, οἶντο.

Indefinitum secundum.

- S. τυπ-εῖην, τυπ-εῖης, τυπ-εῖη; } *verberatus sim*
 D. τυπ-εῖηλον, τυπ-εῖηλην; } *vel fuerim.*
 P. τυπ-εῖημεν, τυπ-εῖηλε, τυπ-εῖησαν.

Futurum secundum.

- S. τυπησ-οῖμην, τυπησ-οιο, τυπήσ-οῖλο; } *verberer*³.
 D. τυπησ-οιμέθον, τυπήσ-οισθον, οίσθην;
 P. τυπησ-οίμεθα, τυπήσ-οισθε, τυπήσ-οἶντο.

¹ Voss. addit. *fuerim vel fuissim.*
 Vel *verberandus sim*, Id.

² *Mox ero verberatus*, Vrsin.

Modus subjunctivus.

Ἐὰν *si*.

Praesens et imperfectum.

- S. τύπῃ-ωμαι, τύπῃ-ῃ, τύπῃ-ῃται ;
 D. τυπῇ-όμεθον, τυπῇ-ήσθον, τυπῇ-ήσθον ;
 P. τυπῇ-όμεθα, τυπῇ-ήσθε, τυπῇ-ώνται.

} *verberer vel*
 } *verberarer.*

Perfectum et plusquam perfectum.

- S. τέλυ-μμένος ὤ, ἦς, ἦ ;
 D. τέλυ-μμένῳ ἦτον, ἦτον ;
 P. τέλυ-μμένοι ὤμεν, ἦτε, ὤσι.

} *verberatus sim*
 } *vel essem.*

Indefinitum primum.

- S. τυφθ-ῶ, τυφθ-ῆς, τυφθ-ῇ ;
 D. τυφθ-ῇτον, τυφθ-ῇτον ;
 P. τυφθ-ῶμεν, τυφθ-ῆτε, τυφθ-ῶσι.

} *verberatus sim*
 } *vel fuerim,*
 } *ero vel fuero.*

Indefinitum secundum.

- S. τυπ-ῶ, τυπ-ῆς, τυπ-ῇ ;
 D. τυπ-ῇτον, τυπ-ῇτον ;
 P. τυπ-ῶμεν, τυπ-ῆτε, τυπ-ῶσι.

} *verberatus sim*
 } *vel fuerim,*
 } *ero vel fuero.*

Modus infinitivus.

Praes. et imperf. τύπῃ-εσθαι *verberari.*Perf. et plusquam perf. τέλυ-φθαι *verberatum esse vel fuisse.*Paulò post futurum, τέλυψ-εσθαι *max verberatum iri.*Indefinitum primum, τυφθ-ῆναι *verberatum esse vel fuisse.*Futurum primum, τυφθῆσ-εσθαι *verberatum iri.*Indefinitum secundum, τυπ-ῆναι *verberatum esse vel fuisse.*Futurum secundum, τυπῆσ-εσθαι *verberatum iri.*1 Voss. addit. *fuerim vel fuisset.*2 Ita Voss. Sed. *essem* quoque addit. Vrsin.3 *Max verberatum fore,* Vrsin.4 Sic Voss. *Verberandum esse,* Nouv. Meth.

PARTICIPIA.

Praesens et imperfectum.

- M. ὁ τυπλούμενος, τοῦ τυπλούμενου ;
 F. ἡ τυπλούμενη, τῆς τυπλούμενης ;
 N. τὸ τυπλούμενον, τοῦ τυπλούμενου. } *qui verberatur* ¹.

Perfectum et plusquam perfectum.

- M. ὁ τέτυμμένος, τοῦ τέτυμμένου ;
 F. ἡ τέτυμμένη, τῆς τέτυμμένης ;
 N. τὸ τέτυμμένον, τοῦ τέτυμμένου. } *verberatus*.

Paulò post futurum.

- M. ὁ τέτυψόμενος, τοῦ τέτυψομένου ;
 F. ἡ τέτυψομένη, τῆς τέτυψομένης ;
 N. τὸ τέτυψόμενον, τοῦ τέτυψομένου. } *qui mox verberabitur* ².

Indefinitum primum.

- M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος ;
 F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης ;
 N. τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος. } *verberatus*.

Futurum primum.

- M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου ;
 F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης ;
 N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου. } *verberandus*.

Indefinitum secundum.

- M. ὁ τυπθεὶς, τοῦ τυπθέντος ;
 F. ἡ τυπθεῖσα, τῆς τυπθείσης ;
 N. τὸ τυπθέν, τοῦ τυπθέντος. } *verberatus*.

Futurum secundum.

- M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου ;
 F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης ;
 N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου. } *verberandus*.

¹ Vel verberabatur, Grotser. et alii.² Qui mox verberatus erit, Vrsin.

Conjugationes verborum gravitonorum passivae vocis per tempora et modos.

Prima conjugatio.				
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.
Praef.	τύπῃ-ομαι	τύπῃ-ου,	τυπῇ-οίμην,	τύπῃ-ωμαι,
Imperf.	ἐτύπῃ-ομην,	}	τελυ-οίμην,	τελυ-μμένος ^ω ,
Perf.	τέλυ-μαι,		τελυ-οίμην,	τελυ-μμένος ^ω ,
Plusq. p.	ἔτελυ-μην,		τελυ-οίμην,	τελυ-μμένος ^ω ,
Paul. p.f.	τέλυ-ομαι,	τύπῃ-ησι,	τυπῇ-οίμην,	τελυ-οίμην,
Indef. 1.	ἐτύπῃ-ην,	τύπῃ-ησι,	τυπῇ-οίμην,	τυπῇ-οίμην,
Fut. 1.	τυπῇσ-ομαι,	τύπῃ-ησι,	τυπῇ-οίμην,	τυπῇ-οίμην,
Indef. 2.	ἐτύπῃ-ην,	τύπῃ-ησι,	τυπῇ-οίμην,	τυπῇ-οίμην,
Fut. 2.	τυπῇσ-ομαι,	τύπῃ-ησι,	τυπῇ-οίμην,	τυπῇ-οίμην,

Particip.
τυπῶμεν-ος.
τελυόμεν-ος.
τελυόμεν-ος.
τυπῶ-εις.
τυπῶσόμεν-ος.
τυπῶ-εις.
τυπῶσόμεν-ος.

Secunda conjugatio.				
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.
Praef.	λέγῃ-ομαι,	λέγῃ-ου,	λεγῇ-οίμην,	λέγῃ-ωμαι,
Imperf.	ἐλέγῃ-ομην,	}	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμην,
Perf.	λέλε-μαι,		λεγε-οίμην,	λεγε-οίμην,
Plusq. p.	ἔλελε-μην,		λεγε-οίμην,	λεγε-οίμην,
Paul. p.f.	λέλε-ομαι,	λέλε-ξοι,	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμην,
Indef. 1.	ἐλέγῃ-ην,	λέλε-ξοι,	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμην,
Fut. 1.	λεχῇσ-ομαι,	λέλε-ξοι,	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμην,
Indef. 2.	ἐλέγῃ-ην,	λέλε-ξοι,	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμην,
2.Fut.	λεχῇσ-ομαι,	λέλε-ξοι,	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμην,

Particip.
λεγόμεν-ος.
λελεόμεν-ος.
λελεόμεν-ος.
λεχῶ-εις.
λεχῶσόμεν-ος.
λεγῶ-εις.
λεχῶσόμεν-ος.

Tertia

Tertia conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	πείθ-ομαι	πείθ-ου,	πείθ-οιμην,	πείθ-ωμαι,	πείθ-εσθαι,	πείθόμεν-ος.
Imperf.	ἐπείθ-ομην,	ἐπείθ-οι,	ἐπείθ-οιμην,	ἐπείθ-οιμην,	ἐπείθ-εσθαι,	ἐπείθόμεν-ος.
Perf.	ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-οι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
Plusq. p.	ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-οι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
Paul. p. f.	ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-οι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
Indef. i.	ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-οι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
Fut. i.	ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-οι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
Indef. 2.	ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-οι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
Fut. 2.	ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-οι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμεν-ος.

Quarta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	φράζ-ομαι,	φράζ-ου,	φράζ-οιμην,	φράζ-ωμαι,	φράζ-εσθαι,	φράζόμεν-ος.
Imperf.	ἐφράζ-ομην,	ἐφράζ-οι,	ἐφράζ-οιμην,	ἐφράζ-οιμην,	ἐφράζ-εσθαι,	ἐφράζόμεν-ος.
Perf.	ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-οι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
Plusq. p.	ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-οι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
Paul. p. f.	ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-οι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
Indef. i.	ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-οι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
Fut. i.	ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-οι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
Indef. 2.	ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-οι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
Fut. 2.	ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-οι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμεν-ος.

Quinta conjugatio.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
----------	----------	--------	-----------	----------	-----------

Quinta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	σπείρ-ομαι	σπείρ-ου,	σπείρ-οίμην,	σπείρ-ωμαι,	σπείρ-εσθαι,	σπείρόμεν-ος.
Imperf.	ἔσπείρ-ομαι,	ἔσπαρ-σο,	ἔσπαρ-μένος	ἔσπαρ-μένος	ἔσπαρ-θαι,	ἔσπαρμέν-ος.
Perf.	ἔσπαρ-μαι,		ἔσπαρ-έην,	ἔσπαρ-ῶ,	ἔσπαρσ-εσθαι,	ἔσπαρσόμεν-ος.
Plusq.	ἔσπαρ-μην,	σπάρθ-η!	σπαρθ-είην,	σπαρθ-ῶ,	σπαρθῆσ-ηναι,	σπαρθ-είς.
Paul.p.f.	ἔσπαρσ-ομαι,	σπάρε-κηθι,	σπαρθῆσ-οίμην,	σπαρ-ῶ,	σπαρθῆσ-εσθαι,	σπαρθσομέν-ος.
Indef. 1.	ἔσπαρθ-ην,		σπαρθῆσ-οίμην,	σπαρ-ῶ,	σπαρ-ῆναι,	σπαρ-είς.
Fut. 1.	σπαρθῆσ-ομαι,	σπαρῆσ-ουαι,	σπαρ-είην,	σπαρ-ῶ,	σπαρῆσ-εσθαι,	σπαρῆσομέν-ος.
Indef. 2.	ἔσπαρ-ην,		σπαρῆσ-οίμην,	σπαρ-ῶ,	σπαρῆσ-εσθαι,	σπαρῆσομέν-ος.
Fut. 2.	σπαρῆσ-ομαι,					

π

Grammatices.

Sexta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	ἀκού-ομαι	ἀκού-ου,	ἀκού-οίμην,	ἀκού-ωμαι,	ἀκού-εσθαι,	ἀκούόμεν-ος.
Imperf.	ἤκου-ομην	ἤκου-σο,	ἤκου-σμέιος	ἤκου-σμέιος	ἤκουσ-θαι,	ἤκουσμέν-ος.
Perf.	ἤκου-σμαι,		ἤκου-έιμην,	ἤκου-ῶ,	ἤκουσ-εσθαι,	ἤκουσόμεν-ος.
Plusq.	ἤκου-σκην,	ἤκουσ-θ-η!	ἤκουσθ-είμην,	ἤκουσθ-ῶ,	ἤκουσθῆσ-ηναι,	ἤκουσθ-είς.
Paul.p.f.	ἤκουσ-ομαι,	ἤκού-κηθι,	ἤκουσθῆσ-οίμην,	ἤκού-ῶ,	ἤκουσθῆσ-εσθαι,	ἤκουσθσομέν-ος.
Indef. 1.	ἤκουσθ-ην,		ἤκουσθῆσ-οίμην,	ἤκού-ῶ,	ἤκού-ῆναι,	ἤκού-είς.
Fut. 1.	ἤκουσθῆσ-ομαι,	ἤκού-ουαι,	ἤκού-είην,	ἤκού-ῶ,	ἤκούσ-εσθαι,	ἤκουσόμεν-ος.
Indef. 2.	ἤκού-ην,		ἤκούσ-οίμην,	ἤκού-ῶ,	ἤκούσ-εσθαι,	ἤκουσόμεν-ος.
Fut. 2.	ἤκούσ-ομαι,					

Tempo un.

NOVEM sunt tempora in voce passiva¹, quorum tria ab activa ducuntur; praesens, perfectum, indefinitum secundum.

Praesens.

PRAESENS formatur a prima persona singulari praesentis activi, mutando ω in $\sigma\mu\alpha\iota$: ut, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega$ $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$.)

Imperfectum.

IMPERFECTVM formatur a prima persona singulari praesentis, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\eta\nu$, et praeponendo augmentum: ut, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\tau\omicron\mu\eta\nu$.

Perfectum.

PERFECTVM formatur a prima persona singulari perfecti activi, mutando in conjugatione.)

Prima $\phi\alpha$ { purum in $\mu\alpha\iota$: ut, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\alpha\iota$.
impurum in $\mu\alpha\iota$: ut, $\tau\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\phi\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\mu\alpha\iota$.

Secunda $\chi\alpha$ in $\gamma\mu\alpha\iota$: ut, $\acute{\lambda}\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$, $\acute{\lambda}\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$.

Tertia $\kappa\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$: ut, $\pi\acute{\epsilon}\tau\epsilon\iota\kappa\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\tau\epsilon\iota\sigma\mu\alpha\iota$.

Quarta $\kappa\alpha$ { in $\sigma\mu\alpha\iota$: ut, $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\kappa\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\sigma\mu\alpha\iota$.

$\chi\alpha$ { in $\gamma\mu\alpha\iota$: ut, $\acute{\omega}\rho\upsilon\chi\alpha$, $\acute{\omega}\rho\upsilon\gamma\mu\alpha\iota$.

Quinta $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$: ut, $\acute{\epsilon}\phi\alpha\lambda\kappa\alpha$, $\acute{\epsilon}\phi\alpha\lambda\mu\alpha\iota$.

{ in $\sigma\mu\alpha\iota$, si vocalis natura brevis vel anceps praecedat: ut, $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\kappa\alpha$, $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\sigma\mu\alpha\iota$, a $\chi\rho\acute{\iota}\omega$ ungo.

Sexta $\kappa\alpha$ { in $\mu\alpha\iota$, si vocalis longa vel diphthongus praecedat: ut, $\acute{\lambda}\acute{\epsilon}\lambda\omicron\upsilon\kappa\alpha$, $\acute{\lambda}\acute{\epsilon}\lambda\omicron\upsilon\mu\alpha\iota$, a $\lambda\omicron\acute{\upsilon}\omega$ $\lambda\alpha\tau\omicron$ ².

Disyllaba primae conjugationis, quae in penultima habent $\tau\rho\epsilon$, mutant ϵ in α in penultima perfecti passivi: ut, $\tau\acute{\epsilon}\tau\rho\epsilon\phi\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\rho\alpha\mu\alpha\iota$ a $\tau\rho\acute{\epsilon}\phi\omega$ verto. Sic $\tau\rho\acute{\epsilon}\phi\omega$ nutrio, et $\sigma\rho\acute{\epsilon}\phi\omega$ verto.

¹ Vide supra, pag. 41.

² Quae de sexta conjugatione hic dicuntur, spectant etiam ad verba contracta, quae ex illa oriuntur, ut postea ostendetur.

Quaedam

Quaedam secundae conjugationis ex *ευ* abjiciunt : ut, *πέφευχα*, *πέφυγμαι*, a *φεύγω* *fugio*. Sic *τέτυχα*, *τέτυγμαι*, a *τεύχο* *fabricor*.

Quaedam verba sextae conjugationis formant perfectum in *μαι*, cum penultima perfecti activi sit brevis vel anceps : ut, *ἤρκα*, *ἤρομαι*, ab *ἀρώ* *aro*. Sic *δέω* *ligo*, *δράω* *facio*, *δύω* *induo*, *ιδρύω* *colloco*, *κονιάω* *pulvere inspergo*, *λύω* *solvō*, *ὀνύω* *vitupero*, *ὀράω* *video*, *πειράω* *tento*, *τίω* *honorō*; *δαίνομαι* *video*, *ιάομαι* *sano*.

Nonnulla etiam in *σμαι*, cum penultima praeteriti activi sit longa : ut, *ἤκουκα*, *ἤκουσμαι*, ab *ἀκούω* *audio*. Sic *δαμάω* *frango*, *κελεύω* *jubeo*, *κνίω* *rado*, *κρούω* *pulso*, *λεύω* *lapido*, *παίω* *percutio*, *πνίω* *impingo*, *ρᾶίω* *peffundo*, *σείω* *motuo*, *χῶω* *aggerem* *duco*.

Quaedam *σ* modo assumunt, modo abjiciunt : ut, *κλείω*, *κλείωμαι* et *κλειμαι*, a *κλείω* *claudio*. Sic *κρούω* *apulo*, *κρούω* *pulso*, *πᾶω* *possideo*.

In verbis quintae conjugationis in *ω* Attici formant perfectum passivum per *σμαι* : ut, *πέφαγκα*, *πέφασμαι* pro *πέφαμμαι*¹. Sic *μνῶω* *foedo*, *μολῶω* *inquino*.

Cum tertia singularis perfecti desinit in *ται* impurum, tertia pluralis per participium et *εἰσι* in modo indicativo, *εἴησαν* in optativo, et in subjunctivo *ᾧσι* effertur : ut, *τέτυπται*, *τέτυμμένοι εἰσι*, *εἴησαν*, et *ᾧσι*. Sin desinit in *ται* purum, secundae et tertiae duali *σ* interseritur ; et tertia pluralis fit interponendo *ν* ante *ται* : ut, *τέτισθν*, *τέτισθον*, *τέτινται*, a *τέτιται*.

Obs. Iones formant tertiam pluralem a tertia singulari in perfecto et plusquam perfecto, interserendo *α* ante *ται* vel *το* : ut, *ἔφαλται* *ἔφαλαται*, *ἔφαλτο* *ἔφαλατο*. Verum si tenuis praecedat, vertitur in suam aspiratam, et *σ* in *δ*, aliquando in *δ* : ut, *τέτυπται* *τετύφαται*, *ἐτέτυπτο* *ἐτέτυφατο*; *πέπεισται* *πέπειδαται*, *ἐπέπειστο* *ἐπέπειδατο*; *ἔσκευσται* *ἔσκευαδαται*, *ἔσκευστο* *ἔσκευαδατο*. Si vocalis longa

¹ Vid. supra, p. 2. not. 8.

vel diphthongus praecedat, plerumque corripitur: ut, *τίδεσθαι* *τέδεσθαι*, *ἐτέδεσθαι* *ἐτέδεσθαι*, a *τίδεσθαι* *ponor*.

Plusquam perfectum.

PLVSQVAM perfectum formatur a prima persona singulari perfecti, mutando *μαι* in *μην*, et praefigendo augmentum: si verbum incipiat a consonante: ut, *τέλυμαι*, *ἐτέλυμην*.

Personae plusquam perfecti formantur eadem ratione, ac personae perfecti, *ἦσαν* tantum in modo indicativo pro *εἶα* adjecto: ut, *ἐτέτυπτο*, *τέλυμένοι ἦσαν*.

Paulo post futurum.

PAVLO post futurum formatur a secunda persona singulari perfecti, *οι* inserto ante *αι*: ut, *τέλῃς*, *τέλῃσθαι*.

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primum formatur a tertia persona singulari perfecti, mutando *ται* in *θην*, et tenues in aspiratas; et detrahendo literam geminationis: ut, *τέλυται*, *ἐτέλθην*.

Variant autem his modis, quae sequuntur:

Assumunt *σ* ante *θην*, { *ἐμνήσθην* *recordatus sum*, a *μνήσθαι*.
ἐρρώσθην *convalui*, ab *έρρωσθαι*.
 Abjicit *σ* ante *θην*, { *ἐσώθην* *servatus sum*, a *σέσωσθαι*.
 Mutant *η* in *ε*, { *εὗρέθην* *inventus sum*, ab *εὔρησθαι*.
ἤρεθην *sublatus sum*, ab *ἤρησθαι*.
ἐσχέθην *habitus sum*, ab *ἐσχίσθαι*.

Verba, quae in perfecto verterant *ε* in *α*, hic resumunt *ε*: ut, *ἐσπράμμαι*, *ἐσπρέφθην*, a *σπρέφω* *verto*.

Futurum primum.

FUTVRVM primum formatur a prima persona singulari indefiniti primi, mutando *ν* in *σομαι*, et abjiciendo augmentum: ut, *ἐτύθην*, *τυφθήσομαι*.

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona sin-

singulari indefiniti secundi activi, mutando *ον* in *ην* : ut, *ἐτύπεν, ἐτύπην*.)

Futurum secundum.

FUTURVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi, mutando *ν* in *σομαι*, et abjiciendo augmentum : ut, *ἐτύπην, τυπήσομαι*.

RELIQVI modi formantur ab indicativo, et tempora a suis temporibus, ut in voce activa.)

Vox media.

VERBVM medium dicitur, quia mediam inflexionem et mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto et plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.)

Media autem verba non ita vocantur ratione significationis, quasi ubivis activè vel passivè pro arbitrio accipi possint, ut communia apud Latinos ; sed quod saltem nonnulla, et in quibusdam temporibus, utramque significationem habent : ut, *ἄγωμαι ducor*, et *ducor*.

Activa significatio tribuenda est, ut aliqui volunt, praeteritis, indefinitis, et futuris ; et activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significant : ut, *μέμνηναι insanivi*, *αμαίνομαι* ; *σέσηνα computrui*, *ασπώ* ; *τέτηνα cantabui*, *ατνω* ; et similia¹.

¹ Ita Gresserus et alii. Plurima autem hoc genus verba, in nonnullis saltem temporibus, neque activam, neque passivam, significationem propriè sic dictam sortiri ; sed actionem in agentem reflexam denotare, ostendit Kusterus. Sic *ἐπιβιβαι* alium urgere significat ; *ἐπιβιβασθαι* verò festinare, hoc est, urgere se ; *κείρω* tondere alium, *κείρασθαι* seipsum tondere ; *μίσθω* locare ; *μίσθασθαι* conducere, hoc est, facere sibi locari. Haec Latinis verba reciproca vocantur.

Conjugationes verborum graeciorum vocis mediae per tempora et modos.

Prima conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	τύπ-ομαι,	τύπλ-ου,	τύπλ-οίμην,	τύπλ-ωμαι,	τύπλ-εσθαι,	τυπλούμεν-ος.
Imperf.	τύπλ-οίμην,					
Fut. 1.	τύψ-ομαι,	τύψ-αι,	τύψ-οίμην,	τύψ-ωμαι,	τύψ-εσθαι,	τυψόμεν-ος.
Indef. 1.	ἐτύψ-αίμην,					
Perf.	τέτυπ-α,	τέτυπ-ε,	τέτύπ-οίμι,	τέτύπ-ω,	τέτυπ-έναι,	τέτυπ-ώς.
Plusq. p.	ἔτετύπ-ενιν,					
Indef. 2.	ἐτύπ-οίμην,	τυπ-οῦ,	τυπ-οίμην,	τύπ-ωμαι,	τυπ-έσθαι,	τυκόμεν-ος.
Fut. 2.	τυπ-οῦμαι,		τεπ-οίμην.		τεπ-εῖσθαι,	τυπούμεν-ος.

Secunda conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	λέγ-ομαι,			λέγ-ωμαι,	λέγ-εσθαι,	λεγόμεν-ος.
Imperf.	ἐλεγ-οίμην,	λέγ-ου,	λέγ-οίμην,			
Fut. 1.	λέξ-ομαι,		λέξ-οίμην,	λέξ-ωμαι,	λέξ-εσθαι,	λεξόμεν-ος.
Indef. 1.	ᾠλέξ-αίμην,	λέξ-αι,	λέξ-αίμην,			
Perf.	ᾠλόγ-α,	ᾠλόγ-ε,	ᾠλόγ-οίμι,	ᾠλόγ-ω,	ᾠλόγ-έναι,	ᾠλόγ-ώς.
Plusq. p.	ἔᾠλόγ-ενιν,					
Indef. 2.	ἔλεγ-οίμην,	λεγ-οῦ,	λεγ-οίμην,	λέγ-ωμαι,	λεγ-έσθαι,	λεγόμεν-ος.
Fut. 2.	λεγ-οῦμαι,		λεγ-οίμην.		λεγ-εῖσθαι,	λεγούμεν-ος.

Tertia

Tertia conjugatio.

Tertia conjugatio.

Praef.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
πειθ-ομαι,	πειθ-ου,	πειθ-οιμην,	πειθ-ωμαι,	πειθ-εσθαι,	πειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,		ἔπειθ-οιμην,		ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-αι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-ωμαι,	ἔπειθ-ασθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-αι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-ωμαι,	ἔπειθ-ασθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-αι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-ωμαι,	ἔπειθ-ασθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-αι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-ωμαι,	ἔπειθ-ασθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-αι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-ωμαι,	ἔπειθ-ασθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-αι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-ωμαι,	ἔπειθ-ασθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-αι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-ωμαι,	ἔπειθ-ασθαι,	ἔπειθόμεν-ος.
ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-αι,	ἔπειθ-οιμην,	ἔπειθ-ωμαι,	ἔπειθ-ασθαι,	ἔπειθόμεν-ος.

Quarta conjugatio.

Praef.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
φραζ-ομαι,	φραζ-ου,	φραζ-οιμην,	φραζ-ωμαι,	φραζ-εσθαι,	φραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,		ἔφραζ-οιμην,		ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-αι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-ωμαι,	ἔφραζ-ασθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-αι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-ωμαι,	ἔφραζ-ασθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-αι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-ωμαι,	ἔφραζ-ασθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-αι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-ωμαι,	ἔφραζ-ασθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-αι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-ωμαι,	ἔφραζ-ασθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-αι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-ωμαι,	ἔφραζ-ασθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-αι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-ωμαι,	ἔφραζ-ασθαι,	ἔφραζόμεν-ος.
ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-αι,	ἔφραζ-οιμην,	ἔφραζ-ωμαι,	ἔφραζ-ασθαι,	ἔφραζόμεν-ος.

Quinta conjugatio.

Praef.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
	ἰπείρ-ομαι, ἔσπείρ-ομαι,	ἰπείρ-εϋ, ἔσπείρ-αι,	ἰπείρ-οίμην, ἔσπείρ-οίμην,	ἰπείρ-ωμαι, ἔσπείρ-ωμαι,	ἰπείρ-εσθαι, ἔσπείρ-εσθαι,	ἰπείρ-όμεν-ος, ἔσπείρ-όμεν-ος.
I. ut. I.	ἰπείρ-ομαι,	ἰπείρ-αι,	ἰπείρ-οίμην,	ἰπείρ-ωμαι,	ἰπείρ-εσθαι,	ἰπείρ-όμεν-ος.
Indef. I.	ἰπείρ-ομαι,	ἰπείρ-αι,	ἰπείρ-οίμην,	ἰπείρ-ωμαι,	ἰπείρ-εσθαι,	ἰπείρ-όμεν-ος.
Perf.	ἔσπείρ-ειν,	ἔσπείρ-ε,	ἔσπείρ-οίμην,	ἔσπείρ-ωμαι,	ἔσπείρ-εσθαι,	ἔσπείρ-ώς.
Plusq. p.	ἔσπείρ-ειν,	ἔσπείρ-ε,	ἔσπείρ-οίμην,	ἔσπείρ-ωμαι,	ἔσπείρ-εσθαι,	ἔσπείρ-ώς.
Indef. 2.	ἔσπείρ-ομαι,	ἔσπείρ-αι,	ἔσπείρ-οίμην,	ἔσπείρ-ωμαι,	ἔσπείρ-εσθαι,	ἔσπείρ-όμεν-ος.
I. ut. 2.	ἔσπείρ-ομαι,	ἔσπείρ-αι,	ἔσπείρ-οίμην,	ἔσπείρ-ωμαι,	ἔσπείρ-εσθαι,	ἔσπείρ-όμεν-ος.

Sexta conjugatio.

Praef.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
	ἰκού-ομαι, ἰκού-ομαι,	ἰκού-εϋ, ἰκού-αι,	ἰκού-οίμην, ἰκού-οίμην,	ἰκού-ωμαι, ἰκού-ωμαι,	ἰκού-εσθαι, ἰκού-εσθαι,	ἰκού-όμεν-ος, ἰκού-όμεν-ος.
I. ut. I.	ἰκού-ομαι,	ἰκού-αι,	ἰκού-οίμην,	ἰκού-ωμαι,	ἰκού-εσθαι,	ἰκού-όμεν-ος.
Indef. I.	ἰκού-ομαι,	ἰκού-αι,	ἰκού-οίμην,	ἰκού-ωμαι,	ἰκού-εσθαι,	ἰκού-όμεν-ος.
Perf.	ἰκού-ειν,	ἰκού-ε,	ἰκού-οίμην,	ἰκού-ωμαι,	ἰκού-εσθαι,	ἰκού-ώς.
Plusq. p.	ἰκού-ειν,	ἰκού-ε,	ἰκού-οίμην,	ἰκού-ωμαι,	ἰκού-εσθαι,	ἰκού-ώς.
Indef. 2.	ἰκού-ομαι,	ἰκού-αι,	ἰκού-οίμην,	ἰκού-ωμαι,	ἰκού-εσθαι,	ἰκού-όμεν-ος.
I. ut. 2.	ἰκού-ομαι,	ἰκού-αι,	ἰκού-οίμην,	ἰκού-ωμαι,	ἰκού-εσθαι,	ἰκού-όμεν-ος.

Temperum

PR
πρ
IMP
ἐτυπ

FT
lari fu
τύ
Sed
οὔμαι
secun

IN
gular
ἐτυπ
Inc

Im
O

Su
tabu

P
fect
cun
P
pen
S
a
e

Temporum formatio.

PRAESENS idem est cum praesenti passivo : ut, *τύπτομαι.*

IMPERFECTVM idem est cum imperfecto passivo : ut, *ἔτυπτόμην.*

Futurum primum.

FUTVRVM primum formatur a prima persona singulari futuri primi activi, vertendo ω in $\sigma\mu\alpha\iota$: ut, *τύψω, τύψομαι.*

Sed in quinta conjugatione ω circumflexum vertitur in $\omicron\mu\alpha\iota$: ut, *ψαλῶ, ψαλοῦμαι* : ad formam scilicet futuri secundi in caeteris conjugationibus.

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primum formatur a prima persona singulari indefiniti primi activi, addendo $\mu\eta\eta$: ut, *ἔτυψα, ἔτυψάμην.*

Indic. Sing. *ἔτυψ-άμην, ἐτύψω, ἐτύψ-αισ* : **Dual.** *ἔτυψ-αίμεδον, ἐτύψ-ασθον, ἐτυψ-άσθην* : **Plur.** *ἔτυψ-αίμεδα, ἐτύψ-ασθε, ἐτύψ-αισθι.*

Imper. Sing. *τύψ-αι, τυψ-άσθω* : **Dual.** *τύψ-ασθον, τυψ-άσθων* : **Plur.** *τύψ-ασθε, τυψ-άσθωσαν.*

Optat. Sing. *τυψ-αίμην, τύψ-αιο, τύψ-αισ* : **Dual.** *τυψ-αίμεδον, τύψ-αισθον, τυψ-αίσθην* : **Plur.** *τυψ-αίμεδα, τύψ-αισθε, τύψ-αισθι.*

Subjunctivus, infinitivus, et participium petantur ex tabula praecedente.

Perfectum.

PERFECTVM formatur a prima persona singulari perfecti activi, assumendo characteristicam indefiniti secundi pro sua : ut, *τέτυφα, τέτυπα.*

Penultima hujus temporis plerumque est eadem cum penultima perfecti activi.

Sed in penultima praesentis activi

α	} mutatur in	{ η	} ut,	{ $\delta\alpha\lambda\lambda\omega$ germino, $\tau\acute{\epsilon}\theta\eta\lambda\alpha$.		
$\alpha\iota$					{ η	{ $\phi\alpha\iota\nu$ appareo, $\pi\acute{\epsilon}\phi\eta\eta\alpha$.
$\epsilon\iota$						

Disyllaba,

Disyllaba, quae habent ε in penultima futuri primi activi, mutant ε in ο, in penultima perfecti medii: ut, λέγω, λέξω, λέλογα; et σπεῖρω, σπερῶ, ἔσπορα.

Verba exeuntia in ω purum abjiciunt tantum κ: ut, λελευκα, λέλυα, α λῶ *σολυο*.

Perfecta activa in ηκα abjiciunt ηκ: ut, τετέμκηκα, τέτομα, α τέμνω.

Plusquam perfectum.

PLVSQVAM perfectum formatur a prima persona singulari perfecti, mutando α in ειν, et praeponendo augmentum ε, si verbum incipiat a consonante: ut, τέτυπα, ἔτετύπειν: ut in voce activa.

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi activi, mutando ον in ὄμην: ut, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Imper. Sing. τυπ-οῦ, τυπ-έσθω: Dual. τύπ-εσθον, τυπ-έσθων: Plur. τύπ-εσθε, τυπ-έσθωσαν.

Futurum secundum.

FUTVRVM secundum formatur a prima persona singulari futuri secundi activi, mutando ὦ circumflexum in οῦμαι: ut, τυπῶ, τυποῦμαι.

Indic. Sing. τυπ-οῦμαι, τυπῇ, τυπ-εῖται: Dual. τυπ-ούμεδον, τυπ-εῖσθον, τυπ-εῖσθον: Plur. τυπ-οῦμεθα, τυπ-εῖσθε, τυπ-οῦνται.

Optat. Sing. τυπ-οίμην, τυπ-οῖο, τυπ-οῖτο: Dual. τυπ-οίμεδον, τυπ-οῖσθον, τυπ-οῖσθην: Plur. τυπ-οίμεθα, τυπ-οῖσθε, τυπ-οῖντο.)

Infinitivus, et participium, ut in tabula praecedenti.

In quinta conjugatione futurum secundum idem est ac primum, si ita sit in voce activa: ut, ψαλῶ, ψαλοῦμαι².

Sed tria haec ἔδω edo, πῖω bibo, et φάγω edo, futurum secundum non circumflectunt: ut, ἔδομαι, ἔδεσαι, ἔδεσθαι; infinitivo ἔδεσθαι: pro ἐδοῦμαι, ἐδῆ, ἐδεῖται; ἐδεῖσθαι. Et sic reliqua.

¹ Inflectitur hic modus imperativus, ne in accentu peccent tyrones.

² Alioquin discrepant: ut, σπείρω, futuro primo σπερῶ, σπείρωμαι; secundo σπαρῶ, σπαρούμαι.

Comparatio verbi gravitoni primae conjugationis per similia tempora et modos trium vocum.

Modus indicativus.

	Activa.	Passiva.	Media.
Praef.	τύπω,	τύπομαι,	τύπομαι verberor.
Imp.	ἐτυπον,	ἐτυπόμην,	ἐτυπόμην verberabar.
Fut. 1.	τύψω,	τυφθήσομαι,	τύψομαι verberabo.
Indef. 1.	ἐτύφα,	ἐτύφην,	ἐτύφάμην verberavi.
Perf.	τέτυφα,	τέτυμμαι,	τέτυπα verberavi.
Plusq. p.	ἐτέλυναι,	ἐτετύμην,	ἐτέλυναι verberaveram.
Pau. p. f.	τετύφωμαι,	τετύφωμαι,	
Indef. 2.	ἐτυπον,	ἐτύπην,	ἐτυπόμην verberavi.
Fut. 2.	τυπῶ,	τυπήσομαι,	τυποῦμαι verberabo.

Imperativus.

Pr. et Im.	τύπε,	τύπου,	τύπου verberare.
Indef. 1.	τύπον,	τύφθη,	τύψαι verberato tu.
P. et P. p.	τέτυφε,	τέτυφο,	τέτυπε verberaveris ¹ .
Indef. 2.	τύπε,	τύπηθι,	τυποῦ verberato tu.

Optativus.

Pr. et Im.	τύποίμι,	τυπλοίμην,	τυπλοίμην verberer ² .
Fut. 1.	τύψοίμι,	τυφθισοίμην,	τυψοίμην verberem ³ .
Indef. 1.	τύψαιμι,	τυφθείην,	τυψαίμην verberaverim.
P. et P. p.	τετύφοίμι,	τετυμμένος εἶην,	τετύποιμι verberaverim ⁴ .
Pau. p. f.	τετύφωίμι,	τετυφώίμην,	
Indef. 2.	τύποίμι,	τυπείην,	τυπλοίμην verberaverim.
Fut. 2.	τυπώίμι,	τυπησοίμην,	τυπλοίμην verberem ³ .

¹ Ita Gretser. Fac verberaveris, Vrsin.

² Vel verberarer.

³ Vel

verberaturus sim, Vrsin.

⁴ Vel verberaviffem.

Subjun-

Subjunctivus.

	Activa.	Passiva.	Media.
Pr. et Im.	τύπλω,	τύπλωμαι,	τύπλωμαι verberer ¹ .
Indef. 1.	τύψω,	τυφθῶ,	τύψωμαι verberaverim ² .
P. et P. p.	τετύφω,	τέλυμμένος ὦ,	τέλυπω verberaverim ³ .
Indef. 2.	τύπω,	τυπῶ,	τύπωμαι verberaverim ⁴ .

Infinitivus.

Pr. et Im.	τύπλειν,	τύπλεσθαι,	τύπλεσθαι verberari.
Fut. 1.	τύψειν,	τυφθήσεσθαι,	τύψεσθαι verberaturum esse
Indef. 1.	τύψαι,	τυφθῆναι,	τύψασθαι verberavisse.
P. et P. p.	τέλυφέναι,	τέλυφθαι,	τέλυπέναι verberavisse.
Pau. p. f.		τέλυψεσθαι,	
Indef. 2.	τυπεῖν,	τυπῆναι,	τυπέσθαι verberavisse.
Fut. 2.	τυπεῖν,	τυπήσεσθαι,	τυπεῖσθαι verberaturum esse

Participium.

Pr. et Im.	τύπλων,	τυπλόμενος,	τυπλόμενος verberatus.
Fut. 1.	τύψ-ων,	τυφθισόμενος,	τυψόμενος verberaturus.
Indef. 1.	τύψας,	τυφθεῖς,	τυψάμενος qui verberavit.
P. et P. p.	τετυφώς,	τέλυμμένος,	τέλυπώς qui verberavit ⁵ .
Pau. p. f.		τέλυψόμενος,	
Indef. 2.	τυπῶν,	τυπείς,	τυπόμενος qui verberavit.
Fut. 2.	τυπῶν,	τυπήσόμενος,	τυπύμενος verberaturus.

Verbum deponens.

SVNT etiam verba quaedam gravitona, quae activè ferè significant, sed in passiva et media voce tantum inflectuntur: ut, δέχομαι capio.

¹ Vel verberarer.
⁴ Vel verberavero.

² Vel verberavero.
⁵ Vel verberaverat.

³ Vel verberavissem.

Conjugatio verbi deponentis per tempora et modos ¹.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Praesens.	δέχ-ομαι,		δέχ-οίμην,	δέχ-ομαι,	δέχ-εσθαι,	δεχόμενος.
Im cise.	ἔδεχ-ομαι,	δέχ-ου,	δέξ-οίμην,	δέξ-ωμαι,	δέξ-εσθαι,	δεξόμενος.
Fut. i. med.	δέξ-ομαι,	δέξ-αι,	δέξ-αίμην,	δέξ-ωμαι,	δέξ-ασθαι,	δεξαμένος.
Ind. i. med.	ἔδεξ-ομαι,	δέδε-ξο,	δέδε-ξείμην,	δέδε-ξέμενος,	δέδε-ξθαι,	δεδεξμένος.
Perf. pas.	δέδε-ξμαι,		δέδεξ-οίμην,		δέδεξ-εσθαι,	δεδεξόμενος.
Pl. per. pas.	ἔδεδε-ξμεν,		δέξθ-είμην,		δέξθ-ήσθαι,	δεχθ-είς.
P. p. futur.	δέδεξ-ομαι,	δέξθ-ητι,	δέξθ-οίμην,	δέξθ-ω,	δέξθ-ήσθαι,	δεχθ-ήσόμενος.
Ind. i. pas.	ἔδέχθ-ην,		δέξθ-είμην,	δέξθ-ω,	δέξθ-ήσθαι,	
Fut. i. pas.	δέχθ-ήσ-ομαι,		δέχθ-ήσ-οίμην,			

VERBA quaelibet gravitona ratione temporum praeicipuorum sic conjugentur.

Activum Praes.	τύπω,	Futur. i.	τύψω,	Perfect.	τέτυθα.
Passivum,	τύπσομαι,	Perfect.	τέτυμμαι,	Indef. 2.	ἐτύπην.
Medium,	τύπσομαι,	Futur. i.	τύψομαι,	Perfect.	τέτυπα.
Deponens,	δέχομαι,	Futur. i.	δέξομαι,	Perfect.	δέδεξμαι. ³

¹ Horum aliquot inter *anomala* postea occurrent. Catalogum autem satis amplum secussum de l'it *Ursinus*, ut nuper etiam *Alex. Gabr. de Woinyn Hulewicz*.

² Perpaucia habent indefinitum secundum medium : ut, πτύσομαι *susciter*, ἐπύδην.

³ Ex tribus his temporibus reliqua omnia, utpote cognata, facile deduci possunt.

VERBA

VERBA CONTRACTA.¹

VERBA contracta oriuntur e verbis sextae conjugationis in *άω*, *έω*, *όω* ; unde tres habent conjugationes.

Characteristicae in conjugatione

	Praes.	Futur.	Perfect.
Prim.	<i>άω</i> , <i>τιμάω</i>	<i>ήσω</i> , <i>τιμήσω</i>	<i>ηκα</i> , <i>τέλειμην</i> , <i>honoro.</i>
Secun.	<i>έω</i> , <i>φιλέω</i>	<i>ήσω</i> , <i>φιλήσω</i>	<i>ηκα</i> , <i>πεφίληκα</i> , <i>amo</i> ² .
Tert.	<i>όω</i> , <i>χρυσόω</i>	<i>ώσω</i> , <i>χρυσώσω</i>	<i>ωκα</i> , <i>κεχρύσων</i> , <i>deaurō.</i>

FIT autem contractio tantum in praesenti et imperfecto ; idque per omnes modos et participia, ad hunc modum³.

In prima conjugatione.

Si *ο* vel *ω*, *οι* vel *ου*, sequitur *α*, fit contractio in *ω*.
In caeteris fit contractio in *α*.

In secunda conjugatione.

Duplex *εε* contrahitur in *ει*, sed *εο* in *ου*.
In caeteris contractio fit tollendo *ε*.

In tertia conjugatione.

Si *ε* vel *ο* vel *ου* sequitur *ο*, fit contractio in *ου*.

Si *η* vel *ω* sequitur *ο*, fit contractio in *ω*.

In caeteris fit contractio in *οι* : nisi in infinitivo activo, qui contrahitur in *ούν* ; ut, *χρυσόειν*, *χρυσούν*⁴.

RELIQUA tempora sequuntur naturam gravitonorum, unde proveniunt.

¹ Vt e quinta declinatione substantivorum simplicium fiunt nomina contracta : sic e verbis gravitonis sextae conjugationis fiunt verba contracta, quae et *circumflexa* vocantur ; quoddam duabus syllabis, quarum prior accebat, in unam contractis, accentum habent circumflexum : ut, *τιμάω*, *τιμᾶ*.

² Verbis *βοάω* *clamo*, et *ποιέω* *facio*, quae priores hic adducunt editiones, desunt indefinitum et futurum secundum, et perfectum medium.

³ Forma contracta usitatio est, quam non contracta.

⁴ Quod de vocalibus *α*, *η*, *ω*, post contractionem in eas factam subscripto supra pag. 41. dictum fuit, hic locum habere observetur.

Modus indicativus.

Imperativus.

Optativus.

Pr. { 1. τι-ποιμι οἱμι, | ποίς οἷς, | ποί ω,
et { 2. φιλ-έοιμι οἶμι, | έοίς οἷς, | έοί σι,
In. { 3. χρυσ-όοιμι οἶμι, | οἷς οἷς, | ποί σι,

	Subjunctivus.	Dual.	Plural.
Praef. et Imperf.	Sing. { 1. τιμ-άω ᾧ, ἀνής ᾧς, ἀνῆ ᾧς, 2. φιλ-έω ᾧ, ἐνής ἡς, ἐνῆ ἡ, 3. χρυσ-όω ᾧ, ὀνής οἷς, ὀνῆ οἷ }	{ ἀνῆ ᾧ τόν, ἐνῆ ἡ ὀνῆ ᾧ }	{ ἀνῆ ᾧ τε, ἐνῆ ἡ ὀνῆ ᾧ }

Infinitivus.

Praef. et Imperfect. 1. τιμ-άειν ᾧν. 2. φιλ-έειν εἶν. 3. χρυσ-όειν οὖν.

Participium.

Nom.

Praef. et Imperf. { 1. τιμ-άων ᾧν, άουσα ᾧσα, άον ᾧν, άόντος ᾧντος, άούσης ᾧσης, άόντος ᾧντος.
 2. φιλ-έων ᾧν, έουσα οὔσα, έον οὖν, έόντος οὐντος, έούσης ούσης, έόντος οὐντος.
 3. χρυσ-όων ᾧν, όουσα οὔσα, όον οὖν, όόντος οὐντος, όούσης ούσης, όόντος οὐντος.

Participium perfectum primae conjugationis, eliso κ; ut, γελᾷς pro γελαῖς, a γέλω
nascor; ita inflectitur:

Sing. N. γελ-αῖς γελ-ᾧς, γελ-αῖα γελ-ᾧσα, γελ-αῖς γελ-ᾧς.

G. γελ-αῖτος γελ-ᾧτος, γελ-αῖας γελ-ᾧσης, γελ-αῖτος γελ-ᾧτος.

Sic μεμαῖς pro μεμαῖς, a μάω *cupio*.

Conjuga-

Conjugationes verborum contrafactorum per tempora et modos in voce activa.

Prima conjugatio.

Conjugationes verborum contrahentium per tempora et modos in voce activa.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Praes.	τιμ-άω ὦ,	τίμ-αι εἰ,	τιμ-άοιμι ὦμι,	τιμ-άω ὦ,	τιμ-άειν ᾶν,	τιμ-άων ὦν.
Imp.	ἐτίμ-αον ὦν,					
Fut. 1.	τιμ-ήσω,	τίμ-ησον,	τιμῆσ-οιμι,		τιμῆσ-ειν,	τιμῆσ-ων.
Ind. 1.	ἐτίμ-ησα,		τιμῆσ-αιμι,	τιμῆσ-ω,	τιμῆσ-αι,	τιμῆσ-ας.
Perf.	τετίμ-ηκα,	τετίμ-ηκε,	τετίμῆκ-οιμι,	τετίμῆκ-ω,	τετίμῆκ-έναι,	τετίμῆκ-ώς.
Pl. p.	ἐτετίμ-ηκεν,					
Ind. 2.	ἐτίμ-ων,	τίμ-ε,	τίμ-οιμι,	τίμ-ω,	τιμ-εῖν,	τιμ-ών.
Fut. 2.	τιμ-ῶ,		τιμ-οῖμι,		τιμ-εῖν,	τιμ-ῶν.

Secunda conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Praes.	φιλ-έω ὦ,	φίλ-εε εἰ,	φιλ-έοιμι οἶμι,	φιλ-έω ὦ,	φιλ-έειν εῖν,	φιλ-έων ὦν.
Imp.	ἐφίλ-εον οὖν,					
Fut. 1.	φιλ-ήσω,	φίλ-ησον,	φιλῆσ-οιμι,		φιλῆσ-ειν,	φιλῆσ-ων.
Ind. 1.	ἐφίλ-ησα,		φιλῆσ-αιμι,	φιλῆσ-ω,	φιλῆσ-αι,	φιλῆσ-ας.
Perf.	πεφίλ-ηκα,	πεφίλ-ηκε,	πεφιλῆκ-οιμι,	πεφιλῆκ-ω,	πεφιλῆκ-έναι,	πεφιλῆκ-ώς.
Pl. p.	ἐπεφίλ-ηκεν,					
Ind. 2.	ἐφίλ-ων,	φίλ-ε,	φίλ-οιμι,	φίλ-ω,	φίλ-εῖν,	φίλ-ών.
Fut. 2.	φίλ-ῶ,		φίλ-οῖμι,		φίλ-εῖν,	φίλ-ῶν.

[illegible]

Temporum formatio.

FORMATIO temporum per omnes voces eadem est, quae gravitonorum.

Sed in prima conjugatione, quæ habent e vel i, item a vel e purum, ante *esse*, formant futurum in *esse*, perfectum in *esse*: ut, *esse* *fino*, *esse* *laxo*; *esse* *laboro*: *esse* *video*, *esse* *agito*, *esse* *laxo*; *esse* *fencio*, *esse* *amio*, *esse* *misceo*, *esse* *macero*, *esse* *depreendo*.

His aide : *Σάω τυνδι, κλάω φροντο, φάω κοντο; δάω φαίο : item μάω κυπιο, νόω φιο, πωω ποψίδω, σπάω νελλά : et alia nonnulla.*

Quaedam habent α et ω in penultima fururi et perfecti : ut, ἀνάω, τριτύρο, ἀνάω, contrifisso, ἰδάω propitius sum, κρενάω suspendo, μινάω mugio, πινάω propinquus, πεννάω esurio, πεγάω transico, πελάω tento; cum paucis aliis : ἀράωμαι imbreor, μελαράωμαι portor.

[illegible]

Obs. 2. Aeoles in infinitivo vertunt *ἄν* in *αῖς* : ut, γε-
λαις, *πρὸ γελαῖς*, *riacere*.

Obs. 3. Poetae post contractionem in *ω* praeponunt *ο* :
ut, *καρκομῶνις*, *καρκομῶνις*, *α καρκομῶ* caput comatum
habeo. Et *α* nonnunquam geminant : ut, *τιμάαται* pro
τιμάσται.

In secunda conjugatione quaedam formant futurum
in *έσω*, et perfectum in *εκα*, per *ε* : ut, *αἰσχέω* dedecoro,
ἀλέω molo, *ἀρκέω* sufficio, *ἐμέω* vomo, *ζέω* serueo, *νυμέω*
rixor, *ξέω* rado, *τελέω* perficio, *τρέω* tremo.

Nonnulla habent *ήσω* et *έσω*, *ηκα* et *εκα* : ut, *αἰνέω*
laudo, *κηδέω* curam gero, *κορέω* satio, *κοτέω* irascor, *ποδέω*
desidero, *πονέω* labero, *στερέω* privo, *φορέω* gesso; *αἰδέομαι*
veneror, *ἀχθεομαι* gravor.

Dissyllaba quaedam formant futurum in *εύσω*, perfe-
ctum in *ευκα* : ut, *θέω* curro, *γέω* nato, *πνέω* spiro, *πλέω* na-
vigo, *ρέω* fluo, *χέω* fundo. Sed *δέω* ligo, *δήσω*, *δέδεχα*.

Dissyllaba hujus conjugationis admittunt tantum con-
tractionem in *ει* : ut, *πλέω*, *πλείς* *πλείς* : caeterae ter-
minationes manent incontractae. Leguntur tamen
composita quaedam aliter contracta.

In tertia conjugatione quaedam formant futurum *e*
perfectum per *ο* in penultima : ut, *ἀρώ* *aro*, *ἐννύω* *quinto*,
ἐμύω *juro*, *όνύω* *vitupero*. Sed *έσω* *pascō*, *έσω* et *έσω*.

—Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona
imperfecti, vocali ante *ον* abjecta : ut, *έτιμαον*, *έτιμον*;
έφιλεον, *έφιλον*.

Reperitur tantum in verbis primae et secundae con-
jugationis, quae post contractionem desinunt in *ω* im-
purum : ut, *τιμάω* *τιμά*, *φινέω* *φιν* : caetera carent :
ut, *έοζω* *έοζω* *clamo*, *ποιέω* *ποιά* *facio*.

¹ Idem quoque de futuro secundo, et perfecto medio, intelligi
oportet.

Futurum secundum.

FUTURVM secundum primae et secundae conjugationis, si detur, idem est cum praesenti contracto ; ut τιμῶ, φιλῶ.

VERBA tertiae conjugationis indefinitum secundum, futurum secundum, et perfectum medium non agnoscunt.

Paradigma trium conjugationum verborum contractorum in voce passiva.

Modus indicativus.

	Sing.			Dual.			Plural.			vίαι.			vίο.		
1. τιμ-άσμαι ὦ	αἶναι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
2. φιλ-έσμαι οὐ	αἶναι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
3. χερσ-όσμαι οὐ	αἶναι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
	μαι,	αἶεαι	ταί,	αἶεαι	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	αἶεαι	μέθα,	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	αἶεαι	
</															

Imperfectum.

Imperativus.

Praesens et Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plur.			σθωσαν.		
	μαί,	αἶναι,	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	σθον,	μέθα,	αἶεαι	σθε,	αἶεαι	σθε,	αἶεαι
1. τιμ-άσῃ ὦ	μαί,	αἶναι,	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	σθον,	μέθα,	αἶεαι	σθε,	αἶεαι	σθε,	αἶεαι
2. φιλ-έσῃ οὐ	μαι,	αἶναι,	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	σθον,	μέθα,	αἶεαι	σθε,	αἶεαι	σθε,	αἶεαι
3. χερσ-όσῃ οὐ	μαι,	αἶναι,	αἶεαι	μέθω,	αἶεαι	σθον,	μέθα,	αἶεαι	σθε,	αἶεαι	σθε,	αἶεαι

Praesens et Imperfectum.

Plur.

Conjugationes verborum contra. Forum per tempora et modos in voce passiva.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef.	τιμ-άομαι-ωμαι,	τιμ-άου-ω,	τιμ-αοίμεν-ωμεν,	τιμ-άωμαι-ωμαι,	τιμ-άεσθαι-ᾶσθαι.
Imp.	ἐτιμ-αομένη-μεν,	τέτιμ-η-σαι,	τέτιμ-ή-μεν,	τέτιμ-ωμαι,	τέτιμ-ῆ-σθαι.
Perf.	τέτιμ-η-μαι,				
Pl. p.	ἐτιμ-ημένη-μεν,	τέτιμ-η-σαι,	τέτιμ-η-μεν,	τέτιμ-ωμαι,	τέτιμ-ῆ-σθαι.
P. p. f.	τετιμῆσ-ομαι,		τέτιμῆσ-οίμεν,		τέτιμῆσ-εσθαι.
Ind. i.	ἐτιμῆθ-ην,	τεμῆθ-ῆς,	πτεμῆθ-εἶν,	τιμῆθ-ῶ,	τιμῆθ-ῆναι.
Fut. i.	τιμῆσθ-ομαι,		τιμῆσθ-οίμεν,	τιμῆθ-ῶ,	τιμῆσθ-εσθαι.
Ind. 2.	ἐτιμ-ήν,	τίμ-η-σθαι,	τιμ-εἶν,	τιμ-ῶ,	τιμ-ῆναι.
Fut. 2.	τιμῆσ-ομαι,		τιμῆσ-οίμεν,		τιμῆσ-εσθαι.

Secunda conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef.	φιλ-έομαι-οῦμαι,	φιλ-έου-οῦ,	φιλ-εοίμεν-οίμεν,	φιλ-έωμαι-οῦμαι,	φιλ-έεσθαι-εἶσθαι.
Imp.	ἐφιλ-εομένη-οῦμεν,	ἐφιλ-έου-οῦ,	ἐφιλ-εοίμεν-οίμεν,	ἐφιλ-έωμαι-οῦμαι,	ἐφιλ-έεσθαι-εἶσθαι.
Perf.	ἐφιλ-η-μαι,	ἐφιλ-η-σαι,	ἐφιλ-η-μεν,	ἐφιλ-ῶμαι,	ἐφιλ-ῆ-σθαι.
Pl. p.	ἐφιλ-ημένη-οῦμεν,	ἐφιλ-η-σαι,	ἐφιλ-η-μεν,	ἐφιλ-ῶμαι,	ἐφιλ-ῆ-σθαι.
P. p. f.	ἐφιλῆσ-ομαι,		ἐφιλῆσ-οίμεν,		ἐφιλῆσ-εσθαι.
Ind. i.	ἐφιλῆθ-ην,	ἐφιλῆθ-ῆς,	ἐφιλῆθ-εἶν,	ἐφιλῆθ-ῶ,	ἐφιλῆθ-ῆναι.
Fut. i.	φιλῆσθ-ομαι,		φιλῆσθ-οίμεν,	φιλῆθ-ῶ,	φιλῆσθ-εσθαι.
Ind. 2.	ἐφιλ-ήν,	φιλ-ῆ-σθαι,	φιλ-εἶν,	φιλ-ῶ,	φιλ-ῆναι.
Fut. 2.	φιλῆσ-ομαι,		φιλῆσ-οίμεν,		φιλῆσ-εσθαι.

Tertia conjugatio.

Infin.

Tertia conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef.	χρυσ-όμαι οὔμαι,	χρυσ-ού οὔ,	χρυσ-οίμην οῖμην,	χρυσ-ίωμαι ὤμαι,	χρυσ-έσθαι οὔσθαι
Imp.	ἐχρυσ-όμην οῖμην,				
Perf.	ἐχρυσάμην,	ἐχρυσάσθαι,	ἐχρυσάμην,	ἐχρυσ-ῶμαι,	ἐχρυσάσθαι.
Pl. p.	ἐχρυσάμεθα,				ἐχρυσάσθαι.
P. p. f.	ἐχρυσάσθαι,		ἐχρυσάσθαι,	ἐχρυσάσθαι,	ἐχρυσάσθαι.
Ind. i.	ἐχρυσάμην,	ἐχρυσάσθαι,	ἐχρυσάμην,	ἐχρυσάσθαι,	ἐχρυσάσθαι.
Fut. i.	ἐχρυσάσθαι,		ἐχρυσάσθαι,	ἐχρυσάσθαι,	ἐχρυσάσθαι.

Conjugationes per tempora et modos in voce media.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef.	τιμ-άμαι ὤμαι,	τιμ-άου ὤ,	τιμ-αίμην οῖμην,	τιμ-άωμαι ὤμαι,	τιμ-άσθαι ᾄσθαι.
Imp.	ἐτιμ-άμην οῖμην,				
Fut. i.	ἐτιμ-άσθαι,	ἐτιμ-άσθαι,	ἐτιμ-άσθαι,	ἐτιμ-άσθαι,	ἐτιμ-άσθαι.
Ind. i.	ἐτιμ-άμην,	ἐτιμ-άσθαι,	ἐτιμ-άμην,	ἐτιμ-άσθαι,	ἐτιμ-άσθαι.
Perf.	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα.
Pl. p.	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα.
Ind. 2.	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα.
Fut. 2.	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα,	ἐτίμηκα.

Secunda conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.
Praes.	φιλ-έομαι οὔμαι,	φιλ-έου οὔ,	φιλ-εοίμην οἴμην,	φιλ-έωμαι ὤμαι,	φιλ-έεσθαι εἶσθαι.
Imp.	ἐφίλ-εοίμην οὔμην,				φιλήσ-εσθαι.
Fut. 1.	φιλήσ-ομαι,	φίλησ-αι,	φιλήσ-οίμην,	φικήσ-ομαι,	φιλήσ-ασθαι.
Ind. 1.	ἐφιλήσ-οιμην,				πείφιλ-έναι.
Perf.	πέφιλ-α,	πέφιλ-ε,	πέφιλ-οιμαι,	πεφίλ-ω,	φιλ-έσθαι.
Pl. p.	ἐπεφίλ-ειν,			φίλ-ωμαι,	φιλ-εἶσθαι.
Ind. 2.	ἐφίλ-οίμην,	φιλ-οὔ,	φιλ-οίμην,		
Fut. 2.	φίλ-οὔμαι,		φιλ-οίμην,		

Tertia conjugatio.

Praes.	χρυσ-όμαι οὔμαι,	χρυσ-έου οὔ,	χρυσ-οίμην οἴμην,	χρυσ-έομαι ὤμαι, χρυσ-έεσθαι οὔσθαι.
Imp.	χρυσ-οίμην οὔμην,			χρυσώσ-εσθαι.
Fut. 1.	χρυσώσ-ομαι,	χρυσωσ-αι,	χρυσωσ-οίμην,	χρυσώσ-ασθαι.
Ind. 1.	ἐχρυσώσ-οιμην,			

* Participia in passivae et mediae vocis conjugationibus angustum spatium hic capere nequivit et praefens autem, quod solum contrahitur, in paradigmate passivo jam exhibitum est; caeteraque cum sextae gravitonorum conjugationis participiis profus conveniunt.

VERBA in μ i.

QUATVOR sunt conjugationes verborum in μ i, quae profluunt e verbis sextae conjugationis in

$\acute{\alpha}\omega$,	} ut, a	$\sigma\lambda\acute{\alpha}\omega$, $\iota\sigma\tau\eta\mu$ i <i>statuo</i> .
$\acute{\epsilon}\omega$,		$\theta\acute{\epsilon}\omega$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$ i <i>pono</i> .
$\acute{\omicron}\omega$,		$\delta\acute{\omicron}\omega$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu$ i <i>do</i> .
$\acute{\upsilon}\omega$,		$\zeta\epsilon\upsilon\lambda\nu\acute{\omega}$, $\zeta\epsilon\upsilon\lambda\nu\mu$ i <i>jungo</i> .

FIVNT autem mutando ω , ultimam vocalem, in μ i; vertendo penultimam mutabilem in suam longam; et praeponiendo reduplicationem.

REDUPLICATIONIO est duplex, propria et impropria.

Propria, cum repetitur prima consonans thematis cum tenui pro aspirata posita: ut, $\delta\acute{\omicron}\omega$ $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu$ i, $\theta\acute{\epsilon}\omega$ $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$ i.

Impropria, cum tantum praefigitur. Idque fit, cum verbum incipiat a σ l, vel duabus mutis; ut, $\sigma\lambda\acute{\alpha}\omega$ $\iota\sigma\tau\eta\mu$ i, $\pi\tau\acute{\alpha}\omega$ $\iota\pi\tau\eta\mu$ i *volo*: vel etiam a vocali; ut, $\acute{\epsilon}\omega$, $\iota\eta\mu$ i *mitto*.

Obs. 1. In secunda conjugatione Aeoles mutant η in ϵ , geminato μ : ut, $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\mu\mu$ i pro $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$ i.

Obs. 2. Boeoti mutant η in ϵ i, facta reduplicatione per ϵ ; ut, $\pi\epsilon\phi\acute{\iota}\lambda\epsilon\mu$ i *amo*, pro $\phi\acute{\iota}\lambda\eta\mu$ i.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μ i: $\zeta\epsilon\upsilon\lambda\nu\acute{\omega}$ $\zeta\epsilon\upsilon\lambda\nu\mu$ i.

Quaedam alia sunt etiam sine reduplicatione: ut, $\acute{\alpha}\lambda\omega\mu$ i *capio*, $\sigma\epsilon\eta\mu$ i *extinguo*, $\phi\eta\mu$ i *dico*, etc.

CHARACTERISTICA conjugationis	} primae } secundae } tertiae } quartae	} est	} η ex α } η ex ϵ } ω ex \omicron } υ	} ante μ i.

PECULIAREM habent inflexionem praesens, imperfectum, et indefinitum secundum.

CARENT verba in μ i futuro secundo, perfecto medio, et indefinito secundo passivo.

Verba quartae conjugationis, si disyllaba sunt, habent indefinitum secundum; si trisyllaba, non ultra imperfectum flectuntur. Carent etiam modo optativo et subjunctivo.

Paradigma

Paradigma conjugationum verborum in μι in voce activa.

Modus indicativus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Praesens	1. ἰσὶ-ημι ἡς ἡτι, ατον ατον, χμεν ατε ᾶσι.		
	2. τιθ-ημι ἡς ἡτι, ετον ετον, εμεν ετε εἴσι.		
	3. διδ-ωμι ὡς ὡσι, οτην οτον, ομεν οτε οὔσι.		
	4. ζεύβ-υμι υς υσι, υτον υτον, υμεν υτε ὕσι.		
Imperf.	1. ἰσῖ-ην ἡς η, ατον ᾶτην, χμεν ατε αταν.		
	2. τιθῖ-ην ἡς η, ετον ἔτην, εμεν ετε εσαν.		
	3. διδῖ-ων ὡς ω, οτον ὀτην, ομεν οτε οσαν.		
	4. ἐζεύβ-υν υς υ, υτον ὕτην, υμεν υτε υταν.		
Ind. 2.	1. ἑσὶ-ην ἡς η, ἦτον ἦτην, ἦμεν ἦτε ἦσαν.		
	2. ἐθ-ην ἡς η, ετον ἔτην, εμεν ετε εσαν.		
	3. ἐδ-ων ὡς ω, οτον ὀτην, ομεν οτε οσαν.		

Imperativus.

Ind. 2. Pr. et Im.	1. ἰσὶ-αδι ἄτω ατον ᾶτων, ατε ᾶτωσαν.	
	2. τιθ-ετι ἔτω τον ἔτων, ετε ἔτωσαν.	
	3. διδ-οθι ὀτω τον ὀτων, οτε ὀτωσαν.	
	4. ζεύβ-υθι ὕτω τον ὕτων, υτε ὕτωσαν.	
Ind. 2.	1. σι-ῆθι ἦτω ἦτον ἦτων, ἦτε ἦτωσαν.	
	2. θ-ες ἔτω τον ἔτων, ἔτε ἔτωσαν.	
	3. δ-ὄς ὀτω τον ὀτων, ὀτε ὀτωσαν.	

Optativus.

P. et I.	1. ἰσὶ-αῖν αῖς αῖν, αῖνον αῖτην, αῖμεν αῖη αῖνται et αῖεν	
	2. τιθ-εῖν εῖς εῖν, εῖνον εῖτην, εῖμεν εῖη εῖνται et εῖεν	
	3. διδ-οῖν οῖς οῖν, οῖνον οῖτην, οῖμεν οῖη οῖνται et οῖεν	
Ind. 2.	1. σι-αῖν αῖς αῖν, αῖνον αῖτην, αῖμεν αῖη αῖνται et αῖεν	
	2. θ-εῖν εῖς εῖν, εῖνον εῖτην, εῖμεν εῖη εῖνται et εῖεν	
	3. δ-οῖν οῖς οῖν, οῖνον οῖτην, οῖμεν οῖη οῖνται et οῖεν	

Subjunct-

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Praesens et Imperf.	$\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ισί}-\tilde{\omega} \quad \tilde{\alpha}\varsigma \quad \tilde{\alpha} \\ 2. \text{τιθ}-\tilde{\omega} \quad \tilde{\eta}\varsigma \quad \tilde{\eta} \\ 3. \text{διδ}-\tilde{\omega} \quad \tilde{\omega}\varsigma \quad \tilde{\omega} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\alpha}\tau\omicron\nu \quad \tilde{\alpha}\tau\omicron\nu \\ \tilde{\eta}\tau\omicron\nu \quad \tilde{\eta}\tau\omicron\nu \\ \tilde{\omega}\tau\omicron\nu \quad \tilde{\omega}\tau\omicron\nu \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\omega}\mu\epsilon\nu \quad \tilde{\alpha}\tau\epsilon \quad \tilde{\omega}\sigma\iota. \\ \tilde{\epsilon}\mu\epsilon\nu \quad \tilde{\eta}\tau\epsilon \quad \tilde{\omega}\sigma\iota. \\ \tilde{\omega}\mu\epsilon\nu \quad \tilde{\omega}\tau\epsilon \quad \tilde{\omega}\sigma\iota. \end{array} \right.$
Indef. 2.	$\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{σί}-\tilde{\omega} \quad \tilde{\eta}\varsigma \quad \tilde{\eta} \\ 2. \text{θ}-\tilde{\omega} \quad \tilde{\eta}\varsigma \quad \tilde{\eta} \\ 3. \text{δ}-\tilde{\omega} \quad \tilde{\omega}\varsigma \quad \tilde{\omega} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\eta}\tau\omicron\nu \quad \tilde{\eta}\tau\omicron\nu \\ \tilde{\eta}\tau\omicron\nu \quad \tilde{\eta}\tau\omicron\nu \\ \tilde{\omega}\tau\omicron\nu \quad \tilde{\omega}\tau\omicron\nu \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\omega}\mu\epsilon\nu \quad \tilde{\eta}\tau\epsilon \quad \tilde{\omega}\sigma\iota. \\ \tilde{\omega}\mu\epsilon\nu \quad \tilde{\eta}\tau\epsilon \quad \tilde{\omega}\sigma\iota. \\ \tilde{\omega}\mu\epsilon\nu \quad \tilde{\omega}\tau\epsilon \quad \tilde{\omega}\sigma\iota. \end{array} \right.$

Infinitivus.

Pr. et Imp.	1. ισί-άναι.	2. τιθ-έναι.	3. διδ-όναι.	4. ζεύειν-ύναι.
Indef. 2.	1. σί-ήναι.	2. θ-εῖναι.	3. δ-οὔναι.	

Participia.

	Nom.	Gen.
Praesens et Imperf.	$\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ισί}-\tilde{\alpha}\varsigma \quad \tilde{\alpha}\sigma\alpha \quad \tilde{\alpha}\nu, \\ 2. \text{τιθ}-\tilde{\epsilon}\iota\varsigma \quad \tilde{\epsilon}\iota\sigma\alpha \quad \tilde{\epsilon}\nu, \\ 3. \text{διδ}-\tilde{\theta}\tilde{\upsilon}\varsigma \quad \tilde{\omicron}\tilde{\upsilon}\sigma\alpha \quad \tilde{\omicron}\tilde{\nu}, \\ 4. \text{ζεύειν}-\tilde{\upsilon}\varsigma \quad \tilde{\upsilon}\sigma\alpha \quad \tilde{\omicron}\tilde{\nu}, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\alpha}\nu\tau\omicron\varsigma \quad \tilde{\alpha}\sigma\eta\varsigma \quad \tilde{\alpha}\nu\tau\omicron\varsigma. \\ \tilde{\epsilon}\nu\tau\omicron\varsigma \quad \tilde{\epsilon}\iota\sigma\eta\varsigma \quad \tilde{\epsilon}\nu\tau\omicron\varsigma. \\ \tilde{\omicron}\nu\tau\omicron\varsigma \quad \tilde{\omicron}\tilde{\upsilon}\sigma\eta\varsigma \quad \tilde{\omicron}\nu\tau\omicron\varsigma. \\ \tilde{\omicron}\nu\tau\omicron\varsigma \quad \tilde{\upsilon}\sigma\eta\varsigma \quad \tilde{\omicron}\nu\tau\omicron\varsigma.^2 \end{array} \right.$
Indef. 2.	$\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{σί}-\tilde{\alpha}\varsigma \quad \tilde{\alpha}\sigma\alpha \quad \tilde{\alpha}\nu, \\ 2. \text{θ}-\tilde{\epsilon}\iota\varsigma \quad \tilde{\epsilon}\iota\sigma\alpha \quad \tilde{\epsilon}\nu, \\ 3. \text{δ}-\tilde{\theta}\tilde{\upsilon}\varsigma \quad \tilde{\omicron}\tilde{\upsilon}\sigma\alpha \quad \tilde{\omicron}\tilde{\nu}, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\alpha}\nu\tau\omicron\varsigma \quad \tilde{\alpha}\sigma\eta\varsigma \quad \tilde{\alpha}\nu\tau\omicron\varsigma. \\ \tilde{\epsilon}\nu\tau\omicron\varsigma \quad \tilde{\epsilon}\iota\sigma\eta\varsigma \quad \tilde{\epsilon}\nu\tau\omicron\varsigma. \\ \tilde{\omicron}\nu\tau\omicron\varsigma \quad \tilde{\omicron}\tilde{\upsilon}\sigma\eta\varsigma \quad \tilde{\omicron}\nu\tau\omicron\varsigma. \end{array} \right.$

¹ Θεῖναι et δοῦναι irregularia sunt, pro θέναι et δόναι.

² Verbis quartae conjugationis, ut jam dictum fuit, deest indefinitum secundum; praeterquam dissyllabis, quibus idem est ac imperfectum: ut, κλύμι audio, ἔκλυ; δίδμι subeo, ἔδυν. Proinde polysyllaba non a gravitoni in νω, sed a primitivis remotis, tempora sua capiunt: sicuti ζεύγνυμι in futuro primo habet ζεύξω a ζεύγω, unde fit ζευγνύω; et δείκνυμι δείξω a δείκω ostendo, unde δεικνύω. Rationem autem verborum hujusmodi themata investigandi prolixè ostendit *Vossius*.

Conjuga-

Conjugationes verborum in μι per tempora et modos in voce activa.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Praef.	ἰσλ-ημι,	{ ἰσλ-αθι,	ἰσλ-αίνι,	ἰσλ-ῶ,	ἰσλ-άναυ,	ἰσλ-άς.
Imp.	ἰσλ-ην,		ἰσλ-αίνι,	ἰσλ-ῶ,	ἰσλ-ῆναι,	ἰσλ-άς.
Ind. 2.	ἰσλ-ῆς,	{ ἰσλ-ῆθι,	ἰσλ-οίμι,	ἰσλ-ῶ,	ἰσλ-εῖν,	ἰσλ-ῶν.
Fut. 1.	ἰσλ-ισ-ω,		ἰσλ-οίμι,	ἰσλ-ῶ,	ἰσλ-οίμι,	ἰσλ-ας.
Ind. 1.	ἰσλ-ισ-α,		ἰσλ-οίμι,	ἰσλ-ῶ,	ἰσλ-εῖναι,	ἰσλ-ας.
Perf.	ἰσλ-ηκ-α,		ἰσλ-οίμι,	ἰσλ-ῶ,	ἰσλ-εῖναι,	ἰσλ-ηκ-ώς.
Pl. p.	ἰσλ-ηκ-εῖν,	{ ἰσλ-ηκ-ε,				

Secunda conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Praef.	τιδ-ημι,	{ τιδ-ετι,	τιδ-εῖνι,	τιδ-ῶ,	τιδ-έναι,	τιδ-είς.
Imp.	τιδ-ην,		τιδ-εῖνι,	τιδ-ῶ,	τιδ-εῖναι,	τιδ-είς.
Ind. 2.	τιδ-ῆς,	{ τιδ-ῆθι,	τιδ-οίμι,	τιδ-ῶ,	τιδ-εῖναι,	τιδ-ῶν.
Fut. 1.	τιδ-ισ-ω,		τιδ-οίμι,	τιδ-ῶ,	τιδ-εῖναι,	τιδ-ῶν.
Ind. 1.	τιδ-ισ-α,		τιδ-οίμι,	τιδ-ῶ,	τιδ-εῖναι,	τιδ-ῶν.
Perf.	τιδ-ηκ-α,		τιδ-οίμι,	τιδ-ῶ,	τιδ-εῖναι,	τιδ-ηκ-ώς.
Pl. p.	τιδ-ηκ-εῖν,	{ τιδ-ηκ-ε,				

1 Pro ἰσλῆκα legitur etiam ἰσλῆκα.

2 Ἐδῆκα et ἰδῆκα non servant characteristicam futuri, nec ultra indicativum leguntur. Vid. supra, p. 54.

3 τῆδῆκα Boeoticè pro τῆδῆκα.

Tertia conjugatio.					
	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.
Praef.	διδ-ωμι,	διδ-ωθι,	διδ-οίην,	ἴδ-ῶ,	διδ-όναι,
Imp.	διδ-ων,	διδ-εῖς,	δοίην,	ἴ-ῶ,	διδ-όναι,
Ind. 2.	ἔδ-ων,		δῶσ-οίμι,		δῶσ-ειν,
Fut. 1.	ῶσ-ω,				
Ind. 1.	ἔδωκ-α,				
Perf.	ἔδωκ-α,				
Pl. p.	ἔδωκ-ειν,	ἔδωκ-ε,	ἔδωκ-οίμι,	ἔδωκ-ω,	ἔδωκ-έναι,
Quarta conjugatio.					
Praef.	ζεύγ-ομι,	ζεύγ-εῖς,			ζεύγ-όναι,
Imp.	ζεύγ-ων,				

Formatio temporum.

De praesenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

IMPERFECTVM formatur a praesenti, mutando μ in ν ; et praeponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι : ut, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$ $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$, $\iota\sigma\eta\mu$ $\iota\sigma\eta\nu$.

Numerus singularis et tertia pluralis contrahuntur etiam, quasi ex contractis $\iota\sigma\acute{\iota}\omega$, $\tau\acute{\iota}\delta\acute{\epsilon}\omega$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega$: ut, $\iota\sigma\acute{\iota}\omega\nu$, $\alpha\varsigma$, α ; $\omega\nu$: $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$, $\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota$; $\omega\nu$: $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omega\nu$, $\omega\varsigma$, $\omega\nu$; $\omega\nu$.
Similiter secunda singularis imperativi: ut, $\iota\sigma\acute{\iota}\alpha$, $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega$.

* Vid. not. 2. paginae 92.

Indefi-

Indefinitum secundum-
 INDEFINITIVUM secundum formatum ab imperfecto, abijciendo reduplicationem, ut
 ἐτιδὼν ἔδωκεν.

Aste consonam vero reduplicatio impropria, vertitur in ε: ut, ἔσθην ἔσθην.
 Si verbum careat reduplicacione, idem est imperfectum et indefinitum secundum:

ut, σέβημι, ἔσθην.
 Penultima indefiniti secundi longa est in duali et plurali; corripitur verò in his tri-

buz, ἔδωκεν, ἔδωκεν, et ἔν ab ἵμαι mittere.
 Indefinitum secundum imperativi in secunda conjugatione definit in ες: ut, δὲς pro

τίεθι; σχές pro σχέθι, a σῶμι habeo: sic in tertia δός pro δόθι.
 CAETERA tempora a theinate suo gravitono regulariter formantur: ut, ἔσθην, σίν-

σω, εὐθινα, α δίαει, etc.

Paradigma conjugationum verborum in ιι in voce passiva.

	Modus indicativus.		Plur.	
	Sing.	Dual.	Plur.	
Praesens.	1. ἴσθι-αμαι ασαι	ἀμεδον ασδον ασδον,	ἀμεδα ασδε ανται.	
	2. τιδ-εμαι εσαι	ἐμεδον εσδον εσδον,	ἐμεδα εσδε εσται.	
	3. ιδ-ομαι οσαι	ομεδον οσδον οσδον,	ομεδα οσδε οσται.	
	4. εὐθι-νμαι υσαι	υμεδον υσδον υσδον,	υμεδα υσδε υσται.	
Imperf.	1. ἴσθι-αμην ασο	ἀμεδον ασδον ασδων,	ἀμεδα ασδε αντο.	
	2. ἐτιδ-εμην εσο	ἐμεδον εσδον εσδων,	ἐμεδα εσδε εστο.	
	3. ἐδιδ-εμην οσο	ομεδον οσδον οσδων,	ομεδα οσδε οστο.	
	4. ἐξευθι-νμην υσο	υμεδον υσδον υσδων,	υμεδα υσδε υστο.	

Imper-

Imperativus. Dual.

Plur.

Sing.		Imperativus.		Dual.		Plur.	
Praef. et Imperf.	1.	ἰσθ-ατο	ἄσθω,	ἄσθων ἄσθων,	ἄσθω ἄσθωσαν.	ἄσθω ἄσθωσαν.	
	2.	τίθ-εσθω	ἑσθω,	ἑσθων ἑσθων,	ἑσθω ἑσθωσαν.	ἑσθω ἑσθωσαν.	
	3.	δίδ-οσθω	ὀσθω,	ὀσθων ὀσθων,	ὀσθω ὀσθωσαν.	ὀσθω ὀσθωσαν.	
	4.	ζεύθ-ωσθε	ῥσθω,	ῥσθων ῥσθων,	ῥσθω ῥσθωσαν.	ῥσθω ῥσθωσαν.	
Optativus.							
Praef. et Imperf.	1.	ἰσθ-αίμην εἶο	αἶτο,	αἶσθων αἶσθων,	αἶσθω αἶσθωσαν.	αἶσθω αἶσθωσαν.	
	2.	τίθ-είμην εἶο	εἶτο,	εἶσθων εἶσθων,	εἶσθω εἶσθωσαν.	εἶσθω εἶσθωσαν.	
	3.	δίδ-οίμην οἶο	οἶτο,	οἶσθων οἶσθων,	οἶσθω οἶσθωσαν.	οἶσθω οἶσθωσαν.	
Subjunctivus.							
Praef. et Imperf.	1.	ἰσθ-ῶμαι	ᾶται,	ᾶσθων ᾶσθων,	ᾶσθω ᾶσθωσαν.	ᾶσθω ᾶσθωσαν.	
	2.	τίθ-ῶμαι	ῆται,	ῆσθων ῆσθων,	ῆσθω ῆσθωσαν.	ῆσθω ῆσθωσαν.	
	3.	δίδ-ῶμαι	ῶται,	ῶσθων ῶσθων,	ῶσθω ῶσθωσαν.	ῶσθω ῶσθωσαν.	
Infinitivus.							
Praef. et Imperf.		1. ἰσθ-ασθαι. 2. τίθ-εσθαι. 3. δίδ-οσθαι. 4. ζεύθ-ωσθαι.					
Participium.							
Nom.							
Praef. et Imperf.		1. ἰσθ-αμεν-ος η ον,		ἰσθ-αμεν-ου ης ου.			
		2. τίθ-εμεν-ος η ον,		τίθ-εμεν-ου ης ου.			
		3. δίδ-ομεν-ος η ον,		δίδ-ομεν-ου ης ου.			
		4. ζεύθ-ωμεν-ος η ον,		ζεύθ-ωμεν-ου ης ου.			

Conju.

Conjugationes verborum in μι per tempora et modos in voce passiva.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Praef.	ἰσὶ-αμαι,	ἰσὶ-ασω,	ἰσὶ-αίμην,	ἰσὶ-ῶμαι,	ἰσὶ-ασθαι,	ἰσάμεν-ος,
Imp.	ἰσὶ-άμην,					
Perf.	ἰσά-αμαι,	ἰσά-ασω,	ἰσά-αίμην,	ἰσά-ῶμαι,	ἰσά-ασθαι,	ἰσάμεν-ος.
Pl. p.	ἰσά-αμην,					
P. p. f.	ἰσάσ-ομαι,	ἰσάδ-ητι,	ἰσάσ-οίμην,	ἰσάδ-ῶ,	ἰσάσ-ασθαι,	ἰσάσόμεν-ος.
Ind. i.	ἰσάδ-ην,		ἰσάδ-είην,	ἰσάδ-ῶ,	ἰσάδ-ῆναι,	ἰσάδ-εῖς.
Fut. i.	ἰσάδῃσ-ομαι,		ἰσάδῃσ-οίμην,		ἰσάδῃσ-ασθαι,	ἰσάδῃσόμεν-ος.

Secunda conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Praef.	τίδ-εμαι,	τίδ-εσο,	τίδ-είμην,	τίδ-ῶμαι,	τίδ-εσθαι,	τιδέμεν-ος,
Imp.	έτιδ-έμην,					
Perf.	τέδ-εμαι,	τέδ-εισο,	τέδ-είμην,	τέδ-ῶμαι,	τέδ-εῖσθαι,	τεδειμέν-ος,
Pl. p.	έτεδ-ειμην,					
P. p. f.	τεδείσ-ομαι,	τέδ-ητι,	τεδείσ-οίμην,	τεδ-ῶ,	τεδείσ-ασθαι,	τεδεισόμεν-ος.
Ind. i.	έτέδ-ην,		τέδ-είην,	τέδ-ῶ,	τεδ-ῆναι,	τεδ-εῖς.
Fut. i.	τεδῃσ-ομαι,		τεδῃσ-οίμην,		τεδῃσ-ασθαι,	τεδῃσόμεν-ος.

Tertia

Tertia conjugatio.

Indic. Imper. Optat. Subjunct. Infinit. Partic.

Tertia conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Partic.
Praef.	ἰδδ-ομαι,	ἰδδ-οσο,	ἰδδ-οίμην,	ἰδδ-ῶμαι,	ἰδδ-οσθαι,	ἰδδόμεν-ος.
Imper.	ἰδδ-ομην,					
Perf.	ἰδδ-ομαι,	ἰδδ-οσο,	ἰδδ-οίμην,	ἰδδ-ῶμαι,	ἰδδ-οσθαι,	ἰδδόμεν-ος.
Pl. per.	ἰδδ-ομην,					
P. p. f.	ἰδδ-οσμαι,	ἰδδ-ητι,	ἰδδ-οίμην,	ἰδδ-ῶμαι,	ἰδδ-οσθαι,	ἰδδόμεν-ος.
Ind. I.	ἰδδ-ην,					
Fut. I.	ἰδδ-ήσ-ομαι,		ἰδδ-ήσ-οίμην,	ἰδδ-ῶμαι,	ἰδδ-ήσ-οσθαι,	ἰδδ-ήσόμεν-ος.

Quarta conjugatio.

Praef.	ἔειπν-ομαι,	ἔειπν-οσο,	ἔειπν-οίμην,	ἔειπν-ῶμαι,	ἔειπν-οσθαι,	ἔειπνόμεν-ος.
Imper.	ἔειπν-ομην,					

Formatio temporum.

PRÆSENS formatur a præfenti activo, mutando *μι* in *μαι*, et penultimam longam in suam brevem : ut, ἰδδ^{μι} ἰδδ^{μαι} ; τίδδ^{μι} τίδδ^{μαι} ; ἰδδω^{μι} ἰδδω^{μαι}. Excipe *ἄνημαι*, ab *ἄνημι* *flo* ; δέξ^{μαι} et ὄνα^{μαι} *juvor*, ab ὄνη^{μι}. Item ἀναρχ^{μαι} *tristitia afficitur*, ἀλάλη^{μαι} *vagor*, ἀλαλύ^{μαι} *insanio*, ἀποκί^{μαι} *interficor*.

Reliqua tempora formantur more gravitonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, praeter τέθει^{μαι} Boeoticum, quod tamen corrigitur in indefinito primo ἐτέθ^{ην}.

Para-

Imitativus.			Nom.		Gen.	
			Indef. 2.		Indef. 2.	
			{ 1. ὁ-ἄσθαι.		{ 1. ὁ-ἄσθαι.	
			{ 2. ὁ-ἄσθαι.		{ 2. ὁ-ἄσθαι.	
			{ 3. ὁ-ἄσθαι.		{ 3. ὁ-ἄσθαι.	

Conjugationes, verborum in μ per tempora et modos in voce media.

Prima conjugatio.			Nom.		Gen.	
			Indef. 2.		Indef. 2.	
			{ 1. ὁ-ἄσθαι.		{ 1. ὁ-ἄσθαι.	
			{ 2. ὁ-ἄσθαι.		{ 2. ὁ-ἄσθαι.	
			{ 3. ὁ-ἄσθαι.		{ 3. ὁ-ἄσθαι.	

Secunda conjugatio.			Nom.		Gen.	
			Indef. 2.		Indef. 2.	
			{ 1. ὁ-ἄσθαι.		{ 1. ὁ-ἄσθαι.	
			{ 2. ὁ-ἄσθαι.		{ 2. ὁ-ἄσθαι.	
			{ 3. ὁ-ἄσθαι.		{ 3. ὁ-ἄσθαι.	

Tertia conjugatio.			Nom.		Gen.	
			Indef. 2.		Indef. 2.	
			{ 1. ὁ-ἄσθαι.		{ 1. ὁ-ἄσθαι.	
			{ 2. ὁ-ἄσθαι.		{ 2. ὁ-ἄσθαι.	
			{ 3. ὁ-ἄσθαι.		{ 3. ὁ-ἄσθαι.	

Tertia conjugatio.

Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Partic.
Præf. διδ-ουσιν,	} διδ-οσο,	} διδ-ουσιν,	} διδ-ωμαι,	} διδ-οσθαι,	} διδόμεν-ος.
Imper. ἐδιδ-ουσιν,					
Ind. 2. ἐδ-ουσιν.	} ἐδ-οσο,	} ἐδ-ουσιν,	} ἐδ-ωμαι,	} ἐδ-οσθαι,	} ἐδόμεν-ος.
Fut. 1. διωσ-ουμαι,					
Ind. 1. ἐδωκ-αμεν,		δωσ-ουσιν,		δωσ-εσθαι,	δωσόμεν-ος.

Formatio temporum.

INDEFINITIVUM secundum formatum ab imperfecto, ut in voce activa: ut
ἰνδιδέμεν, ἰδέμεν.

Ἐδνέμεν et *ἐδωκέμεν* ultra indicativum vix reperiuntur.²

Vix aliud verbum tertiae conjugationis, praeterquam *διδωμι*, reperitur in voce media.

Verba quartae conjugationis media voce omnino carent.

¹ Cum vocis huiusce tempora praesens et imperfectum ex paradigma passivo, quocum forma conveniant, petere liceat; hic iterum inflectere minùs necessarium videbatur.

² Idem quoque de *ἰδῆκα* et *ἰδύκα*, in voce activa, jam supra observatum fuit, pagina. 92.

In. I. C. εἶτα: 3 plur. εἶσαν, P. ἤσαν, A. ἦσαν, P. ἤσαν, A. ἦσαν, etc. A. ἤσαν, P. ἤσαν, A. ἤσαν, etc.

Imperativus.	
Singul.	Dual.
Praef. } C. Imp. } $\epsilon\sigma\tau\omega$: $\epsilon\sigma\tau\omega$, $\epsilon\tau\omega$: Plural. $\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\tau\omega\sigma\alpha\upsilon$.	
Optativus.	
Ind. 2. C. $\epsilon\sigma\iota\mu\epsilon\upsilon$, $\epsilon\sigma\iota\varsigma$, etc.	Ind. 2. C. $\epsilon\omega$, $\epsilon\eta\varsigma$, etc.
Infinitivus.	
Pr. } C. $\epsilon\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\sigma\tau\alpha\iota$, et $\epsilon\sigma\tau\alpha\iota$ in compositis	Praef. vel } C. $\epsilon\sigma\tau\omega$, $\epsilon\sigma\tau\omega$, etc.
Imp. } $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$ } A. D. } $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$, $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$, etc.	Participia.

Vox media.

Modus indicativus.

Fut. I. C. $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$, $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$, etc.	Ind. I. C. $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$, $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$, etc.
Perf. C. $\epsilon\sigma\tau\alpha$, $\epsilon\sigma\tau\alpha$, etc.	Ind. I. C. $\epsilon\sigma\tau\alpha\mu\epsilon\upsilon$, $\epsilon\sigma\tau\alpha\mu\epsilon\upsilon$, etc.
Pl. p. C. $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$, $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$, etc.	Ind. I. C. $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$, $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$, etc.
Pl. p. C. $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$, $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$, etc.	Ind. I. C. $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$, $\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$, etc.

CAETERA ferè desiderantur.

Imperativus eadem planè ratione declinatur. Ab oratoribus autem usurpantur Imperativus in subjunctivo, et Imperativus in infinitivo.

CAETERA ferè desiderantur.

Ἦμι vado eadem planè ratione declinatur. Ab oratoribus autem usurpantur praecipuè ἀνάσσω in indicativo, ἀπαιῶν in subjunctivo, et ἀπείναι in infinitivo.

3. Ἦμι, ab ἔω, mitto.¹

Modus indicativus.

Singul.		Dual.		Plural.	
Praef. C.	Ἦμι,	Ἦσι :	Ἦτον, Ἦτόν :	Ἦμεν,	Ἦετε, Ἦέσι.
Imp. C.	Ἦν,	Ἦν :	Ἦτον, Ἦτόν :	Ἦμεν,	Ἦετε, Ἦέσι.
Ind. 2. C.	Ἦς,	Ἦ :	Ἦτον, Ἦτόν :	Ἦμεν,	Ἦετε, Ἦέσι.
Ind. 1. C.	Ἦα pro Ἦσα,	Ἦας, Ἦκε, etc.²	Ἦτον, Ἦτόν :	Ἦμεν,	Ἦετε, Ἦέσι.
Imperativus.		Imperativus.		Imperativus.	
Praef. } C.	Ἦθι,	Ἦτω, etc.	Ind. 2.	C. Ἔς,	Ἔτω, etc.
Imp. }					

¹ Inflectitur ut ἔσθλα, nisi quoddam improprium habest reduplicationem ; ideoque inter anomala perperam collocari censent nonnulli.

² Vide supra, pag. 54.

Optativus.

Optativus.

Singul.		Dual.		Plural.
Pr. } C. $\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\upsilon$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu$:	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu$,
Imp. } $\epsilon\omicron\iota\mu\iota$,	$\epsilon\omicron\iota$, etc. I.			
Ind. 2. C. $\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\upsilon$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu$:	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu$,
Fut. I. C. $\eta\sigma\omicron\mu\iota$,	$\omicron\iota$, etc.	$\eta\sigma\omicron\mu\epsilon\nu$,	$\eta\sigma\omicron\mu\epsilon\nu$,	$\eta\sigma\omicron\mu\epsilon\nu$,
Subjunctivus.				
Præf. C. $\dot{\iota}\omega$,	$\dot{\iota}\eta$, etc.	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\omega$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\omega$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\omega$,
Ind. 2. C. $\dot{\omega}$,	η :	$\dot{\omega}\mu\epsilon\nu$,	$\dot{\omega}\mu\epsilon\nu$,	$\dot{\omega}\mu\epsilon\nu$,
	$\dot{\epsilon}\eta$, etc. I.			
	$\dot{\epsilon}\eta$, etc. P.			

Infinitivus.

Præf. } C.	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\nu\alpha\iota$	Ind. 2. C.	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\nu\alpha\iota$.
Imp. } D.	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu\alpha\iota$		$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ D.
	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu$ I.		$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu$ I.

Participia.

Praef. C. $\dot{\iota}\epsilon\acute{\iota}\varsigma$,	$\dot{\iota}\epsilon\acute{\iota}\sigma\alpha$,	Ind. 2. C. $\dot{\epsilon}\dot{\iota}\varsigma$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\sigma\alpha$,	$\dot{\epsilon}\nu$.
Fut. I. C. $\eta\sigma\omega\upsilon$,	$\eta\sigma\omega\upsilon\sigma\alpha$,	Per. } C. $\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu\varsigma$,	$\dot{\epsilon}\dot{\iota}\mu\epsilon\nu\varsigma$,	$\dot{\epsilon}\nu\varsigma$.

Vox

Vox passiva.

Fut. I. C. ἥσων, ἥσουσα, ἥσων.
 Per. } C. εἰνός, εἰνύις, εἰνός.
 pluf. }

Grammatices.

Vox passiva.

"Ἰνμαι, mitter, per omnia tempora et modos ad normam τίθεμαι formetur.

Vox media.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.	
Ind. 2. C. εἶμην,	ἔσο, ἔτο,	ἔμεθον, ἔσθον, ἔσθων :	ἔμεθα, ἔσθε, ἐντο.		
	ἔο I. ὄν A.				

Fut. I. C. ἥσονται, ἥσῃ,	ἥσεται, etc.	Ind. I. C. ἡκίμην, ἡκώ, ἡκίλο, etc.			
Imperativus.					
Ind. 2.	C. ἔσο, ἔσθω :	ἔσθον, ἔσθων :	ἔσθε, ἔσθοντι.		

Ind. 2. C. εἶμην, εἶλο,	ἔτο, etc.	Subjunctivus.			
		Ind. 2. C. ὦμαι, ῆ, ἦται, etc.			

Optativus.

Ind. 2. C. εἶμην, εἶλο,	ἔτο, etc.	Participia.			
		Ind. 2. C. εἰμένος, ἐμένη, ἔμενον.			
		Fut. I. C. ἡσόμενος, ἡσόμενη, ἡσόμενον.			

Indefinit. 2. C.	ἔσθαι				
Futur. I. C.	ἥσασθαι				

Sic ἡμι concupisco; sed in voce pass. legitur tantum ἱεμαι, et ἱέμην.

4. Ἦμαι, ab ἦν, *sedeo*.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.	
Praef. C. ἦμαι,	ἦται :	ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθον :	ἦσθον :	ἦμεθα, ἦσθε, ἦνται.	} P. ἦσθαι εἶσθαι
Imp. C. ἦμιν,	ἦτε :	ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθον :	ἦσθον :	ἦμεθα, ἦσθε, ἦντο.	
	ἦστο P.			ἦστο I. ἦσθαι εἶσθαι	} P. ἦσθαι εἶσθαι
Imperat. C, ἦσε,	ἦσθω, etc.	Infinit. C. ἦσθαι.	Particip. C. ἦμενος.		

COMPOSITVM καθήμεναι *sedeo*, quod usitatus.

Modus indicativus.

Praef. C. καθήμεναι, καί,	ἦται :	ἦμεθον, καθον, καθον :	ἦμεθα, καθε, ἦνται.
καθήμεναι I. καθην A.			

Imperativus.

Imp. C. ἐκαθήμεν, unde καθήτο, καθήτο et καθήστο, sinè aug. Fut. I. C. καθήσομαι,

Imperativus.

Imperativus.		Imperativus.	
Praef. Imp.	} C.	Singul.	Dual.
		κάθ-ησο, ἡσθα :	κάθ-ησον, ἡσθων :
		κάθῃς } I.	
		κάθῃς } I.	
		κάθου A.	
			Plural.
			κάθ-ησε, ἡσθε.

Infinitivus, C. καθήσθαι. | Participium, C. καθήμενος.

5. Ἦννυμι ab ἔω induo : Ἐμμαι indutus sum.

5. Modus indicativus.

Ind. I. C.	ἔισα,	ἔισας,	ἔισαι :	"ἔισαιον, ἔισαίην, ἔισαίμεν, ἔισαίτε, ἔισαν.
	ἔισα	ἔισας,	ἔισαι P.	

Infinitivus, C. ἔισαι, P. ἔσσαι, quod etiam est collocare.

Vox passiva.

Modus indicativus.

Perf. C.	} C.	Modus indicativus.	
		ἔμμαι, ἔμμαι, ἔμμαι :	ἔμμεθον, ἔμμεθον, ἔμμεθα, ἔμμεθε, ἔμμεται I.
		ἔμμαι	
		ἔμμαις, ἔμμαι :	
		ἔμμαι P.	

Plusq.

Singular.	Dual.	Plural.
Plusq. C. εἰμην, εἶσο, εἶσοο, εἶτο } P.	εἰσθον, εἰσθον, εἰσθον, εἰσθον	εἰσθε, εἰσθε, εἴατο I.
Particip. perf. C. εἰμένος.		
Indefinit. I. med. C. εἰσάμην, P. εἰσάμην et εἰσάμην. Particip. εἰσάμενος P.		
6. ἴσθις, ab ἰσάω, scio.		
Modus indicativus.		
Praef. C. ἴσθμι, ἴσας, ἴσας } P.	ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον	ἴσμεν, ἴσμεν, ἴσμεν D. Ae. ἴσμεν P.
Imp. C. ἴσθον, ἴσθις	ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον	ἴσμεν, ἴσμεν, ἴσμεν P.
Imperativus.		
Praef. } C. ἴσθαι, Imp. } ἴσθις, ἴσθαι, etc. I.	ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον, ἴσθον	ἴσμεν, ἴσμεν, ἴσμεν A.

Infinitivus.

Infinitivus. Praef. Imp. C. ἴσθαι. Participium. Praef. C. ἴσας, ἴσασα, ἴσων.

Infinitivus.		Participium.	
Praef. Imp. C. ἰσάσθαι.		Praef. C. ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.	
ἰσάμεναι } D.			
ἴδμεν } I.			
ἴσμεν } P.			
<i>Vox media.</i>			
ἴσταμαι vel ἴσταμαι, sed usitatus compositum ἐπίσταμαι, scio.			
Modus indicativus.			
Singular.		Plural.	
Praef. C. ἐπίσταν-μαι, ασαι, αται:	ἡ Α. ναι I.	ἴμεδον, ασδον, ασδον:	ἴμεδα, ασδε, ανται.
Imp. C. ἐπίσταν-αυην, ασο, ατο:		ἴμεδον, ασδον, ασδην:	ἴμεδα, ασδε, αντο.
ἡπιστάμεναι A. αο I. ω A.			
Imperativus.			
Praef. Imp. C. ἐπίπταν-ασο, ασδον:		ασδε, ασδωσαν.	
ἡπιστάμεναι A. αο I. ω A.			

Infinitivus.

Infinitivus.

Participium.

Praef. Imp. C. ἐπιστάσθαι.

Praef. C. ἐπιστάμενος, ης, ον.

7. Κεῖμαι, a κέω inusitato, jaceo.

7. Modus indicativus.

Singul.

Dual.

Plural.

Praef. C. κείμεναι, κείσθαι, κείνται : κείμενον, κείσθον, κείσθον : κείμενα, κείσθε, κείνται.

κείσθαι. I.
κείσθαι
κείσθαι } P.

Imp. C. ἐκείμην, ἐκείσο, ἐκείτο : ἐκείμενον, ἐκείσθον, ἐκείσθον : ἐκείμενα, ἐκείσθε, ἐκείντο :

κείσο I.
κείσο
κείσο } P.

Fut. I. C. κείσομαι, ης, εται : κείσμενον, εσθον, εσθον : κείσμενα, εσθε, εται.

κείσομαι I.
κείσομαι } D.
κείσομαι

Imp. C. κείσο, κείσθω, etc. | Opt. C. κείμην, οιο, οίτο, etc. | Subj. C. κέωμαι, ης, ήται, etc.

Infinit. C. κείσθαι.

Particip. C. κείμενος, μέντη, μένον.

Infinit. C. μέσθαι.

Particip. C. μέμενος, μέτη, μένον.

Φημί

8. Φημί, a φάω, dico.

Modus indicativus.

Sing.

Dual.

Plural.

Præf. C. φημί, φῆς, φησὶ.
 φημι, φῆς, φησὶ.
 ἡμι, ἡς, ἡσιν.

φατὸν, φατόν, φατέ, φασι.
 φατόν, φατόν, φατέ, φασι.
 φαντι D.

Imp. C. ἔφην, ἔφης, ἔφη.
 ἐφῆσθα Ae.
 φῆν, φῆς, φῆ I.
 ἡν, ἡς, ἡ A.

ἐφάλλον, ἐφάλλον, ἐφάτε, ἐφάταν.
 ἐφάλλον, ἐφάλλον, ἐφάτε, ἐφάταν.
 ἐφάλλον, ἐφάλλον, ἐφάτε, ἐφάταν.

Ind. 2. C. ἔφην, ἔφης, ἔφη.

ἐφῆν, ἐφῆν, ἐφῆτε, ἐφῆσαν.

Dialecti ut in imperfecto.

Fut. I. C. κήσω, κήσεις, κήσει.
 φασσῶ, φασσεῖς, φασσει D.

κήσειον, κήσειον, κήσετε, κήσουσι.

Optativus.

Imperativus.

Præf. Imp. C. φέθι, φάτω.

φάτον, φάτων, φάτε, φάτωσαν.

Optativus.		Dual.		Plural.	
Praef. } Imp	C. φαίνω, φαίνης, φαίνῃ :	φαίησιν, φαίησιν :		φαίημεν, φαίητε, φαίνουσιν.	
				φαίμεν, φαίτε, φαίνεσθαι.	
Praef. } Imp.	C. φῶ, φῶς, φῶ :	φῶτον, φῶτον :		φῶμεν, φῶτε, φῶσι.	

Subjunctivus.

Infinitivus.

Participia.

Praef. Imp. C. φάναι. | Praef. Imp. C. φᾶς, φᾶσα, φάν. | Ind. I. C. φήσας, φᾶσα, φᾶν.
 In voce passiva manent perfecta indicativi πέφαται, et imperativi πεφάσθω, imperfonaliter accepta.

Vox media.

Modus indicativus.

Imp. vel } C. ἐφ-άμην, ασο, ατο : | άμεδον, ασον, άσθην : | άμεδα, σσδε, ατρο.
 Indef. 2. }

Imper.

Infin.

Particip.

Praef. } C. φάσο, I. φάο.
 Imper. } C. φάσθαι. | Praef. } φάμ-ενος, ένη, ενον.
 Imper. | Imper. }

VERBA

VERBA IMPERSONALIA.¹

Ἀνήκει et προσήκει *convenit*, ἀνῆκε et προσῆκε *convenielat*.
Ἀρέσκει *placet*, ἤρεσκε *placebat*, ἀρέσει *placebit*, ἤρεσε *placuit*.

Δεῖ *oportet*, ἔδει *oportebat*, δεήσει *oportebit*, ἐδέησε *oportuit*,
Infin, δεῖν *oportere*. Particip, δεόν *quod oportet*.

Δοκεῖ *videtur*, ἐδόκει *videbatur*, δοξει *videbitur*, ἐδοξεν *visum est*.

Μέλει *curae est*, ἔμελλε *curae erat*, μελήσει *curae erit*,
ἐμέλησε *curae fuit*.

Χρὴν *oportet*, ἔχρην et χρὴν *oportebat*, χρήσει *oportebit*.
Infin, χρῆναι *oportere*.

Compositum ἀπόχρη *sufficit*, ἀπέχρη *sufficiebat*, ἀποχρήσει *sufficiet*, ἀπέχρησε *suffecit*. Infin, ἀπόχρην *sufficere*.

PASSIVA impersonalia sunt, ἐνδέχεται *accidit*; εἵμαρται, et πέπρωται, *in fatis est*.

VERBA DEFECTIVA et ANOMALA.

DEFECTIVA dicuntur, quae aut ultra imperfectum non formantur; aut si qua tempora habeant praeterea, mutantur a verbis aliis, quorum praesens non est in usu, et tunc ANOMALA vocantur.

Desinunt autem pleraque in,

ἄθω, ἔθω, ὕθω : ut, ἀμυνάθω *auxilior*, τελέθω *sup*,
φθινύθω *corrumpo*.

αῖω et εἰω, facta ex ἄω et ἑω : ut, κεδάιω, a κεδάω *dispergo*; τελείω, a τελέω *perficio*. Et desiderativa in εἰω ex futuro : ut, γαμησείω *nupturio*, a γαμέω ἥσω *nubo*; πολεμησείω *bellare gestio*, a πολεμέω ἥσω *bellum gero*.

ἀνω : ut, λαμβάνω *cario*, μανθάνω *discō*.

εἶνω hyperdisyllaba : ut, φαείνω *splendeo*.

ἦω ; ut, δῆω, *invenio*.

ὕω : ut, ἀγνίω *co*.

¹ De Verbalibus vide infra sub finem Verborum, pag. 130,

ὥ hyperdisyllaba, quae faciunt verba in μι: ut, *μεινύνω misceo, φηγύνω frango, σβενύνω extinguo.*

ω post duas consonantes, quarum altera est liquida: ut, *δαύνω mordeo.*

ζω post ε, vel liquidam: ut, *σέζω colo, στίλβω splendo.*

δω, si praecedat λ vel ν: ut, *μέλδω liquefacio, σπένδω libo.*

λω purum: ut, *πέλω et πέλομαι sum.*

ξω et σω, futuro migrante in praesens: ut, *ἄξω duco, ἀβ' ἄγω; ἔξω venio, ἀβ' ἔω; δύσω et δύσομαι subeo, ἀ δύν; ὄρω concito, et ὄρσομαι concitor, ἀβ' ὄρω; et alia.*

σγω, σθω, σκα, σσω, et χθω: ut, *μίσγω misceo, βι-έασθω gradior, φάσκω dico, ἀνέσσω infuetus sum, ἔχθω odio prosequor.*

Sic quae, consonante injecta, ε mutant in ι: ut, *μένω maneo, τέκω τίκτω pario, ἐνέπω ἐνίσπω narro.*

NONNULLA sunt unius temporis: ut, *κυρέω et κύρω sum.*

Catalogus anomalorum¹.

A.

Miror Ἀγᾶμαι, fut. 1. ἀγάσομαι, ind. 1. ἡγασάμην; ind. 1. pass. ἡγασθῆν ab ἀγάζω.

Frango Ἀγνύμι, fut. 1. ἄξω, ind. 1. ἔαξα, unde καλέαξα, perf. ἤχα, A. ἔαχα, ind. 2. ἔαγον; perf. med. ἔαγα, unde κατέαγα.

Ago Ἀγω, fut. 1. ἄξω, perf. ἤχα, A. ἀγέσχα, ind. 2. ἡγογ, A. ἡγαγον.

Cano Ἀδω, pro αείδω P. fut. 1. med. ἄσομαι, ind. 1. αἶ. ἦσα.

Satio Ἀδω, fut. 1. ἄσω, ind. 1. inf. ἄσαι.

Placeo Ἀδω, ind. 2. ἔαδον pro ἦδον, fut. 2. ἀδῶ; perf. med. ἔαδα pro ἦδα.

Capio Αἰρέω, fut. 1. αἰρήσω, ind. 2. εἶλον, fut. 2. ἐλῶ; ind. 2. med. εἰλόμην, fut. 2. ἐλοῦμαι ab ἔλω.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. 1. med. αἰσθήσομαι, ind. 2. ἦσθόμην; perf. pass. ἦσθ'μαι ab αἰσθέομαι.

¹ In hoc *Anomalorum* catalogo nonnulla ultra imperfectum rectè formati, puerorum gratia, quia saepius occurrunt, ex prioribus editionibus receduntur.

- ut, *Arceo* Ἀλέξω, fut. 1. ἀλεξήσω, ind. 1. ἀλέξῃσα ab ἀλεξέω, unde ἀλεξεῖν; sed ind. 1. inf. ἀλέξαι et ἀλέξασθαι.
- Vagor* Ἀλῆμι et ἀλάλῃμι, inf. ἀλῆναι, part. ἀλῆις; prael. pass. ἀλάλῃμαι et ἀλῃμαι, perf. ἤλῃμαι et ἀλῆλῃμαι, ab ἀλάω.
- Capio* Ἀλώσκω, fut. 1. ἀλώσω, perf. ἤλωκα, et ἐάλωκα, ab ἀλώω; ind. 2. ἤλων et ἐάλων, imp. ἄλωδι, opt. ἀλόιν, subj. ἄλω, inf. ἀλώναι, part. ἀλόους ab ἄλωμι.
- Consumo* Ἀναλίσκω, fut. 1. ἀναλώσω, perf. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα; perf. pass. ἀνήλωμαι.
- Pecco* Ἀμαρτάνω, fut. 1. ἀμαρτήσω, ind. 1. ἡμάρτησα, perf. ἡμάρτηκα, ind. 2. ἡμαρτον, ἡμβροτον P. ab ἀμαρτέω.
- Abortior* Ἀμβλίσκω, fut. 1. ἀμβλώσω ab ἀμβλώω.
- Induo* Ἀμφιέννυμι, fut. 1. ἀμφιέσω, ind. 1. ἡμφίεσα; perf. pass. ἡμφιέσμαι.
- Lego* Ἀναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, perf. ἀνέγνωκα, ind. 2. ἀνέγνω; fut. 1. med. ἀναγνώσομαι ab ἀναγνώω et ἀνάγνωμι.
- Renuo* Ἀναίνομαι, perf. ἀνήνῃμαι et ἠνήνῃμαι, ind. 1. med. ἠνήνῃμην ab ἀναινέω.
- Admoneo* Ἀναμιμνήσκω, fut. 1. ἀναμιμνήσω; ind. 1. pass. ἀνεμνήσθην.
- Aperio* Ἀνοίγω, fut. 1. ἀνοίξω, ind. 1. ἀνέῃξα, A. ἤνοιξα; perf. med. ἀνέργα; perf. pass. ἀνέργμαι, ind. 1. ἀνέργθην.
- Priva* Ἀπαυράω, ind. 1. ἀπῆυρα pro ἀπηύρησα, ind. 2. ἀπηύρον.
- Odio sum* Ἀπεχθάνομαι, fut. 1. ἀπεχθήσομαι, ind. 2. ἀπηχθόμην; perf. pass. ἀπήχθῃμαι ab ἀπεχθέομαι.
- Perdi* Ἀπόλλυμι. Vid. Ὀλλυμι.
- Placeo* Ἀρέσκω, fut. 1. ἀρέσω, ind. 1. ἤρεσο, perf. ἤρεκα; perf. pass. ἤρεσμαι ab ἀρέω.

<i>Augeo</i>	Αυξάνω et αύξω, fut. 1. αύξήσω. ind. 1. ηύξησα et ηύξα; perf. pass. ηύξημαι ab αύξέω.
<i>Dolco</i>	Ἀχθόμαι, fut. 1. ἀχθήσομαι et ἀχθέσομαι; ind. 1. pass. ἠχθέσθην ab ἀχθέομαι.
	B.
<i>Vado</i>	Βαίνω, perf. act. ἐβέηκα, I. ἐβέαx; fut. 1. med. ἐήσομαι; ind. 2. ἔβην. imp. βῆθι, part. βᾶς a βῆμι.
<i>Mitto</i>	Βάλλω, fut. 1. βαλήσω et βλήσω, perf. ἐβέληκα, ind. 2. ἔβαλον, fut. 2. βαλῶ a βαλέω.
<i>Vivo</i>	Βίωω, fut. 1. βιώσω, ind. 2. ἐβίωv, part. βιούς a βίωμι.
<i>Germino</i>	Βλαστάνω, fut. 1. βλαστήσω, ind. 2. ἐβλαστον.
<i>Pasco</i>	Βόσκω, fut. 1. βόσω, βώσω, et βοσκήσω, ind. 1. ἐβόσκησα a βοσκέω.
<i>Volo</i>	Βούλομαι, βούλει A. pro βούλη, fut. 1. βουλήσομαι, perf. ἐβέουλα; perf. pass. ἐβεούλημαι, ind. 1. ἐβουλήθην a βουλέομαι.
<i>Edo</i>	Βρώσκω et βιβρώσκω, fut. 1. βρώσω, ind. 1. ἔβρωσα, perf. ἐέβρωκα, ind. 2. ἔβρων a βρώμι.
	Γ.
<i>Duco</i>	{ Γαμέω, fut. 1. γαμήσω, ind. 1. ἐγάμησα et ἔγημαx perf. γεγάμηκα; ind. 1. med. ἐγημάμην.
<i>uxorem</i>	
<i>Gignor</i>	Γαίνομαι, fut. 1. γενοῦμαι, ind. 1. ἐγενάμην γεννῶ
<i>Lactor</i>	Γηδεώ et γήδω, fut. 1. γηθήσω; perf. med. γήγηθα, part. γηγηδῶς.
<i>Senesco</i>	Γηράσκω, fut. 1. γηράσω, ind. 1. ἔγηρα; ind. 2. med. inf. γηράναι, part. γηράς a γηρήμι.
<i>Sum,</i>	{ Γίνομαι et γίγνομαι, fut. 1. γενήσομαι, ind. 1. ἐγενήσάμην, perf. γέγονα et γέγαα a γάω, ind. 2. ἐγενόμην, fut. 2. γενόυμαι; perf. pass. γεγένημαι, ind. 1. ἐγενήθην.
<i>Fio,</i>	
<i>Nascor</i>	
<i>Cognosco</i>	Γινώσκω et γιγνώσκω, fut. 1. med. γνώσομαι, ind. 1. act. ἔγνων, perf. ἔγνωνκα, ind. 2. ἔγνων a γνώω et γνῶμι; perf. pass. ἐγνώσμαι, perf. med. γέγωνα pro γέγνωα, part. γεγωνῶς.

Vigil

Vigil

Dro

Disc

Uro

Mor

Dori

Time

Csten

Struo

Rogo

Video

Ligo

Doceo

Fugio

Exist

Possu

<i>Vigilo</i>	Γρηγορέω. Vid. Ἐγρηγορέω. Δ.
<i>Divido</i>	Δάζομαι, fut. 1. δάσομαι; perf. pass. δέδασμαι. Δαίζω, fut. 1. δαίξω, ind. 1. ἰδαίξα; perf. pass. δεδαιγμαι. Δαίω, fut. 1. δαίσω et δαῖσω, ind. 1. ἰδαισα; perf. pass. δεδαισμαι; fut. 1. med. δαίσομαι, ind. 1. ἰδαισάμην.
<i>Disco</i>	Δαίω, fut. 1. δαήσω, ind. 1. ἰδάνσα, perf. δεδάκηκα, ind. 2. ἰδαον; perf. pass. δεδάκημαι, ind. 2. ἰδάνην; perf. med. δέδαα a δαέω.
<i>Uro</i>	Δαίω, perf. med. δέδηα, <i>combustus sum</i> .
<i>Mordeo</i>	Δάκνω, fut. 1. δήξω, ind. 1. ἰδηξα, perf. δέδηχα, ind. 2. ἰδακον; perf. pass. δέδηγμαι, ind. 1. ἰδήχθην a δήκω.
<i>Dormio</i>	Δαρθάνω, fut. 1. med. δαρθήσομαι; perf. act. δεδάρθηκα a δαρθέω, ind. 2. ἰδαρθον et ἔδαρθον.
<i>Timeo</i>	Δείδω, fut. 1. δείσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, 1. δέδια, praesf. imper. δέδιθι a δέδιμι.
<i>Ostendo</i>	Δεικνύω et δαίκνυμι, fut. 1. δείξω, perf. δέδειχα; perf. pass. δέδειγμαι a δείκω.
<i>Struo</i>	Δέμω, perf. δέδηκα pro δεδέμηκα.
<i>Rogo</i>	Δέομαι, fut. 1. δεήσομαι; perf. pass. δεδέημαι, ind. 1. ἰδεήθην a δέομαι.
<i>Video</i>	Δέρκω, ind. 2. ἔδρακον; perf. med. δέδορκα.
<i>Ligo</i>	Δέω, fut. 1. δέσω et δήσω, ind. 1. ἰδησα, perf. δέδηκα; perf. pass. δέδεμαι et δέδημαι.
<i>Doceo</i>	Διδάσκω, fut. 1. διδάξω et διδασκήσω, ind. 1. ἰδίδαξα.
<i>Fugio</i>	Διδράσκω, fut. 1. διδράσω, ind. 2. ἔδρην, D. ἔδραν, part. δράς a δρῆμι.
<i>Existimo</i>	Δοκέω, fut. 1. δοκήσω et δόξω, ind. 1. ἰδόκησα et ἰδοξα, perf. δεδόκηκα; perf. pass. δέδογμαι a δοκω.
<i>Possum</i>	Δύναμαι, δύνασαι et δύνη, imp. ἐδυνάμην, A. ἡδυνάμην,

νάμην, ind. 1. ἐδυντάμην; perf. pass. δεδύ-
νημαι, ind. 1. ἐδυνήθην, A. ἠδυνήθην, item
ἐδυνάσθην et ἠδυνάσθην.

Subeo Δύνω et δύω, fut. 1. δύσω, perf. δέδυκα, ind. 2.
ἐδυν a δῦμι.

E.

Sino Ἐάω, fut. 1. εἰάσω, ind. 1. εἶασα, perf. εἶακα
et ἔακα.

Excito Ἐγείρω, fut. 1. ἐγερῶ, ind. 1. ἤγαιρα, perf. ἤγερ-
κα; perf. pass. ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι.

Vigilo Ἐγρηγορέω, fut. 1. ἐγρηγορήσω, ind. 1. ἐγρη-
γόρησα, perf. ἐγρηγόρηκα pro ἐγρηγόρηκα; perf.
pass. ἐγρηγόρημαι; perf. med. ἐγρήγορα, P.
ἐγρήγοραδα: ubique neglecto augmento.

Infundo Ἐγχέω. Vid. Χέω.

Edo Ἔδω vel ἐσθίω, unde imp. ἤσθιον, perf. ἤκα, A.
ἐθῆκα et ἐθήδονα; perf. pass. ἐθήδεσμαι; perf.
med. ἤδα et ἐθήδα, fut. 2. ἐδομαι pro ἐδοῦμαι.

Volo Ἐθέλω. Vid. Θέλω.

Consuesco Ἔθω, perf. med. ἐώθα pro εἶθα.

Scio } Εἰδέω et εἶδω, fut. 1. εἴσω et εἰδήσω, perf. εἶδῃκα,
Video } plusq. εἰδήκειν, εἶδειν, A. ἤδειν, part. εἰδῆκώς, εἶ-
δώς, ind. 2. εἶδον, imper. ἰδὲ, opt. ἴδοιμι, subj.
ἴδω, inf. ἰδεῖν, part. ἰδών; fut. 1. med. εἴσομαι,
ind. 1. εἰσάμην, perf. οἶδα, οἶδασθα et οἶσθα.

Similis } Εἰκώ, fut. 1. εἴξω, ind. 1. εἶξα et εἷξα, ind. 2.
sum } εἶκον; perf. med. οἶκα et ἔοικα, plusq. εἰόκειν
et εἰόκειν, part. εἰκώς.

Abigo Ἐλαύνω ab ἐλάω, fut. 1. ἐλάσω, ind. 1. ἤλασα,
perf. ἤλακα, A. ἐλήλακα; perf. pass. ἤλαμαι,
A. ἐλήλαμαι et ἤλασμαι, ind. 1. ἤλάσθην et
ἤλάσθην, part. ἐλαθεῖς.

Spero Ἐλπομαι, fut. 1. ἐλφομαι, perf. ἔολπα, plusq.
perf. ἐόλπειν et ἐώλπειν. Ἐλπω sperare facio.

Dico Ἐπώ, ind. 1. εἶπα, ind. 2. εἶπον, imper. εἰπέ,
opt. εἴποιμι, subj. εἴπω, inf. εἰπεῖν, part.
εἰπών.

Εἶρω et ἐρέω, fut. 1. ἐρῶ et ἐρήτω, perf. εἰρή-
κα; perf. pass. εἰρημαι, paulo post fut. εἰρή-
σομαι.

Operor Ἔργασμαι, fut. 1. ἐργάσομαι, ind. 1. ἐργασά-
μην; perf. pass. ἐργασμαι, ind. 1. ἐργασθην.

Facio Ἔρδω. Vid. Ρέζω.

Interrogo Ἐρομαι, fut. 1. ἐρήσομαι, ind. 1. ἐρησάμην, ἥρά-
μην, ind. 2. ἥρόμην, εἰρόμην.

Pereo Ἐρρώ, fut. 1. ἐρρήσω, perf. ἔρρηκα.

Venio Ἐρχομαι, fut. 1. ἐλεύσομαι, ind. 2. act. ἤλθον pro
ἤλυθον, imper. ἐλθέ, perf. med. ἤλυθα, A. ἐλή-
λυθα, plusq. perf. ἐληλύθειν ab ἐλεύθω.

Dormio Εὕδω, fut. 1. εὐδήτω, ind. 1. εὐδήσα.

Invenio Εὐρίσκω, fut. 1. εὐρήσω, ind. 1. εὐρησα, perf.
εὐρηκα, ind. 2. εὐρον, imper. εὐρέ; perf. pass.
εὐρημαι, ind. 1. εὐρήθην; ind. 1. med. εὐρη-
σάμην et εὐράμην, part. εὐράμενος, ind. 2. εὐρά-
μην ab εὐρέω.

Habeo Ἔχω, imp. εἶχον, fut. 1. ἔξω et σχήσω, perf.
ἔσχηκα, ind. 2. ἔσχον, imper. σχές, opt.
σχῶμι, σχοίην A. subj. σχῶ, inf. σχεῖν, part.
σχών; perf. pass. ἔσχημαι, ind. 1. ἐσχεθην;
fut. 1. med. ἐξομαι et σχήσομαι, ind. 2. ἐσ-
χόμεν, imper. σχοῦ, opt. σχοίμην, inf. σχέσ-
θαι, part. σχάμενος a σχέω.

Z.

Vivo Ζάω, ζῆς, ζῆ, imp. ζῆ et ζῆδι, opt. ζάιν, et
ζών a ζῶμι, inf. ζῆν, part. ζῶν, imp. ἐζην,
fut. 1. ζήσω, ind. 1. ἐζησα a ζῆμι.

Gingo Ζωννύω et ζώννυμι, fut. 1. ζώτω, perf. ἐζωκα;
perf. pass. ἐζωσμαι, ind. 1. ἐζώσθην a ζῶω.

H.

Pubesco Ἡθάσκω, fut. 1. ἡθήσω, ind. 1. ἡθησα, perf.
ἡθηκα ab ἡθάω.

Lactor Ἡδομαι, ἡδω rarius, fut. 1. ἡσομαι, ind. 1. ἡσά-
μην; perf. pass. ἡσμαι, ind. 1. ἡσθην.

Volo

Θ.

- Volo*; Θέλω et ἰθέλω, fut. 1. θελήσω et ἰθελήσω, ind. 1. ἰθέλησα et ἠθέλησα, a θελέω et ἰθελέω.
- Acuo* Θηγάνω, fut. 1. θήξω, ind. 1. ἔθηξα, perf. τίθηχα a θήγω.
- Attingo* Θιγγάνω, fut. 1. θίξω, perf. τίθιχα, ind. 2. ἔθιγον a θίγω.
- Morior* Θνήσκω, fut. 1. θνήξω et τεθνήξω, perf. τέθνηκα, B. τέθνεικα et τέθνεια, part. τεθνηκώς et τεθνεώς, ind. 2. ἔθανον, fut. 2. θανῶ; fut. 1. med. θνήξομαι et τεθνήξομαι, perf. med. τέθναα, inf. τεθναῖναι, part. τεθναώς et τεθνεώς, fut. 2. θανοῦμαι.

I.

- Constituo* Ἰδρύνω, fut. 1. ἰδρύσω, ind. 1. ἰδρυσα, perf. ἰδρυκα; perf. pass. ἰδρυμαι, inf. ἰδρῦσθαι, ind. 1. ἰδρύθην ab ἰδρύω.
- Sido* Ἰζάνω, fut. 1. ἰζήσω, ind. 1. ἰζησα et ἴσα, ab ἰζέω.
- Pervenio* Ἰκνέομαι, fut. 1. ἰξομαι, ind. 2. ἰκόμεν; perf. pass. ἴγμαι ab ἰκομαι.
- Placo* Ἰλάσκομαι, fut. 1. ἰλάσομαι et ἰλάξομαι, ind. 1. ἰλασάμεν; perf. pass. ἴλασμαι, ind. 1. ἰλάσθην ab ἰλάομαι.
- Volo* Ἰπταμαι, fut. 1. πτήσομαι, ind. 2. ἐπτάμεν et ἐπτόμεν, subj. πτώμαι, inf. πτάσθαι et πτέσθαι, part. πτάμενος et πτόμενος; perf. pass. πέπταμαι.
- Ἰπτῃμι, fut. 1. πτήσω, ind. 2. ἐπτην rarius.

K.

- Purgo* Καθαίρω, fut. 1. καθαρῶ, ind. 1. ἐκάθηρα.
- Sedeo* Καθίζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι; ind. 1. pass. ἐκαθέσθην.
- Statuo* Καθιστάνω, fut. 1. καταστήσω, perf. καθέστακα a καθίστημι.
- Uro* Καίω, fut. 1. καύσω, ind. 1. ἔκαυσα, et ἔκηα velut

Voco
Labor

Horto

Misc

Inven
Clang

Fleo

Satu

Clan

Perj

Pen
Sust
Occ

Vol

Inc

velut a κάω, perf. κέκαυκα, ind. 2. ἔκαον
perf. pass. κέκαυμαι, ind. 1. ἐκαύθην, fut. 1.
καυθήσομαι, ind. 2. ἐκάην, part. καείς.

Voco Καλέω, fut. 1. καλέσω, perf. κέκληκα pro κεκάληκα.
Laboro Κάμνω, fut. 1. καμῶ, perf. κέκμηκα pro κεκά-
μηκα, ind. 2. ἔκαμον.

Hortor Κέλομαι. P. κέκλωμαι, fut. 1. κελήσομαι, ind. 1.
ἐκελησάμην a κελέομαι.

Misceo Κεραννύω et κεράννυμι, fut. 1. κεράσω et κράσω,
perf. κέκρηκα et κέκρακα; perf. pass. κέκε-
ρασμαι et κέκραμαι, ind. 1. ἐκράσθην, fut. 1.
κρηθήσομαι a κεράω.

Invenio Κιχάνω, fut. 1. κιχήσω a κιχέω.

Clango Κλάζω, fut. 1. κλάξω et κεκλάξω, ind. 1. ἔκ-
λαξα, perf. κέκλαυχα, ind. 2. ἔκλαγον; perf.
med. κέκληγα, part. κεκληγώς a κλάγγω.

Fleo Κλαίω, A. κλάω, fut. 1. κλαύσω, ind. 1. ἔκλαυ-
σα, perf. κέκλαυκα; perf. pass. κέκλαυμαι;
fut. 1. med. κλαύσομαι a κλαύω.

Saturo Κορεννύω et κορέννυμι, fut. 1. κορέσω et κορήσω,
ind. 1. ἐκόρεσα, perf. κέκόρηκα; perf. med.
κέκορα a κορέω.

Clamo Κράζω, fut. 1. κράξω, ind. 1. ἔκραξα, A. ἐκέ-
κραξα, ind. 2. ἐκραγον, fut. 2. κραγῶ; perf.
med. κέκραγα.

Perficio Κραιαίνω, ind. 1. ἐκρήνηα, imper. κρήνηον; perf.
pass. κερράσμαι, ind. 1. ἐκράάνθην.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. 1. κρεμάσομαι.

Suspendo Κρεμαννύω et κρεμάννυμι, fut. 1. κρεμάσω a κρεμάω.

Occido Κτείνω, fut. 1. κτενῶ, ind. 1. ἐκτεينا, perf. ἐκ-
τακα, ind. 2. ἐκτην a κτῆμι.

Volvo Κυλίνδω, fut. 1. κυλίσω a κυλίω, et κυλινδήσω a
κυλινδέω.

Incido Κύρω, fut. 1. κύρσω, ind. 1. ἔκυρσα, optat. Ae.
κύρσεια, infin. κύρσαι, part. κύρσας; praes.
med. κύρομαι.

Sortior

Λ.

- Sartior* Λαγχάνω, perf. εἴληχα A. pro λέληχα, ind. 2. ἔλαχον a λήχω; perf. med. λέλογχα.
Capio Λαμβάνω, fut. 1. λήψομαι, perf. λέληφα, A. εἴληφα, ind. 2. ἔλαβον; perf. pass. λέλημαι, A. εἴλημαι, a λήβω.
Lateo Λανθάνω, fut. 1. λήσω et λήσομαι, ind. 2. ἔλαθον; perf. pass. λέλησμαι, ind. 1. ἐλήσθην; perf. med. λέληθα, ind. 2. ἐλαθόμην a λήθω.

Μ.

- Infanio* Μάινομαι, fut. 1. μανούμαι, ind. 1. ἐμηνάμην, perf. μέμνηνα; ind. 2. pass. ἐμάνην.
Disco Μανθάνω, perf. μεμάθηκα, ind. 2. ἔμαθον; perf. pass. μεμάθημαι; fut. 1. med. μαθήσομαι, ind. 2. ἐμαθόμην.
Pugno Μάχομαι, fut. 1. μαχέσομαι et μαχήσομαι, ind. 1. ἐμαχεσάμην et ἐμαχησάμην, fut. 2. μαχοῦμαι; perf. pass. μεμάχημαι a μαχέομαι.
Divido Μείρομαι, perf. med. μέμορα, P. ἔμμορα; perf. pass. εἴμαρμαι, vel εἵμαρμαι.
Cunctor Μέλλω, fut. 1. μελήσω, ind. 1. ἐμέλλησα a μελλέω.
Curo Μέλω et μέλομαι, fut. 1. μελήσω, perf. μεμέληκα, ind. 2. ἔμελον; perf. pass. μεμέλημαι; perf. med. μέμηλα a μέλει vel μελεώ.
Maneo Μένω, P. μίμνω, fut. 1. μενῶ, ind. 1. ἔμεινα, perf. μεμένηκα a μενέω; perf. med. μέμνηνα.
Misceo Μιγνύω et μίγνυμι, fut. 1. μίξω, ind. 1. ἔμιξα, perf. μίμιχα; perf. pass. μέμιγμαι, ind. 1. ἐμίχθην, ind. 2. ἐμίγην a μίγω.
In memoriam } Μιμνήσκω, fut. 1. μνήσω, ind. 1. ἔμνησα; perf. pass. μέμνημαι, ind. 1. ἐμνήσθην; fut. 1. med. μνήσομαι, ind. 1. ἐμνησάμην a μνάω.
Absergo Μοργνύω et μόργνυμι. Vid. Ὁμόργνυμι.

Pasco

Pasco

Neo

Oleo

Aperio
Tumesco

Misero

Putro

Eo

Cado

Perdo

Juro

Absto

Juro

Videtur

N.

Pasco Νέμω, fut. I. νεμῶ, ind. I. ἐνεμῶ, perf. νένεμκα velut a νεμέω.

Nea Νήθω, fut. I. νήσω a νέω.

O.

Olco Ὀζω, fut. I. ὀσω, ὀξέσω et ὀξήσω, perf. ὠξήκα; perf. med. ὠδάδα et ὠδοδα, P. ὠδα, ab ὀξέω.

Aperio Ὀιγω. Vid. supra Ἀνάγω.

Tumefacio Ὀιδάινω, fut. I. οἰδήσω, perf. ὠδήκα ab αἰδέω tumeo.

Misereor Ὀικτείρω, fut. I. οἰκτειρήσω, ind. I. ᾠκτειρήσα et ᾠκτεῖρα.

Puto Ὀιομαι et ὀιμαι, ὀiei A. pro ὀίη, imp. ὠομην et ὠμην, fut. I. οἰήσομαι; perf. pass. ὤημαι, ind. I. ὠήθην ab οἰέομαι.

Eo Ὀιχομαι, fut. I. οἰχήσομαι, ind. 2. ὠχούην; perf. pass. ὠχημαι, I. οἰχημαι, ab οἰχέομαι.

Cado Ὀλισθαίνω, fut. I. ὀλισθήσω, perf. ὠλισθήκα, ind. 2. ὠλισθον; perf. med. ὠλσῖα ab ὀλισθέω.

Perdo Ὀλλύνω et ὀλλυμι, fut. I. ὀλέσω, ind. I. ὠλεσα, perf. ὠλεκα, A. ὀλώλεκα, ind. 2. ὠλον, fut. 2. ὀλῶ; perf. med. ὠλα, A. ἄλωλα, ab ὀλέω, P. ὀλέσχω.

Juro Ὀμνύνω et ὀμνυμι, fut. I. ὀμόσω, ind. I. ὠμοσα, perf. ὠμακα, A. ὀμώμοκα; ind. I. med. ὠμοσάμην, fut. 2. ὀμοῦμαι ab ὀμόω.

Abstergo Ὀμόργνυμι, fut. I. ὀμόρξω, ind. I. ὠμορξα, perf. ὠμορξα; fut. I. med. ὠμόρξομαι, ind. I. ὠμορξάμην.

Juva Ὀνῆμι et ὀνίνυμι, fut. I. ὀνήσω, ind. I. ὠνησα; fut. I. med. ὀνήσομαι, ind. I. ὠνησάμην ab ὀνάω.

Video Ὀπτάινω et ὀπτάνομαι, fut. I. ὀψομαι, ὀψει A. pro ὀψη, infin. ὀψεσθαι, perf. ὀπωπα pro ὠπα; perf. pass. ὤμμαι, ind. I. ὠφθην, fut. I. ὀφθήσομαι, sensu passivo, ab ὀπτομαι.

Exito

Excito ὄρω, fut. 1. ὄρῶ, Ae. ὄρσω, ind. 1. ὤρσα;
perf. med. ὤρα, A. ὄρωρα et ὤρορα.

Olfacio ὀσφραίνομαι, fut. 1. ὀσφρανοῦμαι et ὀσφρήσομαι,
ind. 1. ὠσφρησάμην et ὠσφραίμην, ab ὀσφράομαι.

Debes ὀφείλω et ὀφλω, fut. 1. ὀφελήσω et ὀφλήσω,
ind. 2. ὤφελον, quod adverbii loco ponitur in
omnibus personis et numeris.

Π.

Possideo Πάομαι, fut. 1. πάσομαι, indef. 1. ἐπασάμην;
perf. pass. πέπαμαι.

Patior Πάσχω, fut. 1. med. πείσομαι, perf. πέπονθα;
ind. 2. act. ἐπαδον a πήδω.

Vasto Πέρθω, fut. 1. πέρσω, ind. 1. ἐπερσα, ind. 2.
ἐπαρθον et ἐπραθον.

Coquo Πέσσω et πέττω, fut. 1. πέψω, ind. 1. ἐπέψα a
πέπτω.

Expando Πετανύω et πετάννυμι, fut. 1. πετάσω, ind. 1.
ἐπέτασα; perf. πεπέτακα et πίπτακα; perf.
pass. πέπταμαι a πετάω.

Volo Πέτομαι, πέταμαι, πετάομαι, et ποτάομαι, im-
perf. ἐπετόμην; perf. pass. πεπόνημαι. Vid.
Ἰπταμαι.

Figo Πηγνύω et πήγνυμι, fut. 1. πήξω, ind. 1. ἐπηξα;
ind. 2. pass. ἐπάγην; fut. 1, med. πήξεμαι,
ind. 1. ἐπηξάμην a πήγω.

Incendo Πίμπρημι, fut. 1. πρήσω, ind. 1. ἐπρησα a
πρήδω.

Bibo Πίνω, fut. 1. πάσω, perf. πέπωκα, ind. 2. ἐπιον,
imper. πῖδι et πῶδι; perf. pass. πίπομαι et
πέπωμαι, ind. 1. ἐπόδην a πῶω.

Vendo Πιπράσκω, fut. 1. πράσω, perf. πέπρακα; prael.
pass. πιπράσκομαι, perf. πέπραμαι, ind. 1.
ἐπράδην a πρᾶω.

Cado Πίπτω, fut. 1. πλώσω, perf. πέπτωκα a πτώω,
ind. 2. ἐπεσον; fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Percutio Πλήττω, fut. 1. πλήξω; ind. 2. pass. ἐπλήγην
cum

Inter
Audio

Facio

Fluo

Dico

Rump

Robor

Exting

Mover

Libo

Sterno

Cohibe

Extens

Seco

cum ad corpus, ἐπλάγην cum ad animum
refertur; perf. med. πέπληγα.

Interrogo } Πυνθάνομαι, fut. I. πύσομαι a πύδομαι,
Audio } ind. 2. ἐπυθόμην; perf. pass. πέπυσμαι.
P.

Facio *Ρέζω, fut. I. ῥέξω, et ἔρξω ab ἔρδω, ind. I. ἔρ-
ρεξα; perf. med. ἔοργα pro ἔρρογα.

Fluo *Ρέω, fut. I. ρεύσω et ῥυήσω, ind. I. ἔορρευσα,
perf. ἔρρύηκα; ind. 2. pass. ἔρρύην a ῥυέω.

Dico *Ρέω inulit. ind. I. pass. ἔρρήδην et ἔρρέδην, part.
ῥηδεῖς, fut. I. ῥηθήσομαι.

Rumpo *Ρηγνύω et ῥήγνυμι, fut. I. ῥήξω; perf. med. ἔρ-
ῤωγα A. pro ἔρρηγα; ind. 2. pass. ἔρράγην a
ῤήσω.

Roboro *Ρωννύω et ῥώννυμι, fut. I. ῥώσω; perf. pass. ἔρ-
ῤωμι, imp. ἔρῤωσω vale, part. ἔρῤώμενος.
Σ.

Extinguo Σβεινύω et σβέννυμι, fut. I. σβέσω et σβήσομαι,
ind. I. ἔσβεσα, perf. ἔσθηκα; ind. 2. pass.
ἔσβην, inf. σβῆναι a σβέω.

Moueo Σιύω, ind. I. ἔσειυσα et ἔσεινα; praes. pass. σεύο-
μι, perf. ἔσσυμαι, ind. I. ἐσύδην; ind. I.
med. ἐσευάμην.

Libo Σπένδω, fut. I. σπείσω, ind. I. ἔσπεισα; perf.
pass. ἔσπεισμαι, ind. I. ἔσπείσθην; fut. I.
med. σπείσομαι, ind. I. ἔσπειςάμην a σπείδω.

Sterno Στορεννύω et στορέννυμι, fut. I. στορέσω, ind. I.
ἐστόρεσα a στορέω.

Στρωννύω et στρώννυμι, fut. I. στρώσω, ind. I.
ἔστρωσα, perf. ἔστρωκα; perf. pass. ἔστρωμαι,
ind. I. ἐστρώδην a στρώω.

Cohibeo Σχέω. Vid. supra Ἐχω.

T.

Extendo Τανύω et τάζω, fut. I. τανύσω, perf. τέτακα;
perf. pass. τέταμαι.

Seco Τέμνω, fut. I. τεμῶ, et τμήξω a τμήσω, perf.
τέτμηκα,

	τίμηκα, ind. 2. ἔταμον; perf. pass. τέτμημαι α τμήω.	
<i>Fabrico</i>	Τεύχω, fut. 1. τεύξω, ind. 1. ἔτευξα; perf. pass. τέτυμαι.	
<i>Pario</i>	Τίττω, fut. 1. τέξω, ind. 2. ἔτεκον; perf. med. τέτοκα α τέκω.	
<i>Solvo</i>	Τίνω, fut. 1. τίσω, ind. 1. ἔτισα, perf. τέτικα α τίω.	
<i>Perforo</i>	Τιτράω et τιτράινω, fut. 1. τρήσω, ind. 1. ἔτρη- σα; perf. pass. τέτρημαι α τρώω.	
<i>Vulnere</i>	Τιτρώσκω, fut. 1. τρώσω, ind. 1. ἔτρωσα, perf. τέτρωκα α τρώω.	
<i>Tolero</i>	Τλάω, fut. 1. τλήσω, perf. τέτληκα, ind. 2. ἔτλην α τλήμι.	
<i>Nutrio</i>	Τρέφω, fut. 1. θρέψω, ind. 1. ἔθρεψα; perf. pass. τέθραμμαι, ind. 2. ἐτρέφην.	
<i>Curro</i>	Τρέχω, fut. 1. θρέξω, ind. 1. ἔθρεξ, perf. δε- δράμηκα, ind. 2. ἔδραμον; fut. 2. med. δρα- μύμαι α δρέμω vel δρεμίω.	
<i>Comedo</i>	Τρώω, ind. 2. ἔφαγον; fut. 2. med. φαγοῦμαι α φάγω.	
<i>Sum</i>	} Τυχάνω, fut. 1. τυχῶσω, ind. 1. ἐτύχησα, perf. τετύχηκα, ind. 2. ἐτιχον α τυχέω. Sed perf. act. τέτευχα, et fut. 1. med. τεύξομαι α τεύχω.	
<i>Consequor</i>		
<i>Premitto</i>	Υποσχέομαι, fut. 1. υποσχῆσομαι, ind. 2. υποσ- χόμην; perf. pass. υπέσχημαι, ind. 1. υπέσ- χέθην.	
<i>Dormito</i>	Υπνάζω, fut. 1. υπνάσω ab υπνώω.	
<i>Pluo</i>	} ὕω, fut. 1. ὕσω, ind. 1. ὕσα; praes. pass. ὕομαι, ind. 1. ὕσθην, part. perf. ὕσμενος.	
<i>Rigo</i>		
	Φ.	
<i>Dico</i>	Φάσκω, imp. ἔφασκον, fut. 1. φήσω, ind. 1. ἔφησα α φημί.	
<i>Fero</i>	Φέξω, fut. 1. οἶσω ab οἶω, ind. 1. ἤνεγκα, ind. 2. ἤνεγκον	

Fugio

Praeu

Corru
Tabes

Horre

Gigno
Nasco

Reced

Gaud

Dehisc

Fundo

Coloro

Obstru

Pello

ἤνεγκον ab ἐνέγκω ; perf. med. ἐνένοχα A. pro ἥνοχα ab ἐνέχω.

Fugio Φεύγω, fut. 1. φεύξω, φεύξομαι, et φευξοῦμαι, ind. 2. ἔφυγον ; perf. med. πέφευγα.

Prævenio Φθάνω, imperf. ἔφθανον, fut. 1. φθάσω, ind. 1. ἔφθασα, perf. ἔφθακα a φθάω ; ind. 2. med. ἔφθην a φθῆμι, part. φθάς.

Corrumpro Φθείρω, fut. 1. φθερῶ ; perf. med. ἔφθορα.

Tabesco Φθίνω, fut. 1. φθίσω, ind. 1. ἔφθισα, perf. ἔφθικα ; perf. pass. ἔφθιμαι a φθίω.

Horreo Φρίσσω vel φρίττω, fut. 1. φρίξω, perf. πέφρικα pro πέφριχα.

Gigno } Φύω, fut. 1. φύσω, ind. 1. ἔφυσα, perf. πέφυκα,
Nascor } ind. 2. ἔφυν, inf. φῦναι, part. φύς a φῦμι ;
perf. med. πέφυκα.

X.

Recedo Χάζω et χάζομαι, fut. 1. χάσω, ind. 2. ἔχῃδεν et κέκαδον ; fut. 1. med. χάσομαι, perf. κέχαδα, ind. 2. ἐχαδόμην et κεκαδόμην.

Gaudeo Χαίρω, imper. χαῖρε *salve*, fut. 1. χαιρήσω ; ind. 2. pass. ἐχάρην.

Dehisco Χάσκω, ind. 2. ἔχανον ; fut. 1. med. χανοῦμαι, perf. κέχηκα a χαίνω.

Fundo Χέω, fut. 1. χεύσω, ind. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα, inf. χέαι, perf. κέχυκα pro κέχυκα, ind. 2. ἔχεον, fut. 2. χεῶ ; perf. pass. κέχυμαι, ind. 1. ἐχύθην ; fut. 1. χυθήσομαι a χύνω ; ind. 1. med. ἐχεάμην.

Coloro Χρῶννύω et χρώννυμι, fut. 1. χρώσω, ind. 1. ἔχρωσα ; perf. pass. κέχρωμαι et κέχρωσμαι, ind. 1. ἐχρώθην.

Obstruo Χωννύω et χώννυμι, fut. 1. χῶσω, ind. 1. ἔχωσα ; perf. pass. κέχωσμαι, ind. 1. ἐχώσθην a χῶω vel χῶω.

Ω.

Pello ὠθῶ et ὠθέω *usitatus*, fut. 1. ὤσω et ὠθήσω, ind. 1. ὤσα et ὠθησα ; perf. pass. ὤσμαι et ὠθήμαι,

Κ

ᾠθῆμαι, ind. I. ᾠθῆν; fut. I. med. ᾠσομαι
 et ᾠθήσομαι, ind. I. ᾠσάμην et ᾠθήσάμην. Tem-
 poribus auctis ε saepe praefigitur: ut, ἔωσα,
 ἔωσμαι.

Emo ὤνέομαι, fut. I. ὠνήσομαι; perf. pass. ὠνημαι et
 ἑώνημαι, ind. I. ὠνήθην et ἑωνήθην.

COMPOSITORVM formatio e simplicibus petenda est.

VERBALIA.

VERBALIA nomina deducuntur ferè vel,

A prima persona perfecti passivi,

S. in	μα	} ut	γράμμα <i>litera.</i>
	μη		γραμμὴ <i>linea.</i>
	μος		δεσμός <i>vinculum.</i>
A. in	μων		νοήμων <i>intelligens.</i>

A secunda persona perfecti passivi.

S. in	σια	} ut	δοκιμασία <i>probatio.</i>
	σις		ποίησις <i>poësis.</i>
A. in	σιος		θαυμάσιος <i>admirabilis.</i>
	σιμος		χρησιμος <i>utilis.</i>

A tertia persona perfecti passivi.

S. in	της	} ut	χαρακτήρ <i>character.</i>
	τηριον		ποτήριον <i>poculum.</i>
	της		ποιητής <i>poëta.</i>
	τις		πίστις <i>fides.</i>
	τρα		ὀρχήστρα <i>pars theatri.</i>
	τρίς		ὀρχηστρίς <i>saltatrix.</i>
	τρον		διδάκτρον <i>minerval.</i>
	τὺς		ὀρχηστὺς <i>ars saltandi.</i>
	τῶρ		κοσμήτωρ <i>princeps.</i>
A in	κος		κριτικός <i>judicialis.</i>
	τεος	γραπτεός <i>scribendus.</i>	
	τος	ἀκουστός <i>qui audiri potest.</i>	

Vid. supra pag. 26, not. 1.

A per-

S in εν
 η
 ιον
 ος } ut { τομεὺς *sector*.
 ἐπιστολὴ *epistola*.
 λόγιον *oraculum*.
 λόγος *sermo*.

PAUCULA quaedam descendunt ab ipso themate : ut, λευκὸς *candidus*, α λεύσσω *video*.

Et ab indefinito secundo : ut, φυγὴ *fuga*, ἀβ ἔφυγον *fugi*.

ADVERBIVM.

ADVERBIVM est aut primitivum, aut derivativum.

PRIMITIVVM : ut, νῦν *nunc*, τότε *tunc*.

DERIVATIVVM in σι : ut, Ἑλληνισί *Graecè*, Ῥωμαϊσὶ *Romanè*.

δὸν : ut, κυνηδὸν *caninè*.

εἰ : ut, πανσυδεὶ *omnino*, πρὸρσος.

ην : ut, κρύβδην *secretò*.

ως : a genitivo plurali adjectivorum : ut, ἀληθῶν, ἀληθῶς *verè* ; ἀξέων, ὀξέως *acutè*.

VARIANT etiam adverbia significatione.

Syllabicae adjectiones δε, ξε, σε, notae sunt ad locum : ut, οἰκαδὲ *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, οὐρανόσε *in caelum*.

θεν et δε de loco : ut, ἀνωθεν *desuper*, οὐρανόθεν *de caelo*.

δι, οι, σι, χοῦ, χῆ, in loco : ut, οὐρανόθι *in caelo*, οἰκοὶ *domi*, Ἀθήνησι *Athenis*, πανταχοῦ et πανταχῇ *ubique*.

Particulae adverbiales ἀρι, ἐρι, δα, ζα, λα, λι, σου et ἵππο in compositione praefixae adaugent significationem : ut, ἀρίδης vel ἐρίδης *manifestus*, et reliqua.

Porro νε et νη in compositione privant¹, ευ facilitatem vel benignitatem, et δυσ difficultatem vel malignitatem indicant : ut, νέφος *nubes*, νήπιος *infans* ; εὐάλωτος *captu facilis*, εὐμενής *benevolus* ; δυσάλωτος *difficilis captu*, δυσμενής *malevolus*.

¹ Nonnunquam etiam, sed rarissimè, augent : ut, νήδυμος *valde sultis*, ῥιχυτός *latè fluens*.

Particula α in compositis privat, conjungit, et auget :
ut, $\chi\acute{\alpha}\rho\iota\varsigma$ gratia, $\acute{\alpha}\chi\alpha\rho\iota\varsigma$ ingratus ; $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma$ omnes, $\acute{\alpha}\pi\alpha\tau\epsilon\iota\varsigma$
omnes simul ; $\xi\acute{\upsilon}\lambda\omicron\nu$ lignum, $\acute{\alpha}\xi\upsilon\lambda\omicron\varsigma$ lignis plenus.

CONIUNCTIO.

CONIUNCTIONES potestate sua sic denominantur :

Adversativae : $\kappa\alpha\iota\pi\epsilon\rho$, $\epsilon\iota$ $\kappa\alpha\iota$, $\kappa\acute{\alpha}\nu$ $\epsilon\iota$, *et si* ; $\kappa\alpha\iota\tau\omicron\iota$, $\kappa\alpha\iota\tau\omicron\iota$
 $\gamma\epsilon$, *quanquam*.

Causales : $\gamma\acute{\alpha}\rho$, $\kappa\alpha\iota$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$, η $\gamma\acute{\alpha}\rho$, $\gamma\acute{\alpha}\rho\tau\omicron\iota$, $\gamma\acute{\alpha}\rho\pi\omicron\upsilon$, $\gamma\acute{\alpha}\rho$
 $\delta\eta\pi\omicron\upsilon$, *nam, enim, etenim* ; $\omicron\upsilon$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ *etenim* ; $\omicron\tau\iota$, $\omicron\iota\omicron$,
 $\delta\iota\omicron\tau\iota$, $\kappa\alpha\theta\omicron\tau\iota$, $\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa\alpha$, *quia, quod, quoniam* ; $\epsilon\pi\epsilon\iota$, $\epsilon\pi\epsilon\iota\pi\epsilon\rho$,
 $\epsilon\pi\epsilon\iota\delta\eta$, $\epsilon\pi\epsilon\iota\delta\eta\pi\epsilon\rho$, $\epsilon\pi\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\pi\epsilon\iota\eta$ *poëtice, quoniam, quan-*
doquidem ; $\iota\upsilon\alpha$, $\omicron\varsigma$, $\omicron\pi\omega\varsigma$, $\omicron\phi\rho\alpha$ *poëtice, \omega\varsigma\iota\epsilon*, *ut*.

Conditionales : $\epsilon\iota$, $\epsilon\acute{\alpha}\nu$, $\acute{\alpha}\nu$, $\eta\nu$, *si* ; $\epsilon\iota\gamma\epsilon$, $\epsilon\iota\pi\epsilon\rho$, $\epsilon\iota\delta\eta$,
 $\epsilon\iota\delta\eta\pi\epsilon\rho$, *siquidem* ; $\epsilon\iota$ $\mu\eta$, $\omicron\tau\iota$ $\mu\eta$, *nisi* ; $\epsilon\iota$ $\delta\epsilon$ $\mu\eta$ *sin mi-*
nus, alioqui ; $\epsilon\iota$ $\gamma\omicron\upsilon\nu$ *si saltem* ; $\epsilon\iota$ δ' $\acute{\alpha}\rho\alpha$ *sin verò*.

Copulativae : $\kappa\alpha\iota$ *et*, $\tau\epsilon$ *que*, $\eta\delta\epsilon$ *poëtice, atque* ; $\kappa\alpha\iota$
 $\mu\acute{\epsilon}\nu\tau\omicron\iota$, $\kappa\alpha\iota$ $\mu\acute{\epsilon}\nu$ $\kappa\alpha\iota$, $\kappa\alpha\iota\tau\omicron\iota$ $\kappa\alpha\iota$ *atque, adeò* ; $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ $\delta\eta$ $\kappa\alpha\iota$
etiam.

Connexivae : $\epsilon\tau\iota$, $\pi\rho\sigma\acute{\epsilon}\tau\iota$, $\pi\rho\sigma\gamma\epsilon$, $\mu\epsilon\nu\omicron\upsilon\nu\gamma\epsilon$, *praeterea,*
quin etiam ; $\epsilon\pi\iota$ $\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma$, $\pi\rho\varsigma$ $\tau\alpha\upsilon\tau\alpha$, $\epsilon\pi\iota$ $\tau\alpha\delta\epsilon$, $\acute{\alpha}\mu\alpha$ $\delta\eta$,
porrò, quinimo ; $\kappa\alpha\iota$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\alpha\upsilon$ *rursus etiam*.

Discretivae : $\mu\acute{\epsilon}\nu$ *quidem, de verò* ; $\gamma\epsilon$, $\delta\eta$, $\acute{\alpha}\tau\alpha\rho$, $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$, *sed,*
verum ; $\mu\acute{\epsilon}\nu\tau\omicron\iota$ *saltem* ; $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ $\mu\acute{\epsilon}\nu\tau\omicron\iota$, $\omicron\upsilon$ $\mu\eta\nu$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$, *verun-*
tamen ; $\delta\epsilon\gamma\epsilon$, $\delta\epsilon\pi\omicron\upsilon$, $\delta\epsilon\tau\omicron\iota$, *porrò, cutem*.

Disjunctivae : η , $\eta\tau\omicron\iota$, $\eta\pi\omicron\upsilon$, *aut, vel, sive* ; $\mu\eta\delta\epsilon$, $\mu\eta\delta\epsilon$,
 $\omicron\upsilon\delta\epsilon$, $\omicron\upsilon\tau\epsilon$, *neque, nec*.

Illativae : $\omicron\upsilon\nu$, $\acute{\alpha}\rho\alpha$, $\acute{\alpha}\rho\alpha\gamma\epsilon$, $\tau\omicron\iota\gamma\acute{\alpha}\rho$, $\tau\omicron\iota\gamma\acute{\alpha}\rho\tau\omicron\iota$, $\tau\omicron\gamma\alpha\rho\omicron\upsilon\nu$,
 $\tau\omicron\iota\gamma\omega\nu$, $\kappa\alpha\iota$ $\delta\eta$, *quare, igitur, idcirco, ergo* ; $\omicron\iota\kappa\omicron\upsilon\nu$ *igitur* ;
 $\omicron\upsilon\kappa\omicron\upsilon\nu$ *non igitur*.

Redditivae adversativis : $\omicron\mu\omega\varsigma$, $\delta\eta\pi\omicron\upsilon$, $\gamma\epsilon$ $\delta\eta\pi\omicron\upsilon$, $\epsilon\mu\pi\eta\varsigma$,
amen ; $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$, $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ $\delta\eta$, $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ $\mu\acute{\epsilon}\nu$, $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ $\omicron\upsilon\tau$, *attamen,*
ed tamen, at verò.

Potentiales : $\acute{\alpha}\nu$, $\kappa\epsilon$ *vel* $\kappa\epsilon\nu$.

Expletivae, quae interdum nihil per se significant,
vim tamen et elegantiam orationi adferunt : $\acute{\alpha}\rho\alpha$, $\acute{\alpha}\rho$,
 $\rho\alpha$, $\gamma\epsilon$, $\delta\iota\nu$, $\kappa\epsilon$, $\kappa\epsilon\nu$, $\nu\upsilon$, $\nu\upsilon\nu$, $\pi\epsilon\rho$, $\pi\omicron\iota$, $\pi\omicron\upsilon$, $\tau\omega$, $\tau\omicron\iota$.

PRAEPO.

PRA

εις, Α

ἐκ ante

ἐκ ante

ἀμφὶ δ

ἀνὰ περ

ἀντὶ προ

ἀπὸ α,

διὰ περ

ἐπὶ ad,

SYN

I/V

tivo nu

καλακαί

I Obs.

quando

ὑποτάσσ

τρέχες :

I Obs.

verbo p

efflaver

1 De v

et compos

2 Item

Aristoph.

litue. 1

PRAEPOSITIO.

PRAEPOSITIONES sunt octodecim.

Monosyllabae sex :

εἰς, Atticè ἐς, ad, in.

πρὸ ante.

ἐκ ante consonantem, } ex.

πρὸς ad, a, coram.

ἐξ ante vocalem,

συν, Atticè ἔν, cum.

ἐν, Atticè ἐν, in.

Disyllabae duodecim :

ἀμφὶ de, circa.

κατὰ contra, de, secundum.

ἀνὰ per.

μετὰ cum, post.

ἀντὶ pro, contra.

παρὰ a, apud, contra.

ἀπὸ a, propter.

περὶ de, circa.

διὰ per, cum, propter.

ὑπὲρ super, pro, supra.

ἐπὶ ad, ob, in, super.

ὑπὸ sub, propter¹.

III. DE SYNTAXI.

SYNTAXIS dividitur in concordantiam et regimen.

Concordantia nominativi et verbi.

I. VERBUM personale finitum concordat cum nominativo numero et persona: ut, Πολλὰκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καλακαίριον εἶπε: Saepe etiam stultus opportuna locutus est.

I Obs. 1. (Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculinâ et foeminina): ut, Τῷ ἀρλουῖνῳ ὑποτάσσεται πάντα: Pecuniae obediunt omnia. Ἐξέφυετο αἱ τριχες: Crines nascebantur. Aristot.

I Obs. 2. (Ἀμφω et δύο, quamvis dualia, saepe junguntur verbo plurali: ut, Ἀμφω ἐξέπνευσαν ἀδελφὸν εἶον. Amblo efflaverunt miseram animam. Eurip.²

¹ De variis praepositionum significationibus, pro diverso earum regimine et compositione, pluribus infra agetur. pag. 142.

² Item substantiis plurali: ut, Ἐξ ἀμφοῶν ψευδὲν, ex utrisque falsis. Aristoph. δύο ποιεῖ καιροῦ τοῦ λέγειν: Duo loquendi tempora constituit. Isocr.

Concordantia substantivi et adjectivi .

ADIECTIVVM cum substantivo casu, genere, et numero consentit: ut, Χρησὶς ἀνὴρ ἐστὶ κοινὸν ἀγαθόν: *Vir bonus est commune bonum.*

Obs. 1. Adjectiva saepe permutant suum substantivum in genitivum: ut, Φαῦλοι ἄνθρωποι, vel, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων; *imprii homines.*

Obs. 2. Saepe usurpantur substantiva pro adjectivo: ut, Μάγος τέχνη, *ars magica.* Τὴν Ἑλλάδα φωνήσας, *Graecam linguam didici.*

Concordantia antecedentis et relativi.

RELATIVVM cum antecedente concordat genere, numero, et persona: ut, Χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣ με τιμᾷ. *Gratias ago pro honore, quo me honoratis.* Hal.

Obs. Atticè relativum et antecedens eodem casu ponuntur: ut, Χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω: *Utor libris, quos habeo,*

Regimen nominum.

Substantiva.

I. Cum duo substantiva diversae significationis concurrunt, posterius in genitivo ponitur: ut, Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ: *Filius Dei.*

Obs. 1. Ponitur genitivus saepe per eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, vel, Νηλεὺς τοῦ Κόδρου, subaudi υἱός; *Neleus Codri filius.* Εἰς ᾗδου, *ad inferos;* subaudi οἶκον. Item per defectum vocis ἐνεκα: ut, Μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Obs. 2. Genitivus per se positus est abominantis: ut, Τῆς ἀναιδείας! *O impudentiam!*

Adjectiva.

I. ADIECTIVA neutralia non rarò fiunt adverbia: ut, Ὄχι celeriter, καλὰ pulchrè, τὰ πρῶτα primùm, τὰ ἀρχαία olim, μέτρια medicriter, ἀλυσιτάλα lactissimè.

I Sub Adiectivo continentur articulus, pronomen, et participium. De Articulo autem praepositivo vid. a, pag. 140.

II. INTER-

H. INTERDVM etiam foeminina singularia): ut, Ἰδί
privatim, δημοσία publicè.

Genitivus post adjectivum.

I. ADJECTIVA, quae desiderium, notitiam, ignoran-
tiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, accu-
sationem, damnationem, et absolutionem significant ;
atque alia quaedam, genitivum adsciscunt) ut, Δύσεως
gloriae perditè cupidus. Απειρος τῶν πράξεων,
imperitus.

II. NOMINA partitiva, infinita, interrogativa, et nu-
meralia ; item comparativa, et superlativa, genitivo gau-
dent) ut, Ἐκαστον τῶν ζώων, unumquodque animalium.

I Obs. I. Comparativa, cum exponuntur per quàm, ge-
nitivum exigunt) ut, Τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενώτερον
ἄλλο : Nihil vanius curiositate.

Obs. 2. Nomina etiam, quae superlativorum naturam
induunt, gaudent genitivo) ut, Ἐξοχος πάντων, præcipuus
omnium : Δῖα θεάων, Diva dearum.

Dativus post adjectivum.

I. ADJECTIVA, quibus commodum, incommodum,
similitudo, dissimilitudo, contrarietas significatur ; cum
aliis quibusdam, dativum postulant) ut, Φίλος σοί, amicus
tibi ; ἐναντίος τῷ νόμῳ, adversus legem.

II. Huc referuntur adjectiva ex σύν et ὁμοῦ composita :
ut, Σύντροφος, unà nutritus ; ὁμιλῶστος, eadem lingua utens.

Obs. Quaedam, quae similitudinem significant, etiam
genitivo gaudent : ut, Ὁμοιος ἀνθρώπου : Similis homini.

Accusativus post adjectivum.

I. ADJECTIVA, subaudito κατὰ, accusativum regunt)
ut, Παῖσιδα Ῥωμαῖος, Romanus patria. Οὐδεὶς ἀνθρώπων
αὐτὸς ἅπαντα σοφός : Nemo hominum in omnibus sapiens est.

Constructio pronominum.

I./GENITIVVS pronominis primitivi ponitur, cum persona significatur; ut, Εἰκὼν σου, *imago tui*. Herod.

II./CVM possessio vel relatio significatur locum habet pronomen possessivum; ut, Πατὴρ ἐμός, *pater meus*.

Obs. 1. Genitivus autem primitivi loco possessivi ponitur: ut, Πατὴρ μου, pro *πατὴρ ἐμός*.

Obs. 2. Pronomina interdum construuntur locis verborum: ut, Ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταῦτή τοι, *itaque*.

Regimen verborum.

Nominativus post verbum.

I./VERBA substantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίνομαι; et illa poetica πέλω, πέλομαι, τελέω, κύρω, *sum*; utrinque nominativum expetunt; ut, Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστι ὁ πλοῦτος: *Malorum opercula sunt divitiae*.

Obs. 1. Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὦν, cum alio nominativo: ut, Σωκράτης τυγχάνει ὦν σοφός: *Socrates est sapiens*.

Obs. 2. Sin participium sequatur, omittitur ὦν: ut Σωκράτης τυγχάνει περιπαλῶν. *Socrates ambulat*.

II./VERBA vocandi passiva, et quae gestum vel statum rei significant, utrinque nominativum adsciscunt; ut, Δημοσθένης προσαστορεῖται ῥήτωρ: *Demosthenes dicitur orator*.

Obs. Mutatur nominativus post verbum in genitivum: ut, Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. e. πλούσιος: *Croesus est dives*.

Genitivus post verbum.

I./VERBA incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, aberrandi, amandi, admirandi, consequendi, contemnendi, differendi, excellendi, imperandi, parcendi, participandi, recordandi, fruendi, egendi, emendi, vendendi,

dendi,
μεδα:

Obs.
di, ac
tivum
gibus i

II.
ad vis
morem
Obs.
regun

III.
tivi c
μὲν
Nazia

I/
ejus r
κίππω
mosth

II.
gaude
conve
μαι το

III
ficant
ut, 'A
gentei

I.
benti
γέρον
erudin

II.
standi

dendi, genitivo gaudent; ut, Τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα: *A dolore vitam auspicamur.*

Obs. Verba implendi, separandi, privandi, aestimandi, accusandi, damnandi, absolvendi, exigunt accusativum cum genitivo; ut, Καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς: *Frugibus implent areas.* Phocyl.

II. VERBA sensus gaudent genitivo, praeter illa, quae ad visum pertinent; ut, ἤκουσε τῆς βοῆς: *Audivit clamorem.* Plut.

Obs. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

III. QVIBVSLIBET verbis additur genitivus substantivi cum participio absolutè sumptus; ut, Θεοῦ δίδόντος, μηδὲν ἰσχύει φθόνος: *Deo favente, nihil valet invidia.* Nazian.

Dativus post verbum.

I. OMNIA verba acquisitivè posita regunt dativum ejus rei, cui acquiritur aliquid, vel tribuitur; ut, Φιλίππῳ ζῆ, οὐ τῇ πατρίδι: *Philippo vivit, non patriae.* Demosth.

II. VERBA sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt; ut, Ἑπομαι τοῖς παλαιοῖς: *Veteres sequor.*

III. QVODVIS etiam verbum admittit dativum, significantem causam, instrumentum, aut modum actionis; ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις: *Argenteis pugna telis, ac omnia vinctes.*

Accusativus post verbum.

I. VERBA transitiva, et eorum significationem habentia, exigunt accusativum; ut, Νεκρὸν ἰαλεῖν, καὶ γέροντα νοσηλεῖν, τ' αὐτό ἐστι: *Mortuum curare, et senem erudire, idem est.*

II. VERBA rogandi, docendi, celandi, vestiendi, testandi, et alia quaedam, duplicem regunt accusativum; ut,

ut, *Χρὴ αἰτεῖν τοὺς θεοὺς ἀγαθὰ* : *Oportet bona petere a diis.* Aesch.

Obs. Haec variam habent constructionem : Ἐπιλείπει μοι, vel με, τόδε : *Hoc mihi deest.* Ἀρχεὶ τῆς πόλεως, vel τῇ πόλει : *Præest civitati.* Λοιδορῶ σοι, vel σε : *Convicior tibi.* Προσκυνῶ τῷ Θεῷ, vel τὸν Θεόν : *Adoro Deum.* Cum multis aliis hujusmodi.

Verba passiva.

I. PASSIVA exigunt genitivum agentis cum praepositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, et πρὸς : ut, Ὁ νοῦς ὑπο οἶνον διαφθείρεται : *Mens a vino corrumpitur.* Isocr.

Obs. 1. Praepositio autem interdum reticetur : ut, Φίλων νικῶνται φίλοι, pro ἀπὸ φίλων : *Amici ab amicis fleuntur.* Soph.

Obs. 2. Genitivus etiam nonnunquam in dativum vertitur : ut, Πεπρωμέναι μοι : *Factum est a me.*

II. PASSIVA per synecdochen accusativo junguntur : ut, Πλήττομαι τὴν κεφαλὴν : *Percutior caput.*

III. PASSIVA regunt accusativum activorum suorum : ut, Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχήν ; quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχήν : *Stulto imperium non committimus.*

Obs. Plurima activa passivè saepe significant, et passivam habent constructionem : ut, Ἀπαλλάττω ὑπὸ σου : *Liberor a te.* Sic, Τελῶ censeor, ἀναλαμβάνω recreor, ἀναβιάπτω reflector, ῥίπτω jactor, συνάπτω conjungor, ἀσκῶ exerceor, κρύπτω accultor.

Verba infinita.

I. PRO gerundiis et supinis usurpant Graeci infinitivum cum articulo, vel fine articulo : ut, Καίρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi* ; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo* ; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum.* Λέγειν ἀγαθός, *dicendi peritus* ; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum.*

II. CVM significatur necessitas, utuntur Graeci adjectivis positionis, quae regunt plerumque dativum vel accusativum : ut, Ἰτέον μοι : *Eundum est mihi.*

Obs.

Obs. Saepe tamen casus verborum suorum regunt: ut, Μνημονεύειν Θεοῦ: *De Deo cogitandum.*

De tempore.

I. NOMINA, quae partem temporis significant, adiunguntur verbis frequentius in genitivo: ut, Ἦλθε νυκτός: *Venit nocte.*

II. CONTINVATIO autem temporis in dativo vel accusativo ponitur: ut, Ἐξασίλευσε ὀκτώκαιδεκά ἔτεσι: *Regnavit octodecim annos. Herodian.* Ἐυδῶ ὅλην νύκτα: *Dormio totam noctem. Plat.*

De loco.

I. SPATIVM loci adjicitur verbis in accusativo: ut, Ἀπέχει τριῶν ἡμερῶν ὁδόν: *Distat iter trium dierum. Xenoph.*

Obs. GRAECI saepissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum praepositione: ut, Ἐξ Ἀθηνῶν, *ex Athenis;* εἰς Βρεταννίαν, *ad Britanniam.*

DE Adverbiis ad locum, de loco, et in loco significantibus, vide supra, pag. 131.

Verba impersonalia.

VERBA impersonalia diversos casus exigunt.

I. Genitivum, ἐστὶν officium est: ut, Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν: *Non vestrum est.*

II. Dativum, ἐστὶν, ἐνεστὶν, ἔξοστιν, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, ὑπάρχει, licet, cum aliis quibusdam: ut, Ἐνεστί σοι πρίασθαι: *Licet tibi emere. Lucian.*

III. Dativum personae cum genitivo rei, δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, ἐλλείπει, χρῆ, opus est, et alia quaedam: ut, Χρῆ σοι φίλων: *Opus est tibi amicis. Eurip.*

Regimen participiorum.

I. PARTICIPIA regunt casus suorum verborum: ut, Ολιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam.*

Obs. I.

Obs. 1. Participia ponuntur loco nominum: ut, Τὸ ἐξὼν εὖ εἰδώς, pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Obs. 2. Nonnunquam participia loco verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi et desistendi: ut, Ἀγαπῶν με διαλέλει: *Persevera me amare*. Ὁὐ παύσομαι γράφων: *Non cessabo scribere*. Μέννημαι ἰδών: *Memini vidisse*.

De articulo praepositivo.

I. ARTICVLVS praepositivus usurpatur in

Exponendo: ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Iesus*.

Demonstrando: ut, Ὁ ποιητής, *summus poëta*, pro Homero.

Distinguendo: ut, Κύνων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς: *Canis ille caelestis, non terrestris*, scil. Diogenes.

II. ARTICVLVS, si praepositur infinitivo, pro nomine fumitur in omni casu; ut, Τὸ φρονεῖν *sapientia*, τοῦ φρονεῖν *sapientiae*, ἐν τῷ φρονεῖν *in sapientia*.

III. ITEM adverbium cum articulo fit adiectivum: ut, Τὰ ἐξω *externa*, οἱ πέλας *vicini*, τῷ πλησίον *vicino*.

IV. ARTICVLVS pluralis cum ἀμφί, μέλας, περὶ, κατὰ, πρὸς, et aliis, sequente nomine proprio, idem significat, quòd nomen ipsum, vel comitatum: ut, Οἱ ἀμφὶ Πλάτωνος, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*.

V. SEQUENTE verò appellativo, officium denotat, vel relationem: ut, Οἱ περὶ ἱερά, *sacerdotes*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*; οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei*.

VI. ARTICVLVS neutrius generis cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, Τὰ μηῖρος, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*; τὸ τοῦ Θεόγνιδος, *carmen Theognidis*.

VII. ARTICVLVS cum conjunctionibus μὲν et δὲ habet locum in divisionibus: ut, Οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ; *hi boni, illi mali*.

Obs. Item adverbialiter sumptus: ut, Τῇ μὲν, τῇ δὲ; *partim quidem, partim verò*.

VIII. ARTI-

VIII. ARTICVLVS neutrius generis praeponitur quibuscunque vocibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut, Τὸ ἄνθρωπος, haec vox ἄνθρωπε; τὸ γυνή haec vox γυνή.

Obs. Ponitur articulus praepositivus pro subiectivo: ut, Τὸ ῥᾶσιον ἀπάντων: Quod factu facillimum.

Regimen adverbiorum.

I. ADVERBIA loci, temporis, ordinis, causae, comparationis, indignationis, copulandi, separandi, numerandi, genitivum post se recipiunt: ut, Ἄλλοθι πάτης ὤλετο: Seorsum a patria periit. Hom.

II. Ἀμα, ὁμοῦ, et alia quaedam, dativum postulant: ut, Ἀμα τοῖς ἄλλοις, simul cum aliis.

III. Μὰ et νῦν jurandi accusativo gaudent: ut, Μὰ Δία, non per Jovem; νῦν Δία, ita per Jovem.

IV. ὦ acutitonum gaudet nominativo, genitivo, accusativo, et vocativo; et est admirantis, dolentis, vel exclamantis.

V. Ω circumflexum est vocantis, et cum vocativo construitur.

Obs. Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: ut, Τῆς τύχης, pro Ω τῆς τύχης! O fortunam!

VI. OPTANDI particulae, αἶδε, εἶδε, et ὦς, praeponuntur imperfecto ὤφειλον sive ὅφειλον, et indefinito secundo ὥφελον sive ὅφελον, sequente infinitivo: ut, Ἠλυθες ἐκ πολέμου, ὥς ὥφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι: Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.

VII. Ἐως, pro quamdiu, omnibus modis jungitur, praeterquam imperativo.

VIII. Ὅταν et ὁπόταν, quando, subiectivo, interdum optativo, rarius indicativo junguntur.

Obs. I. Duo negativa plerumque vehementius negant: ut, Οὐ μὴ πίω: Nequaquam bibam. Luc. xxii, 18.

Obs. 2. Οὐτω ante consonantes, οὕτως et οὕτωςιν ante vocales, locum habent.

Regimen conjunctionum.

I. CONIUNCTIONES copulativae et disjunctivae similes casus, modos, et tempora, ni sensus aliud postulat, connectunt.

II. Ἄν, εἰάν *si*, ἐπειδὴν *quoniam*, ἵνα *ut*, καὶν *et si*, ὅφρα, ὅπως *ut*, cum similibus, subjunctivo gaudent : ut, Ἄν Θεὸς θέλῃ : *Si Deus velit*. Demosth.

Ἄν vim habens potentialem, omnibus modis jungitur, praeter imperativum : ut, Ἐἴπερ ἂν εἴρων, *si viderem*.

Ἄν indefinite sumpta iisdem modis inservit : ut, Τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι : *Hos ego legam*. Hom.

III. Εἰ, εἴγε, εἴπερ *si*, εἴποτε *siquando*, εἴπως *si quo modo*, indicativo, interdum optativo, rariùs subjunctivo junguntur : ut, Εἰ ἐξεσίῃ, *si licet*.

IV. Ἐπεὶ *quum*, *quoniam*, indicativo gaudet ; interdum et infinitivo : ut, Ἐπεὶ εἴρω, *quum videret*. Xen.

V. Ὅτι, διότι *quod*, καθότι *quatenus*, indicativo, optativo et subjunctivo rariùs : ut, Εἶπεν, ὅτι βούλειαι : *Dixit, quod velit*. Xen.

VI. Ὡς *quod*, indicativo, interdum optativo et subjunctivo, infinitivo rariùs : ut, Λέγουσιν, ὡς δίκαιον ἦ : *Dicunt, quod justum sit*. Eurip.

Ὡς *ut*, iisdem modis, sed indicativo rariùs : ut, Ὡς συνησούσιν οἱ ἀκούοντες, *ut intelligant auditores*. Lucian.

VII. Ὡς *ut*, ἀδεὶ *ut*, omnibus modis jungitur : ut, Ὡς πρὸς Πέρσην ἀπεσπάλκατε, *ut ad Persam miseritis*. Demosth.

Regimen praepositionum.

Monosyllabae.

I. Εἰς, Atticè *es*, *ad et in*, jungitur accusativo : ut, Ἦλθεν εἰς δεσποινῶν : *Venit ad heram*. Εἰς ὕδωρ γράφω : *In aquam scribo*.

Com-

Composita utrumque etiam denotat : ut, εἰσπλέω *adnavigo*, εἰσάλλομαι *insilio*.

2. ἘΚ, vel ἐξ, *ex* genitivo gaudet : ut, Ἐξ ἀπραξίας *práxiala* : *Ex otio negotia*.

Composita auget : ut, ἐκπίνω *ebibo*. Idem quoque significat, quod ἔξω *extra* : ut, ἐκβάλλω *ejicio*.

3. ἘΝ *in* soli dativo jungitur : ut, Ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per eclipsin genitivo : ut, Ἐν ᾠδοῦ, *subaudi οἴκῳ ; in domo Plutonis*.

Composita *in* significat : ut, ἐμβάλλω *injicio*.

4. ΠΡΟ' ante soli genitivo jungitur : ut, Πρὸ θυρῶν, *prae foribus*.

Composita *prae* significat : ut, προβάλλω *praefero*.

5. ΠΡΟ'Σ cum genitivo *a* significat ; ut, Πρὸς Θεοῦ, *a Deo* : item *officium* ; ut, Ὁυ πρὸς φιλοσόφου, *non est philosophi* : et *coram* ; ut, Πρὸς ἐπισκόπου, *coram episcopo*. Jurandi quoque nota est : ut, Πρὸς Χαρίτων, *per Gratias*.

Cum accusativo *ad* denotat ; ut, Πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam* : item *contra* ; ut, Πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita valet *ad* ; ut, προσκαλῶ *advoco*.

6. ΣΤ'Ν, Atticè ξὺν, *cum* semper dativo jungitur : ut, Σὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit : ut, συμβάλλω *conjicio*.

Dysyllabae.

1. ἈΜΦΙ cum genitivo significat *de* : ut, Ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris*.

Cum dativo poëticè *pro* : ut, Ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, *pro Ulyssæ*.

Cum accusativo *circa* : ut, Ἀμφὶ τὸ λυκαυγές, *circa diluculum*.

Composita *circum* denotat : ut, ἀμφιβάλλω *circumjicio*.

2. ἈΝΑ *per* cum solo accus. legitur ; ut, Ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum* : sed poëticè cum dat. *in* vel *cum* denotat.

Composita *re* significat : ut, ἀνατρέχω *recurro*.

3. ΑΝΤΙ

3. 'ΑΝΤΙ cum genitivo significat *pro* : ut, Ἀντὶ ἀλ-
θῶν ἀποδιδόναι κακά, *mala pro bonis reddere* : item *contra* ;
ut, Ἄνὴρ ἀνδρὸς ἔσθω : *Vir contra virum eat*. Hom.

Composita valet *contra* : ut, ἀντιστρέφω *inverso*.

4. 'ΑΠΟ cum genitivo *a* vel *ab* significat : ut, Ἀπὸ
τῆς κεφαλῆς, *a capite* ; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio* : item *propter* ;
ut, Ἀπὸ τοῦ ὄχλου, *propter turbam*. Luc. xix, 3.

Composita *auget* ; ut, ἀπολείνω *extendo* : denotat etiam
contrarium ; ut, εὐχομαι *precor*, ἀπεύχομαι *imorecor* : item
exemplum ; ut, ἀπογράφω *describo*.

5. ΔΙΑ cum genitivo *per* significat : ut, Διὰ τοῦ, *per*
vitam : et *cum* ; ut, Διὰ μαχαίρων, *cum gladiis* : item *poten-*
tiam ; ut, Δι' ἐαυτῶν, *suis viribus*.

Accusativo juncta valet *propter* : ut, Διὰ φόβον, *propter*
timorem.

Composita *di* vel *dis* significat : ut, διαρίαν *dividere*.

6. 'ΕΠΙ cum genitivo *in* denotat : ut, Βοῦς ἐπὶ γλώ-
τῃς, *bos in lingua* : etiam *super* ; ut, Ἐφ' ἵππου, *super equo*.

Cum dativo valet *ob*, *propter* : ut, Ἐπὶ τῷ κέρδει, *ob*
lucrum : item *in* ; ut, Ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate* :
et *super* ; ut, Ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum* : etiam
post ; ut, Ἐπὶ τούτοις, *post haec*.

Cum accusativo *ad* significat : ut, Ἐπὶ τοὺς διδασκάλους,
ad praeceptores : item *propter* ; ut, Ἐπὶ τούτο, *propter hoc* :
et *contra* ; ut, Ἐπ' ἐμὲ, *adversus me*.

Composita *in* vel *super* denotat ; ut, ἐπιγράφω *inscribo* :
item *fero* ; ut, ἐπιμηθεύομαι, *post factum consulo*.

7. ΚΑΤΑ cum genitivo significat *contra* : ut, Κατὰ
Χριστιανῶν, *contra Christianos* : etiam *de* ; ut, Κατὰ σπου-
δαίων, *de studiosis* : in jurando *per* ; ut, Κατὰ θεῶν, *per*
deos : item *prae* ; ut, Κατὰ χειρῶν, *prae manibus* : et *de*
loco ; ut, Κατὰ πέτρων, *de petris*.

Accusativo juncta *secundum* denotat : ut, Κατὰ τύπον,
ad exemplar : item *pro* ; ut, Κατὰ ἄνδρας, *pro viribus*.

Composita valet *deorsum* : ut, καταβαίνω *descendo*.

8. META' cum genitivo significat *cum* : ut, Μετὰ φίλων, *cum amicis*.

Cum dativo poëticè *inter* : ut, Μετὰ πρῶτον, *inter primos*.

Accusativo juncta *post* : ut, Μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium*.

Composita *mutationem* denotat : ut, μεταφέρω *transfero*.

9. ΠΑΡΑ' cum genitivo *a* significat : ut, Παρὰ Κυρίου, *a Domino* : item *excellentiā* ; ut, Παρὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων, *Omnes excellit* : etiam *contrarium* ; ut, Παρὰ λόγου, *contra rationem*.

Dativo juncta valet *apud* ; ut, Παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος : *Apud Dominum est misericordia* : etiam *prope*, *iuxta* ; ut, Παρὰ καὶ ἐσθλὸν ἔθηκε : *Juxta malum bonum apposuit*.

Cum accusativo denotat *ad* : ut, Παρὰ σε, *ad te* : item *in* ; ut, Παρὰ τὰ μαθηματικά, *in studiis mathematicis* : et *praeter* ; ut, Παρὰ πρέπον, *praeter decorum*.

Composita augmentum aut diminutionem significat ut, παράσκημος ῥήτωρ, *illustris aut ignobilis orator* : etiam *comparationem* ; ut, παρὰβάλλω *confero* : item *contrarium* ; ut, παράνομος *iniquus* : et *prope* ; ut, παρακολουθῶ *proximè sequor*.

10. ΠΕΡΙ cum genitivo valet *de* : ut, Περὶ ψυχῆς, *de anima* : et *prae* ; ut, Περὶ πάντων, *prae omnibus*.

Cum dativo *ex* significat : ut, Ὁν περὶ κῆρι φιλῶ, *quem ex animo amo*. Hom.

Accusativo valet *circa* : ut, Περὶ μεσημέριαν, *circa meridiem* : et *in* ; ut, Περὶ τὰ φοβερά ἡ ἀνὸρ ἵα : *Fortitudo in terribilibus versatur*.

Composita *circum* denotat : ut, περιπαλῶ *obambulo* : item *excellentiā* ; ut, περικαλλῆς *admodum venustus*, περιγίνομαι *praesto*.

11. ΓΠΕΡ cum genitivo significat *pro* : ut, Ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis* : item *de* ; ut, Ὑπὲρ ὀνου σκιάς, *de umbra ajni* :
L.

afini : et *supra* ; ut, Ὑπὲρ ἀνθρώπων ὄρος κείται : *Supra homines mons est*.

Cum *accusativo* valet *supra* : ut, Ὑπὲρ ἀνθρώπου φρονεῖ : *Supra hominem sapit* : item *praeter* ; ut, Ὑπὲρ μοιραν, *praeter fatiorem*.

Composita *defensionem* indicat : ut, ὑπερασπίσω *defendo* : etiam *augmentum* ; ut, ὑπερμαίνομαι *nimis insano*.

12. ΤΗΟ cum *genitivo* significat *sub* : ut, Ὑπὸ κόλπου, *sub sinu* : et *propter* ; ut, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem*.

Cum *dativo* etiam *sub* : ut, Ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος : *Sub pelle leonina simia*.

Cum *accusativo* *subter* : ut, Ὑπὸ γῆν, *subter terram*.

Composita *sub* denotat ; ut, ὑπογράφω *subscribo* : item *diminutionem* ; ut, ὑποδεῖδα *subvereor* : etiam *improbiter* *materiae* ; ut, ὑπόχρυσος *aurum adulterinum*.

Obs. 1. Praepositiones aliquando suis casibus postponuntur, tonusque retrahitur : ut, Ἐσχίνης πέρι, *de pace*.

Obs. 2. Praepositiones, translati accentu, vicem sustinent verborum : ut, ἐν pro ἐν σῇ, *licet* ; ἐπὶ pro ἐπὶ ἐσθί, *inest, adest* ; πέρι pro περὶ ἐσθί, *supereest* : sic ἀνα surge, pro ἀνάσσει.

Obs. 3. Praepositiones inter se compositae migrant in adverbia : ut, παρὲς *extra*, etc.

Obs. 4. Poetae saepe praepositiones per tmesin dissolvunt : ut, Κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε : *Terra obtexit* . Hom.

Figurata constructio.

FIGURAE constructionis Graecis cum Latinis sunt communes, ideoque ex Latina grammatica peti possunt.

Usitatissima autem est Enallage, qua partes orationis earumque attributa inter se permutantur ².

² Tmesis est vocis compositae dissolutio : ut, *Unus enim quisque*.

² De Enallage verò operae pretium erit vid re, quae scripsit Clarkius in *U. a.* p. 566. et alibi.

De accentibus.

Regulae generales.

I. Si ultima syllaba sit brevis, acutus erit in antepenultima : ut, ἀνθρώπος.

II. Si ultima sit longa, acutus erit in penultima : ut, ἀθρόον.

Obs. 1. Voces tamen non paucae sunt, quae acutum habent in penultima, cum ultima sit brevis. Cujusmodi sunt,

Participia praeteriti passivi ; ut, τέθυμμένος : item neutra activa, quae retinent eum a masculinis : ut, τιμάων, τιμάον.

Substantiva quaedam in ος et diminutiva in ιλος, ιον, et ισιος : ut, παρθένος virgo, ναυτίλος nauta, παιδίον puerulus, νεανίσκος adolescentulus.

Adjectiva quaedam in ος, et verbalia in εος : ut, ὀλίγος parvus, γραπτός scribendus.

Obs. 2. Nomina ex substantivo et perfecto medio verbi composita, si activè capiuntur, acutum habent in penultima ; ut, μητρικλόνος matricida : sin passivè, in antepenultima ; ut, μητρόκλονος a matre occisus.

III. SYLLABA natura longa ante finalem brevem, vel positione longam, si tonum habeat, circumflebitur : ut, σῶμα, εἶμι ; αὐλαξ fulcus.

Obs. In vocibus autem, quarum ultima positione longa est, penultima natura longa interdum acuitur : ut, λαίλαξ turbo.

IV. MONOSYLLABA non contracta acuuntur : ut, ὄς, χθών terra.

Obs. Verba autem monosyllaba producta circumflexum postulant : ut, ἦν, θῶ, εἶς.

Etiam nomina quaedam : ut, πῦρ, ναῦς, εἶς, ποῦς, πῦρ, et alia.

Item adverbia : ut, *αὖ, νῦν, μῶν, ὦ* : similiter etiam conjunctio *οὖν*.

V. IN contractione, ex acuto et gravi fit circumflexus : ut, *ποιέεις, ποιεῖς*. Ex gravi autem et acuto fit acutus : ut, *ποιεῖτω ποιεῖτω, ἐστιάς ἐστιάς*.

VI. DIPHTHONGI *αι* et *οι* in fine dictionis ratione accentuum pro brevibus habentur : ut, *τύπισμαι, ἀνδρωποι*.

Obs. Excipitur tamen adverbium *οἶκοι domi*, nam *οἶκοι* est nomen plurale ab *οἶκος domus*.

Regulae speciales.

I. IN tribus prioribus declinationibus nominum simplicium si acutus sit in ultima syllaba, in genitivo et dativo per omnes numeros in circumflexum mutatur : ut, *Θεός, Θεοῦ, Θεῷ ; Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς*.

Si acutus sit in penultima, ubique manet : ut, *λόγος, λόγου, etc.*

Si circumflexus sit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa : ut, *οἶκος, οἴκου, οἴκῳ, etc.*

Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa : ut, *ἀνθρωπος, ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ, ἀνθρωπον, etc.*

Obs. Genitivus pluralis primae et secundae declinationis circumflectitur in ultima ; nisi in adjectivis, pronominibus, et participiis foemininis, a masculinis non acutitonis in 3^a tertiae declinationis simplicium profectis, quorum accentus in sede sua remanet : ut, *ἅγιος, ἁγία, ἅγιον ; ἡμέτερος, ἡμέτερα, ἡμέτερον ; τέθυμμεος, τέθυμμένη, τέθυμμένον* : gen. plur. *ἁγίων, ἡμετέρων, τέθυμμένων*, omnium generum. In acutitonis autem regulam sequitur generalem : ut, *ἀνδρὸς, ἀνδρὰ, ἀνδρῶν ; ἀνδρῶν*.

II. IN quarta declinatione simplicium manet acutus in antepenultima per omnes casus et numeros, licet ultima sit longa : ut, *ἀνώγειν, ἀνώγειν, etc.*

III. IN

III. IN quinta declinatione simplicium acutus in ultima recti manet in penultima obliquorum; ut, *μονάς*, *μονάδος*, *μονάδι*: sin penultima sit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis aut anceps; ut, *σῶτηρ*, *σῶτηρος*, *σῶτηρι*, etc.

Acutus in penultima recti manet in antepenultima obliquorum, cum ultima sit brevis; circumflexus verò mutatur in acutum: ut, *μάστιξ*, *μάστιγος*; *βῆμα*, *βηματός*.

Acutus in antepenultima recti promovetur in syllabam proximam, quoties ultima sit brevis aut anceps; ut, *ἐπίγραμμα*, *ἐπιγράμματός*: sed cum ultima sit longa, occupabit penultimam; ut, *ἐπιγραμμάτων*.

IV. MONOSYLLABA quintae declinationis in genitivo et dativo singulari, et dativo plurali, acuuntur in ultima: ut, *χεῖρ*, *χειρὸς*, *χειρὶ*, *χερσὶ*¹.

In genitivo et dativo duali, et genitivo plurali, circumflectuntur in ultima; ut, *χειρῶν*, *χειρῶν*.

In accusativo singulari, et in nominativo, accusativo, vocativo duali ac plurali, circumflectitur penultima, si longa sit natura: ut, *χεῖρα*, *χεῖρε*, *χεῖρες*, *χεῖρας*.

Obs. 1. Participia monosyllaba hic excipi debent, quae accentum retinent in penultima casuum disyllaborum: ut, *δεῖς*, *δένιος*, *δένι*, *δεῖσι*; *ὢν ὄνιος*, *ὄνι*, *οὔσι*. Sic et *πᾶσι* a *πᾶς*.

Obs. 2. Item genitivi plurales *παίδων*, *τρώων*, *πάντων*, *ᾠτῶν aurium*, *φῶτων luminum*, et alia hujusmodi monosyllaba circumflexa, quae retinent tonum in priore.

V. ACCENTVS nominum contractorum et pronominum ex eorum inflexione supra tradita edisci possunt. Sed dativus pluralis *ὑμῖν*, mutato accentu, scribitur interdum *ὕμιν*, ultima correpta.

VI. IN accentibus verborum modus indicativus circumflectit ultimam futuri primi quintae, et futuri se-

¹ Attamen per contractionem facta saepius penultimam circumflectunt: ut, *τὸ κῆρ*, *κῆρος*, *κῆρι*, *cor*, a *κῆαρ*: sed ἡ *κῆρ*, *κῆρος*, *κῆρι*, *mors*.

cundi omnium conjugationum, in voce activa : penultimam verò utriusque in media ; ut, *σπερῶ, τυπῶ* ; *σπερῶμαι, τυπῶμαι* : item penultimam tertiae pluralis in praesenti verborum in *μι* ; ut, *τίθημι, τιθεῖσι* : sed *ἀνιμι σπιρο, ἄεισι*.

Imperativus circumflectit ultimam indefiniti secundi medii ; ut, *τυποῦ* : sed in *γένοῦ, τράπου, et ἐνέγκου*, grammatici acuunt penultimam. Acuitur autem ultima indefiniti secundi activi in sequentibus : *εἰπέ, ἐλθέ, εὔρε* ; interdum *ἰδέ, et λαβέ*.

Subiunctivus circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, et in praesenti et infinito secundo activo verborum in *μι* : ut, *τυφθῶ, τυπῶ* ; *τιδῶ, θῶ*. Penultimam verò in perfecto passivo, et in praesenti et perfecto verborum in *μι* : ut, *τετιμῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι*.

Infinitivus circumflectit ultimam indefiniti et futuri secundi activi : ut, *τυπεῖν*. Penultimam acuit indefiniti secundi medii : ut, *τυπίσθαι*. Accentum exigit in penultima indefiniti primi activi, et perfecti passivi ; ut, *τύψαι, τετύφθαι, τιμῆσαι, τετιμῆσθαι* : quod de temporibus in *ναι* desinentibus pariter dici potest ; ut, *τελυφέναι, ἰσλάναι, τυφθῆναι, σῆναι*¹.

VII. PRAEPOSITIONES omnes tono affectae acuuntur in ultima, nisi casui postponantur, ut supra ostensum fuit, pag. 133.

Voces accentu destitutae.

ACCENTV scorsum posita carent, articuli praepositivi *ὀ, ἦ ; οἱ, αἱ* : adverbia *εἰ, οὐ, οὐκ vel οὐχ, ὥς* : praepositiones *εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, ἐν*. His particulae quaedam expletivae, ut vocantur, adjici possunt, de quibus supra dictum fuit, pag. 132.

¹ Omnia serè, quae de accentibus tam nominum quàm verborum hic dicta sunt, cum aliis eodem spectantibus, exempla in *Etymologia* allata clariùs illustrabunt.

De vocibus encliticis.

I. ENCLITICA vox est, quae accentum acutum, vel suum vel pro suo, in vocis praecedentis syllabam finalem inclinat; aut suum omnino amittit.

Voces encliticae sunt,

Nomen τις indefinitum, per omnes casus; sed τις interrogativum acuitur in prima.

Pronomina μου, μοι, με; σου, σοι, σε; ού, οι, ε.

Verba εἰμι et φημι, in omnibus personis indicatiivi praesentis, excepta secunda singulari.

Adverbia ποτέ, ποδι, πῃ, ποῖ, ποῦ, πῶς, indefinita. Interrogativè enim sumpta non inclinant, duoque prima accentum habent in penultima.

Conjunctiones duae copulativae καὶ vel καί et τε: cum particulis expletivis, γε, νυν, νυν, περ, πω, ῥα, τοι, et plurumque δύν.

II. INCLINANT autem, hoc est, transferunt accentum in vocem praecedentem, cum praecedens vox habet,

Acutum in antepenultima: ut, Ἀνδρῶπιός τις, *homo quidam*.

Circumflexum in penultima, ultima existente brevi: ut, Σῶμά τι, *corpus quoddam*.

Acutum in penultima, quae cum ultima pedem facit trochaicum: ut, αἶψά ποδι, *siquando*. Hom. Sed εἰμι et φημι post voces hujusmodi non inclinant.

III. AMITTUNT verò, cum vox praecedens habet,

Acutum in penultima, quae cum ultima pedem trochaicum non facit: ut, Λόγος σου, *sermo tuus*. Disyllabae tamen encliticae hic retinent accentum: ut, Εἰ σῶσω τίνας, *si servem aliquos*. Rom. xi. 14.

Circumflexum in ultima: ut, Ὁρῶ σε: *Videa te*.

Acutum in ultima: ut, Ἀγαθόν τι, *bonam aliquod*.

¹ Acutus finalis vertitur in gravem, si periodum claudat, vel enclitica sequatur, ubi formam suam retinet; quod discriminis causa factum conjecrelicet. Vid. supra, pag. 3. not. 1.

Obs. 1. Verbum ἐστὶ retrahit accentum in penultimam, cum orationem vel membrum ejus incipiat : item post particulas καὶ, οὐκ, εἰ; et voces quasdam apostrophum passas, sicut τοῦτ', ἀλλ', et alias : ut, Ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἐστὶ σῶμα πνευματικόν : *Est corpus animale, et est corpus spirituale.* 1 Cor. xv. 44.

Obs. 2. Reliquae encliticae servant accentum post quamvis distinctionem : ut, τινὲς μὲν, τινὲς δὲ ; alii quidem, alii verò.

Obs. 3. Pronomina post praepositiones, et ἢ vel, saepius non inclinant.

Voces synencliticae.

I. CUM plures encliticae concurrunt, quarum una accentum suum alteri communicat, synencliticae dicuntur : ut, Καθὼς φασὶ τινες : *Ut quidam dicunt.*

II. SI prior autem monosyllaba accentum exuerit, sequens disyllaba quandoque non inclinat, praesertim post pronomen : ut, Ἐχθιστος δὲ μοι ἐσσί : *Invisissimus verò mihi es.* Hom.

Obs. Τὶ inclinans accentum saepe non recipit a sequente enclitica : ut, Οὐ τι μοι, *nihil mihi.* Hom.

III. PLURES synencliticae alternatim saepe acuum tunc, et amittunt accentum : ut, Οὐ γάρ πω τίνα φημι : *Non enim ullum puto.* Hom.

Figurae dictionis.

PROTHESIS est, cum litera vel syllaba principio dictionis additur : ut, σμικρὸς παῖς, pro μικρὸς ; τεταγών, pro ταγών, a τάξω apprehendo.

(APHAERESIS est, cum litera vel syllaba principio dictionis aufertur : ut, αἶα pro γαῖα, terra ; ὄρεν pro ἱερὸν, festum.

EPENTHESIS est, cum medio dictionis litera vel syllaba interfertur : ut, ἔλλαβε, pro ἔλαβε, cepit ; ἤγαγον, pro ἤγον, duxi.

SYNCOPE

SYNCOPE est, cum litera vel syllaba e medio dicti-
onis subtrahitur :ut, μόλιθος, pro μόλιθος, *plumbum* ; εὐ-
ρήσῃν, pro εὐρησάμην, *inveni*.

PARAGOGE est, cum fini dictionis litera vel syllaba
adjungitur :ut, ἐγὼν, pro ἐγὼ, *ego* ; ἦσθα, pro ἦς, *eras*.

APOCOPE est, cum fini dictionis litera vel syllaba de-
trahitur :ut, πολλὰκι, pro πολλὰκις, *sæpe* ; δῶ, pro δῶμα,
dimus.

ANTITHESIS est unius vel plurium literarum commu-
tatio :ut, πρόσω, pro πόρρω, *procul* ; θάλαττα, pro θά-
λασσα, *mare*.

METAPLASMVS est mutatio terminationis in eodem
casu :ut, ἀλκί, pro ἀλκῇ, *robori*.

METATHESIS est literarum ordo immutatus :ut, κέρ-
τος, pro κράτος, *robur* ; ἐρέω, pro ῥέξω, a ῥέξω *facio* ; ἐπρά-
δον, pro ἐπαρδον, a πέρδω *vasto*.

SYNALOEPHA est elisio vocalis ante alteram in diver-
sis dictionibus :ut, τὰμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea* ; τεύνομα, pro
τὸ ὄνομα, *nomen* ; δοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*.

IV. DE PROSODIA.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scan-
sio, præterimus, tanquam satis cognita ex prosodia
Latina.

Hic tantum meminerint pueri vocales ε et ο breves esse ;
η et ω, cum omnibus diphthongis, longas esse natura :
α vero et υ ancipites.

SCANSIONI accidunt apud Graecos apostrophus, syn-
acresis¹, diaeresis, et caesura.

APOSTROPHVS est, cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι,
sequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente,

¹ Dic tur etiam *synecporefsis*.

Sed hoc non raro omittunt Graeci : ut Homerus,

Ὁ γύναι, ἡ μάλα τὸντο ἔπος νημερὲς εἶπες :

O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Saepe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales et diphthongi ; ut,

Παρ' μὲν οἱ ὠρία κεῖται, ὅσα θεὸς ἄκρα φέρονται.

Adjunt ei fructus, quotquot tempestrivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis : ut, ὦ γὰρ, *o bone* ; ὦ ἰαξ, *o rex* ; ὦ ἄνθρωπε, *o homo* : pro ὦ γὰρ, ὦ ἰαξ, ὦ ἄνθρωπε.

(SYNAERESIS est duarum syllabarum in unam contractio) ut Homerus :

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσέῳ πάντας Ἀχαιοὺς :

Cum aureo sceptro, et supplicavit omnibus Achivis,

(DIAERESIS est, cum ex una syllaba dissecta fiunt duae) ut, παῖς pro παῖς ; εὐφρων, pro εὐφρων, *laetus*.

(CAESURA est, cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur) eaque fit a primo usque ad quintum pedem. Sic Homerus :

Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν :

Magno autem clamore accurrebant filii Achivorum.

DE ANCIPIVUM VOCALIVUM QVANTITATE.

ANCIPIVUM vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione,
Vocali ante vocalem,
Accentu,
Contractione,
Dialecto,

Derivatione,
Compositione,
Incremento,
Regula,
Exemplo seu Auctoritate.

Positio.

(VOCALIS brevis ante duas consonantes aut duplicem, in eadem dictione aut diversis, positione longa est) ut,

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πλερόντες οἰσίοι ;

Pandare, ubi tibi arcus, et volucres sagittae ? Hom.

Brevis

Brevis autem finalis ante duplicem, vel duas simplices, baud rarò corripitur : ut idem, *Οἷτε Ζάκυνθον ἔχον, qui- que Zacynthum tenebant : ἡδὲ Σκαμάνδρος, et Scamander.*

Σ tamen aliquando eliditur, nulla positione facta : ut Arat.

Ὦρῃ ἐσπερίῃ κρῶζει πολύφωνος κερώνη.

Hora vespertina crocitat clamorosa cornix¹.

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquida, communis redditur : ut Phocyl.

Μέτρα δὲ τεύχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον :

Moderata diis praeſta, modus enim eſt optimus.

Item ante π, κ, μ, et nonnunquam ante solam liquidam : ut Hom.

Ἀχιλῆος δ' ἐλωρία τεύχε κύνεσσι : Fecitque ipſos eſcas canibus.

Vocalis ante vocalem.

VOCALIS longae, et diphthongi, breves eſſe poſſunt pro arbitrio ; ſi modò ſubſequens diſctio a vocali, aut diphthongo, incipiat : ut idem,

Ἡμετέρῳ ἐν οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, noſtra in domo Argis.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur, niſi producatuſ licentia poetica.

Accentus.

ULTIMA brevis eſt, quando penultima circumſlectitur : ut, *μοῦσα.*

Cum penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps in ultima producitur : ut, *ῥα hora.*

Quando maſculinum in *ος* purum vel *ρος* habet accentum in antepenultima, foemininum ejus longum eſt in ultima : ut, *ἄγιος, ἁγία ; ἀμφοτέρως uterque, ἀμφοτέρω.*

Si-anceps habet acutum in penultima, ultima brevis, brevis erit : ut, *φύσις natura.*

¹ Sic nonnunquam apud Latinos : ut, Cicero in Aratum : *Dolpbinus jacet baud nimio luſtratus nitore.*

(Omnis syllaba circumflexa longa est natura : ut, *παῖς*, *ἴσθις*.

Contractio.

(OMNIS syllaba ex contractione facta longa est : ut, *ἔβόα*, *ἔβόα* clamabat.

Dialectus.

A DORICVM, natum ex η, longum est : ut, *τομῆ*, pro *τομή*, *σέττιο*.

Aeolicum breve est : ut, *νύμφα* pro *νύμφη*.

Ionicum breve est in penultimis perfectorum, et in tertiis personis pluralibus passivis : ut, *γέγαα*, pro *γέγγα*, *natus sum* ; *τετύφαλοι* pro *τετυμμένοι εἰσι*.

Verum α Ionicè interpositum verbis in *άω*, longa syllaba antecedente, producit : ut, *τιμωαίω* pro *τιμῶν*, item in tertiis personis pluralibus verborum in *μι* : ut, *τιδέασι* pro *τιδεῖσι*.

Derivatio.

DERIVATIVA eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur : ut, *νικάω* vinco, *νίκη* victoria, *νικητής* victor, et producta.

Compositio.

COMPOSITA simplicium quantitatem ferè sequuntur : ut, *ἡ τιμὴ* honor, *ὁ ἄτιμος* inhonorus, et longa.

Privativa particula α in compositione ferè corripitur : ut, *ἄτιμος* inhonorus, *ἀκλεής* inglorius.

Particulae etiam *ζα*, *αρι*, *ερι*, *βρι*, *δυ*, *δυσ*, in compositione repertae corripuntur : ut, *Κιλλαν τε ξαδίν*, *Cillanque exiniam*. Hom.

Incrementum.

Incrementum nominum ¹.

(A AEOLICVM genitivorum longum est : ut, *Ἀινείας*, pro *Ἀινείου*, *Aeneae* ; *Μουσάων*, pro *Μουσῶν*, *Musarum*.

¹ Incrementum nominum hic dicitur ea vocalis, quae ultimae nominativi singularis respondet : ut, α in *Ἀινείας*, et *Μουσάων*.

(Quintae declinationis breve est in,

Neutris in α, αρ, ας : ut, σῶμα σώματος, corpus; νέκταρ νέκταρος, nectar; κρέας κρέατος, caro.

(Foemininis et masculinis in ας : ut, ἡ Παλλὰς Παλλάδος, Pallas; ὁ μέλας μέλανος, niger : nominibus in ψ : ut, Ἀραβὶς Ἀραβός, Arabs : et plurimis in ξ : ut, κόλαξ κόλακος, adulator.

(Masculinis et foemininis in αρ et λς : ut, ὁ μάκαρ μάκαρος, beatus; ἡ ἄλς ἁλός, mare. Excipe ψὰρ ψαρός, sturnus.

Genitivus in ἄνος longus est, quod patet ex accentu; ut, τιτᾶν τιτάνος : sed μέλανος a μέλας, et τάλανος a τάλας miser, incremento brevi.

(Genitivus in αος, a nominibus in αυς, brevis est : ut, ναὺς navis, ναός. Item dativus pluralis in nominibus, quae syncopen patiuntur : ut, ἀνδράσι, μητέραςι, παῖδαςι.

II BREVE est in,

Neutris : ut, τὸ μέλι μέλιτος, mel.

(Foemininis et masculinis gravitonis in ἰδος, ιος, et ιτος : ut, ἡ ἔρις ἐρίδος, lis; ὁ ὄφις ὄφις, serpens; ἡ χάρις χάριτος, gratia.

(Foemininis acutitonis in ἰδος : ut, ἡ πατρίς πατρίδος, patria.

(Longum est in,

Foemininis et masculinis, quae duas habent terminationes in recto : ut, ἀκτὶν et ἀκτῖς, ἀκτῖνος, radius; δελφὶν et δελφίς, δελφίνος, delphinus.

(Monosyllabis : ut, ὁ vel ἡ δὴν δινός, littus; ἡ ῥιν ῥινός, nasus; ἡ ἰς vel ἡ, ἰνός, fibra; ὁ λῆς λιός, leo; λῆς λιτός linteam. Sic ὄρνις ὄρνιθος, avis; et εὐκνήμιδες bene ocreati, passim apud Homerum. Sed Δις Διός, Jupiter, corripitur.

(In ις et ψ desinentibus plerumque breve est : ut, ἡ θρίξ τριχός, capillus; ἡ χέρνιψ χέρνιβος, pollubrum.

III BREVE est in,

Monosyllabis in υς : ut, ὁ μῦς μύος, mus.

Neutris

Neutris in *υ* : ut, τὸ γόνυ γόνυος, *genu*.

Penacutis, acutis, et circumflexis in *υρ* et *υς* : ut, ὁ ἐπὶ μάρτυρ μάρτυρος, *testis* ; ὁ νεκὺς νεκυός, *cadaver*.

Quae in *υν* et *υς* desinunt, producuntur : ut, Φόρκυν et Φόρκυς, Φόρκυνος *Phoreys*.

(In *ξ* et *ψ* desinentia ferè habent breve incrementum) ut, ὄνυξ ὄνυχος, *unguis* ; χάλυψ χάλυδος, *chalybs*.

Excipiuntur tamen γρύψ γρυπός, *gryps* ; γυψ γυπός, *vultur*.

Quantitas verborum gravitonorum et contractorum.

IMMUTABILIS vocalis eandem quantitatem in praesenti et imperfecto per omnes voces, modos, et participia habebit : ut, κρίνω ἐκρίνον, κρίνομαι ἐκρινόμην, κρίνων κρίνόμενος ; syllaba *κρί* ubique longa.

Verba in *υνω* producunt penultimam in praesenti et imperfecto : ut, μολύνω ἐμόλυνον, *contamino*.

Verba in *άνω* penultimam corripiunt : ut, λαιβάτω lateo : nisi tormentur a futuro ; ut, αὔξάνω, ab αὐξήσω, *augeo*.

Verba in *ίω* et *ύω* quodammodo in penultima sunt communia.

QUANTITAS futurorum et indefinitorum ex verborum formatione satis constat.

Nonnulli tamen observant indefinitum primum in quarta conjugatione penultimas *α*, *ι*, vel *υ*, breves habere, cum sint breves in futuro ¹.

Idem volunt in verbis in *άω*, nisi *ρ* vel vocalis praecedat *α* ; tunc enim *α* erit commune.

PORRO si anceps sit brevis in futuro vel indefinito primo, brevis quoque est in perfecto activo et passivo, etiam in indefinito et futuro primo passivo omnium modorum : ut, γελάω γελάσω γεγέλακα, *rideo*.

(Tertia persona pluralis praeteriti in *ασι* semper longa est : sicut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρῆσιν κασι μέλαιναι,

Non bonum : Parcae autem nigrae nobis astant.

¹ Hoc fit in verbis quibusdam desinentibus in *άζω*, *ίζω*, et *ύζω*. Vid. supra, pag. 53. not. 2.

(PARTICIPIVM foemininum indefiniti primi in *ασα* longum est.)

Quantitas verborum in *μ*.

PROPRIA reduplicatio verborum in *μ*, nisi obstet possessio, brevis est; impropria verò communis.

A primae conjugationis ubique corripitur, extra tertiam personam pluralem praesentis indicativi, modum subjunctivum, et participia vocis activae.

T quartae conjugationis in indicativo singulari activae vocis producitur.

Sed in duali et plurali ejusdem vocis, excepta tertia persona plurali, item in tota passiva et media corripitur.

In imperativo singulari corripitur in polysyllabis; in dissyllabis verò producitur: ut, *Κλῆθι μεν*, *Ἀεφύροτοξε*: Audi me, Apollo.

Regula.

ANCEPS vocalis ante aliam, sive brevem sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

(A in superlativo semper corripitur: ut, *σοφώτατος*.)

Nomina in *ια* penultimam habent communem, saepius tamen correptam: ut, *σοφία*, *Μαρία*.

Excipe *ἀστυία* desideria, *αἰνία* verberatio, *ἀνία* tristitia, *καλὰ* nides, *πνικὰ* pulvis, *ὀρμὰ* linea piscatoria, *ὄλκα* calculus; quae saepius producant.

(I brevis est in,

Diminutivis in *ιον*: ut, *νεφέλιον* puellula.

Comparativis neutris: ut, *νέριον* suavius.

Multis nominibus in *υς*: ut, *βίος* vita, *ἄξιος* dignus.

Adjectivis possessivis et materialibus in *ινος*: ut, *ἀνθρώπινος* humanus, *λίθινος* lapideus.

Item in illis ferè, quae tempus significant: ut, *εἰασιμένας*, *δεσπόμενος*.

(Υ in pronomibus producitur: ut, *ὑμεῖς* ὑμῶν, ὑμῶν, ὑμῶν.

In

(In nominibus verò polysyllabis in *ὄν*, et *ὄτης*, *υ* corripitur :) ut, γῆθοσύν *gaudium*, βραδύτης *tarditas*, γλυκύτης *dulcedo*.

Exemplum seu Auctoritas.

ULTIMA ratio cognoscendae quantitatis syllabarum est exemplum seu auctoritas, eademque optima, certissima, et facillima ; quam poetarum lectio multò facilius, quàm regularum multitudo suppeditabit.

DE VLTIMIS SYLLABIS.

(AFINITA corripuntur :) ut, τράπεζα *mensa* ; item μαῖα *obstetrix*, μοῖρα *fortis*, τέτυφα, τύψα, ἴνα.

(Producentur autem,

Nomina in *αα*, *εα*, et *δα* :) ut, Ἀθηνῶα *Minerva*, θεῶα *spectaculum*, βασιλῆδα *ludi genus*.

Polysyllaba in *αια* : ut, σεληναῖα *luna*.

Nomina in *εα* : ut, χρεῖα *usus*, ἐγχεῖα *hastæ*. Excipe, quae manant ab adiectivis in *ης* : ut, ἀληθεία *veritas*, ab ἀληθής : item ἡ ἱέρεια *sacerdos*, et alia quaedam.

Substantiva in *ια*, et foeminina ab adiectivis in *ος* : ut, σοφία *sapientia*, ὁμοία *similis*. Excipe verbalia in *τρια* ; ut, ψαλτρία *tibicina* : item δῖα *divina*, πότνια *venerranda*, ἴα *sola* ; sic et μία *una*.

Nomina in *ρα*, non praecedente diphthongo : ut, χαρὰ *gaudium*. Excipe γέφυρα *pons*, et alia pauca.

Doricum *α* in genitivo : ut, τοῦ Ἀινεία, pro Ἀινείου : et ubicunque pro *η* ponitur.

Vocativus nominum in *ας* primae declinationis : ut, ὦ Ἀινεία.

Vocativi poetici : ut, ὦ Πολυδάμα.

Dualia in *α* : ut, τὼ κριτὰ, τὰ μούσα.

(AN finita corripuntur :) ut, τράπεζαν, μέλαν, ἔτυψαν. Producentur autem,

(Masculina in *αν* ;) ut, τιτάν. Sic et πᾶν, nisi in compositis : ut, πρέπαν *totum*.

Etiam

(Etiam
ve est

(Iterum
dae, t

(AP
ἀφαρ

sturnu

(AS
τύψας

Cor

Non

genitiv

(Accusativ

etiam

Iterum

fecti a

Ad

(I finit

ηφι, p

Pro

Adv

ὄντοςί.

Iterum

τὶ pro

Etiam

(IN

πάλιν

Iterum

πλουσι

No

ut, ρί

(IS

ραννίδ

1 In

3 V

(Etiam adverbia ; ut, πέραν *ultra* : sed ὅταν, *quando*, breve est.

(Item αν primae declinationis ; ut, Ἀινείαν : et secundae, si acutum habet in penultima ; ut, φιλίαν.

(AP finita corripuntur ; ut, νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ *caeterum*, ἄφαρ *statim*. (Excipe monosyllaba ; ut, κὰρ, *caput*, ψὰρ *sturnus*.

(ΑΣ finita producuntur ; ut, Ἀινείας, τὰς μούσας, Ἄϊας, τύψας.

Corripuntur autem,

Nomina imparisyllabicè inflexa, quae non formant genitivum in αντος : ut, ἡ λαμπὰς, ὁ μέγας, τὸ σέλας *lumen*.

(Accusativi plurales quintae simplicium ; ut, τιλᾶνας : etiam ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Item secunda persona singularis indefiniti primi et perfecti activi : ut, ἔτυψας, τέτυψας.

Adverbia quoque ; ut, ἀτρέμας *quietè*, ἐκὰς *procul*.

(I finita brevia sunt ; ut, μέλι, τύπλουσι, τίθημι, ὅτι, βίηφι, pro βία, vi.

Producuntur autem,

Adverbia, et pronomina, ausa per paragogen : ut, νυνὶ, οὐτοσί.

Item ι ab Atticis ex ε vel α factum : ut, ὀδὶ pro ὀδῇ, ταυτὶ pro ταυτά.

Etiam κῆρ *herdeum* : et nomina literarum : ut, ξῖ, πῖ.

(IN finita corripuntur ; ut, ἔριν, μὶν et νῖν¹, τὶν et τεῖν², πάλιν : sed πρὶν commune est.

Item syllabae, quibus ν additur, breves sunt : ut, τύπλουσιν, ἐσλίν.

Nomina autem duarum terminationum producuntur : ut, ρῖν, ἀκτὶν, δελφίν³.

(ΙΣ finita corripuntur ; ut, πόλις, ἔρις ἔριδος, τυραννὶς τυραννιδος ; δῖς, τρῖς, cum ejusmodi adverbiiis.

¹ Indeclinabile, pro αὐτὸν vel αὐτὴν, αὐτοῖς vel αὐτάς.

² Pro σοί.

³ Vid. supra, pag. 25

Producuntur autem, quorum augmentum est longum; qualia sunt *ῥις, δελφίς, ὄρνις, κημὶς, σφραγίς, et κλείς.*

Item monosyllaba, praeter *τις* indefinitum.

(*Υ* finita corripuntur: *ῥις, σὺ, δάκρυ, γλυκὺ dulce.*

Producuntur autem adverbia fictitia, *ῦ, γρύ*: et nomina literarum; *υτ, μῦ, νῦ.*

Item tertia persona singularis in imperfecto et indefinito secundo verborum in *μι*: *υτ, ἔδν, ἔφν.*

(*ΥΝ* finita corripuntur: *ῥις, βραδὺν tardum, πολὺν, σύν.*

Producuntur autem nom. in *υν υνος*: *υτ, μόσσυν turris.*

Et quae in nominativo *υς* longum habent: *υτ, ἰλὺς limus, ἰλὺν.*

Item prima persona verborum in *μι*: *υτ, ἐξεύθυν, ἔδν.*

Etiam voces circumflexae: *υτ, μῦν turem, et νῦν.*

(*ΥΡ* finita longa sunt: *ῥις, ψίθυρ susurrus; τὸ πῦρ ignis, quod tamen in obliquis breve est.*

(*ΥΣ* finita corripuntur: *ῥις, κόρυς galea, βαθὺς profundus, βαρὺς gravis.*

Producuntur autem acutitona, quae declinantur per *ύος*: *υτ, ἰλὺς limus, ὄφρυς supercilium.*

Item gravitona haec; *κώμυς fasciculus, ἄκρυς rete, ἄχλυς caligo*: et monosyllaba; *υτ, μῦς mus.*

Participia etiam in *υς*: *υτ, ζευδύς.*

Poëtica licentia.

HAE sunt regulae observatione dignissimae de syllabarum quantitate. Sed infinita quodammodo est Graecorum poetarum licentia, qui, sive metri necessitate coacti, sive numerorum varietati et elegantiae studentes, interdum longas corripunt, breves producunt, aut ancipitem vocis ejusdem in eodem versu et producunt et corripunt: *υτ,*

** Ἀρες, Ἀρες, βορρολογὴ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα:*

Mars, Mars, homicida, sanguinarie, moenium subversor.

Figur.

SYSTO

T

H

ECTA

Δος

Da,

CATA

erfectio

um dua

Μάρτυς

BRAC

oc est,

Zeῦ

HYPE

positio

Εν ἁμ

ENAL

ondeus

ondaic

Ἀμφό

Utrum

DIAL

t una p

requenti

᾽Οὐδ'

ἥως εἰ

¹ Odyss.

² Dictu

³ Odyss.

⁴ Divers

146.

Figurae poëticae.

SYSTOLE est, qua syllaba longa corripitur: ut Hom.

Τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι¹:

Honorem verò sortiti sunt aequaliter diis.

ECTASIS² est, qua syllaba brevis producitur: ut, Id.

Δὸς μὴ Ὀδυσσεῖα πολίπορθον οἶκαδ' ἰκῆσθαι³.

Da, ut ne Ulysses urbium everfor in patriam veniat.

CATALEXIS est, qua syllaba finalis ad justam metri perfectionem desideratur; cujus usus, sicut et sequentium duarum, in iambis et trochaicis reperitur: ut,

Μάξιμους σο-φώτατοι, *testes sapientissimi*, Pind.

BRACHYCATALEXIS est, qua syllabae finales duae, hoc est, integer pes desideratur: ut,

Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὥραι: *Jupiter: tuae enim horae.* Id.

HYPERCATALEXIS est, qua syllaba praeter justam dispositionem abundat: ut,

Ἐν ἀμέρᾳ φαινὸν ἄστρον: *Interdiu lucidum astrum.* Id.

ENALLAGE⁴ est, qua pes pro pede ponitur, ut cumpondeus in quinto loco constituitur. Cujusmodi versus pondaici vocantur: ut Hom.

Ἀμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.

Utrumque, rexque bonus, fortisque bellator.

DIALYSIS est, qua dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in praecedente sit versu, altera in principio sequentis: ut Pind.

Οὐδ' ἀπίθησέ νιν· ἀλ-

Neque inobediens fuit illi: sed

ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν ὄρεων.

Heros in littora prosiliens.

¹ Odyss. A. 303. Sed vide illic *Barnesium*.

² Dicitur etiam *diastole*.

³ Odyss. I. 530. ubi *Barnesius* legit πολίπορθον, quem vide.

⁴ Diverſa hujus figurae ratio videatur ſupra in *Figurata constructione*,

TABELLAE DIALECTORVM.

QUATVOR numerantur Graecae linguae dialecti, loquendi formae praecipuae, pro numero praecipuarum Graeciae gentium, quae a lingua communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Ionica, Dorica, Aeolica; praeter quas suam dialectum et idioma in quibusdam habuerunt poëtae: quae omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellae subiiciuntur. In reliquis autem, cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

ATTICI mutant σ in ξ ; ut, ξὺν pro σύν: $\sigma\sigma$ in $\tau\iota$; ut, θάλαττα pro θάλασσα: σ in ρ ; ut, ἄρρην pro ἄρσιν. Et contractionibus in primis gaudent.

IONES ponunt η pro α ; ut, φιλίη pro φιλία amicitia. ϵ pro α ; ut, γελέω pro γελάω rideo: et contra α pro ϵ ; ut, τέμνω pro τέμνω seco.

Ex consonantibus κ pro π ; ut, κῶς pro πῶς: π pro κ ; ut, ἀπαιροῦμαι pro ἀραιροῦμαι aufero.

Contractionibus prorsus abstinent, et diphthongos non solvunt.

DORES usurpant α pro η ; ut, φάμα pro φήμη fama: pro ϵ ; ut, πιάζω pro πιέζω premo, ἐγώα pro ἐγώε ego quidem: pro ω ; ut, μουσᾶν pro μουσῶν musarum, πρῶτος pro πρῶτος primus: pro $\epsilon\iota$; ut, κλεῖδας pro κλειδας clauis: η pro α ; ut, ζῆν pro ζᾶν vivere: pro $\epsilon\iota$; ut, κοσμήν pro κοσμεῖν ornare.

ω pro ou ; ut, μῦσα pro μουσα musa, ὠκίνα pro οὐκίνα quare.

His adiecta sunt: Boeotica, cujus exempla quaedam, licet caeteris prioribus, infra occurrant.

αι pro ει ; ut, αἶθε pro εἶθε *utinam*.

ευ pro ου ; ut, ἀλεῦμαι pro ἀλουμαι *saliam*.

οι pro ου ; ut, τύπτοισα pro τύπτουσα *verberans*.

Ex consonantibus σδ pro ζ ; ut, συρίσδω pro συρίζω *sibilo*.

σ pro θ ; ut, Σεός pro Θεός.

κ pro τ ; ut, πόκα et ὄκκα, pro πότε et ὄτε, *aliquando* :

contra τ pro κ ; ut, τήνος pro κείνος *ille*.

χ pro θ ; ut, ὄρνιχες pro ὄρνιδες *aves*.

AEOLIS utuntur ε pro α ; ut, θέρτος pro θάρτος *audacia*.

ω pro ο ; ut, κῶρος pro κόρος *puer* : et contra ο pro ω ;

πρῶτος pro ἔρως *amor*.

αις pro ας ; ut, καλαῖς pro καλᾶς *bonas*.

Ex consonantibus ππ pro μμ ; ut, ὀππαῖα pro ὀμμαῖα

ῥῖ : et β ante ρ ; ut, βράκος pro ῥάκος *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt ; ut, κᾶλος pro

κός : et aspirationem rejiciunt ; ut, ἥλιος pro ἡλιος *sol* :

que pro i consonantem sequentem geminant ; ut, σπέρρῳ

ο σπείρῳ, χέρρῃς pro χεῖρες.

POETAE non solum peculiarem in quibusdam habent

alectum, sed etiam dialectos commiscet. Homerus

nicae, qua maximè utitur, reliquas admiscet ; Pinda-

s Doricus alias etiam dialectos adjungit ; Aristophanes

tticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Aeschylus, in

oris et cantilenis subinde sunt Dorici ¹.

In Tabella terminationum, quae proximè sequitur, literae majusculae

A. I. D. Ae. B. et P. ad singulas dialectos, quarum appellationes

ipiunt, scilicet *communem*, *Atticam*, *Ionicam*, *Doricam*, *Aeolicam*,

ioticam, et *Poëticam*, indicandas compendii causa usurpantur ; quem-

modum in dialectis *Verberum anemalorum* in μι denotandis supra

ctum fuit. Vid. pag. 101. not 1.

τεῦ } D.
τέω } P.

articu

Articulus subjunctivus.

Singular.

Dual.

Plural.

N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
Masc. C. ὁς,	οῦ,	ῶ	ὄν :	ᾶ,	αῖν :	οἱ,	ῶν,	οἷς,	οῦς.

ὁ P. ὅτου A. ὅτω A. του I.D.
 ὅτευ D. ὅτεο P.
 ὅτέω I. τῶ I.D.
 ὅτῳ Ac.
 τοῦ I.D.

Foem. C. ῆ,	ῆς,	ῆ	ῆν :	ᾶ,	αῖν :	αἱ,	ῶν,	αῖς,	ᾶς.
-------------	-----	---	------	----	-------	-----	-----	------	-----

τῆς,	τῆ,	τῇ	τῇν I.
ταῖς,	ταῖ,	ταῇ	ταῇν D.
οῦ,	ᾶ,	ᾷ	ὄ :

Neut C. ὅς,	οῦ,	ᾶ,	οῖν	ᾶ,	οῖς	ᾶ.
-------------	-----	----	-----	----	-----	----

Dialecti nominum simplicium et contractorum.

Prima declinatio simplicium.

Singular.		Dual.		Plural.	
N.	G.	V.	N.A.	G.D.	V.
C. ας, ης, ους, ους	A. ας, ης, ους, ους	α :	αι, αι, α :	N. G. ας, ας, ας, ας	A. V. ας, ας, ας, ας
ης, ας, ας, ας	ως, ας, ας, ας	η :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας
ας, ας, ας, ας	ας, ας, ας, ας	α :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας
ας, ας, ας, ας	ας, ας, ας, ας	α :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας

Secunda declinatio.

C. ας, ης, ους, ους	A. ας, ης, ους, ους	α :	αι, αι, α :	N. G. ας, ας, ας, ας	A. V. ας, ας, ας, ας
ης, ας, ας, ας	ως, ας, ας, ας	η :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας
ας, ας, ας, ας	ας, ας, ας, ας	α :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας
ας, ας, ας, ας	ας, ας, ας, ας	α :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας

Tertia declinatio.

C. ος, ος, ους, ους	A. ος, ος, ους, ους	ε :	αι, αι, α :	N. G. ας, ας, ας, ας	A. V. ας, ας, ας, ας
ος, ας, ας, ας	ως, ας, ας, ας	ο :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας
ας, ας, ας, ας	ας, ας, ας, ας	α :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας
ας, ας, ας, ας	ας, ας, ας, ας	α :	αι, αι, α :	αι, αι, ας, ας	αι, ας, ας, ας

Quarta

Quarta declinatio.

Dual.

Plural.

Quarta declinatio.

Singular.		Dual.		Plural.		
N. G.	D. A.	V. N.A. G.D.	V.	N. G.	D.	A. V.
C. $\omega\varsigma$, $\omega\upsilon$,	ω , $\omega\upsilon$,	$\omega\varsigma$: $\omega\upsilon$:	ω :	$\omega\varsigma$, ω ,	$\omega\varsigma$, ω ,	ω , ω ,
$\omega\omicron$, $\omega\omicron$ P.						

Quinta declinatio.

De hac declinatione videantur, quae supra dicta sunt, pag. 12.

Prima declinatio contractorum¹.

Singular.		Dual.		Plural.		
N. G.	D. A.	V. N.A. G.D.	V.	N. G.	D.	A. V.
C. $\eta\varsigma$, $\epsilon\varsigma$, $\epsilon\omicron\varsigma$, $\omicron\varsigma$,	$\epsilon\alpha$, $\epsilon\iota$,	$\epsilon\varsigma$: $\epsilon\varsigma$:	$\epsilon\epsilon$:	$\epsilon\epsilon\varsigma$, $\epsilon\alpha$,	$\acute{\epsilon}\omega\upsilon$, $\epsilon\omicron\iota$,	$\epsilon\epsilon\varsigma$, $\epsilon\alpha$, $\epsilon\alpha$,
$\epsilon\upsilon\varsigma$ D. Ae. $\eta\upsilon$ A. $\eta\varsigma$ A.						
$\epsilon\sigma\sigma\iota$ I. P.						

¹ Forma harum declinationum non contracta in communi dialecto hic traditur, ut in verbis postea forma contracta.

Secunda declinatio.

Singular.		Dual.		Plural.			
N. G.	D. A.	V.	N. A. G. D. V.	N.	G.	D.	A. V.
C. 1s, 1s,	ἱ, ἱ,	1:	1s, 1siv, 1s:	1s,	1siv,	1siv,	1s.
2s, 2s,	2s, 2s,	2:	2s, 2siv, 2s:	2s,	2siv,	2siv,	2s.
3s, 3s,	3s, 3s,	3:	3s, 3siv, 3s:	3s,	3siv,	3siv,	3s.
4s, 4s,	4s, 4s,	4:	4s, 4siv, 4s:	4s,	4siv,	4siv,	4s.
5s, 5s,	5s, 5s,	5:	5s, 5siv, 5s:	5s,	5siv,	5siv,	5s.
6s, 6s,	6s, 6s,	6:	6s, 6siv, 6s:	6s,	6siv,	6siv,	6s.
7s, 7s,	7s, 7s,	7:	7s, 7siv, 7s:	7s,	7siv,	7siv,	7s.
8s, 8s,	8s, 8s,	8:	8s, 8siv, 8s:	8s,	8siv,	8siv,	8s.
9s, 9s,	9s, 9s,	9:	9s, 9siv, 9s:	9s,	9siv,	9siv,	9s.
10s, 10s,	10s, 10s,	10:	10s, 10siv, 10s:	10s,	10siv,	10siv,	10s.
11s, 11s,	11s, 11s,	11:	11s, 11siv, 11s:	11s,	11siv,	11siv,	11s.
12s, 12s,	12s, 12s,	12:	12s, 12siv, 12s:	12s,	12siv,	12siv,	12s.

Tertia declinatio.

Singular.		Dual.		Plural.			
N. G.	D. A.	V.	N. A. G. D. V.	N.	G.	D.	A. V.
C. 1s, 1s,	1s, 1s,	1:	1s, 1siv, 1s:	1s,	1siv,	1siv,	1s.
2s, 2s,	2s, 2s,	2:	2s, 2siv, 2s:	2s,	2siv,	2siv,	2s.
3s, 3s,	3s, 3s,	3:	3s, 3siv, 3s:	3s,	3siv,	3siv,	3s.
4s, 4s,	4s, 4s,	4:	4s, 4siv, 4s:	4s,	4siv,	4siv,	4s.
5s, 5s,	5s, 5s,	5:	5s, 5siv, 5s:	5s,	5siv,	5siv,	5s.
6s, 6s,	6s, 6s,	6:	6s, 6siv, 6s:	6s,	6siv,	6siv,	6s.
7s, 7s,	7s, 7s,	7:	7s, 7siv, 7s:	7s,	7siv,	7siv,	7s.
8s, 8s,	8s, 8s,	8:	8s, 8siv, 8s:	8s,	8siv,	8siv,	8s.
9s, 9s,	9s, 9s,	9:	9s, 9siv, 9s:	9s,	9siv,	9siv,	9s.
10s, 10s,	10s, 10s,	10:	10s, 10siv, 10s:	10s,	10siv,	10siv,	10s.
11s, 11s,	11s, 11s,	11:	11s, 11siv, 11s:	11s,	11siv,	11siv,	11s.
12s, 12s,	12s, 12s,	12:	12s, 12siv, 12s:	12s,	12siv,	12siv,	12s.

Quarta

Quarta declinatio.

Quarta declinatio.

Singular.			Dual.			Plural.					
N.	G.	D.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
C. ὦν, ὡς,	όος,	οῖ, όα,	οῖ: οῖ:	ὦν, οῖν,	ὦ: οῖ:	οῖ,	οῖ,	ὦν, οῖς,	οῖς,	οὗς,	οῖ.
ᾠς Ae.			ᾠν Ae. οῦν I. ὦ A.								

Quinta declinatio.

C. ας,		ας:		ατε, ατοι, ας,		ατε, ατοι, ας:		ατωι, ασι,		ατα, ατα.	
αας,	αι,	αι:	αι:	αε,	αοιν,	αε:	αα,	αωι,	εσι,	αα	I.
ως,	α,	α:	α:	α,	ων,	α:	α,	ων,	α,	αα	α A.

ADJECTIVA dialectos recipiunt ad normam suae inflexionis.

Dialecti pronominum.

Ἐγώ.

		Singular.		Dual.		Plural.	
C.	N.	G.	D.	N.A.	G.D.	N.	D.
		ἐμοῦ, μοῦ,	ἐμοί, μοί,	ἐμέ, μέ :	νώϊ, νώϊ :	ἡμεῖς, ἡμῶν,	ἡμῖν, ἡμᾶς.
A.	ἐγώγε,	ἐμέθεν, ἐμετόθεν, ἐμένθεν,	ἐμοιγε, ἐμῖν,				
D.	ἐγών, ἐγώνη, ἐγωγά, ἐγωνγά,	ἐμεῦ,		ἄμμε,		ἄμες, ἄμέων, ἄμῖν, ἄμᾶς.	
Ae.	ἐγών,	ἐμεῦ,		ἄμμε,		ἄμμες, ἄμμων, ἄμμῖν, ἄμμᾶς.	
I.		ἐμέ, ἐμοτο, ἐμεῖο,				ἡμέες, ἡμέων,	ἡμέας.
P.							
B.	ἰώγα, ιώγα,					ἡμείων, ἡμῖν,	

* Nonnulli scribunt νῶ ; Buthius et Voss. in Indice νῶ.

			Σύ.					
			Dual.		Plural.			
			N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
C.	N.	Singular.	G.	D.	A.	σὸι,	σὲ:	
Λ.	σύ,	σου,	σεῦ,	τοί,	τέ:			
D.	τὺ,	τῷ,	τεῦ,	τῷ,	τὺ:			
	τύη,	τύῳ,	τύῳ,					
Ac.			σεῦ,					
			τεῦ,					
I.			σεῖο,					
			σεῖο,					
P.			σεῖο,	τῷ,				
			σεῖο,	τεῖν,				
			σεῖο,					

Εὐθείας ἄρ' ἔβ' σφ'.

Οὐ.				Dual.		Plural.			
Singular.		Dual.		N.A. G.D.		N. G. D.		A.	
N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
C.	οὐ,	οἱ,	ἐ :	σφωῖ,	σφωῖν :	σφῆς,	σφῶν,	σφίσι,	σφᾶς.
D.	εὐ,		μῖν :	σφῶς,	σφῶν :	σφῆς,		σφέ.	
Ac.	εὐ,								
I.	εὐ,	εἰ,	ἐ :	σφεῖ,		σφέες,	σφῶν,	σφῆς.	σφέας.
P.	εἶθ,					σφέες,	σφείων,	σφῆς.	σφέας.
	εὐθεν,							σφι,	
	εὐθεν,							σφιν,	
Commun.						<div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> </div>			
						<div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> </div>			
						<div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> </div>			
						<div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> </div>			
						<div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> <div>αἶμος, ἡ, ὄν,</div> </div>			

* Mis indeclinabile significat *ipsum, ipsam* ; et interduum *ipse, ipsa*.

ARTICI, cum rem praesentem quasi digito indicant, addunt i in hne: ut, *οὐτοῦτο*, *τούτου*, *τουνού*; in neutro *τουνού*, et saepius *τουτί*; et in plurali pro *ταῦτα*, *ταυτί*. Sic *ἐκείνου*, *ἐκείνου*, etc. Aeoles vero pro *ἐκείνος* scribunt *κείνος*.

Iones autem ante vocales longas, aut diphthongos, ultimae syllabae horum pronominum interponunt ε: ut, *οὐτάς*, *τουτέου*, *τουτέω*, *τουτέω*, *τουτέω*, *τουτέω*, *τουτέω*, *τουτέω*; sic *αὐτάς*, *αὐτέου*, *αὐτέω*. Et etiam in pronominibus emphaticis: ut, *ἐμαυτέου*, *ἐμαυτέω*, *ἐμαυτέω*; *σεαυτέου*, *σεαυτέω*; *ἐαυτέω*.

Dialecti verborum gravitonorum.

Ἦox ἁείνια.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.	
Praef.	C. ω,	εἷς,	εἷς :	οὐεν,	εἷς, οὐσι.
Imp. Ind. 2.	{ C. ου,	ἦς,	ἦ Ae.	οἶμες D.	οὐτι D.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	οὐν.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἷς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		
Fut. I.	{ C. ω,	εἶς,	ε :	οἶμεν,	εἶς, οὐσι.
		εἶς,	ε D.		

	Singular.	Dual.	Plural.
Ind. 1. C. α.	α, ε :	ατον, άτν :	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκη. 1. P.		ασκον 1. ασαν B.
Perf. C. α.	ας, ε :	ατον, ατον :	αμεν, ατε, ασι.
	αα, αας, αε :	άατον, άατον :	άαμεν, άατε, άασι.
	in quibuldam 1.		αντι D. αν B.
Pl. p. C. εν, ει :	ην, εα, εε :	ειτον, είτην :	ειμεν, ειτε, εισαν.
	η A. D. εε 1.		ειμεν D. εσαν A. 1.
Fr. 2. C. ω, ει :	ω, εεις, εει :	ειτον, είτον :	ουμεν, ειτε, ουσι.
	ωω, εεις, εει :	έετον, έετον :	εομεν, εετε, εουσι 1.
Praef. Perf. }	C. ε, έτω :	Imperativus.	ετε, έτωσαν.
Ind. 1. C. ον, άτω :		ετον, έτων :	οντων A. άτων.
Ind. 2. C. ε, έτω :		ετον, έτων :	αντων A. έτων.
			οντων A.

Optativus.

[illegible]

3. Attici etiam hanc formam in secunda et tertia singulari, et tertia plurali, in primis usurpant:

Par-2

Participia.

Praef.	C. ων, ουσα, ον.	Perf.	C. ὄς, ῶν Ae.	ὄς.
	οῖσα D.			ὡσα, ὡς A.
Fut. I.	C. ων, ουσα, ον.	Ind. 2. C.	ὄν, οὔσα, οῖσα D.	ὄν.
	οῖσα D.			εὔσα Ae.
Ind. I.	C. ας, ασα, αιν Ae.	Fut. 2. C.	ῶν, ἔων, ἔουσα, ἔον I.	ῶν.
	αῖς, αῖσα,			

Vox passiva.

Modus indicativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Praef.	C. ομαι, η, εαι I. ει A. ναι P.	οἰμεθον, εσθον, εσθον :	οἰμεθα, εσθε, ενται.
			ομεσθα D.I. ομεθεν Ae.
Imp.	C. ὀμην, ω, ετο :	οἰμεθον, εσθον, εσθον :	οἰμεθα, εσθε, εντο.
	εο I. ευ D. εσμεν, εσμετο Ae. P. fine augmento.		

εσμεν Ae. P.

Sing.

Singul.

Dual.

Plural.

εσται vel

Singular.		Dual.		Plural.	
Perf.	C. μαι, -σαι, ται :	μεθον,	δον,	μεθα,	δε, { ται vel μένοι ρισί.
PL p.	C. μην, το :	μεθον,	δον,	μεσθα D.	αται I.
Pau. p. Fut. 2.	C. ομαι, η, εται :	όμεθον,	εσθον, εσθων :	μεσθα I.	δε, { το vel μένοι ησαν.
ZInd. i.	ειαι I. ηαι P.			όμεσθα D.	ατο I. εσθε, ονται.
Fut. i.	C. θήσομαι, θήσῃ, σεται :	θήσων,	θήσων, θήσων :	θήμεν,	θήτε, θήσαν.
Ind. 2.	C. νῃ, η :	θήσομεθον, θήσεσθον, σθον :		θήσομεθα D.	θεν B.
Optativus.	C. ου, έσθω : εο I. ω D.	ήτων, ήτην :		ήμεν,	ήτε, ησαν.
		Imperativus.			εν B.
		έσθον, έσθων :			εσθε, έσθωσαν. έσθω A.

Cetera tempora nulla dialecto variantur.

Participia.

Praef.	C. ὠν,	ουσα,	ον.
		οῖσα D.	
		εὔσα Ae.	
Fut. I.	C. ὦν,	ουσα,	ον.
		οῖσα D.	
Ind. I.	C. αῖς,	αῖσα,	αῖν.
	αῖς,	αῖσα,	αῖν Ae.

Perf.	C. ὤς,	ῶσα,	ός.
		ῶν Ae.	
Ind. 2.	C. ὄν,	ῶσα,	ὡς A.
		οὔσα,	όν.
		οῖσα D.	
		εὔσα Ae.	
Fut. 2.	C. ὦν,	οὔσα,	ὄν.
	έων,	έουσα,	έον I.

Vox passiva.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.	
Praef.	C. ομαι, ἦ,	εται :	όμεθον, εσθον, εσθον :	όμεθα,	εσθε, ονται.
	εαι I.			όμεθα D.I.	
	ει A.			όμεθεν Ae.	
	ηαι P.				
Imp.	C. ὀμνυ, οῦ,	ετο :	όμεθον, εσθον, έσθην :	όμεθα,	εσθε, οντο.
	ετο I.				
	ευ D.				
	έουον, ένεστο Ae.	P. fine augmento.			έουον Ae. P.

Sing.

Singular.

Dual.

Plural.

S travel

Singular.			Dual.		Plural.	
Perf.	C. μαι,	σαι, ται:	μεθον,	δον,	μεθα,	δε, { ται vel μένοι εἰσι.
PL p.	C. μιν,	σο, το:	μεθον,	δον,	μέσθα D.	αται I.
Pau. p. Fut. 2.	C. ομαι,	η, εται:	όμεθον,	εσθον,	μεθα, { το vel μένοι ἦσαν.	ατο I.
ZInd. i.	C. θιν,	θης, θη:	όμεθον,	εσθον,	όμεθα D.	εσθε, ονται.
Fut. i.	C. ἴσομαι,	ἴσῃ, σεται:	ἴσομεθον,	ἴσσεσθον,	ἴσομεθα D.	ἴσσεσθε, ονται.
Ind. 2.	C. νιν,	νι:	ἴπτον,	ἴπτην:	ἴπμεν,	ἴπτε, ἴπσεν.
Optativus.	C. ου,	έσθω:	εσθον,	έσθων:	ἴπμεν,	ἴπτε, ἴπσεν.
	σο I.				ἴπμεν,	ἴπτε, ἴπσεν.
	σω D.				ἴπμεν,	ἴπτε, ἴπσεν.

Cactera tempora nulla dialecto variantur.

Optativus.

Dual.

Singul.

Praes.

Paul. p.

Fut. I. 2.

C. οἶμαι, οἶο, οἶτο :

Ind. I. 2. C. εἴην, εἴης, εἴη :

Praes.

C. ᾔμαι, ᾔ, ᾔται :

Ind. I. 2.

C. ᾔω, ᾔω, ᾔω, ᾔης, ᾔης, ᾔη :

Infinitivus.

Ind. I. 2. C. ᾔναι. Sed ᾔμεναι D. ᾔμεν .

PARTICIPA passiva adjectivorum normam sequuntur.

Plural.

ᾔμεθα, οἴσθε, αὐτοί.
ᾔμεσθα D. οἴατο I. P.

ᾔμεν, εἴητε, εἴσασιν.
ᾔμεν, εἴτε, εἴεν A.
ᾔμεσ D.

ᾔμεθα, πᾶσθε, ᾔνται.
ᾔμεσθα D.

ᾔμεν, ᾔτε, ᾔσι.
ᾔμεν, ἐντε, ἐσσι I.
ᾔμεσ D.

Vox

Vox media.

Vox media.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.
Fut. 1. C. ομαι,	ῆ, εται :	ὄμεθον, εσθον, εσθον :	ὄμεθα, εσθε, ονται.	
	οὔμαι,			
	ῆ, εῖται D.			
	εαι I.			
Ind. 1. C. ἄμην,	ω, ατο :	ἀμέθον, ασθον, ἀσθον :	ἀμεθα, ασθε, ατο.	
	αο I.		ἀμεσθα D.	
	α D.			
Ind. 2. C. ὄμην,	ου, ετο :	ὄμεθον, εσθον, εσθον :	ὄμεθα, εσθε, οντο.	
			ὄμεσθα D.	
Fut. 2. C. οὔμαι,	ῆ, εῖται :	οὔμεθον, εἴσθον, εἴσθον :	οὔμεθα, εἴσθε, οὔνται.	
	εὔμαι D. ῆαι I.			
Ind. 1.	C. αι, ἀσθω :	ασθον, ἀσθον :	ασθε, ἀσθωσαν.	
			ασθων A.	

Imperativus.

Participium.

Fut. 2. C. τυπούμενος. Sed τυτεύμενος D. Ae.

IN caeteris habent dialectos communes cum activis et passivis.

IDEM quoque de verbi; deponentibus intelligi oportet.

Dialekti verborum contrahentium in voce activa.

Modus indicativus.

Praesens.

	Singular.		Dual.		Plural.	
	C.	αῶ ᾧ, αῖς ᾧ:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
1.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
2.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
3.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.

Imperfectum.

I.	Singular.		Dual.		Plural.	
	C.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
1.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
2.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
3.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc. I.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.

Singular,

	Singular.		Dual.		Plural.	
	C.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
1.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
2.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.
3.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc.	ᾧ, ᾧς, εἰς, etc.	ᾗτον, ᾗτον:	ᾗτον, ᾗτον:	ᾧμεν, ᾧμεν, ᾧσι.	ᾧσι.

aa P.

Subjunctivus.

Præfens et imperfectum.

Singular.	Dual.		Plural.
	ἄτον, ἄτον:	ἄτον, ἄτον:	ἄτον, ἄτον:
1. C. ὦ, ὦ:	ἦτον, ἦτον:	ἦτον, ἦτον:	ἦτε, ἦτε.
2. C. ὦ, ὦ:	ἦτον, ἦτον:	ἦτον, ἦτον:	ἦτε, ἦτε.
3. C. ὦ, ὦ:	ἦτον, ἦτον:	ἦτον, ἦτον:	ἦτε, ἦτε.

Infinitivus.

Præfens et imperfectum.

Singular.	Dual.		Plural.
	ἄτον, ἄτον:	ἄτον, ἄτον:	ἄτον, ἄτον:
1. C. ὦ, ὦ:	ἦτον, ἦτον:	ἦτον, ἦτον:	ἦτε, ἦτε.
2. C. ὦ, ὦ:	ἦτον, ἦτον:	ἦτον, ἦτον:	ἦτε, ἦτε.
3. C. ὦ, ὦ:	ἦτον, ἦτον:	ἦτον, ἦτον:	ἦτε, ἦτε.

In verbis passiva et media paucæ admodum dialectorum varietates leguntur. DIALECTI autem temporum non contractorum ex verbis gravitonis petantur.

Dialecti verborum in μι in voce activa.

DIALECTI autem temporum non contrāctorum ex verbis gravitonis petantur.

Dialecti verborum in μι in voce activa.

Modus indicativus.

Præfens.

Singular.		Dual.		Plural.	
1.	C. μι, ης, ησι :	2.	εσθον, εσθον :	3.	εμεν, εστε, εσσι.
1.	αυτι D. εσσι I.	2.	εσθον, εσθον :	3.	εμεν, εστε, εσσι.
2.	αυτι D. εσσι I.	3.	εσθον, εσθον :	4.	εμεν, εστε, εσσι.
3.	αυτι D. εσσι I.	4.	εσθον, εσθον :	5.	εμεν, εστε, εσσι.
4.	αυτι D. εσσι I.	5.	εσθον, εσθον :	6.	εμεν, εστε, εσσι.

Imper-

Imperfectum et indefinitum secundum.

Singular.		Dual.		Plural.	
1. C.	ης, η :	ατων, ητων :	ατην, ητην :	αμεν, ημεν, ετε, εν B.	ασαν, ησαν, αν B.
ων, ας, αςκου, αςμε I. P.	η :	fine augmento.			
2. C.	ης, η :	ετων, ετην :		εμεν, ετε, εν B.	εσαν, εν B.
ει I. ει A. εςκου, εςμε I. P.	εις, εςμε I. P.	fine augmento.			
3. C.	ως, ω :	οτων, οτην :		ομεν, οτε, εν B.	οσαν, εν B.
ου I. ου A. οςκου, οςμε I. P.	ους, οςμε I. P.	fine augmento.			
4. C.	υς, υ :	υτων, υτην :		υμεν, υτε, υσαν.	
υανον, etc. I. line augmento.					

Imperativus.

Praefens et imperfectum.

Singular.		Dual.		Plural.	
1. C.	αδ, ατω :	ατων, ατων :		ατε, ατωσαν.	
α A. η Ae.					

Singular.		Dual.		Plural.	
1. C.	αδ, ατω :	ατων, ατων :		ατε, ατωσαν.	
α A. η Ae.					

2.	Singul.		Dual.		Plural.	
	C.	επι, έτω :	ετον, έτων :	ετε, έτωςαν.	ετε, έτωςαν.	
		ει, είτω A. η Ac. ητι P.				
3.	C.		στον, ότων :		οτε, ότωςαν.	
		ει, έτω :				
		ου A. ου D. ωσι P.				

Optativus.

Praefens et imperfectum.

1.	C.		αίητον, αιήτην :		αίημιν, αίητε, αίησαν.	
		αίης, αιή :				
		ήης, ήη P.				
2.	C.		είητον, είήτην :		είημεν, είητε, είησαν.	
		είης, είη :				
3.	C.		οίητον, οίήτην :		οίημεν, οίητε, οίησαν.	
		οίης, οίη :				
		ώης, ώη A. Ac.				

Sub.

Subjunctivus.

Praefens et imperfectum.

Singul.		Dual.		Plural.	
1.	C. ὦ, ἔω,	α:	ἄτον, ἄτον:	ῶμεν, ῶτε, ὦσι.	
		ἐσσι, ἐσσι etc. I.			
2.	C. ὦ, ἔω,	ῆ:	ῆτον, ῆτον:	ῶμεν, ῶτε, ὦσι.	
		ἐσσι, ἐσσι etc. I.			
3.	C. ὦ, ἔω,	ῶ:	ῶτον, ῶτον:	ῶμεν, ῶτε, ὦσι.	
		ῶσι I.			
		ῶη P.			

Infinitivus.

Praefens et imperfectum.

1.		2.		3.		4.	
C.	αὐγαί.	ενγαί.	ὄναι.	ὄναι.	ὄναι.	ὄναι.	ὄναι.
	ἐμμεναι D.	ἐμμεναι D.	ἐμμεναι A. D.	ἐμμεναι A. D.	ἐμμεναι A. D.	ἐμμεναι A. D.	ἐμμεναι A. D.
	ἄμμεν I.	ἄμμεν I.	ἄμμεν I.	ἄμμεν I.	ἄμμεν I.	ἄμμεν I.	ἄμμεν I.

Indefinitum secundum.

1.		2.		3.	
C.	ῥῆναι.	ῥῆναι.	ῥῆναι.	ῥῆναι.	ῥῆναι.
	ῥῆμεναι D.	ῥῆμεναι D.	ῥῆμεναι A. D.	ῥῆμεναι A. D.	ῥῆμεναι A. D.
	ῥῆμεν I.	ῥῆμεν I.	ῥῆμεν I.	ῥῆμεν I.	ῥῆμεν I.

Vox

Vox passiva.

Modus indicativus.

Praefens.

Vox passiva.

Modus indicativus.

Praesens.

	Singul.		Dual.		Plural.	
	C. αἶμαι, αἶται:	ἡ Α. ἐγώ I.	ἔμενον, αἶσον, αἶσον:	ἔμεθα, αἶδε, αἶται:	ἔμεθα, αἶδε, αἶται:	ἔσται I.
2.	C. εἶμαι, εἶται:	ἡ Α. ἐγώ I.	ἔμενον, εἶσον, εἶσον:	ἔμεθα, εἶδε, εἶται:	ἔμεθα, εἶδε, εἶται:	ἔσται I.
3.	C. οἶμαι, etc. Desunt dialecti.					ἔσται I.
1.	Imperfectum.		Imperfectum.		Imperfectum.	
	C. ἄμην, αἶτο, αἶτο:	αἶτο I. ω Α.	ἔμενον, αἶσον, αἶσον:	ἔμεθα, αἶδε, αἶτο.	ἔμεθα, αἶδε, αἶτο.	ἔσται I.
2.	C. ἔμην, εἶτο, εἶτο:	ἔμην Α. εἶ I. εἶ I. D. ου Α.	ἔμενον, εἶσον, εἶσον:	ἔμεθα, εἶδε, εἶτο.	ἔμεθα, εἶδε, εἶτο.	ἔσται I.
3.	C. ὀμην, οἶτο, οἶτο:	οἶτο Α.	όμενον, οἶσον, οἶσον:	όμεθα, οἶδε, οἶτο.	όμεθα, οἶδε, οἶτο.	οἶται I.

Imperatives.

Praesens et imperfectum.

1.	Singular.		Dual.	Plural.
	C.	άσθω.	ασθον, άσθων :	ασθτε, άσθουσιν.
2.	C. A.		ασθον, έσθων :	εσθτε, έσθουσιν.
	ου I.	ασθ, έσθω.		
3.	C. A.		ασθον, όσθων :	οσθτε, όσθουσιν.
	ου D.	ασθ, όσθω.		

Optativus.

Praesens et imperfectum.

1.	C.	αιμην, αιτω, αιτο :	αιμεθον, αισθον, αισθην :	αιμεθα, αισθε, αιντο.	αιατο I.
2.	C.	ειμην, ειω, ειτο :	ειμεθον, εισθον, εισθην :	ειμεθα, εισθε, ειντο.	ειατο I.
3.	C.	οιμην, οιω, οιτο :	οιμεθον, οισθον, οισθην :	οιμεθα, οισθε, οιντο.	οιατο I.

Vox media.

Vox media.

Modus indicativus.

Indefinitum secundum.

Singular.

1. C. ἄμην, αὐτο, αὐτοῖς

αὐτῶν

ω A.

2. C. ἔμην, εὐθε, εὐθεῖς

εὐθῶν

ου A.

εν D.

3. C. ὁμην, οὐθε, οὐθεῖς

οὐθῶν

ου A.

Plural.

ἔμεθον, αὐθον, αὐθῶν : ἔμεθα, αὐθε, αὐτο.

ἔμεθον, εὐθον, εὐθῶν : ἔμεθα, εὐθε, εὐτο.

ἔμεθον, οὐθον, οὐθῶν : ὁμεθα, οὐθε, οὐτο.

Imperativus.

Indefinitum secundum.

C. ἔτο, ἔτοῖς

ἔο I.

ω A.

εν D.

C. ὁθε, ὁθεῖς

ὁθῶν

ου A.

ἔοθε, ὁθῶσαν.

ὁθε, ὁθῶσαν.

IN reliquis temporibus cujusque vocis et modi dialectorum varietates eadem sunt ac in verbis gravitonis.

DIALECTI anomalorum in μ supra expositae sunt, pag. 101.

IN adverbiorum et conjunctionum terminationibus paucae observantur dialecti: scilicet, $\epsilon\alpha\delta\alpha\iota\alpha\zeta$ pro $\epsilon\alpha\delta\alpha\iota$ *parae*, $\delta\alpha\iota$ pro $\delta\epsilon$ *etiam*, $\mu\acute{o}\gamma\iota\varsigma$ pro $\mu\omicron\lambda\iota\varsigma$ *vix*, etc. A.

$\alpha\lambda\eta\theta\acute{\epsilon}\omega\varsigma$ pro $\alpha\lambda\eta\theta\acute{\omega}\varsigma$ *verē*, $\epsilon\gamma\delta\alpha\upsilon\tau\alpha$ pro $\epsilon\gamma\tau\alpha\upsilon\delta\alpha$ *hic*, $\omega\gamma$ pro $\omicron\gamma$ *igitur*, etc. I.

$\alpha\iota$ pro $\epsilon\tau$ *si*, $\alpha\iota\epsilon\varsigma$ pro $\alpha\iota\epsilon\iota$ *semper*, $\alpha\lambda\lambda\omicron\kappa\alpha$ pro $\alpha\lambda\lambda\omicron\tau\epsilon$ *alias*, $\epsilon\mu\pi\rho\omicron\delta\epsilon\upsilon$ pro $\epsilon\mu\pi\rho\omicron\delta\epsilon\upsilon$ *coram*, $\epsilon\gamma\delta\omicron\iota$ pro $\epsilon\gamma\delta\omicron\upsilon$ *intus*, $\kappa\acute{\alpha}\lambda\omega\varsigma$ pro $\kappa\alpha\lambda\acute{\omega}\varsigma$ *pulchrē*, $\mu\epsilon\varsigma$ pro $\mu\epsilon\gamma$ *quidem*, $\omicron\kappa\alpha$ et $\omicron\kappa\alpha$ pro $\omicron\tau\epsilon$ *quando*, $\omicron\pi\iota\delta\epsilon\upsilon$ pro $\omicron\pi\iota\sigma\delta\epsilon\upsilon$ *retro*, $\pi\omicron\kappa\alpha$ pro $\pi\omicron\tau\epsilon$ *aliquando*, etc. D.

IN praepositionibus inveniuntur $\epsilon\gamma$ pro $\epsilon\gamma$, A. $\epsilon\varsigma$ pro $\epsilon\iota\varsigma$, A. $\xi\upsilon\gamma$ pro $\sigma\upsilon\gamma$, A. $\pi\alpha\tau\iota$ pro $\pi\rho\acute{o}\varsigma$, D.

$\alpha\mu\pi\iota$ pro $\alpha\mu\phi\iota$ *circum*, Ae. $\alpha\pi\alpha\iota$, $\kappa\alpha\tau\alpha\iota$, $\pi\alpha\rho\alpha\iota$, $\upsilon\pi\alpha\iota$ pro $\alpha\pi\omicron$, $\kappa\alpha\tau\alpha$, $\pi\alpha\rho\alpha$, $\upsilon\pi\omicron$, Ae. P. $\pi\alpha\rho$ pro $\pi\alpha\rho\alpha$, D.

Δεῖξά μόνον τῷ Θεῷ.

DE ANNO ATTICO.

ATTICI annum suum in duodecim menses lunares dividebant; quorum plerumque sex triginta dies, sex viginti novem tantum sunt complexi. Menses autem triginta dierum $\pi\lambda\acute{\eta}\rho\epsilon\iota\varsigma$ *pleni*, caeteri $\kappa\omicron\iota\lambda\omicron\iota$ *cavi* dicebantur. Sed cum annus lunaris, quem a prima luna nova

post

post
diebus
fis an
annus
autem
mensis
sequen

Ἐκα
Μετα
Βονδ
Πυα
Μαι
Ποτε

SIN
divide
entis,
nentis
ordin
dies p
usqu
voum
scil.
deca
in p
in t
kale
Ver
dies
colle

1
vox
inter
rant
et
Bονδ
annu
fula
2
4

post solstitium aestivum auspicabantur, undecim ferè diebus solari curtior esset; quoties duodecimus mensis ante solstitium finem haberet, alio mense adjecto, annus iste ex tredecim mensibus constabat. Mensium autem Atticorum nomina ordine disposita, unà cum mensibus Romanis, in quibus frequentissimè incipiebant; sequenti tabella exhibebimus ¹.

Ἑκατομβαιῶν *Julius*,
 Μεταγείτνιων *Augustus*,
 Βονδρομίων *September*,
 Πυανεψιών *October*,
 Μαιμακτηριῶν *November*,
 Ποσειδεῶν *December*,

Γαμηλιῶν *Januarius*,
 Ἀνθεστηριῶν *Februarius*,
 Ἐλαφηβοριῶν *Martius*,
 Μουνυχιῶν *Aprilis*,
 Θαργηλιῶν *Maius*,
 Σκιροφοριῶν *Junius*.

SINGVLOS menses in tres partes, vel δεκάδας *decadas*, dividebant; quarum prima μηνὸς ἰσλαμένου ² *mensis incipientis*, secunda μεσουντος *mediantis*, tertia λήγοντος ³ *desinentis* appellabatur. Dies autem mensium per nomina ordinalia in hunc modum recensabant: πρώτη scil. *ἡμέρα dies prima*, δευτέρα *secunda*, τρίτη *tertia*, et sic deinceps, usque ad δέκατην *decimam*; nisi quòd primus dies mensis νομηνία *novilunium*, et ultimus ἐνὶ καὶ νέα *vetus et nova*, scil. σελήνη *luna*, dicebantur. Sed in diebus cujusque decadis numerandis id discriminis observatum fuit, quòd in prima et secunda decade recto ordine procederent; in tertia verò ordo contrarius locum haberet, ut in kalendis suis, nonis, et idibus, mos fuit apud Romanos. Verùm ut tota haec res magis sit perspicua, singulos dies mensis pleni ⁴ ordine suo, ut in Graeco kalendario collocabantur, hìc describemus.

¹ Descripta est haec tabella ab antiquo marmore *Oxonii* adservato, ubi vox Ποσειδῶν bis posita non modò annum, quo tabella conficiebatur, intercalarem fuisse, sed mensis etiam intercalati nomen ostendit. Ediderant antea *Spon. Voyage, etc. Tom. iii. inter Inscriptions au Tom. ii. pag. 77*: et *Wheeler. Itin. pag. 403*: uterque verò mendose. Mensis autem Βονδρομίων in tabella primus collocatur, et reliqui ordine suo; non quòd annus ab eo mense inciperet, sed ob aliquam aliam causam, de qua consulatur *Sponius*.

² Vel ἀρχαῖος.

³ ἢ ἐπὶ τῷ μηνὶ, vel ἀπομείνων.

⁴ Menses pleni et ceteri nativum plerumque sibi invicem succedebant.

Literarum nexus et abbreviationes.

[illegible]

part. 2^a
 Literarum nexus et abbreviatioes.

[illegible]